

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΓΕΡΑ

ΔΙΗΓΟΥΜΕΝΗ ΣΤΗΝ ΤΟΜΩΣ, καὶ ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΩΣ,
ΤΑ ΕΠΙΣΗΜΟΤΕΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ,
ΚΑΙ ΘΕΟΒΑΔΙΣΤΟΥ

ΟΡΟΣ ΣΙΝΑ, ΜΕΓΑΛΕΓΑ,

Μετὰ τῆς Πέελξ, καὶ πάντων τῶν ἐν αὐτῷ, καὶ περὶ αὐτό. Καὶ τὰ
τῆς Βασιλικῆς, καὶ λαμπρῆς Οἰκοδομῆς τῆ ἐκείσε περικαλλεστά
Μοναστηρίου, τὸς τε ἐν αὐτῷ μέχει τὸδε Ἀρχιεπισκοπήσαντος,
τὰ τῶν Ἐρημιτῶν Ἀράβων. Ἐτι τὸς ἐπισυμβαίνοντας αὐτῷ μεγά-
λους κινδύνους, μετὰ τινῶν Σαυμάτων γεγόνωτων κατὰ καιρὸς ἐν
αὐτῷ, καὶ τὸς ἐν διαφόροις χρόνοις ἐπιδημήσαντας εἰς τὸτο τὸ
Ὁρὸν Ἁγίους, ἢ καὶ ἐν αὐτῷ ἀσκήσαντας, καὶ ἕτεραί τινα
παῦν ἀξιόλογα, καὶ τελευταίου

ΤΗΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ

ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ, ΚΑΙ ΠΑΝΣΟΦΟΥ

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ

ΕΝΤΕΛΕΣΤΕΡΟΝ.

Τυπωθῆσα τῇ προτροπῇ, καὶ δακρυῇ τῶ Πανιερωτάτου,
καὶ Θεοπροβλήτου Μητροπολίτου Ἁγίου Μπελιγραδίου,
ΚΥ ΚΥ ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ ΣΙΝΑΪΤΟΥ,
τῶ ἐκ τῆς περιφήμου πόλεως, καὶ νήσου Χίος.

Τὸ

Παναγιώτου

Ἀρχιεπισκόπου Ἁγίου Μπελιγραδίου

ΠΡ. ΕΝΕΤΙΗΣΙ, αψξή. 1768.

Παρά Δημητρίω Θεοδοσίω τῷ Ξ Γωαννίνων.

CON LICENZA DE' SUPERIORI,

Printed by XXXX

Τοῖς ἐντάλτοιοις τῆ παρῆσι Γερά Περλεγραφῆ, Εὐσε-
 βέσι, καὶ Ὀρθοδόξοις Χριστιανοῖς, ἀρνώλω παρὰ
 Θεῦ, καὶ πάντα τὰ σωτηριώδη καταδύμια.

Εἰν ἀμφιβάλλω, Ἀδελφοὶ ἐν Χριστῷ προσφιλέσα-
 τοι, Ἀνθ' τῆ Παραδείσου μυέπνοα, καὶ τῆς Ἀνατο-
 λικῆς Ἐκκλησίας φυτὰ Θεοφύτῳτα, ἐτι ὁ πολὺς
 πόθος, καὶ ἡ ἄκρα διλάβεια, τῶ ὁποῖαν ἔχετε ἐμ-
 πεφυτῳμένω Δεύθεν εἰς τὰς καρδίας σας, καὶ προσ-
 φερομένω δικαίως εἰς τὸ Γερόν, καὶ Θεοδόξασον Ὀρος τὸ Σίναιον,
 καὶ εἰς τὸ ἐκείσε Θεοφρέητον Μονασῆριον, διεγέρει τῶ ψυχλῶ
 σας ἀείποτε, νὰ ἐρῳνῳτε μὲ διακαῆ, καὶ θερμὸν ἔρωτα, καὶ νὰ
 ἐρωτῳτε μὲ ζῆλον εὐθεον, διὰ νὰ μάθητε μὲ ἀκρίβειαν τὰ κτ
 τὸν Ἀγῳον ἐκείνον Τόπον, παλαίποτε γινόμενα τῶ Θεῦ θαυμά-
 σια. Τὰ ὁποῖα μὲ τὸ νὰ μῶν δυνάμει ἐγὼ νὰ παραστήσω,
 διὰ ζῳσης φωνῆς μῶν εἰς τὰς ἀκοάς σας, καὶ νὰ δὲχαρισῆσω τῶ
 θαύρεσον τῳτῶ πολυπραγμοσῳνῳσας, ἡ διατὶ δεῶ εἶναι
 δυνατὸν νὰ προσομιλήσω μὲ ὄλας ἐκείνως ὅτῳ ἐπιθυμῆσι νὰ τὰ
 μάθωσι, ἡ διατὶ καὶ πολλοὶ ἀγαπῳσι μῶν, νὰ ἀπέλθωσι
 ἐκείσε, καὶ νὰ ἰδῳσι αὐτῳς ὄψῳσι τὸς τόπος, εὐδα κτ διαφά-
 ρῳς καιρῳς ἐτελέθησαν, ὁμῳς συλλογιζόμενοι τὸ μῳκρος τῶ Τό-
 πῳ ἀποδειλιῳσι, καὶ δεῶ ἀπέρχονται, καὶ ἐκ τῶτε ἔχῳσι μῳον
 μῳνον μικρῳν, καὶ ἀμυδρῳν τῆς τοῖτων εἰδησι. Διὰ τῶτο ἐφαῆν
 μοι εὐλογον νὰ ἐκδῳτω εἰς τύπον τῳτῶ τῶν σωτῳριον μῶν,
 ὁφελιμῳτῳτῳν δὲ Περλεγραφῶν τῆς ἐκείσε Μεγαλοργῳν τῶ Θεῦ,
 καὶ νὰ καταστήσω δι' αὐτῳς, καὶ δε ἰσοβῆ Ἀναγνώστῳν, νὰ τὰ
 βλέπη νοεῳῳς, καὶ νὰ ἀναπαύῳ τῶν πόθων τῳ. Ἡ ὁποῖα, ὡς μῳ
 διηγεμῳνῳ μῳδῳς ἀνώφελῳς, καὶ διανοῖας ἀνθρώπων ἀπαλάσῳμα-
 τα, ἀλλὰ τὰ φοβερά τῳς θαύρας δυνάμῳς θαυμάσια, καὶ τὰ
 πλέον ὑψηλά, καὶ σωτηριώδη τῶ Ἀγῳι Θεῦ Μυσῆρια, τὰ ὁποῖα
 ἔδειξῳ, ἐπὶ τῶ Προφήτῳ Μοῦσῳς, εἰς τὸ τῆς Ἐβραῖων ἀγῳ-
 μονεσῳτον γεῳ, εἶμαι βέβαιῳ πῳς θέλει γεῳ ὁρὸς πάντας
 ἡμῳς

υμᾶς λίαν ὠφέλιμ[Ⓞ]. Διὰ γὰρ τῆς ἀναγνωστῆς τῶν ἐκμαν-
 θῶν ἑκασ[Ⓞ] ἔ μόνον τῶν δόσεων, καὶ τὸ πρὸς Θεὸν σέβας,
 τὸ ὅποιον, ὡς πλάσματα Θεῶν, ὀφείλομεν πάντες αὐτῷ νὰ
 προσφέρωμεν, ἀλλ' ἀπαρῆται ἐτι ἕξ αὐτῆς, ὡς ἀπὸ πηγῆς πο-
 λυχάμου[Ⓞ], καὶ ὅσα σωτηρίων εἰς τῶν ὁρῶν τῆ Κυρίας δια-
 γωγῶν, ταυτῶν εἰπεῖν εἰς τὸ νὰ πολιτεῖται ἐν Οσιόπτι, καὶ
 Δικαιοσίῃ, διὰ τὴν φθῆσθαι εἰς τῶν τριπλάδαμονα δόξαν τῆ
 Μακαρίων τῶν αἰωνίαν, καὶ ἀθάνατον. Τὸ ὅποιον εἶναι
 ἄρῳμα ὑπὸ πολλῶν μετ' ἐπιθυμῶμενον, ὑπὸ ὀλίγων δὲ πάνυ
 κατορθῶμενον, καὶ κερδαίνωμενον. Παρακαλῶ λοιπὸν νὰ τῶν
 δεχθῆτε πειλαρῶν, διδομεῖν εἰς τύπον τῆ τροφῆς, καὶ δε-
 σποτικῆς διλογίᾳ, καὶ δαπάνῃ τῆ Παινερωτάτου Αὐθέντε, καὶ
 Δεσπότης Ἁγίῳ Μπελιζαδῆς κυρίως κυρίως Σωφρονίς Σιναιίτε, καὶ
 νὰ τῶν ἀναγνωστῆτε ἐπιμελῶς, καὶ προσύμωσ, ἔ μόνον δια-
 τὰς προειρημεῖας αἰτίας, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν γνωρίσητε ἐτι, ὅτι
 αὐ εἰς ἄλλα ὅρη λείσκωνται ἄνδρες Ἀσκηταί, καὶ ἐνάρετοι,
 ὅμως εἰς τὸ τὸ Ὁρ[Ⓞ] τὸ ὑπὸ Θεῶν δόξαοθεν, καὶ ὑπὲρ πάντας
 τὰς ἄλλας πότις τιμηθεῖν, ὑπερπελοσάσων εἰς τῆς σημερον,
 ἄνδρες Θεασίσοι, καὶ θαυμαστοί, οἵτινες νομίζοντες ἕδρας ἄξια
 τὰ ἐν τῷ Κόσμῳ τιμῶμενα, καὶ ἔχοντες αἰετὸν μελέτω θαυασ-
 τὸν βίον, ἐγεύοντο εἰκόνες, καὶ ζωντανὰ τῆς μετανοίας, καὶ τὰ
 πεινώσως παραδείγματα. Οἱ ὅποιοι ἔ διαλείψων νύκτωρ, καὶ
 μετ' ἡμέραν προσάχόμενοι, ὑπὲρ τῆς σωτηρίας παντὸς τῶ Χει-
 σωύμω πληρώματος, μάστιγα δὲ ὑπὲρ ἐκείνων, ὅτῃ μετ' ἄλλα-
 βείας προσρέχων εἰς προσκλήσων τῆ Σινᾶ, καὶ τὸ ἐλεῖσι μα-
 κρόθεν, καὶ τὸ διακονῶν εἰς Θεῶν προσκλήσων. Ὁ δὲ Πα-
 νοικτήριον Θεὸς ὁ ἀγιάσας, καὶ θαυμασώσας ἐκεῖνο τὸ Ὁρ[Ⓞ]
 χαρίσαστο ὑμῖν ἐν μετ' τῶ παρόντι βίῳ ὑγείαν, καὶ ἀτυχίαν
 πολυχρόνιον, ἐν δὲ τῶ μέλλοντι αἰῶνι ἀξιώσαστο πάντας τῆς
 ἐπερανίως αὐτῆ Βασιλείας, ἵνα ἦτε σωθῶσαν ὁμοῖοι μετὰ τῆ
 Ἁγίῳ Ἀγγέλων, εἰς τὴν θείαν ἐκείνα, καὶ ὑπερκόσμια σκλιώ-
 ματα.

Ὁ πρὸς Θεὸν διάπυρος ἡμῶν ἄχέτης Γερεμίας Ἀρχι-
 μανδελίτης Σιναιίτης, ὁ ἐκ Κυδωνίας τῆς Κρήτης.

ΕΓΚΩ-

ΕΓΚΩΜΙΟΝ

ΕΙΣ ΤΟ ἉΓΙΟΝ, ΚΑΙ ΘΕΟΒΑΔΙΣΤΟΝ

ὉΡΟΣ ΤΟ ΣΙΝΑΙΟΝ,

Μαλλον δὲ θεία, καὶ θαυμασία, καὶ πάνυ
 ὠφέλιμ[Ⓞ] διήγησις.

Νάμετα εἰς τὰ ἀναείδητα χεῖρ, ὅτῃ ἔχω
 εἰς τὸν Αὐθέντῳ, καὶ Πλάστωμα Θεῶν,
 καὶ εἰς τῶν Ὑπεράλογημεῖν αὐτῆ Μητέ-
 ρα, δὲ ἠθέλα σφάλλω λέγωντες, πῶς τὸ
 μεγαλιτέρονμα χεῖρ[Ⓞ] εἶναι τὸ τὸ νὰ
 αὐοίγω πάντοτε τὸ ἀμαρτωλόμα σῶμα εἰς
 πολλὰς ἐπάνας τῆ Θεοβαδίστῳ Ὁρ[Ⓞ] Σινᾶ,
 μετ' ὅτῃ εἶναι Ρίζα, Θεμέλιον, καὶ Κοι-
 χημα ὄχι μόνον ἡμέτερον, ἀλλὰ καὶ παντὸς τῆ Κόσμου. Διὰ
 τὸ τὸ ἠθέλα πολμήσω νὰ εἰπῶ, πῶς αὐτὸ τὸ Εὐλογημέον
 Ὁρ[Ⓞ] Σινᾶ εἶναι Καθολικῶν ἐκεῖν[Ⓞ] ὁ Παραδείσ[Ⓞ], ὅτῃ ὁ
 Ὑπεράγαθος Κύρι[Ⓞ] ἐφύλασσε κατ' Ἀνατολᾶς. Ἡ πάλιν αὐ-
 σως καὶ δὲ εἶναι ὁ Καθολικὸς ἐκεῖν[Ⓞ] Παραδείσ[Ⓞ], ἀλλ' ὅλων
 δι' ὅλη ὁμοίον ἐκεῖν[Ⓞ] τῆ Παραδείστῳ εἶναι. Καὶ λέγω ὁμοίον,
 διὰ τὴν μὴ κηρύξω αὐτὸ πλέον Ἀγιώτερον, καὶ Εὐσεβέστερον ἀπὸ
 ἐκεῖνον τὸν Παραδείστον. Διότι καθὼς ἐκεῖ αὐτὸς ὁ Θεὸς ἦτορ
 Α ὁ Μέ-

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ

2
 ὁ Μέγας Νομοθέτης, ἔτι ἐδῶ εἰς τὸ Ὁρ^ο τὸ Σινᾶ, αὐτὸς
 ὁ ἰδι^ο κατεσάθη Νομοθέτης. Καὶ ἐκεῖ μεν εἰς τὸν Παρά-
 δεσον ὁ Θεὸς μίαν μόνον Νομοθεσίαν ἔδωκεν, ἐδῶ δὲ εἰς τὸ
 Σινᾶ Ὁρ^ο δέκα, ἢ μάλλον εἶπευ ἀπίεως. Καὶ ἐκεῖ μεν ὁ
 Ἀδὰμ ἐδέχθη τὴν Νομοθεσίαν, ἀμὴν δὲ τὴν ἐφύλαξεν,
 ἐδῶ δὲ ὁ Θεόπτης Μωϋσῆς ἐδέχθη τὰς πρῶτας Νομοθεσίας,
 καὶ ὅλας τὰς ἐφύλαξεν. Ἐκεῖ ἡ Εὐα φῶτον σημεῖον ἐσάθη
 πρὸς τὸν Ἀδὰμ κακῆς συμβουλῆς, ἀπὸ τῆς ὁποίας καὶ ἀπώ-
 λεια γέγονεν εἰς τὸ Γεύ^ο τῆς ἀνθρώπων. Ἐδῶ ἡ εἰ Θεῶ
 Πυρὶ καιρομένη Βάτ^ο φῶτον σημεῖον ἐφανῆ τῆς Μακαρίας
 Τειάδ^ο, καὶ ἀρρήτως εὐώσεως τῆς Θεότητ^ο μετὰ τῆς ἀνθρωπό-
 πητας, ἀπὸ τῆς ὁποίας καὶ σωτηρία γέγονεν εἰς ὅλον τὸ Γεύ^ο
 τῆς ἀνθρώπων. Διὰ τὸτο περὶοτότερον λαμβάνω θάρρ^ο, καὶ
 ὑψῶν τῆς φωνῆς μεγαλύτερα, καὶ μετὰ τὸν Νῆν περὶεμαι ὑψη-
 λότερα, διὰ τὸ νὰ βλέπω τὴν Κορυφὴν τῆς Ὁρ^ο, καὶ νὰ ἀκούω
 τὰς Θεϊκὰς φωνὰς, ὡς Σάλπιγγας, νὰ ὀσφραίνωμαι τὰς Ἀγ-
 γελικὰς τιμὰς τῆς Θεϊκῆς καπνῆς, νὰ δροσίζωμαι ὑποκάτω εἰς τὰ
 σκεπάσματα τῆς Οὐρανίης Νεφέλης, καὶ νὰ φωτίζωμαι ὑπὸ τῆς
 λαμφοστάτων ἀκτῶν τῆς σὺλης τῆς φωτὸς, διὰ τὸ νὰ πλέξω τὰς
 ἐπαύνας, καὶ τὰ ἐγκώμια τῆς Ὁρ^ο ἐκείνης τῆς Θεοστάτης, πλέον
 ἐσολισμένα, εἰς ἀγιασμὸν ἐδικόν μου, καὶ δόξαν τῆς Ἁγίης Θεῆς,
 τὸ ἐκεῖνο τὸ Ὁρ^ο δόξασαντ^ο.

Ὅσοι δέετε Ἀκροαταὶ τὸ λόγος, μὴ πέσητε εἰς ἀμέλειαν
 τῆς ἀκροάσεως, νενηκήμενοι ἀπὸ τῆς ὀκνηθείας τῆς κοσμικῶν
 παραγμάτων, εἰδωλολατρῶντες ὡς ἄλλοι Ἑβραῖοι εἰς τὰς ἀγνω-
 εἰς κεφαλὰς τῆς δυσκολοκινήτων ζώων, ἀλλὰ λεπτιώσατε τὴν
 διαύνοιαν ὑμῶν, καὶ σοχαοῦητε πρὸς τὴν αὐοῖξιν τῆς σωματός
 μου, διὰ τὸ νὰ καταλάβετε πόση Χάρις, πόσος Ἀγιασμὸς, πό-
 ση Μεγαλοφρέπεια, πόση Δόξα, πόση φωτισμὸς, πόση
 Ἀρετὴ, καὶ Ἀγαλλίασις εἶναι εἰς τὸ Ἀγγελόπλεκτον Ὁρ^ο
 Σινᾶ, πόσον ἀπὸ Θεῆς, ὡσαν καὶ ἀπὸ μέρες τῆς Πανάγνης, καὶ
 Θεωτικῆς Μαρίας. Ἀλλὰ διὰ τὸ νὰ εἰπῶ παραδειγματικῶς, πό-
 σην αἰδοθητικὴν χαρὰν ἔχει ἐκεῖνο τὸ μικρὸν Πηλὶ τὸ Ἀηδό-
 νι, ὅποτε καθεζόμενον ἐπάνω εἰς τὰ βλασάρια τῆς δούδης, πε-
 ριτειγουεῖται τὴν κεφαλὴν εἰς ὅλην τὴν Ἀνθοβλαστοποικίλο-
 μορφον Σεισίαν τῆς περιβόλης, βλέπωντας τὴν ὠραίαν σολίαν
 ἐκείνη τῆς Καλοκαίρις, διὰ τὸ ὅπῃον καὶ ἀχόρτασα ἡμέραν, καὶ

ΤΟΥ ΣΙΝΑ ὉΡΟΥΣ.

νύκτα εἰς τὸν καιρὸν ὅλον τῆς ἡμετέρας ἐκείνης δὲ πᾶσι, παρὰ
 νὰ τεχνῶνται μελωδήματα, ἀπὸ τὰ γλυκογαργαεῖσματα, εἰς
 κηλαδισμὸς ὀρεγοφυλλοκαρδίας πᾶτων τῆς ἀκρόντων; Καὶ πάλιν,
 Πόσην χαρὰν ἔχει εἰς Ὁδοιπόρ^ο, ὅποτε κρασμεύ^ο
 ἀπὸ τῆς περὶοσθῆς φράται, καὶ τεταλαιπωρημέν^ο ἀπὸ τὸν πολ-
 λὴν καύσωνα τῆς Ἡλίου, ἠΐθελε φθάσῃ εἰς μίαν σκοπιὰν μι-
 κρῆς λῶφης, ἀπὸ τῆς ὁποίας νὰ τρέχη μία βρύσις ὑγιεινῆς ὕδα-
 τ^ο, καὶ φθάνωντας ἐκεῖ νὰ ὑποσκιάσῃ καθεζόμεν^ο ὑποκάτω
 εἰς τὴν σκιά τῆς ὑψηλῶν δένδρων, καὶ τὴν κρασμεύ^ο, καὶ
 κεκαυμέν^ο αὐτὸ κεφαλὴν νὰ ἐγγίσῃ εἰς τὰ δροσερὰ κτυπήμα-
 τα τῆς ὕδατ^ο, καὶ τὴν πολλὴν αὐτῆς δίψαν νὰ θεραπεύσῃ
 μετὰ τὴν ὑγιεινὰ ἐκεῖνα πιωτὰ; Ἀλλὰ διὰ τὸ νὰ εἰπῶ πλέον ἀλη-
 θέτερα, καὶ χρεῖς παραδειγματ^ο, καὶ μάλις πνευματικώτε-
 ρα, πόσην χαρὰν, πόσην εὐφροσύνην, πόσην Ἀγαλλίασιν
 ἔχω ἐγὼ, Ἀγαπητοὶ μου Ἀδελφοί, ὡσαν κρασμεύ^ο ἀπὸ τῆς
 ματαιότητος τῆς Κόσμου, φθάνω μετὰ τὴν ταπεινὴν διαύνοιαν
 εἰς τὰ κεκαυμένα ὑποσκιάσματα τῆς Ἀγιωτάτης Ὁρ^ο Σι-
 νᾶ, καὶ ὑποκλίνω τὴν διψασμένον καρδίαν, εἰς τὰ δροσε-
 ρὰ πατίσματα τῆς Ἀγγελικῶν Χαισιμάτων; Ναὶ βέβαια, ἐγὼ
 εἶμαι ἐκεῖν^ο, ὅπῃ ὡσαν τὸ μικρότατον Ἀηδόνι, μετὰ τὴν πνευ-
 ματικὴν Ἀγάπην ἀναπετῶ εἰς τὴν Κορυφὴν ἐκείνη τῆς
 Ὁρ^ο, ὡσαν εἰς ἄλλον Περίβολον, καὶ Θεοτάτου Παραδείτου,
 καὶ βλέπωντας τὸν εὐφροσύνον τῆς Θεῆς, ὅπῃ ἔχει εἰς τὸ
 Ὁρ^ο ἐκεῖνο, καὶ τὰς Ἀνεξάντητες Βρύσεις, τῆς Παλαιῶν,
 καὶ Νέων Θουματηρημάτων μετὰ αὐτίματι δωδέσατα τῆς Πα-
 ναγίης Πνεύματ^ο, γλυκοκηλαδῶ εἰς ὅλον τὸν Κόσμον μετὰ ἐπαύ-
 νης, τὰς ἡμετέρας, ὅπῃ ὁ Τεισακτιν^ο Ἡλι^ο τῆς Δικαιο-
 σιμῆς, διὰ τελείαν εὐφροσύνην ἔδωκεν εἰς τὸ εὐλογημένον
 αὐτὸ Ὁρ^ο τὸ Σιναιον.

Ἀπειροὶ εἶναι αἱ χεῖριτες, εὐλογημένοι μου Χεισιανοί, ὅπῃ
 σολίζεσι τὸ Θεοβαδισον Ὁρ^ο τὸ Σιναιον, καὶ δὲ θέλω δι-
 νηθῶ ἐγὼ ποτὲ, αὐ καὶ ὅλα τὰ χεῖλη, καὶ τὰς γλώσσας τῆς
 Ρητόρων ἠΐθελα περιλάβω εἰς τὸ σῶμα μου, νὰ διηγῶμαι ἐκαστῆ
 τῆς χαιρίτων αὐτῶ. Διότι ὅλημε ἡ Ζωὴ δὲ θέλει φθάσει,
 εἰς τὸ νὰ τελειώσῃ ὅλα αὐτὰ τὰ χαιρίσματα μετὰ ἀκρίβειαν,
 ἀλλὰ μόνον τρεῖς μεγάλα Ἀξιώματα τῆς εὐλογημένης τῆς
 Ὁρ^ο, παρῆσάμεν^ο εἰς τὴν εὐλαβητικὴν Ἀκρόσιν ὑμῶν,

Θέλω διηγηθῶ, εἰς τὰ ὅποια καὶ μόνου θέλετε γυνῆ ἀρκετοῖ
 νὰ καταλάβετε τὸ πλῆθος τὸ ἀπειρον τῆς Θεοτάτης αὐτῆς ὠραίο-
 πτης. Πρῶτον μεν εἶναι, πῶς λέγεται Ὁ ῥθ Θεῶ, ὡσαύ-
 ὅρου Θεῶ. Καὶ τῆτο διὰ δύο αἰτίας. Πρῶτῳ μεν, διὰ
 τὴν ἰδίαν κατάβασιν τῆ Θεῶ. Δεύτεραν δὲ, διὰ τὴν φύσιν
 ἐπὶ ἔργων ἐκεῖ τῆ Θεῶ. Διότι φαίνεται εἰς τὸ βιβλίον τῆς
 Εἰσόδου, ἐν Κεφ. ιδ', πῶς κράζει ὁ Θεὸς με μίαν ἀράστον
 φωνῆν τὸν Μωϋσῆν, καὶ λέγει αὐτῷ. Καταβάς διαμάρτυρα
 τῷ Λαῷ, καὶ ἀγνιστοὶ αὐτὸς σήμερον, καὶ ἀβελιοὶ, καὶ πλῆθῶ-
 τωσαν τὰ ἱμάτια, καὶ ἔσωσαν ἔτοιμοι εἰς τὴν ἡμέραν τὴν
 τρίτην. Τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καταβήσεται Κύριος, ἐπὶ
 τὸ Ὁ ῥθ Σινᾶ, ἐναντίον παντὸς τῆ Λαῶ, καὶ ἀφορῆεις τὸν
 Λαὸν κύκλῳ, λέγων, ὡρατέχετε ἑαυτοῖς τῶ Ἀναβλιῶν εἰς
 τὸ Ὁ ῥθ, καὶ δύνανται αὐτῶ, πᾶς ὁ ἀψάμενος τῶ Ὁ ῥθ
 θανάτῳ τελευτήσει, ἐχ' ἀψεται αὐτὸ χεῖρ, εἰ ἢ λίθοις
 λιθοβοληθήσεται, ἢ βολίδι κατατοξάσθεται, ἑαυτὲ κτῆ-
 νος, ἑαυτὲ ἀνδραποῦ, ἐ ζήσεται. Ἀπὸ τῶρα, λέγει, ἕως
 εἰς τρεῖς ἡμέρας θέλω καταβῆ εἰς τὸ Ὁ ῥθ τῆτο τὸ Σινᾶ,
 ἐγὼ ὁ Θεὸς, καὶ καθάρισον τὸν Λαὸν τῆ Ἐβραίων ἐν ταύταις
 ταῖς δυσὶν ἡμέραις, καὶ ἄς πλυῶσι τὰ φορέματα αὐτῶν, διὰ
 νὰ εἶναι ἔτοιμοι εἰς τὴν τρίτην ἡμέραν. Διότι εἰς τὴν τρί-
 τῃ ἡμέρᾳ θέλω καταβῆ εἰς τὸ Ὁ ῥθ τὸ Σινᾶ, ὡσαύ εἰς τὸ
 πον καὶ Ἰσραὴλ, αὐτικρὸς ὅλα τῶ Λαῶ. Καὶ σὺ ξεχωρίσαι
 τὸν Λαὸν τελευτῶν εἰς τὸ Ὁ ῥθ, λέγωντας πρὸς αὐτῶ, νὰ φυ-
 λάττωνται νὰ μὴ πλησιάσωσιν, ἢ νὰ ἐγγίσωσι ποσῶς εἰς τὸ
 Ὁ ῥθ. Διότι ὅποιος πλησιάσῃ εἰς τὸ Ὁ ῥθ, ἢ ἐγγίσει,
 θέλει ἀποθάνει. Καὶ χεῖρ ἄς μὴ ἐγγίσει εἰς αὐτὸ, διότι θέ-
 λει λιθοβοληθῆ με λίθος, ἢ θέλει σαγιτάδῃ με Τόξον,
 ἢ εἰτε ζῶν εἶναι, ἢ εἰτε ἀνδραποῦ, δεῦ πρέπει νὰ ζήσῃ. Ἀκού-
 τε παιδία μου, ἀκούτε Ἀδελφοί μου τί λέγει ὁ Θεὸς διὰ τὸ
 Ὁ ῥθ τὸ Σινᾶ; Ἰσα λογιᾶζει τὸν τόπον ἐκεῖνον φοβερόν, ὡσαύ
 καὶ τὸ ἴδιον αὐτῶ ὡρατόπων. Καὶ καθὼς δεῦ εἶναι δυνατὸν νὰ
 ἰδῆ τις τὸ ὡρατόπων τῶ Θεῶ, καὶ νὰ ζήσῃ, λέγει ἡ τῶ
 Μωϋσῆ ὁ Θεὸς. Οὐ δυνατὸν ἰδεῖν τὸ ὡρατόπων μου, ἐ ἢ μὴ ἰδῆ
 ἀνδραποῦ τὸ ὡρατόπων μου, καὶ ζήσεται. Ἐτῆ λέγει καὶ διὰ
 τὸ Ὁ ῥθ τὸ Σινᾶ, πῶς δεῦ εἶναι δυνατὸν ὄχι μόνον νὰ τὸ
 ἰδῆ τις, ἀλλὰ μήτε νὰ ἐγγίσῃ εἰς αὐτὸ, ἢ νὰ ἀνέβῃ, καὶ νὰ
 ζή-

ζήσῃ. Ὁ Ἁγίασμός, ὃ Μεγαλειότης τῶ Ὁ ῥθ. Καὶ διὰ τί
 τόπου; Διότι εἶναι τὸ ὡρατόπων τῶ Θεῶ ἐκεῖ. Καὶ καταλαμ-
 βαίνομεν τῆτο ἀπὸ τὰ σημεῖα τῶ Θεῶ. Καθὼς ἡ ἀπὸ τῆς
 Στολάς, καὶ τῆς Παρατάξεις, καὶ ἀπὸ τῆς Σάλπιγγας γνωρί-
 ζομεν τὴν παρῆσιν τῶ Βασιλέως, τοιοτρόπως ἀπὸ τὸν Κα-
 πνὸν ὅπῃ ἦτον ἐσολισμένον ὅλον τὸ Σινᾶ Ὁ ῥθ, καὶ ἀπὸ τὰ
 λοιπὰ σημεῖα ἐγνωτῆκετο ἡ Συγκατάβασις τῶ Θεῶ εἰς αὐτὸ.
 Διότι ὁ Θεὸς εἶναι ὅλος πῦρ, καθὼς λέγει ὁ Μέγας Ἀθα-
 νάσιος, εἰς τὰς Ἐρωταποκρίσεις ὅπῃ ποιεῖ. Τὸ θεῖον, πῦρ εἶναι
 καταναλίσκον. Οὕτως ἐμαρτύρει ἡ Γραφή εἰς τὸ ιδ'. Κεφ. τῆς
 Εἰσόδου. Τὸ Ὁ ῥθ τὸ Σινᾶ ἐκαπνίζετο ὅλον, διὰ τὸ καταβε-
 βηκεῖν ἐπ' αὐτὸ τὸν Θεὸν ἐν πυρὶ. Εἶχε παρατάξεις τὴν Νε-
 φέλλῳ ὅπῃ ἐσκέπαζε τὸ Ὁ ῥθ, τὰς Στύλους, καὶ τὰς φωτεινὰς
 λαμπάδας ὅπῃ ἐφαιδρουν ὅλον τὸν τόπον. Εἶχε καὶ Σάλπιγγας
 τὰς φωνὰς ὅπῃ ἤκούοντο, καὶ τὰς ἰδίας Ἀγγελικὰς ὅπῃ ἐσάλ-
 πιζον κύκλῳ τῶ ὅλου Ὁ ῥθ, καθὼς εἰς τὸ, κ'. Κεφ. τῆς Εἰσόδου
 ὁ Μωϋσῆς αὐτὸς Ἰσορεῖ. Καὶ πᾶς ὁ Λαὸς εἴρα τὴν φωνῆν,
 καὶ τὰς λαμπάδας, καὶ τὴν φωνῆν τῆς Σάλπιγγος, καὶ τὸ
 Ὁ ῥθ τὸ Καπνίζον. Καὶ εἰς τὸ κδ'. Κεφ. τῆς Εἰσόδου. καὶ
 Ἀνασῆς Μωϋσῆς, καὶ Ἰησοῦς ὁ παρεσηκὸς αὐτῶ, ἀνέβησαν εἰς
 τὸ Ὁ ῥθ τῶ Θεῶ, καὶ κατέβη ἡ Δόξα τῶ Θεῶ ἐπὶ τὸ Ὁ ῥθ
 τὸ Σινᾶ, καὶ ἐκάλυψεν αὐτὸ ἡ Νεφέλη ἕξ ἡμέρας, καὶ ἐκάλεσε
 Κύριος τὸν Μωϋσῆν τῇ ἡμέρᾳ τῇ Ἐβδόμῃ ἐκ μέσης τῆς Νε-
 φέλης, τὸ δὲ εἶδος τῆς Δόξης Κυρίου, ὡπεὶ πῦρ φλέγον ἐπὶ
 τῆς Κορυφῆς τῶ Ὁ ῥθ, ἐναντίον τῆς Τῶν Ἰσραὴλ. Ἀπὸ ἐπὶ
 τα ὅλα γνωρίζομεν πῶς ὁ Θεὸς κατέβη εἰς ἐκεῖνο τὸ Ὁ ῥθ,
 καὶ ἀπέδειξεν αὐτὸ Ὁ ῥθ ἑαυτὸ Πανάγιον, καὶ Ὁρόν Ὁύρα-
 μιον. Τῆτο εἶναι τὸ ἐνδοξότερον τῆς διηγήσεώς μου. Τῆτο με πα-
 ρακινεῖ περὶοσότερον νὰ θαυμάζω τὸ Ὁ ῥθ αὐτὸ. Διότι ὡς
 μέτον Ἁγίον, κείσκειται τὸ Ἁγίον Ὁ ῥθ Σινᾶ. Με τὸ νὰ
 διατάξῃ ἐκεῖ ὁ Θεὸς τὰς Στολάς, με τὰς ὁποίας ὁ Κόσμος
 ὅλος ἕως τῶ νῦν κυβερνεῖται. Ὅλοι αἱ Γραφαὶ ἕως τῆς σήμε-
 ρου, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας εἶναι ἐσολισμέναι. Διότι ἐτῆ λέγει ὁ
 ἴδιος Θεὸς τῶ Σεράποντι αὐτῶ Μωϋσῆ. Ἀνάβηθι πρὸς με εἰς
 τὸ Ὁ ῥθ, καὶ ἴδῃ ἐκεῖ, καὶ δώσω σοι τὰ Πνεύματα τὰ λίθι-
 να, καὶ τὸν Νόμον, καὶ τὰς Ἐντολάς, ἄς ἐγραψα ἰομοθεῖσαι
 αὐτοῖς. Καὶ τί ἄλλο μεγαλιέτερον Ἀδελφοί μου, ἀπὸ τὸ νὰ
 ἐτι-

ἐπιχειροῦν ὁ Θεὸς διὰ Τράπεζαν ἢ γραψιμάτων αὐτῶ τῶτο
 τὸ Εὐλογημένον Ὄρος τὸ Σινά; Ἄν εἰπωμεν πῶς εἶναι Θεμέ-
 λιον ὄλε τῶ Κόσμου Πνευματικόν, τάχα σφάλομεν; Οὐχί.
 Διὰ τί καὶ Ἑβραῖοι, καὶ Ἑβραῖοι, καὶ Χετταῖοι εἰς ἐκείνας
 πᾶς εἰσπολάς εἶναι ἐσημεγμένοι. Διὰ τῶτο καὶ ἐγὼ λαμβανῶ πά-
 λιν ἀφορμὴν νὰ κηρύττω πλέον μεγαλοφώνως, πῶς εἶναι Ὄρος
 Θεῶ. Καὶ ἐπιμυθεῖ με Γοθῶρ ὁ Πενθερός τῶ Μωϋσέως, ὁ
 ὁποῖος ἐρχόμενος μετὰ τὴν γυναικα τῶ Μωϋσέως, καὶ μετὰ
 παιδία αὐτῶ, ξεχωρίζεται ἐγύρσει νὰ εὐρῆ τὸ Ὄρος τῶ Θεῶ, καὶ
 ἀφ' ἧς ἠθέληεν εὐρῆ τὸ Ὄρος τῶ Θεῶ, ἐκεῖ νὰ εὐρῆ καὶ τὸν Μωϋ-
 σίῳ. Καὶ ἦλθεν Γοθῶρ ὁ Πενθερός Μωϋσέως, καὶ οἱ Υἱοί,
 καὶ ἡ γυνὴ πρὸς Μωϋσίῳ εἰς τὴν Ἐρημον, ἧ παρενέβαλεν
 ἐπ' Ὄρος τῶ Θεῶ. Λέγω ἀκόμη αὐτὸ τὸ Ὄρος Οἴκου τῶ Θεῶ.
 Διότι ὁ ἴδιος Θεὸς ἐξύψωσεν ἄρτες ἀπὸ τὴν Οὐρανίον αὐτῶ
 Ἀποθήκην, καὶ ἔδραψε τὸ πλῆθος ἢ Ἑβραίων. Ἐπὶ λέ-
 γει ὁ Προφητῶν Δαβὶδ. Ἄρτον Ἀγγέλων ἔφαγεν ἄνθρω-
 πος. Καὶ ὁ Μωϋσῆς εἰς τὴν αὐτὴν Ἰσοείαν τῆς Ἐξόδος ἐν
 Κεφ. 15. Τὸ πρῶτον ἐγένετο καταπαυομένης τῆς Δρόσος κύκλω
 τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἰδοὺ ἐπὶ πρῶτωπον τῆς Ἐρήμης Κόελον λυ-
 κὸν ὡσὲν πάγος ἐπὶ τῆς Γῆς. Τὸ πρῶτον, λέγει, καθὼς ἀρχι-
 ζεν ἡ Δρόσος τῆς νυκτὸς νὰ χολάζῃ ἀπὸ τὴν θέρμην τῆς
 ἡμέρας, δὲν δέισκετο εἰς τὸ πρῶτωπον τῆς Ἐρήμης ἐν πρῶ-
 μα ἄσπρον, ὡσὰν τὸ Κόελον, καὶ ἦτον ὡσὰν πάγος ἐπὶ αὐ-
 τοῖς εἰς τὴν Γῆν, τὸ ὁποῖον οἱ Ἑβραῖοι σωμαίνοντες ἐτραγῶν εἰς
 τὸν ψωμίς, καὶ φαίνεται εἰς αὐτῶς πολλὰ εὐνοσον, καὶ ἐχορτά-
 ζοντο. Γινώσκετε καὶ τὸν Προφήτην Δαβὶδ τί λέγει, εἰς τὸν
 Ξξ. Φαλμὸν περὶ τῶτος τῶ Ὄρος. Καθολικὰ οἶκον τῶ Θεῶ
 φανερώσει αὐτὸ τὸ Ὄρος, λέγων. Τὸ Ὄρος ὁ δόκησεν ὁ
 Θεὸς κατοικεῖν ἐν αὐτῶ. Ἀλλὰ διὰ νὰ θαυμάσετε περὶ ὁποῖον
 τὰ λόγια τῶ Προφήτη, καὶ τὴν ἀξιοσύνην τῶ Ὄρος τῶτος,
 ἀκούσατε τὴν ἱστορίαν τῶ κατ' εὐὸς λόγος, καὶ τῆς κατ' εὐὸς
 λέξεως. Πρῶτον λέγει αὐτὸ πῶς εἶναι Ὄρος τῶ Θεῶ, ὅχι ὡσὰν
 κτίσμα, διὰ τί καὶ ἄλλα Ὄρη ὡσὰν κτίσματα τῶ Θεῶ, Ὄρη
 τῶ Θεῶ λέγονται, ἀμὴ ὡσὰν διωλισμένον Ὄρος εἰς κατοίκησιν
 τῶ Θεῶ. Διὰ τῶτο καὶ παρακάτω λέγει, Ὄρος Πῖον, τὸ ὁποῖον
 θέλει νὰ εἰπῆ παχύ. Καὶ ποῖον ἄλλο πρῶγμα θέλει γενῆ
 παχύτερον, ἀπὸ ἐκεῖνο ὅτι τρέφει ὁ Θεὸς μετὰ τὴν κατοικήσιν
 τῶ;

τῶ; Λέγει αὐτὸ ἀκόμη καὶ ἀλαβῆς, τὸ ὁποῖον θέλει νὰ εἰπῆ,
 πῶς τὸ Καθολικὸν ἀλαβητικὸν Ὄρος ἀπὸ ὅλα τὰ Ὄρη, εἶναι
 τὸ Εὐλογημένον Ὄρος Σινά. Μετὰ τὸν ὁποῖον λόγον ὁ Προφή-
 τῆς, καὶ Βασιλῆς πρὸς ἡμᾶς Καθολικὰ, ὅλῳ ἡμῶν τὴν
 ἀλαβῆσιν, καὶ ὅλον ἡμῶν τὸν πόσον, εἰς ἄλλον τόπον νὰ μὴ
 ἔχωμεν περὶ ὁποῖον, ὡσὰν ἐκεῖ εἰς τὸν οἶκον τῶ Θεῶ. Διότι
 λέγει παρακάτω πλέον καθαρώτερα λόγια. Ἴνα τί ὑπολαμ-
 βαίνετε Ὄρη τετυρωμένα; Τὸ Ὄρος ὁ δόκησεν ὁ Θεὸς κατο-
 κεῖν ἐν αὐτῶ. ὅτι θέλει νὰ εἰπῆ. Τί λογιάζετε τὰ λοιπὰ
 Ὄρη; Τί κωχᾶσθε πῶς εἰς κατάφυτα, καὶ πετυρωμένα με-
 δένδρα, καὶ πηκτογαλακτισμένα ἀπὸ Ἀγιάσματα, καὶ εὐλα-
 βείας; Ἐν μόνον εἶναι τὸ Δασύ, τὸ Παχύ, τὸ εὐλαβητικόν,
 τὸ Πηκτόν, τὸ Ἄγιον, τὸ Τίμιον, τὸ Ἐνάρετον, τὸ Καθα-
 ρόν, τὸ Οὐρανίον, τὸ Πνευματικόν, τὸ Ἀγγελικόν, καὶ Θεϊκόν
 Ὄρος. Ναι. Διότι αὐτὸ εἶναι τὸ Ὄρος, ὁ δόκησεν ὁ Θεὸς
 κατοικεῖν ἐν αὐτῶ. Αὐτὸ εἶναι μόνον, ὅτι ἐξελέξατο ὁ Μέγας
 Βασιλῆς Θεὸς νὰ κατοικῆ. Λέγεται δὲ ἄλλοτερον, Ὄρος Θεῶ διὰ
 τὴν θυσίαν. Διότι λέγει ὁ Μέγας Μωϋσῆς εἰς τὸ κδ. Κεφ.
 τῆς Ἐξόδος. Πῶς ὡσὰν ἦκισαν ἀπὸ τὸ σῶμα τῶ Θεῶ τὰ ὅσα
 ἐπρὸς ἡμᾶς νὰ φυλάττωσιν οἱ Ἑβραῖοι, ἐγείρεται ὁ Μωϋσῆς
 μίαν ταχυλίῳ, καὶ ποιεῖ ἐν Θουσιασμίῳ ὑποκάτω εἰς τὴν Πο-
 δίαν τῶ Ὄρος, καὶ ἔβαλε πέριξ δώδεκα λίθους, εἰς ἀεὶθμόν ἢ
 δώδεκα Φυλῶν τῶ Ἰσραὴλ. Ἐπειτα πρὸς ἡμᾶς τῶ
 Ἑβραίων, νὰ ὑπάγωσι νὰ φέρωσι Μοχάερα καθαρά, τὰ ὁποῖα
 φέροντες ἐποίησαν θυσίαν τῶ Θεῶ. Ὁρθεῖσας δὲ Μωϋσῆς τὸ
 πρῶτον, ἠκοδόμησε Θουσιασμίον τῶ Κυρίου ὑπὸ τὸ Ὄρος, καὶ
 δώδεκα λίθους, εἰς τὰς δώδεκα Φυλὰς τῶ Ἰσραὴλ, καὶ ἔλαβε
 σείλε τῶς νεανίσκους ἢ Ἰῶν Ἰσραὴλ, καὶ αἰλῶεγκαν Ὀλοκαυ-
 τώματα, καὶ ἔθυσαν θυσίαν Σωτήριον τῶ Θεῶ. Καὶ τότε ἡ θυ-
 σία δὲν ἦτον εὐρεσις τόσον τῶ Μωϋσέως, ὅσον ἦτον πρῶσαγμα
 τῶ Θεῶ, ὅτι ἐπρὸς ἡμᾶς εἰς αὐτὸν, ὅποτε ἐπεμπευ αὐτὸν εἰς
 τὸν Βασιλεῖα Φαραὼ Αἰγύπτου νὰ ἐλαθέρωσῃ τῶ Ἑβραίων,
 ὅτι λέγει αὐτῶ ἐκεῖ διὰ σημεῖον, πῶς σὲ πέμπω ἐγὼ νὰ ἐλθε-
 τε ὑπερον εἰς τῶτόν με τὸν τόπον τὸν Ἄγιον νὰ με λατρεύετε
 με θυσίας. Καὶ τῶτο τὸ σημεῖον, ὅτι ἐγώ σε ἔλαθέρωσα ἐν
 τῶ Ἰσραὴλ τὸν Λαόν μετὰ Αἰγύπτου, καὶ λατρεύετε τῶ
 Θεῶ ἐν τῶ Ὄρει τῶτος. Πῶς λογιάζετε τῶρα εὐὰ τόπον, ὅτι
 ὁ ἴδιος

8
 ὁ ἴδιος Θεὸς φροσάζει, καὶ ἡ φρόνη αὐτῆ λατρεία νὰ γένη
 ἐκεῖ εἰς αὐτὸν τὸν τόπον; Εἶναι ἡ ἀλήθεια πὼς τὸ Καθολικὸν
 Ἀγίασμα τῶ Θεῶ εἶναι; Καὶ ἀκούσατε πάλιν τὸν Προφῆτην
 Δαβὶδ τί λέγει, Φαλμὸς κγ'. Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸ ὄρος
 Κυεῖς; Ἡ τίς σήτεται ἐν τόπῳ Ἀγίῳ αὐτῶ; Καὶ πάλιν
 πλέον ἀξιώτερα ἀλλαχῶ λέγει. Καὶ εἰπήγαγεν αὐτὸς εἰς ὄρος
 Ἀγιάσματος αὐτῆ, ὄρος τῆτο, ὃ ἐκτίτατο ἡ δεξιὰ αὐτῆ.
 Ἐξῶ ἀπὸ τὸν Ἀγίασμόν τῆς Δυσίας, εἰς αὐτὸ τὸ ὄρος κα-
 τίσησε καὶ ἄλλα Ἀγιάσματα περὶσσότερα. Ἱερεῖς, καὶ τὰς Ἱε-
 ρατικὰς Στολάς. καὶ τὴν Κιβωτὸν τῆς Μαρτυρίας. Ἱερεῖς μὲν
 τὸν Ἀαρὼν, καὶ τὰς Τίγες αὐτῆ, Ναβαδ, Ἀβιδ, Ἐλεάζαρ,
 καὶ Ἰθάμαρ. Στολάς δὲ Ἱερατικὰς, τὸ Περιστήδιον, τὴν Ἐπι-
 μίδα, τὸν Ποδήρη, τὸν Χειτῶνα, τὴν Κίδαρον, τὴν Ζώνην,
 τὰς Κρωσσὲς ἐκ Χρυσῆς, τὰς Χρυσὰς Ἀσπίδισκας, τὰς Δακτυ-
 λίδας, τὸν Ἰποδύτην ὑπὸ τὴν Ἐπιμίδα, τὸν Ὠὸν κύκλῳ,
 τὰς Ροίσκας Ἰε Τακίνδρα, καὶ Πορφύρας, καὶ Κοκκίνας, καὶ Βύσ-
 σε, τὰς Κώδωνας, τὴν Μίτραν, καὶ τὸ Πέταλον. Περὶ τῶτων
 ἀναγράψατε τὸ κή. τῆς Ἐξόδου Κεφάλαιον, καὶ θέλετε εὖρη-
 ταῦτα πλέον καταλεπτῶς. Πάλιν τὴν Σκηνὴν τῆς Μαρτυρίας,
 εἰς αὐτὸ τὸ ἴδιον ὄρος παρήγγειλε νὰ κατασκευασθῆ ἀπὸ ἑξ-
 ῶλα ἄσηπτα, καὶ τὰ Στολισμὰτα καθ' ἑν, καὶ τὰ σκῆνη, τὰ
 Καλύμματα, τὰ Διατόνια, οἱ Μοχλοὶ, οἱ Στύλοι, οἱ Ἀνα-
 φορεῖς, τὸ Ἰλασῆλιον, τὸ Καταπέτασμα, τὰ Ἰσῖα τῆς Αὐλῆς,
 αἱ Λίθοι, τὰ Θυμιάματα, τὸ Ἐλαιον τῶ Χείσματός, τὸ
 Ἐλαιον εἰς τὸ φῶς, τὰ Ἀρώματα εἰς τὸ Ἐλαιον τῆς Χείσεως,
 ἡ Τράπεζα, ἡ Λυχνία, τὸ Θυμίαμα, τὸ Ἐπίπαστρον τῆς Οὐ-
 ρας, τὸ Οὐσιασῆλιον, τὰ Χρυσὰ Χερσβίμ, αἱ Ἀργυραὶ Φιά-
 λαι, καὶ ὅλα τὰ ἐπίλοιπα ἡγιασμένα σκῆνη. Ἐως ἐδῶ ἐμά-
 ρτε πὼς τὸ Θεοβαδίσσον ὄρος Σινᾶ λέγεται ὄρος Θεῶ, καὶ
 Καθολικὰ Κατοικητέλιον αὐτῆ τῶ Θεῶ, καὶ τῆτο εἶναι τὸ φῶ-
 τον ἀξίωμα ὅπως ἔχει. Δέτερον δὲ ἀξίωμα τῶ ὄρος ἐκεῖνος,
 καὶ ὅλα τῶ Εὐλογημένῳ τόπῳ εἶναι, ὅτι ἐστὶ τόπος, καὶ Κατοι-
 κητέλιον τῆς Παρθένου, καὶ Θεοτικῆς Μαρίας. Καὶ ἀποδείχνο-
 μεν τῆτο μὲ τὰ σκῆνη ὅπως ὁ Θεὸς φροσάζει νὰ σολισθῆ ἡ
 σκηνὴ τῆς Μαρτυρίας. Πρῶτον ἡ Λυχνία, μὲ τὴν ὁποῖαν ἄλλο
 τίποτε δὲ σημειῶναι ὁ Θεὸς, παρὰ τὴν Παύλαρον, καὶ Παρ-
 θεῶν Μαρίαν, διὰ τὴν ὁποῖαν Λυχνίαν φροσηφῆδσε περὶσῶ-
 τε.

9
 τερον ὁ Προφῆτης Ζαχαρίας, Κεφ. δ'. ὅποτε ὡς ἐκείνη
 ἐθεῶρει μίαν Χρυστὴν Λυχνίαν, καὶ εἰς τὴν μέσῳ ἔχει λαμ-
 παδίον, καὶ ἦτον ἐπὶ Λύχνοι ἐπάνω αὐτῆς, καὶ ἐπὶ Ἐπαρ-
 σίδες τοῖς Λύχνοι τοῖς ἐπάνω αὐτῆς, καὶ δύο Ἐλαῖαι ἐπάνω
 αὐτῆς, μία ἐκ δεξιῶν τῶ λαμπαδῆς αὐτῆς, καὶ μία Ἰε Δωνύ-
 μων. Οἱ ἐπὶ Λύχνοι εἰς τὴν Χρυστὴν Λυχνίαν εἶναι αἱ ἐπὶ
 Χάριτες ὅπως ἐσκέπασαν τὴν Χρυστὴν, καὶ Καθαρὰν Παρθε-
 νον. Τὸ λαμπαδίον ἄλλο δὲ εἶναι, παρὰ τὸ Εὐλογημένον
 Παιδίον τῆς Παρθένου, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. Αἱ δύο
 Ἐλαῖαι ἐκ δεξιῶν, καὶ Ἰε Δωνύμων, μόνος αὐτὸς ὁ Ζαχαρίας
 ἐρωτῶντας τὸν Ἀγγελὸν, ἔμαθε παρ' αὐτῆ ποῖαι εἶναι. Διότι
 εἶπε φρὸς αὐτὸν ὁ Ἀγγελός. Οὗτοι οἱ δύο Τιοὶ τῆς ποιότητος
 παρεσχῆκασι Κυεῖν πάσης τῆς γῆς. Εἶναι, λέγει, οἱ δύο Τιοὶ,
 ὁ Τίος τῶ Θεῶ καὶ ὁ Τίος τῶ ἀνθρώπου, ὅπως εἶναι ὁ Χριστός.
 Διότι διαφορετικὸς Τίος εἶναι, καὶ ὡσαύ Θεός εἶναι ἄλλος, καὶ
 ὡσαύ ἀνθρωπος ἄλλος, καὶ ὡσαύ Θεὸς ἀνθρωπος εἰς αὐτοὶ,
 καὶ οἱ δύο. Παρίσανται δὲ εἰς τὸν Κύριον πάσης τῆς γῆς.
 Διότι εἶναι ὅλον Θεότης, καθὼς ὁ Μακάριος Παῦλος μαρτυ-
 ρεῖ ἐν αὐτῶ κατοικεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς Θεότητος σωματι-
 κῶς. Δέτερον ἡ Τράπεζα. Αὐτὴν τὴν Τράπεζαν ἐτήμαυεν ὁ
 Θεομάρτυς Σολομὼν εἰς τὸ 9. Κεφάλ. τῆς Παραομιῶν. ὅποτε
 ἔλεγε, ἡ Σοφία ἀκοδόμησεν ἑαυτῆ οἶκον, καὶ ὑπῆρξε Στύλος
 ἐπὶ. Ἐσφαξε τὰ ἑαυτῆς Δύματα, καὶ ἐκέρασε εἰς Κρατῆρα
 τὸν ἑαυτῆς Οἶνον, καὶ ἠτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς Τράπεζαν. Ὅσα
 Τράπεζα μὲ τὴν ἀλήθειαν ἡ Ἀειπάρθενος Μαρία εἶναι εἰς
 τὸν Οἶκον τῶ Θεῶ, λέγω εἰς τὸ Εὐλογημένον ὄρος Σινᾶ,
 πλεσιπόλις μὲ παντοδαπῆ μουσικῶν βρῶσιν, ξεχωριστὰ δὲ
 μὲ τὸν Ἄρτον τῆς Ζωῆς τὸν ἐκ τῶ Οὐρανοῦ καταβαίντα, ὁ ὁποῖος
 δὲ εἶναι ἀπὸ φροζύμιον, ἦγεν ἀπὸ αἰθαρᾶ Ἀνδρὸς, ἀλλ' αὐ-
 τὸς μόνος ἀφ' ἑαυτῆ Ἄρτος Ἀνεβατός, μὲ τὸν τρόπον ὅπως μόν-
 ος αὐτὸς οἶδε. Τρίτον ἡ Οὐσία. Αὐτὴν τὴν Οὐσίαν τὴν
 Παρθενικὴν ἐτήμαυεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν Προφῆτην Σοφορίαν,
 Κεφ. α'. λέγων. Ἐγγὺς ἡμέρας τῶ Κυεῖς, ὅτι ἠτοιμάσατε Κυ-
 εῖς τὴν Οὐσίαν αὐτῆ, καὶ ἡγίασε τὰς κλητῆς αὐτῆ. Ἀπὸ
 ποιῶν τῆς Οὐσίας τὴν Παρθένον Ἰηλθεν ἡ Δωδία ἡ Θεική,
 τὸ κεχαριτωμένον ὄνομα τῶ Τίος αὐτῆς, διὰ τὸ ὁποῖον ἡ Νύμφη
 εἰς τὸ Ἄσμα τῆς Ἀσμάτων ἔλεγε. Μύρον ἐκκευθεῶ ὄνομα

σς, διὰ τὸτο αἱ Νεανίδες ἠγάπησαίσε. Τέταρτον, ἡ Χρυτῆ Στάμν^Θ, διὰ τὴν ὁποῖαν ὁ Θεὸς εἰς τὴν Ἐξοδὸν κωροσάσεται τῷ Μωϋσῆ, ὅποτε ἔβρεχε τὸ Κόσμιον ἐκεῖνο, ὅπῃ ὠνομάζετο Μωῦνα, νὰ λάβῃ μίαν Στάμνον, καὶ νὰ βάλῃ μέσα εὐ μέτρον, διὰ νὰ βληθῆ καὶ αὐτὴ ἡ Στάμν^Θ εἰς τὴν Κιβωτὸν, νὰ εἶναι εἰς φύλαξιν εἰς τὰς κ^τ ταῦτα γενεάς αὐτῶν. Λέγει δὲ ἔτω. Λάβε Στάμνον Χρυσοῦν εὐα, καὶ ἔμβαλε εἰς αὐτὸν πληρὴς τὸ Γομῶν τῶ Μωῦ, καὶ ἀποθήσεις αὐτὸ ἐναντίον τῶ Θεῶ, εἰς διατήρησιν εἰς τὰς γενεάς ὑμῶν, καὶ ὃν τρόπον σωθήσε Κύρι^Θ τῷ Μωϋσῆ, ἔπως εἶπε Μωϋσῆς τῷ Ἀαρὼν ποιῆσαι, καὶ ἐποίησε. Λέγεται ἀκόμη τόπ^Θ, καὶ Κατοικιήθειον τῆς Παρθενῶ. Διότι μὲ ξεχωριστὸν ἀπεικόνισμα ὁ Μέγας Ἀριστοτεχνίτης Θεὸς μόν^Θ αὐτὸς ἐχωράρισεν αὐτῷ, εἰς τὸ θαυμαστὸν αὐτὸ Ὄρος Σινᾶ ἀπεύαντι τῶ Θεοτάτῃ Προφήτῃ Μωϋσῆως μὲ τὸτον Ἰεραῖστον τρόπον, ὅπῃ πᾶς ἀνθρώπιν^Θ νῆς ποτὲ δὲν ἠδεδε διωθῆ νὰ καταλάβῃ. Διότι δὲν ἠδεδε διωθῆται νὰ βλέπῃ μίαν Βάτον νὰ καίεται, καὶ νὰ ἔχη, ἢ νὰ βλασάη δροσερὰ βλασάεια. Διὰ τὸτο καὶ μεγάλοι Μάρτυρες θαυμάζουσι τὸτο, καὶ αὐτὸς ὁ ἰδι^Θ Θεὸς θαυμάζει τὸ τοῖστον ὄχι ὡς ξέου τῆς αὐτῆς Παντοδυναμίας, ἀλλ' ὡς ξέου τῆς Φύσεως. Ἐπειδὴ ἐκεῖνη ἡ καυσικὴ ἐνέργεια ἐζήτει μίαν φθορὰν τῶ πρώτου δροσερῶ εἶδος εἰς ἀπεξηραμεύλῳ ὑλλῷ ἀδιάβατον, μὲ ὄλον τὸτο ἐγένετο τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῆς εἰς κάλλ^Θ βλασμορφον. Διὰ τὸτο ὡς θαυμάζομενος ὁ Θεὸς, ἢ καὶ ὡς θαῦμα Ἰεραῖστον λογιζόμεν^Θ τὸ θαῦμα, παρακινεῖ τὸν Προφήτην νὰ λύσῃ τὸ ὑπόδημα τῆς ποδῶν αὐτῶ μὲ πολὺ φόβον, καὶ ἀλάβειαν, ἡγὼν νὰ ἀφήσῃ ὅλα τὰ σαρκικά, καὶ γῆινα, καὶ τὰς γεῶδεις, καὶ φυσικὰς λογαριασμοὺς, ἐὰν δέλῃ νὰ ἰδῆ τοῖστον μυσῆιον, καὶ νὰ ἀλαερισθῆ εἰς αὐτὸ τὸ μυσῆιον. Ἐκάλεσε, λέγει, αὐτὸν Κύριος ἐκ τῆς Βάτος λέγων, Μωϋσῆ, Μωϋσῆ; Ὁ δὲ εἶπε τί ἐστὶ Κύριε; Ὁ δὲ εἶπε, μὴ ἐγγίσῃς ὧδε. Λύσον τὸ ὑπόδημα ἐκ τῆς ποδῶν σου. Ὁ δὲ τόπ^Θ εἰ ὡ σὺ ἔσηκας Γῆ Ἁγία ἐστὶ. Θαυμάζεται τὸ δόκτερον, καὶ ὁ Μωϋσῆς. Ἐπειδὴ ἐκεῖ ὅπῃ ἐκάθητο, καὶ ἐποίμανε τὰ κωρόβατα, ἀπὸ ἐκεῖ βλέπωντας τὴν Βάτον αὐτῷ νὰ καίεται, ἄδως ἐλογίασε τὸτο ὡς ξέου τῆς φύσεως. Διὸ καὶ μὲ πολὺ πόσον ἔλεγε. Παρελθὼν ὄψομαι τὸ Ὄραμα τὸ Μέγα τὸτο, ὅτι εἰ κατακαίεται ἡ Βάτ^Θ.

As ὑπάγω, λέγει, νὰ ἰδῶ τὸτο τὸ Μεγάλον Ὄραμα, πῶς εἶναι ἐτότο, ὅπῃ ἐκβάλλει ἡ Βάτ^Θ φωτίας, καὶ δὲν κατακαίεται; Χρητίζεται τῶρα ἄλλοτι πλέον φαιερώτερον Ἀδελφοί μου, καὶ καθαρώτερον, ὅπῃ νὰ σημαῖν ὀλοφαῖερα τὴν Κυρία ἡμῶν, τὴν Παρθενῶν, καὶ Θεοτάκον, ὡσαύτῃ ἐτότο; Καὶ ὄχι μόνον αὐτῷ μόνῳ τὴν Παρθενῶν σημαδεῖται, ἀλλὰ καὶ τὴν Εὐλογημεύλῳ Γεῦνησιν τῶ Χεισῶ Ἰε αὐτῆς τῆς Παρθενῶν. Διότι συλλογιόθητε, παρακαλῶ, τὴν φωτίαν πῶς εἶναι ὁ Θεὸς, καθὼς καὶ αὐτοὶ μόνον διώσασθε νὰ καταλάβετε τὸτο. Ἀπὸ ἧδ τῶ Αἰδῶ, ὅπῃ σημαῖν τὸ καῖν, παράγεται τὸ Θεὸς ὠνομα. Ἐπειδὴ καὶ κατακαίονται πᾶσαι αἱ ἁμαρτίαι, καὶ πάντες οἱ ἐργάται τῆς ἁμαρτίας ἐνώπιον αὐτῶ. Ἡ Βάτ^Θ πάλιν πισώθητε πῶς εἶναι ἡ Παρθενῶ, ἢ δὲ καὶ ὡς ὅπῃ ἐγένετο εἰς αὐτῷ, ἦτον ἐκεῖνη ἡ Ἀρρητος Σύλληψις, ὅπῃ ἡ Παρθενῶ εἰς τὴν Ἁγίαν αὐτῆς Κοιλίαν, ὡσαύτῃ ἡ Βάτος τὴν φωτίαν, τὸν Ἀχώρητον Θεὸν Πῦρ ὄντα ἐχώρησε. Τὰ δὲ βλασάεια ὅπῃ ἐβλάσανον, ἦτον καθολικά τὸ Ἀσπάρτον Παιδίον ὅπῃ ἐγέννησεν. Ὡ μυσῆιον, ὡ Πράγμα, ὡ Θεοεία. Ποῖ^Θ ἄρα συλλογιζόμεν^Θ τοσαύτας Ἀγιότητας τῶ Εὐλογημεῦν ἐκεῖν^Θ Τόπος, δὲν ἠδεδε μακαρίζη ὄχι μόνον τὴν ἀσκητικωτάτῳ σωάζει τῆς ἐκεῖτε Πατέρων, τῆς δελδόντων, καὶ κακοπαθούτων εἰς τὸν Τόπον ἐκεῖνον, ἀλλὰ καὶ τὰ Βήματα, καὶ τὰς Ὀδοὺς, καὶ τὰς Λίθους, καὶ τὰ ἴδια Ζύλα τῶ τόπος ἐκεῖν^Θ; Ἡ ποῖ^Θ δὲν ἠδεδε κωροσφῆρῃ εἰς ἐκεῖν^Θ τῶς Ἁγίας Τόπος κάθε εἶδος ἀλαβείας; Ὡσε χεδὸν καὶ ψυχλῷ, καὶ καρδίαν, καὶ διανοίαν ἐκεῖ νὰ ἀφιέρωσῃ, ἐκεῖ νὰ μελετᾶ, ἐκεῖ νὰ φαντάζεται, ὡσαύτῃ ὅπῃ ἔχει ἀνάβασεις τελεωτέρων Μυσῆίων, καὶ νὰ σωησάγῃ παντοῖαν βαῖθῆται, καὶ σωδρομῶν διάτε λόγων, καὶ ἐργων κωρὸς σύστασιν, καὶ σερεωσιν τῶ Ἰερῶ ἐκεῖν^Θ Μονασῆεις; Τὸ ὁποῖον ὡς Κεῖνον ἀθαλλῆς ἀωδιάζει, καὶ ὡς Ρόδον μωεῖπνοον εἰ μέσῳ ἀκαυτῶν, μετὰ εἰς ἐκεῖν^Θ τὴν ἀνδρον, καὶ σιδηρῶν ἔρημον ἀνάδάλμῃ, τῆ Θεῆα χάετι πειροφρῆμενον ἐκ τῆς ἐπηρείων τῆς ἀνημέρων Ἀράβων; Λοιπὸν ἐκασ^Θ τῆς Εὐτεβῶν, καὶ Φιλοθεῶν Χεισιανῶν ἄς ἀναγινώσκη κ^τ πολλῶ πόδος τὸ παρὸν Σωταγματίον, διὰ νὰ ἀφραῖν τὴν ψυχλῷ αὐτῶ μὲ πᾶς διηγήσεις τῆς τῶ Θεῶ τερατεργημάτων, καὶ ἀπὸ ταῦτα τὰ ὀλίγα, καὶ σωῖτομα διηγήματα, ἄς ὀδηγηθῆ εἰς ἀνάξῆτισιν, καὶ εὐρεσιν

καὶ ἄλλων πολλῶν θαυμασίων τῶ Θεῷ, ὅπῃ εἰς ἐκείνους τὸς σε-
 βασμῖαις τόπαις, καὶ διαφορῶν καιρῶν, καὶ χρόνους ὁ Θεὸς εὐ-
 γησε, καθὼς αἱ Γεραὶ Βίβλοι ἔχουσιν. Ἔμεν δὲ οἱ μετιον-
 τες τὴν παρῶσαν διήγησιν, καὶ πνευματικὰς ἀναβάσεις ἐκ ταύ-
 ταις ἐν τῇ καρδίᾳ διατιθέμενοι, σύγνωστοί τῆς ὀλιγομαθίας,
 καὶ ἀτελῶς διηγῆσεως. Ἐγινώσκοντες ἄφραγδοί, καὶ ἀδαίμων-
 τες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας
 τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Περὶ τῶ ὀνόματι, καὶ τῆς θέσεως τῶ Ἁγίου,
 καὶ Θεοβαδίσου Ὄρους Σινᾶ.

Τοῦτο τὸ Θεῖον, καὶ Θεοδόξασον Ὄρος ἔχει εἰς τὴν Θεῖαν
 Γραφὴν τέσσα ὀνόματα. Λέγεται Ὄρος Σινᾶ. Λέγεται
 καὶ Ὄρος Χωρήβ. Λέγεται ἀκόμι καὶ Ἄγαρ. Διὰ τῆτο λέ-
 σκόμεν πολλαχῶς εἰς τὴν Θεῖαν Γραφὴν, καὶ ποτὲ μὲν λέγει
 πῶς ὁ Νόμος ἐδόθη εἰς τὸ Ὄρος τῶ Σινᾶ. Ποτὲ δὲ εἰς τὸ
 Ὄρος τῶ Χωρήβ. Ὅμως τῆτο φέρεται νὰ ἤξῃρη τινὰς, πῶς,
 Χωρήβ λέγεται τὸ Ὄρος ἀπὸ τῶν φερόποδας τῶ βουνῶ, ἕως εἰς
 τὸ σπῆλαιον ὅπῃ κατώκησεν ὁ Προφήτης Ἡλίας, καὶ εἶδε τὴν
 φοβερὰν ὀπτασίαν, καθὼς φέλομεν εἰπῆ κατωτέρω. Ἀπὸ ἐκεῖ
 δὲ καὶ ἐπαῖω εἶναι ἄλλη μία ὑψηλὴ κορυφὴ, καὶ ἔχει ἀπὸ
 ὄλον τὸ ἄλλο βουνὸν, καὶ τότε ἡ κορυφὴ μόνη λέγεται Ὄρος
 Σινᾶ, καὶ Σιναῖν, καὶ εἰς τῆτο ἐπαῖω ἐδόθη ὁ Νόμος. Πλὴν
 λέγεται εὐρίστε πῶς ὁ Νόμος ἐδόθη εἰς τὸ Χωρήβ. Ἐπει-
 δὴ τὸ Σινᾶ ὅπῃ εἶναι ἡ κορυφὴ, εἶναι ἐπιχειμενὴ ἐπαῖω εἰς
 τὸ Χωρήβ.

Λέγεται ἀκόμι καὶ Ἄγαρ, καθὼς γράφει ὁ Μακάριος Παῦ-
 λὸς εἰς τὸ δ. Κεφ. τῆς πρὸς Γαλατάς Ἐπιστολῆς. Τὸ γὰρ
 Ἄγαρ, Σινᾶ Ὄρος εἶναι ἐν τῇ Ἀραβίᾳ. Ἀλλὰ τὸ ὄνομα τῆτο
 εἶναι Ἀραβικόν, καθὼς ὁ Χρυσόστομος, καὶ ὁ Οἰκουμενίος λέγου-
 σιν, ἔχοντες τὸ ῥητὸν τῆτο τῶ Παύλου. Ὁ δὲ Πτολεμαῖος
 λέγει ὄλον ἐκεῖνον τὸν τόπον Πετραίαν Ἀραβίαν, μὲ τὸ νὰ
 εἶναι πετρώδης. Καὶ ἀπὸ μὲν τὴν Ἀνατολὴν, πλησιάζει τὸ
 Ἅγιον Ὄρος τῆτο, μὲ ἄλλην ἔρημον τῆς Εὐδαίμονος Ἀραβίας.
 Ἀπὸ δὲ τὸ Νότιον, καὶ Δυσικόν μέρος ἔχει λοξὰ κειμένῳ
 τὴν ἐρυθρὰν Θαλάσσαν. Ἀπὸ δὲ τὸ Βόρειον μέρος ἔχει τὴν
 τὴν

τὴν τῆς Ἐπαγγελίας, ἡγοῦν τὴν Παλαισίνην. Ἀπέχει δὲ
 τὸ Σινᾶ Ὄρος ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ ἡμέρας δώδεκα, καὶ ἀπὸ
 τὴν Αἴγυπτον ἡμέρας δώδεκα. Τῆτο τὸ Ἅγιον Ὄρος φερότερον
 ἦτον ἀωνόμασον, ὡσαύτῃ καὶ τὰ ἄλλα βουνά. Ἀπὸ δὲ τὸν καιρὸν
 τῶ Προφήτη Μωϋσέως, ἐγένετο ὄνομασον εἰς ὄλον τὸν Κόσμον,
 καὶ περὶφημον, καὶ σεβάσιμον, διὰ τὰ μεγάλα, καὶ φοβερὰ
 θαύματα ὅπῃ διηγῆται ἡ Θεῖα Γραφὴ πῶς ἐτελέσθηται εἰς
 αὐτό. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς πολλά ἐτίμησεν αὐτό, μὲ τὸ νὰ
 μὴ καταβῆ εἰς ἄλλο βουνὸν νὰ δώσῃ τὸν Νόμον, παρέξ εἰς
 αὐτό, καθὼς φαίνεται ἐν Κεφ. ιδ. τῆς Ἐξοδῆ, ὅπῃ ἔλεγεν
 ὁ Θεὸς τῷ Μωϋσῆ. Ἀφορίσαι τὸ Ὄρος τῆτο, καὶ ἀγιάσαι
 αὐτό. Καὶ πάλιν εἰς τὸ αὐτὸ Κεφ. Καὶ ἀφ' ἑκαθαρσίῃ ὁ
 Λαὸς, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγένοντο φωναί, καὶ ἀστραφαί, καὶ νεφέ-
 λη γνοφώδης ἐπ' Ὄρος Σινᾶ. Φωνὴ τῆς σάλπιγγος ἤχει μέγα.
 τὸ δὲ Ὄρος τῶ Σινᾶ ἐκαπνίζετο ὄλον, διὰ τὸ καταβεβηκεῖν
 ἐπ' αὐτὸ τὸν Θεὸν ἐν πυρὶ. Ἐπαῖω εἰς αὐτὸ εἶδεν ὁ Μωϋσῆς
 τὸν Θεόν, ὅπῃ ἴσατο ἐπαῖω εἰς εὐὰ σάφειρον λίθον. Καὶ
 φερότον μὲν ἔδωκε τὸν Νόμον εἰς τὸν Μωϋσῆν διὰ ζώσης φω-
 νῆς. Δεύτερον δὲ, γεγραμμένον μὲ τὸν Θεὸν Δάκτυλον. Ἐπαῖ-
 ω εἰς αὐτὸ ἐδίδαξεν ὁ Θεὸς τὸν Μωϋσῆν τὴν κατασκευήν τῆς
 Σκηνῆς τῶ Μαρτυρίου. Καὶ τῆς Κιβωτῆς τῆς διαθήκης. Διὰ τὰ
 ταῦτα θαύματα, ὀνομάζουσι τινὲς τὸ Ἅγιον Ὄρος αὐτὸ Σχο-
 λῆον, καὶ Σπεδασηῖον τῶ Θεῷ. Εἰς τὴν μέσῃ αὐτῶ τῶ Ὄρος
 ὅπῃ λέγεται Χωρήβ, εἶδεν ὁ Προφήτης Ἡλίας τὴν φοβερὰν
 ἐκείνῳ ὀπτασίαν. τὸ πνεῦμα τὸ κραταῖον, τὸν συστεισμὸν. Τὸ
 πῦρ, καὶ τὴν λεπτὴν αὔραν, εἰς τὴν ὁποῖαν ἦτον ὁ Θεός, κα-
 θὼς φαίνεται ἐν Κεφ. γ. τῶ Βασιλειῶν.

Ὅτι τὸ Ὄρος ἐκλελεγμένον ὑπὸ Θεῷ εἶναι τὸ
 Ἅγιον Ὄρος Σινᾶ.

Ὅτι μὲν Βασιλεῖς τῆς Γῆς, καὶ οἱ Αὐθεῖται τῶ Κόσμου
 τότε διορίζουσι, καὶ ἐπιμαρτυροῦσι παιδεία ὠραία, καὶ δρύ-
 χωρα διὰ νὰ σιωάζωνται, καὶ νὰ κοινολογῶσι, καὶ νὰ χεράσῃ
 τὰς συμφωνίας αὐτῶν, καὶ νὰ ποιῶσιν ἀγάπην μὲ τῶν ἐχθρῶν
 τῶν. Ὁ δὲ Βασιλεὺς τῶ ἀπαύτων Θεός, τῶ ὅποις, καθὼς αὐ-
 τὸς μόνος λέγει, ὁ Οὐρανὸς εἶναι Ὄρον, ἡ δὲ Γῆ ὑποπόδιον
 τῆς

ἤνυ ποδῶν τε, διὰ τὴν χάριτι τῆς τοιαύτης συμφωνίας μετὰ τὸν ἀνθρώπου, ἤξελετο τὸ τοῦ Ἀγιώτατου Ὁρθοῦ, τὸ ὁποῖον ἐποίησεν οἶκον, καὶ παλάτιον αὐτῷ, μετὰ τὴν φωνὴν ἐκ αὐτοῦ, καὶ τὴν δόξην τῆν ἐγγραφὸν αὐτῷ συμφωνίαν, ἤγειν τὸν Νόμον ἤνυ δέκα Ἐντολῶν. Ἔστι λοιπὸν διὰ τῆς, καὶ λέγεται τὸ Ἀγιώτατου τῆς Ὁρθοῦ, Ὁρθοῦ Θεοῦ, Οἰκοῦ, καὶ Κατοικία τῆς Θεοῦ Ἰακώβ, ἐπειδὴ εἰς αὐτὸ ὁμιλήσεν ὁ Θεὸς μετὰ τῶν Ἑβραίων, καθὼς λέγει ὁ Προφήτης Δαβὶδ. Κύριος ἐν αὐτοῖς, ἐν Σιναῖν ἐν τῷ Ἄγιῳ. Καὶ τότε ἐτίμησε, καὶ ἐδόξασεν αὐτὸς ὁ Θεὸς τῆς Ὁρθοῦ, ὡς ὅτι ὄχι μόνον δελεῖ τὴν λέγεται Οἰκοῦ αὐτῷ, καὶ Ὁρθοῦ αὐτῷ ἰδίου, καθὼς λέγει τὸ Ὁρθοῦ τῆς Θεοῦ Χωρηθ, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς Ἰσαακ τὴν λέγεται Θεὸς τῆς Ὁρθοῦ τότε. Καὶ καθὼς λέγεται Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ Θεὸς Ἰσαακ, καὶ Θεὸς Ἰακώβ, ὅτι πῶς δὲ εἶναι Θεὸς καὶ τῆς λοιπῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ διὰ τὴν εἰς αὐτὸς ἐγνωρίσθη καθαρώτερον, καὶ εἰς αὐτὸς ἀπεκάλυψε τὰ Μεγάλα αὐτῷ Μυστήρια. Οὕτω δελεῖ, καὶ ἀγαπᾷ τὴν λέγεται καὶ Θεὸς τῆς Ὁρθοῦ Σιναῖ, ὅτι πῶς δὲ εἶναι Θεὸς καὶ τῆς λοιπῶν Βενῶν, καὶ τῆς Γῆς, καὶ τῆς Κόσμου παντός, ἀλλ' ὅτι εἰς αὐτὸ ἐδείξε, καὶ ἐποίησε μεγάλα, καὶ φοβερά, διαβαίνων τῆν ἔρημον τὴν ἔλθῃ εἰς αὐτὸ, καθὼς εἰς ἄλλον πάλιν Φαλμὸν ὁ Δαβὶδ λέγει. Ἐν τῷ διαβαίνοντι ἐν τῇ ἐρήμῳ Γῆ ἰσείσθη. Ἀλλὰ πῶς λέγεται ὁ Θεός, Θεὸς τότε τῆς Ἄγιος Ὁρθοῦ, μάρτυς ἀψόδης αὐτῷ ὁ Δαβὶδ. Καὶ γὰρ οἱ Οὐρανοὶ, λέγει, ἔσασιν ἀπὸ Προσώπων τῆς Θεοῦ τοῦ Σιναῖ.

Ὅτι μεγάλως ἐτίμησε, καὶ ἐδόξασεν ὁ Θεός τῆς Ὁρθοῦ.

ΔΙΑ τὴν δειξὴν τῷ Μωϋσῆ ὁ Θεὸς εἰς πόσιον τιμῆν, καὶ ἀξίαν ἀνέβιβασεν αὐτὸν, λέγει αὐτῷ ἐν τῷ δ'. Κεφαλ. τῆς Ἐξόδο. Ἰδὲ δέδωκάσε Θεὸν Φαραῶ, καὶ Ἀαρὼν ὁ Ἀδελφός σου ἔσασιν Προφήτης. Καὶ διὰ τὴν βεβαιώσῃ ὁ Θεὸς τῆς καὶ εἰς τὸν Φαραῶ, καὶ τὴν φωνὴν γνωσὸν καὶ εἰς τῶν Ἑβραίων, ἔδωκε δυνάμειν τῷ Μωϋσῆ τὴν ποιήσῃ εἰς τὸν Φαραῶ πολλὰ φοβερά, καὶ μεγάλα κακὰ διὰ τῆς Ράβδος καὶ μόνης ἐκείνης τῆς Θαυματουργῆς, διὰ τὴν δειξὴν πόσιον ἀγάπῃ εἶχεν εἰς τὸν

Ἰσραηλιτικὸν Λαόν, πόσιον δυνάμειν, καὶ ἀνέβιβασεν αὐτὸν τὴν Ἰεροσόλυμα ἐπὶ τὴν Βασιλείαν, ὅταν τὴν ἔλθῃ εἰς τῆν Γῆν τῆς Ἐπαγγελίας. Ἦγεν τῆν Βασιλείαν τῆς Χαναανίων, καὶ Χετταίων, καὶ Ἀμορραίων, καὶ Φερεζαίων, καὶ Γεργεταίων, καὶ Εὐαίων, καὶ Γεβυσταίων, καθὼς φαίνεται πῶς ἔταξεν αὐτῷ ὁ Θεὸς εἰς τὸ γ'. Κεφ. τῆς Ἐξόδο, καὶ ἀλλαχῶς. Ἀλλὰ διὰ τὴν δειξὴν τῆν τιμῆν, καὶ τῆν δόξαν ὅτι ἐδόξασε, καὶ ἐτίμησε τῆς τὸ Θεοτίμητον, καὶ Θεοδόξαστον Ἄγιον Ὁρθοῦ τῆς Σιναῖ, μεγάλα, καὶ φοβερά σημεῖα ἔδειξεν εἰς τῶν Ἑβραίων, διὰ τὴν γνωρίσῃ αὐτὸ, καὶ μετὰ μεγάλης φοβερῆς φοβερίσῃ αὐτὸς διὰ τὴν τὸ τιμῆν, καὶ τὴν δὲ λαβῆνται, ὡς Ἄγιον. Πρῶτον μὲν, μετὰ τὰ ἔργα ὅτι ἐδείκνυεν εἰς τὸν Λαόν τὴν βλέπῃ ἔταξεν εἰς αὐτὸ. Δεύτερον ἀπὸ τῆν γάσῃ, καὶ τῆν τάξιν τῆς ἀναβαίνοντων τειγύρῃ εἰς αὐτὸ. Καὶ ὅτι μετὰ ἠγίασε, καὶ ἐχώρισεν αὐτὸ ὁ Θεός, ἀπὸ τῶν ἄλλων βενῶν, φαίνεται εἰς τὸ ιδ'. Κεφ. τῆς Ἐξόδο, ὅτι ὁ Θεὸς ἔλεγε τῷ Μωϋσῆ. Ἀφορίσῃ τὸ Ὁρθοῦ, καὶ ἀγίασῃ αὐτὸ. Ὅτι δὲ καὶ διὰ πίσιν τῆς Ἑβραίων πῶς ἠγίασε, καὶ ἐχώρισεν αὐτὸ ἀπὸ τῶν ἄλλων βενῶν, διὰ τὴν καταβαίνῃ αὐτὸς εἰς αὐτὸ μόνον, φαίνεται εἰς τὸ αὐτὸ Κεφαλ. ἀπὸ τῶν φοβερά, καὶ τρομερά σημεῖα, ὅτι ἔδειξεν ἔταξεν εἰς αὐτὸ, ὄχι ἀπᾶς, ἀλλὰ πολλάκις. Ἐγένετο δὲ τῆν ἡμέρῃ τῆν τρίτῃ, ἠγεν ἀφ' ἑκάστασε, καὶ ἠγίασε τὸν Λαόν, γεννηθέντος πρὸς Ὁρθοῦ, καὶ ἐγένοντο Φωναί, καὶ Ἀσραταί, καὶ Νεφέλη Γνοφώδης ἐπ' Ὁρθοῦ Σιναῖ, φωνὴ τῆς σάλπιγγος ἠχεῖ μέγα, καὶ ἐπτοήθη πᾶς ὁ Λαός, ὅτι ἐν τῇ παρεμβολῇ. Καὶ πάλιν λέγει εἰς τὸ αὐτὸ. Τὸ Ὁρθοῦ τῆς Σιναῖ ἐκαπνίζετο ὅλον, διὰ τὸ καταβεβηκεῖν ἐπ' αὐτὸ τὸν Θεόν ἐν πυρὶ, καὶ ἀνέβαινεν ὁ καπνός, ὡς καπνὸς καμίνῃ, καὶ ἤξῃ πᾶς ὁ Λαός. Ὅτι δὲ καὶ τῆν τάξιν, καὶ τῆν γάσῃ τῆς ἀναβαίνοντων εἰς αὐτὸ ἐμίεισεν ὁ Θεός, καὶ τῆν καθαρότητα τῆς καθ' ἑαυτοῦ, φαίνεται καὶ αὐτὸ, καὶ εἰς τὸ ἰδίον τῆς Κεφαλῆ, καὶ εἰς τὸ κδ'. Τῆν μὲν δὲ πρῶτον γάσῃ εἶχε μόνον ὁ Μωϋσῆς, ἀναβαίνοντας εἰς τῆν κορυφῆν τῆς Ὁρθοῦ, καὶ ἐπιστρέφοντες μετὰ εἰς τὸ συνέφον σιωμῆται μετὰ τὸν Θεόν. Τῆν δὲ δευτέρῃ τάξιν εἶχε ὁ Ἀαρὼν ἰσάμελτος ἀπέξω ἀπὸ τῶν σινῶν. Τῆν δὲ τρίτῃ τάξιν εἶχε ὁ Ναβαδ, καὶ Ἀβιδὸ ἀναβαίνοντας εἰς τὸ βενὸν μετὰ τῶν ἄλλων Ἰερεῖς, κεικαρμεῖοι ὄντες πρῶτον, ἀλλ' ὄχι εἰς

» ράδειγμα πάντων τῶν σκλῶν αὐτῆς, ἔτι μοι ποιήσεις. Καὶ πάλιν, ὅρα, ποιήσεις καὶ τὸν τύπον τὸν δεδεγημένον σοὶ ἐν τῷ Ὄρει. Τὴν ὁποίαν καθὼς ὁ Θεὸς ἐκεῖ ἐπαύω ἔδειξεν εἰς αὐτὸν, ἔτι κατασκευάσει αὐτῷ εἰς Μῆκῶ, καὶ Πλάτῶ, ὡντας Ἀρχιτέκτων ὁ Βεσελεὴλ διὰ Πνύματῶ Ἁγίω. Διὰ τὰ ποσῶτα λοιπὸν θαύματα, ὅπως ἔδειξεν ὁ Θεὸς ἐπαύω εἰς τὸτο τὸ Ἁγιώτατον Ὄρῶ, καὶ διὰ τὰς Νόμους ὅπως ἔδωκε, καὶ διὰ τὰς Ἐρμυϊάδας, καὶ τὰ ἄλλα ψυχαφελῆ διδάγματα, ὅπως ἔδίδαξεν, ἄξιον, καὶ περιπεδέσαστον εἶναι νὰ ὀνομασθῆ τινὰς τὸ Ὄρῶ τὸτο Σχολεῖον, καὶ Σπεδασηλιον τῶ Θεῷ. Σχολεῖον πολὺ σεμιώτερον, καὶ τιμιώτερον τῆς Ἀκαδημίας τῶ Πλάτωνῶ, καὶ τῆς ἐν Ἀθῆναις παλαιᾶς Σποᾶς, καὶ τῆς τῶ Ἀριστοτέλους Περιπατατικῆς Σχολῆς. Σχολεῖον τὸτο, ἀπὸ τὸ ὁποῖον πολλὰ ἄλλα Σχολεῖα ἐδωκεῖσθαι ἀληθινῶν Φιλοσοφίαν, ὡσαύτῃ ὁ Σόλων ὁ Νομοθέτης τῶν Ἀθῆναιῶν, καὶ Πλάτων ὑπερον. Σχολεῖον τὸτο, εἰς τὰ ὁποῖα τὰ μαθήματα ὅποιῶ ἐπαύωσεν, ἐφθασεν εἰς τὸ τέλος τῆς ἀληθινῆς ἐπιστήμης. Ἡ ὁποῖα εἶναι, τὸ νὰ γνωεῖσθαι τινὰς τὸν Ἀληθινὸν Θεόν. Ἡ δὲ ἐκείτη ἀφρόντισῶ ζωὴ συγκενομένη, δέισκεται νὰ εἶναι μία ζωὴ, καὶ μία διαγωγὴ, παραπλησία μὲ τὴν πρώτῃν, καὶ ἀρχαίαν διαγωγὴν τῶ Ἀδάμ, ὅπως εἶχε εἰς τὸν Παράδεισον. Ἐκεῖ δὲ ἐγεώργει ὁ Ἀδάμ, ἀλλὰ μῆτε οἱ Ἑβραῖοι εἰς τὴν ἔρημον τῶ Σινᾶ. Δὲ ἐσπεμεν ἐκεῖνῶ, ἀλλὰ μῆτε αἱ Ἑβραῖοι. Τροφὴν χωεῖς κόπον εἶχεν ὁ Ἀδάμ ἀπὸ παντὸς ζύλου τῶ ἐν τῷ Παραδείσῳ, (ὅ,τι καὶ αὐτῷ ἦτον ἐκείνη ἡ τροφή, ἡ αἰσθητή, ἡ πνευματικὴ,) τροφὴν εἶχον καὶ οἱ Ἑβραῖοι ἀπὸ τὸν Ἀέρα τὸ Μαῖνα, καὶ τὴν Ὀρτυγομήτραν χωεῖς κανεῦα κόπον. Ὁ Ἀδάμ, καὶ ἡ Εὐα εἰς τὸν Παράδεισον ἐνδύματα δὲ ἐχθεῖσθαι, ἀλλὰ μῆτε οἱ Ἑβραῖοι εἰς τὴν ἔρημον ἐνδύματα δὲ ἐχθεῖσθαι. Ἐπειδὴ καὶ εἰς τὰς τεσσαράκοντα χρόνους ὅπως διέτεινον εἰς τὴν ἔρημον τῶ Σινᾶ, τὰ ρῆχα ὅπως εἶχον ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, μῆτε ἐπαλαμῶσθαι, μῆτε Ἰερχίσθαι. Καὶ εἶχον λέγω μίαν διαγωγὴν, παρομοίαν μὲ τὴν Παλαιᾶν ἐκείνῃν τῶ Πρωτοπλάστῃ Ἀδάμ. Εἶναι λοιπὸν, καὶ λέγεται αὐτὸ τὸ Ἁγιὸν Ὄρῶ Σχολεῖον τῶ Θεῷ, ἀλλῶ Παράδεισῶ νοητὸς, Οἶκῶ, καὶ Τόπῶ τῶ Θεῷ Γακάβ. Καὶ αὐτίσως ὁ Κάρμηλῶ τῶ Ἡλίου κωχᾶται εἰς τὴν ἀγιότητα, ἐπειδὴ εἰς αὐτὸ

κατώκησε, καὶ ἔδίδαξεν ὁ Ἡλίας, πολλῶ μάλῃον ἀγιώτερον εἶναι, καὶ λέγεται τὸ Ἁγιώτατον Ὄρῶ τῶ Σινᾶ, διότι εἰς αὐτὸ κατώκησε, καὶ ἔδίδαξεν αὐτὸς ὁ ἰδιῶ Θεός. Καὶ αὐτὸ ὁ Κάρμηλῶ τῶ Ἡλίου ἐπαινεῖται, πῶς μὲ φωτίσθαι ἀπὸ τὸν Οὐρανὸν κατέκαυσε δις τὰς Πεντηκοντάρχους τῶ Ἀχαάβ, περισσώτερον ὁρεπεῖ νὰ ἐπαινεῖται τὸτο, ἐπειδὴ πολὺ φώτερον κατέφθερε πολλῶν πλείονας παρανομήσαντας, καὶ μάλῃον τὰς περὶ τὸν Δαδᾶν, καὶ Ἀβειρών. Ἀν κωχᾶται ἡ ἔρημῶ τῶ Ἰορδάνου πῶς εἶχε Φωνίαν βοῶντα τὸν Πρόδρομον, μὲ πλέον δίκαιον τρόπον ὁρεπεῖ νὰ κωχᾶται τὸ Σίναλον Ὄρῶ, πῶς ἐδέχετο αὐτὸν τὸν Θεόν, καὶ Δεαπότην τῶ Προδρόμου εἰς τὴν Κορυφῶν αὐτῶ μὲ Φωνᾶς, καὶ Βρονταῖς, καὶ μὲ Ἀσραπάς, καὶ Σάλπιγγας. Ἀν ἡ ἔρημῶ τῶ Ἰορδάνου θαυμάζεται, διότι πρώτον ἐκεῖ ἐκηρύχθη μετανοία, περισσώτερον ὁρεπεῖ νὰ θαυμάζεται τὸ Σίναλον Ὄρῶ, διότι εἰς αὐτὸ πρώτον ἐκηρύχθη Θεοσεβεία, καὶ κατηργήθη πολυθεῖα, καὶ ἀσέβεια. Διότι ἡ μὲν ἔρημῶ τῶ Ἰορδάνου, κήρυκα τῆς μετανοίας εἶχε τὸν Πρόδρομον, τὸ δὲ Σίναλον Ὄρῶ κήρυκα τῆς Θεοσεβείας εἶχε αὐτὸν τὸν Θεόν. Λοιπὸν πᾶς βουωχῆς, καὶ φρόνιμῶ, κάμνοντας σύγκλεισθαι ἀδόλως, δυνάται νὰ καταλάβῃ τὴν Δόξαν, καὶ τὴν τιμὴν τῶ Ἁγιωτάτου Τόπου ἐκείνου, καὶ τὴν μεγαλίαν ὑπεροχὴν ὅπως εἶχε ἀπὸ τὰς ἐπιλοιπῆς Ἁγίως Τόπων. Ὁμῶς ἡμεῖς ἰκανὰ εἶναι νομίζοντες τὰ λεχθέντα περὶ τῆς αὐτῶ Ἁγιότητῶ, καὶ τῶ ἐν αὐτῶ γεγονότων θαυμάτων. Ἀς εἰπόμεν ἐξῆς πόθεν παρεκινήθησαν οἱ ἐν αὐτῶ ἀσκάμενοι Πατέρες νὰ ἀπέλθωσιν εἰς τὴν Βασιλεύσαν εἰς τὸν Αὐτοκράτορα Μέγαν Ἰβηνιανὸν νὰ τὸν παρακαλέσωσι νὰ κτίσῃ ἐκεῖ Κάσρον διὰ φύλαξιν, καὶ Μοναστήριον.

Περὶ τῶ πόθεν παρεκινήθησαν οἱ ἐν τῷ Σινᾶ Ὄρα Ἀσκηταὶ νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὸν Αὐτοκράτορα Ἰβηνιανὸν νὰ ζητήσωσι νὰ κτίσῃ ἐκεῖ Κάσρον, καὶ Ἐκκλησίαν.

Ἐὼς ἐδῶ διηγῆθημεν τὰς ὀνομασίας τῶ Ἁγιωτάτου τῶτο Ὄρου, τὴν δέσιν αὐτῶ, τὰ θαύματα ὅπως ἐτελέθησαν εἰς αὐτὸ, καὶ τὴν χάριν ὅπως ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Θεός. Φέρε

λοιπὸν νὰ εἰπῶμεν καὶ διὰ τὸ Ἁγιώτατον ἐν αὐτῷ Μοναστηρίῳ κτ' μέρῳ, καὶ λεπτομερῶς, καὶ διὰ τὰς Βασιλείας ὅπως ἐσάθησαν Κτίτορες.

Πρότερον κατώκοιτο οἱ Ἀσκηταὶ εἰς αὐτὸ τὸ Ὄρῳ διασωάρμενοι, καὶ μετὰ τὸ νὰ μὴ εἶχον τόπον νὰ φυλαχθῶσι, σωβέβη πολλάκις καὶ ἐφρονέθησαν ἀπὸ τῆς καταδρομῆς τῆς Ἀράβων, καθὰς φαίνεται εἰς τὸν Ἀραβικὸν Χρονογράφον. Ὁμῶς ὑπερον ἡ Ἁγία Ἐλεὺν ἀπελθῶσα εἰς Ἀναζητήσιον τῆς Σταυρῆς, διὰ ποροσαγῆς τῆς Μεγάλῃς Κωνσταντίας τῆς Υἱῆς αὐτῆς, καὶ Βασιλέως, λέγουσίντι πῶς ὑπῆγε καὶ εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρῳ τῆς χάριτος ποροσκωήσεως, καὶ μαθήσα πῶς πορὸ ὀλίγων χρόνων, ἐφρονέθησαν ὑπὸ τῆς Βαρβαρίων οἱ ἐκεῖτε Ἀσκηταὶ, ἔκτισε διὰ φύλαξιν τῆς Πατέρων εὐα Πύργου, μετὰ Ἐκκλησίαν μέσα, εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκης, ἐπάνω εἰς τὸν τόπον ὅπως εἶδεν ὁ Μωϋσῆς τῆς Βάτου καιρομέλι, καὶ μὴ φλεγόμελι, ὅπως εἶναι καὶ τὸ Φρέαρ τῆς Μωϋσεως, εἰς τὸ ὁποῖον εἶδε τὰς θυγατέρας τῆς Γοθῶρ ὅπως ἐτότιζον τὰ κορόβατα τῆς Πατρὸς αὐτῶν. Ὡς ἡ Ἁγία Ἐλεὺν ἡ Βασιλικωτάτη δέσκειται πορώτος Κτίτωρ τῆς Μοναστηρίου τῆς Ὄρης Σινᾶ. Καὶ μετὰ ταῦτα ὁ Μέγας Γεσινιωτὸς, ὁ Αὐτοκράτωρ Ρωμαίων ἠύξησεν αὐτὸ εἰς Σχημα, καὶ Μέγεθῳ, καὶ Κάλῳ, καθὰς τῆς σήμερον δέσκειται. Ἡ δὲ αἰτία ἐσάθη τοιαύτη.

Ἐν εἴτῃ ἀπὸ Χειρῶν φκθ', ἐπὶ τῆς Βασιλείας τῆς Μεγάλῃς Γεσινιωτῆς, οἱ Σαμαρεῖται ἀπεσάτησαν εἰς τῆς Γεσινιωτῆς, καὶ ποιήσαντες ἑαυτοῖς ἴδιον Βασιλείαν, τὰς μετὰ Χειρῶν ἐτιμῶρον, καὶ ἐφρόνον, τὰς δὲ Ἐκκλησίας κατέσρεπον, καὶ τὰ Γερά Σκδὴ ἤρπαζον. Ὁ δὲ παρκενὴν ὁ Ἁγιώτατος Πατριάρχης Γεροπολύμων Πέτρος νὰ πέμψῃ τὸν Ἅγιον Σάββαον Πρεσβυτέρῳ εἰς τὸν Βασιλέα τὸν Γεσινιωτῆ, διὰ ἀνακαίνισιν τῆς Ἐκκλησιῶν. Οἱ δὲ Βασιλεὺς ποροθύμως ὑπακῆσας, ἐπορώσαξε νὰ κτιθῶσι διὰ Βασιλικῶν Ἀναλωμάτων ὅλας αἱ Ἐκκλησίαι, ὅσας ἠρᾶνται οἱ Ἐβραῖοι, τιμωρήσας πορώτερον τὰς ἀποσάτας.

Οἱ δὲ ποροσκωηταὶ ὅπως ἀπῆρχοντο εἰς τῆς Γεσινιωτῆς, ἤρχοντο καὶ εἰς τὸν Ἅγιον Τόπον τῆς Ὄρης Σινᾶ, διὰ νὰ ποροσκωήσῃ καὶ ἐκεῖ τῆς Ἁγίας Κορυφῆς τῆς Ὄρης, εἰς τῆς ὁποῖαν ἔδωκεν ὁ Θεὸς τῆς Μωϋσῆ τὰς Θεογράφους Πλάκας, καὶ νὰ ποροσκωήσῃ καὶ τὰς πόδας αὐτῆς τῆς βουῆς, ἐκεῖ

ὅπως ἐφαίνῃ ὁ Θεὸς τῆς Μωϋσῆ ἐν τῆς Βάτου. Ἀλλὰ δὴ καὶ τῆς Μέτῳ τῆς Ὄρης, ἐκεῖ ὅπως ἐφαίνῃ εἰς τὸν Προφήτῳ Ἡλίῳ. Ὁ δὲ Θεὸς διὰ νὰ δέξῃ πῶς ἠγίασεν ὅλον τὸ Ὄρῳ τῆς Σινᾶ, Πρώτον ἐφαίνῃ εἰς τὸ τέλος τῆς βουῆς ἐν τῆς Βάτου. Ὡς πορὸν πολλάκις εἰς τῆς Κορυφῆς αὐτῆς. Καὶ μετὰ ταῦτα εἰς τῆς Μέτῳ εἰς τὸν Θεοβίτῳ Ἡλίῳ. Καὶ διὰ νὰ δέξῃ καθὰς ὁ Θεὸς πῶς ἠγίασεν ὅλον τὸ βυθὸν, καὶ ὅλον εἶναι κατοικία αὐτῆς ἴδια, διὰ τῆς ἐφαίνῃ εἰς διάφορα μέρη αὐτῆς.

Οἱ ποροσκωηταὶ λοιπὸν παλαιάθεν ἐπορώκοντο εἰς τῆς Γεσινιωτῆς, καὶ λογιάζοντες πῶς αὐτῶν ποροσκωήσῃ καὶ τὸ Ἁγιώτατον Ὄρῳ τῆς πορὸ, δεῦ εἶναι τέλειον τὸ ποροσκωήμα αὐτῶν, ἤρχοντο συχνά, καὶ ἐποροσκωῶσι. Ἐν τῆς μετὰ γούν ὅπως εἰς τῆς Γεσινιωτῆς μετὰ ποροσαγῆς, καὶ ἔξοδα τῆς Μεγάλῃς Γεσινιωτῆς ἀνεκαίνιζοντο, καὶ ἐκτίζοντο Ἐκκλησίαι, Μοναστήρια, Νοσοκομεία, καὶ Ζεοδοχεῖα, καὶ ἄλλο δεῦ ἐσπιδάξετο ἐκεῖτε, παρὰ κτίσματι Ἐκκλησιῶν, καὶ Μοναστηρίων, καὶ ὅλοι ἐπῆνοι, καὶ ἐσπιδάξον τὸν Βασιλέα διὰ τῆς ἀλλάβῃς ὅπως εἶχεν εἰς τὰ τοιαῦτα, ὅτε λέγω ἐγίνοντο ταῦτα, ἡλθον ποροσκωηταὶ ἀπὸ τῆς Γεσινιωτῆς εἰς τὸ Σινᾶ Ὄρῳ, χάριτος ποροσκωήσεως. Καὶ βλέποντες τὰς Πατέρας πῶς εἶναι ἐποροσκωηταὶ εἰς τὸν ὄρον, καὶ ἐκεῖ, καὶ κατοικισμένοι μακρὰν εἰς ἀπὸ τῆς ἄλλῃς, καὶ ποροβισμένοι διὰ τὸν φόβον τῆς Κλεπτῶν, καὶ ἀγέλων Ἀράβων, καὶ ἄλλο Κτίσμα δεῦ εἶχον, παρὰ μόνον τὸν Πύργον ὅπως ἐπῆμε πῶς ἐκτίσεν ἡ Ἁγία Ἐλεὺν εἰς τῆς Ἁγίας Βάτου, ταῦτα, λέγω, βλέποντες οἱ Φιλόχοι οἱ ἐκεῖνοι ποροσκωηταὶ, σωβέβησαν τὰς Σιναιτίας νὰ μὴ ὀκνήσωσι, ἀλλὰ νὰ ὑπάγωσι μερικοὶ τῆς αὐτῶν εἰς τῆς Κωνσταντινῶν, εἰς τὸν Βασιλέα Γεσινιωτῆς, νὰ τὸν παρακάλῃσῃ νὰ κτίσῃ ἐκεῖ Καστρον διὰ φύλαξιν αὐτῶν, καὶ ἐβεβαίωσι αὐτοῖς, πῶς ὁ Φιλόχοι Βασιλεὺς, δεῦ θέλει παραβλέφῃ τὸ ζήτημα αὐτῶν, μετὰ νὰ εἶναι πολλὰ ἀλλάβῃς εἰς τὰς Μοναστήριας, καὶ ποροθύμῳ εἰς τὸ νὰ κτίσῃ Ἐκκλησίας, καὶ Μοναστήρια, λέγοντες πῶς καὶ ὁ Ἅγιος Σάββας ἀπερχόμενος πορὸ αὐτῶν, ὁ Βασιλεὺς ἐποίησε μετὰ ποροθυμίας, ὅσα ἐζήτησεν ὁ Ἅγιος, φέροντες παράδειγμα καὶ τὰ γινόμενα τότε εἰς τῆς Γεσινιωτῆς, καὶ πῶς ὄχι μόνον Μοναστήρια, ἀλλὰ καὶ Ζεοδοχεῖα, καὶ Νοσοκομεία κτίσῃ μετὰ πολλὰ Σιτηρέσια. Ἀλλὰ καὶ εἰς τῆς

τινὴ Λαύραν τῆς Ἁγίας Σάββα κτίζει εὐα Κάστρον, διὰ φύλαξιν τῆς ἐκεῖσε Μοναχῶν.

Ταῦτα ἀκέσαντες οἱ Ἀσκηταὶ τῆς Ἁγίας Ὀρῆς Σινᾶ, συνεβλήθησαν ὅλοι ὁμῶς, καὶ ποιήσωσι περὶ τῆς αἰαφοραῖς εἰς τὸν Βασιλέα. Καὶ λοιπὸν διώρισαν μερικὸς ἀπὸ τῶν παροεσώτας, καὶ ἐπέδωκαν αὐτὸς πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα. Φθάσαντες δὲ ἐκεῖνοι εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, καὶ ἐμφανισθέντες τῷ Βασιλεῖ, εἶπον πῶς εἶναι ἀπὸ τινὸς Ἐρημοῦ τῆς Σινᾶ. Ὁ δὲ ἐδάμασεν ὁ Βασιλεὺς πῶς διώκονται καὶ κατοικῶσιν εἰς τοιαύτῳ βασιλευσίνῳ, καὶ σκληρὰν Ἐρημον. Τότε ἐφορῶσάξεν ὁ Βασιλεὺς καὶ φανερώσῃ τινὴ αἰτίαν, διὰ τίνος ὁποῖαν ἦλθον πρὸς αὐτόν. Καὶ ἐκεῖνοι ἀπεκρίθησαν. Μεγάλῳ σενοχωσίᾳ ἔχομεν, ὦ Βασιλεῦ, τινὴ ὁποῖαν, μετὰ Θεόν, ἀλλὰ δὲ διώκονται καὶ ἰατρῶν, παρὰ μόνου ἢ Βασιλείας. Καὶ ὁ Βασιλεὺς ἐφορῶσάξεν καὶ διηγήσῃ τινὴ ὑπόθεσιν αὐτῶν. Οἱ δὲ ἤρξαντο λέγειν.

Ὁ τῶν ὁποῖαν κατοικῶμεν, ὦ Βασιλεῦ, εἶναι Ἁγίῳ, καὶ ἐκ Θεοῦ δεδοξασμένῳ, καθὼς μαρτυρεῖ ἡ Θεία Γραφή. Εἶναι δὲ καὶ ἐπιτίθειτο πρὸς αἰαχώρησιν ἀνθρώπων, καὶ ἀσκησιν. Διότι εἶναι ἔρημῳ, καὶ μακρὰν ἀπὸ κατοικίᾳ ἀνθρώπων. Τῆτο δὲ μόνου συγχύζει ἡμᾶς, πῶς εἴποτε ἔρχονται ἀπὸ τινὸς ἔρημου τινὴ πρὸς τὰ Ἱεροσόλυμα, ἢ ἀπὸ τινὸς Αἰγύπτου ἀνθρώποι Βάρβαροι, καὶ ἀγγελοὶ πρὸς ἡμᾶς, νομίζοντες καὶ εὐρωσι πλῆτον, καὶ Ἰησαυρὸν εἰς τὸ λόγῳμας, ὅθεν ἔχομεν ἀπὸ τῆς πολῆς, καὶ καθημερινὸν φόβον, καὶ κρυπτόμεθα εἰς τὰς Λάκκας, καὶ εἰς τὰ Σπήλαια. Διότι αὐτοὶ εἶναι οἱ Βάρβαροι ἀπὸ τῶν πλησιοχώρων, ὑπερῶσιν ἡμᾶς καὶ τῆς πενιχῆς τροφῆς ὅπως ἔχομεν. Καὶ πολλάκις καὶ μέσα ἀπὸ τινὸς Ἐκκλησιαστικῆς ἀρπάζοντες καὶ αὐτὰς τὰς παροεσώτας τῆς Προδύσεως, ἀπέρχονται. Εἶδὲ καὶ ἔλθωσιν ἄλλοι ἀπὸ τῶν μακρύτερον, ἔρχονται ὡσὰν Κλέπται, καὶ Λησταί, καὶ φονάσῃ ὅποιοι καὶ αὐτοὶ εὐρωσι, καὶ ἀρπάζωσιν ὅ,τι εὐρωσιν. Ὅτι ὅλῳ ὁ τῶν ἐκεῖ κατοικεῖται ὑπὸ Ἀράβων Κλεπτῶν, καὶ Ἀγγέλων. Τοῖσιν λοιπὸν ἀνήμεροι, καὶ κλέπται ὄντες, σωβῆν ἕως τῶρα καὶ ἡχημαλωτίσθη ἢ κατ' ἡμᾶς ἔρημῳ τριτάκις. Ἀπᾶξ εἰς τὸν καιρὸν Πέτρος τῆς Ἁγιωτάτης Πατριάρχῃς Ἀλεξανδρείας, ἀπὸ γένους τινὸς ὅπως λέγονται Βλέμμυες, οἱ ὁποῖοι ἦλθον, καὶ ἐπάπισαν τινὴ

τινὴ σκῆπτῳ τῆς Πατέρων, καὶ ἐφύλασσαν ὅπως Καλογήρης, καὶ ἄλλοι Χριστιανὸς ἦσαν εἰς τινὴ Ραΐθῳ. Τινὴ ἰδίᾳ ἡμέρῳ ἄλλοι Ἀράβες Ἰσραηλιταί, ἡχημαλώτισαν ἄλλῳ σκῆπτῳ ἡμετέρῳ, ὅπως εἶναι εἰς τὸ Σίναλον Ὀρῳ, καὶ ἐφύλασσαν καὶ ἐκεῖ πολλὰς. Ἀλλὰ καὶ τῶρα εἰς τὸς κατ' ἡμᾶς χρόνους, τριτάκις ἦλθεν ἄλλο Γένῳ τῆς Ἰσραηλιτῶν, καὶ ἐπαίηται εἰς τὸς Καλογήρης περὶοτότερα, καὶ χειρότερα κακὰ ἀπὸ τῶν παρῶν. Λοιπὸν ἐπειδὴ, ὦ Βασιλεῦ, ἡ Θεία Πρόνοια σὲ Ἰεραπέσειεν εἰς τὸ καὶ κτίσης Ἐκκλησίας, καὶ Μοναστήρια, καθὼς ἐμάδαμεν ὅτι ποιεῖ ἡ Βασιλεία σου εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, τιμῶντας τῆς Ἁγίας Τόπῃς μετὰ Οἰκοδομῆς Ἐκκλησιῶν, καὶ ἀφιερῶματα, τὸ ὅποιοι εἶναι σημεῖον τῆς πολλῆς Διλαθείας τῆς Κράτεος σου, διὰ τῆτο παρακαλῶμεν τινὴ Βασιλείας σου καὶ σείλης καὶ εἰς τὸ Ἁγίον Ὀρῳ τῆς Σινᾶ, καὶ κτίσης εὐα Κάστρον, διὰ φύλαξιν τῆς ἐκεῖ ἀσκητῶν. Διότι μετὰ τῆτο εἰ μόνου ἡμᾶς, καὶ τὸς κατ' αὐτὰ Μοναχῶς θέλεις ἐλαθέρῳσαι ἀπὸ τὸν θάνατον, ἀλλὰ θέλεις ἔχεις καὶ Δόξαν μεγαλωτάτῳ, καὶ μνημόστων αἰώνιου, τιμῶντας τοιοτρόπως καὶ τὸν Ἁγίον, καὶ Θεοβαδίσαν ἐκεῖνον τόπον. Ταῦτα ἀκέσας ὁ Βασιλεὺς ἐχάρη, πῶς καὶ ἀπὸ τινὸς ἐσωτέρῳ ἔρημου ἦλθον Ἀσκηταί, καὶ ἀλόγησαν αὐτόν, τὸ ὅποιοι εἰσὶν ἐπιμῶτερον ἀπὸ μέγαλον Ἰησαυρῶν. Καὶ λοιπὸν ἐφορῶσάξεν ὁ δὲ καὶ γράφονται γράμματα, μετὰ Βασιλικῆς ὑπογραφῆς πρὸς τὸν Αὐθεντῆ τῆς Αἰγύπτου, παροεσώτας αὐτῶν καὶ σείλη εἰς τινὴ ἔρημον, τινὴ κατὰ τὸ Σίναλον Ὀρῳ, καὶ κτίση Μοναστήριον ὡσὰν Κάστρον, μετὰ τείχη στερεὰ, καὶ ὑψηλὰ, ὅπως καὶ μὴ ἔχη κανένα φόβον ἀπὸ τῶν χερῶν. Ἡ δὲ ἐξοδῶν καὶ γίνεται ἀπὸ τὸν Βασιλικὸν Ἰησαυρῶν, τὸν ἀπὸ Αἰγύπτου εἰς τὰ Βασιλεία ἐρχόμενον, καὶ παντελῶς καὶ μὴ λυπηθῆ τὸν πλῆτον, εἰς τινὴ τοιαύτῳ Οἰκοδομίᾳ τῆς Μοναστήριος, ἀλλὰ καὶ Ἰεραδίασῃ ὅσον χρειάζεται εἰς τὸ καὶ κτιοθῆ εὐμορφον, καὶ σερεόν.

Ταῦτα τὰ γράμματα λαβόντες παρὰ τῆς Βασιλικῆς οἱ Ἀσκηταί, τὸν μετὰ Βασιλεία ἡλόγησαν, καὶ ἀγαθήσαν. Αὐτοὶ δὲ ἦλθον εἰς τινὴ Αἰγύπτου, ἔχοντες μετὰ αὐτῶν καὶ εὐα Ἀρχοντα Ἐπιστάτῳ τῆς ἔργῃ, καὶ εὐα Πρωτομαίσορα, ἀπεσταλμένοι καὶ αὐτοὶ ἀπὸ τὸν Βασιλεία. Δόντες δὲ τὰ Βασιλικὰ γράμματα τῷ Ἀρχοντῇ τῆς Αἰγύπτου, καὶ καθαρῶτερον διηγήθησαν.

Ζεύτες τὴν ποροθυμίαν τῆς Βασιλείας, ἡδὺς χωρὶς ἀργοποιεῖαι, καὶ ἀμέλειαν, ἔσειλεν ὅλα τὰ χρεαζόμενα, διὰ τὴν Οἰκοδομὴν τῆς Μοναστηρίου. Φθάσαντες δὲ εἰς τὸν τόπον οἱ Βασιλικοί ἄνθρωποι, πρῶτον μὲν ἐζήτησαν τόπον ἐπιτίθειον νὰ κτίσωσι τὸ Μοναστήριον, ὅπως νὰ μὴ ἔχη φόβον νὰ καταπατηθῆ. Πλὴν καθὼς εἶπομεν, ἐπειδὴ τρεῖς τόποι εἶναι Ἅγιοι, καὶ χαίρετοι εἰς τὸ Θεοβαδίστον ἐκεῖνο Ὁρῶ, ἡ Κορυφὴ τῆς Ὁρῆς ὅπως λέγεται Σινᾶ, εἰς τὴν ὁποίαν Κορυφῶν ἐφάνη ὁ Θεὸς πολλάκις μετὰ παραγμάτων φοβερά, καὶ Βροντᾶς, καὶ Ἀστραπαῖς, καὶ Φωνᾶς, καὶ Λαμπάδας, καὶ Σάλπιγγας. Ἀκομὴ ἐκεῖ ἐπάνω ἐδόθησαν τεσσάραις, καὶ τὰ λόγια τῆς δέκα ἐπιτολῶν, ὅπως αἰαυμφιβέλω πισθόνται πῶς εἶναι λόγια Θεῶ. Πρῶτον μὲν, λαλῶντος ὁ Θεὸς μετὰ τὸν Μωϋσῆν, διὰ νὰ εἴπῃ ταῦτα ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν Λαόν. Ἐπειτα ἐγράφησαν χειρὶ Θεῶ εἰς δύο Πλάκας. καὶ τρίτον ἐγράφησαν ἄλλοτερον. Εἰς δὲ τὴν μέστω τῆς βοιωῦς, ἐφάνη ὁ Θεὸς εἰς τὸν Προφήτην Ἡλίαν, ὅσον ἦτον δυνατὸν ἄνθρωπος νὰ ἴδῃ τὸν Θεόν. Εἰς δὲ τὰς ἀρόποδας ἐφάνη πρῶτον τῷ Μωϋσῆν εἰς τὴν Ἁγίαν Βάτον. Ὅντες λοιπὸν αὐτοὶ οἱ τρεῖς τόποι θαυμαστοὶ, καὶ ἡγιασμένοι, ἔλεγον οἱ Βασιλικοί ἄνθρωποι, νὰ κτίσωσι τὸ Μοναστήριον, ἐπάνω εἰς τὴν Κορυφῶν τῆς Σινᾶ, διὰ τὴν μνημότητα τῆς τόπῃς, καὶ διὰ τὴν ἀγιότητα, καὶ διὰ τὰ περισσότερα θαύματα ὅπως γεγονῶσιν εἰς αὐτό. Ὅμως διὰ τὸ δυσανάβατον τῆς τόπῃς, καὶ διὰ τὴν ἀνυδρίαν, δὲν ἦσαν εὐλογον τῆτο οἱ Πατέρες. Καὶ λοιπὸν συμβεβησάμενοι ἡμέρας πολλὰς ἐφάνη τόπος ἀρμοδιώτερος, εἰς τὸ νὰ κτιοθῆ τὸ Μοναστήριον, κάτω ἀπὸ τὸ βοιωδὸν, ἐκεῖ ὅπως εἶδεν ὁ Μωϋσῆς τὴν Βάτον, μετὰ τὸ νὰ εἶναι τόπος ἴσος, ἔχει δὲ καὶ ὕδωρ, τὸ φρέαρ δηλαδὴ τῆς Μωϋσῆως. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Ἁγιότητα, ἔλεγον οἱ Πατέρες, δὲν διαφέρει τῆς Ἁγίας Κορυφῆς, ὅτι καὶ εἰς τὴν Ἁγίαν Βάτον ἐφάνη ὁ Θεὸς τῷ Μωϋσῆν, καθὼς καὶ ἐκεῖ, καὶ μάλιστα πρῶτον ἐφάνη εἰς τὴν Βάτον, καὶ ἐφανέρωστε τὸ μεγαλύτερον Μυστήριον ὁ Θεὸς, ἡγοῦν τὸ Μυστήριον τῆς Ἁγίας Τεταίδος, λέγωντας πρὸς τὸν Μωϋσῆν. Ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαάκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ. Διότι ἦτον δυνατὸν νὰ εἴπῃ, ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀβραάμ, Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, ἀλλὰ μετὰ τὸ νὰ εἴπῃ τεσσάραις Θεὸς, Θεὸς, Θεὸς, ἄλλο δὲν ἠθέλε νὰ φανερώσῃ, παρὰ τὸ

τὸ Μυστήριον τῆς Ἁγίας Τεταίδος. Ἀλλὰ καὶ τὸ Μυστήριον τῆς ἐπιτολῆς οἰκονομίας, ἐκεῖ ἐφανέρωθη καθαρῶτα, ὅτι αὐτὸς ὁ ἴδιος Θεὸς, καὶ Λόγος τῆς Θεῶ, ὁ Ἄγγελος τῆς μεγάλης βελῆς τῆς Πατρὸς, ἐφάνη εἰς σχῆμα Ἄγγελου, καὶ ἐλάλει ἀπὸ τὴν Βάτον, ἡ δὲ Βάτος ἀρκεικόνιζε τὴν Θεοτόκον Μαρίαν. Ἠγοῦν ὁ Θεὸς, καὶ Λόγος τῆς Θεῶ διὰ τῆς Παρθεῦς σιωπηρῶν, καὶ ὠμίληστε μετὰ ἡμᾶς τὰς ἀνθρώπους. Αὐτὰ τὰ αἰτία κατέπεισαν τὰς Βασιλικὰς ἐπιστάτας νὰ θεμελιώσωσι τὸ Μοναστήριον εἰς τὸν τόπον ὅπως δέικνεται τώρα. Καὶ ἔπος ἤρξαντο μετὰ τὴν ποροθυμίαν, νὰ κτίσωσι τὸ περικαλλίστατον Μοναστήριον μετὰ τῆς περιτεχίστατος, μετὰ ἔξοδα Βασιλικὰ, καὶ λαμπρὰς οἰκοδομᾶς, καθὼς παρακάτω εὐὰ πρὸς εὐὰ, κατὰ μέρος, δέλομεν περιγράψῃ. Θεὸς δὲ συνεργουῦτος, καὶ τῆς Πατέρων ὁμοῦ μετὰ τῆς Βασιλικῶν ἀνδρῶν ἀπεδαζόντων, ἐτελειώθη ἡ οἰκοδομὴ, ὅπως Βασιλικῆ, καὶ λαμπροτάτη.

Σχῆμα, καὶ μέγεθος τῆς Μοναστηρίου, καὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Καθολικῆς, καὶ χρόνος καθ' ὃν ἐκτίθη. Καὶ περὶ τῆς ἄλλων Παρεκκλησιῶν τῆς ἐντὸς, καὶ ἔξω τῆς Καθολικῆς, καὶ τῶν κατὰ μέρος παύτων τῶν ἐν αὐτῇ.

Τὸ δὲ Μοναστήριον εἶναι μετὰ ἐκτισμένου εἰς σχῆμα, ὅχι ἀκριβῶς τετραγώνου, ἀλλ' ἔχον ὀξυτέρας τὰς δύο γωνίας, τὴν βορεινὴν, καὶ ἡ ἀνατολικὴν, καὶ τὴν δυτικὴν. ἔχει δὲ τὸ Καθολικὸν καὶ τὴν Ἁγίαν Βάτον, ὅχι εἰς τὸ μέσον τῆς Μοναστηρίου, ἀλλὰ πλαγιώτερον, ἡγοῦν πρὸς τὴν βορεινὴν, καὶ ἀνατολικὴν γωνίαν. Διότι ὁ τόπος δὲν παρέχωρεῖ διὰ τὸ δύσβατον νὰ σύρωσι τὰ τεχνία παρέξω, ὅπως νὰ μείνῃ εἰς τὸ μέσον ἡ Ἐκκλησία. Διὰ τῆτο λέγω εἶναι πρὸς τὸ Βόρειον, καὶ ἀνατολικὸν πλάγιον. Ἐγγίζει δὲ μάλιστα εἰς τὸ Βόρειον τεχνίον, πρὸς τὴν τῆτο ἀνω γωνίαν. Διότι τὸ μετὰ Βῆμα τῆς Ἐκκλησίας βλέπει πρὸς τὴν γωνίαν ἐκεῖνην. ἔχει γάρ ἐσιν ἡ μέση τῆς Ἡλίας ἀνατολή, ἡγοῦν ἡ κατὰ τὸν Μάρτιον γωνιαν. Ἡ δὲ μεγάλη πόρτα βλέπει πρὸς τὴν ἄλλην γωνίαν τὴν δυτικὴν, καὶ νότιον, πλὴν ἀπέχει διάστημα τόπος

πολύ από ταύτην. Είναι δὲ τὸ μάκρο^ς τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας, μετρώμενον ἀπὸ τῆν κόγχην τῆς Ἁγίας Βήματ^{ος}, ὅτε τὸ Ἱερόν Σινώδρονον, ἕως εἰς τῆν ἔξω πύρταν τῆς Νάρθηκ^{ος}, ὄργῃαι ὀκτωκαίδεκα. Τὸ δὲ πλάτος ὄργῃαι δέκα. Ὁ μῶς τὸ ποσσῶτον πλάτ^{ος} μερίζεται εἰς τεῖα, ἐπειδὴ ἔχει δύο σάσεις κίωνων, ἐκάστῃν σάσῃ ἀπὸ καθε μέρ^{ος}. Εἶναι δὲ ὅλαι αὗται αἱ κίονες δεκατέσσαρες, ἑπτὰ εἰς καθε μέρ^{ος}. Τὸ δὲ μέσον τῶτων τῆς κίωνων, εἶναι ὁ λεγόμεν^{ος} χορὸς, εὔδα ἡ καθημερσί^{ος} Ἀκολοθία γίνεται. Εἶναι δὲ ὅλαι πέτεναι μονολιθοί, καὶ τὸ ὕψ^{ος} αὐτῶν ὄργῃαι τρεῖς. Ἀναμεταξύ δὲ τῆς πόρων ἴσανται τὰ σασίδια τῆς χορῶν, τὸ δὲ ὀπίσθεν τῆς σασιδίων, εἶναι τὰ ὀπίσθεν τῆς χορῶν. Ἐπάνω δὲ εἰς τὰς κίονας, εἶναι κεχωρισμέναι ἀπὸ καθε μέρ^{ος}, ἑπτὰ μεγάλλη καμάραι, ἐπάνω δὲ ἀπὸ τὰς καμάραι, τοῖχοι ὅτε βασάζουσι τῆν σέγγην τῆν μεσῆν τῆς Ἐκκλησίας, ὅτι δὲ εἶναι θόλ^{ος}, ἀλλὰ ὄρδι^{ος} μεν τὸ χῆμα ἡ σέγγη ὡς θόλ^{ος}, πλὴν μὲ ζύλα, καὶ ζύλα ὅχι τὰ τυχόντα, ἀλλ' ὅλα κυπαρισσεύα, γλυπτὰ, καὶ ἠρμοσμένα με τέχνῃν ἐπιτηδειοτάτῃν. Τῆν ὀποῖαν σέγγην βλέπωντας τινὰς, ὅχι μόνον τῆν τέχνῃν αὐτῆς θαυμάζει, ἀλλὰ καὶ τὸ μέγεθ^{ος} τῆς ζύλων, καὶ τὸ μῆκ^{ος} αὐτῶν, ἡ ὀποῖα ἔτω θαυμαστῶς ἐστὶ κατεσκευασμένη, ὅτε δείχνει καθαρώς, ὅτι εἶναι ἔργον Βασιλικῆς χειρὸς. Εἶναι δὲ καὶ τὸ ὕψ^{ος} αὐτῆς τῆς μέσης σέγγης ἀπὸ τῆν γλῶν ἕως αὐτῶν ὄργῃαι δέκα. Ὁ μεν οὖν Νάρθηξ ἔχει μίαν πύρταν, τῆν μεγάλην τῆν πρὸς δυσμὰς βλέπτῃν, καὶ ἄλλῃν μικρὰν βορεινῶν, καὶ ἑμπαροσθεν αὐτῆς τῆς μικρᾶς πύρτας εἶναι τὸ Φρέαρ, τὸ λεγόμενον τῆς Μωϋσῆως. Ἐχομεν ἄρα ἐκ παραδόσεως, ὅτι τὸτο εἶναι τὸ ὕδωρ, εἰς τὸ ὀποῖον τὸ πρῶτον ἐγνωρίσθη ὁ Μωϋσῆς με τὰς θυγατέρας τῆς Γοθῶν, ὅτε ἐπότισε τὰ πρόβατα αὐτῶν. Τὸ δὲ Καθολικὸν ἔχει πύρτας τέσσαρας, τῆν μέσῃν, τῆν μεγάλῃν, καὶ ἄλλας δύο μικρὰς, μίαν ἀπὸ καθε μέρ^{ος}, καὶ ἀπὸ μεν τῆν μεγάλῃν, μῦθ^{ος} ὁ Ἀρχιερεὺς εἰσέρχεται, ὅχι καθημερινῶς, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐπισήμους μόνον, καὶ ἑορτασίμους ἡμέρας, ὅταν φέρωσιν αὐτὸν μῦθ^{ος} παρρησίας εἰς τῆν Ἐκκλησίαν οἱ Ἱερεῖς, καὶ οἱ Διάκονοι μῦθ^{ος} λαμπάδων, ψάλλοντες ὁμῶς καὶ τῆν τάξιν τῆς Ἀρχιερέων. Ἀπὸ δὲ τὰς δύο τὰς μικρὰς εἰσέρχονται καθημερινῶς οἱ Ἀδελφοὶ ἅπαντες. Ὁ δὲ δρόμ^{ος} τῆς δύο τῶτων πρυτῶν ἔρ-

χεται ὀπίσθεν ἀπὸ τῆς χορῆς. Ἐχει δὲ ἡ Καθολικὴ Ἐκκλησία καὶ Παρακλήσια ἐνεα, τεῖα ἀπὸ τὸ βορεινὸν μέρ^{ος}, τεῖα ἀπὸ τὸ νότειον, καὶ τεῖα ὀπίσθεν τῆς Βήματ^{ος}, ἀπὸ δὲ τὰ τεῖα ταῦτα τῆς Βήματ^{ος}, τὸ μεσιακὸν εἶναι, ὡς εἴπομεν, ἡ Ἁγία Βάτ^{ος}, τὸ δὲ νότειον εἶναι, ἐκεῖνο ὅτε ἀξέσκονται τεταρμευὰ τὰ Λεῖψανα τῆς ἀναρεδούτων ἐκείσε Ἁγίων Ἀββάδων, τῆς ὀποῖων τῆν μνήμῃν ἡ Ἐκκλησία ἑορτάζει Γαυκαεῖς ιδ'. τότε ἄρα ἐτελειώθηται, ὡς λέγει ὁ βί^{ος} αὐτῶν, καὶ λέγεται αὐτὸ τὸ Παρακλήσιον τῆς Ἁγίων Πατέρων. Τὸ δὲ ἄλλο ὅτε εἶναι ἀπὸ τὸ βορεινὸν μέρ^{ος}, λέγεται τῆς Ἁγίας Γακώβ^{ος} τῆς Ἀδελφωδῆς. Ἡ δὲ ἐν τῶ μέσῃ τῶτων Ἁγία Βάτος ἔχει δύο πύρτας, μίαν ἀπὸ τῆς Ἁγίων Πατέρας, καὶ ἄλλῃν ἀπὸ τὸν Ἁγιον Γακώβον. Εἶναι δὲ τὸ μῆκ^{ος} τῆς Ἁγίας Βάτος ὄργῃαι τρεῖς, τὸ δὲ πλάτ^{ος} ὄργῃαι τρεῖς, ἀπὸ τῆν κόγχῃν τῆς Βήματος μετρώμενον, τὸ δὲ ὕψ^{ος} ὄργῃαι δύο. Διότι δὲ ἦτον διωκτὸν νὰ ἀφήτωσιν αὐτῆν νὰ εἶναι ὑψηλῆ, καθὼς τὸ πρῶτον ἦτον, ἀλλὰ κατεβίβασαν αὐτῆν, διὰ νὰ αὐσίξωσι τὸ παράθυρον τῆς Βήματ^{ος} τῆς Μεγάλῃς Ἐκκλησίας, τὸ ὀποῖον εἶναι εἰς τὸ δῶμα αὐτῆς τῆς Ἁγίας Βάτος. Ἐποίησαν δὲ τῆν σέγγην αὐτῆς ἰσλίῃ, καὶ τὸ Τυρκιστὶ λεγόμενον Ταβαῖ. Καὶ ἡ μεν κόγχη τῆς Βήματ^{ος} ἀνθεν εἶναι ὅλη με τὸ ψηφίον. Ἡ δὲ Ἁγία Τράπεζα μαρμαρῆ, ἐπάνω εἰς τέσσαρας μικρὰς κίονας κειμένη, καὶ αἱ κίονες αὗται ἴσανται ἐπάνω εἰς ἄλλῃν πλάκα μαρμαρῆς κειμένῃν εἰς τῆν γλῶν. Ἐκεῖ εἶναι ὁ ἴδι^{ος}, καὶ Καθολικὸς Τόπ^{ος} ὅτε ἦτον ἡ Βάτ^{ος}. Τὸ δὲ ἔδαφ^{ος} αὐτῆς τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ὅλον ἐσρωμένον με πᾶσια, ὅτι τινὰς δὲ εἰσέρχεται ἐκεῖ μῦθ^{ος} ὑποδημάτων, ἀλλὰ ἀπέξω πρῶτον ἐβάλλει ταῦτα, καὶ τότε εἰσέρχεται. Τὸ μεν, διὰ τῆν Ἀγιότητα τῆς Τόπ^{ος}. Τὸ δὲ, καὶ νὰ φυλάττωσι τῆν τάξιν, καθὼς εἶπεν ὁ Θεὸς τῷ Μωϋσῆ νὰ ποιῆσῃ ἐκεῖ, ἡγοῦν Λύσον τὸ ὑπόδημα ἐκ τῆς ποδῶν σου, ὁ ἄρα τὸπ^{ος} ἐν ᾧ σὺ ἔσηκας τῆν Ἁγία εἶναι. Αὕτη γοῦν ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἁγίας Βάτος, με τὸ νὰ εἶναι ὀλίγον τὸ μῆκ^{ος} αὐτῆς, τὸ ἀπὸ ἀνατολῶν εἰς δυσμὰς, (διότι φαίνεται, ὡς καθὼς κατεβίβασαν αὐτῆν παρακάτω, ἔττι καὶ τῆν ἐσμικρῶν καὶ τὸ μῆκος, διὰ νὰ ποιῆσωσι τὸ Βῆμα τῆς Μεγάλῃς Ἐκκλησίας) δὲ ἔχει Ἱεμεπλον, ἀλλ' ὅταν λειτουργῶσι, κλείουσι, καὶ χωρίζωσιν αὐτῶν

Ἄγιον Βῆμα, μὲ μίαν μεγάλην ποδίαν ἀπὸ τὸ εὐ μέρθ, ἕως τὸ ἄλλο, ὡσαύ καταπέτασμα. Κρέμανται δὲ ἐκ αὐτῆς κωνδήλια ἀργυρᾶ δεκατέυτε. Εἰς δὲ τῆν Ἄγιαν Τράπεζαν ὑποκάτω, κρέμανται κωνδήλια τέτα, καὶ αὐτὰ ἀργυρᾶ, ὅμοιως εἶναι αὐτὰ ἀκοίμητα. Τὰ δὲ ἔτερα ἔξ Παρακλησία, τὰ μετὰ τὸ βορείς μέρος, τὸ πρῶτον, ἔξερχόμενος ἔξω ἀπὸ τὸ Βῆμα, ἀπὸ τῆν βορεινῶν πύλῃν τὸ Βῆμαπος δεξιά, εἶναι Παρακλησίον τὸ Ἄγιον Ἀντίπα. Δεύτερον τὸ Ἄγιον Κωνσταντίνου, καὶ Ἐλευθέρου. Καὶ τρίτον τῆς Ἄγιας Μαρίας. Ἀπὸ δὲ τὸ νότιον μέρθ, ἔξερχόμενοι τῆς νοτίης πύλης τὸ βῆματος, εἶναι πρῶτον Παρακλησίον τῆς Ἄγιας Ἀννης, δεύτερον Συμεῶν τὸ Στυλίου, καὶ τρίτον τῆς Ἄγιων Ἀναργύρων.

Περὶ τῶν κατὰ μέρθ Δελοσκομιῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῇ Μεγάλῃ τῶ Καθολικῶ Εἰκόνων, καὶ κωνδηλίῶν, καὶ ἄλλων τινῶν.

Τὸ δὲ Καθολικὸν ἔχει εὐδὸν ποιῶτον καλλιωπισμὸν. Πρῶτον τὸ μετὰ Ἄγιον Βῆμα εἶναι κατὰ πολλὰ ὡραιότατον ἀπὸ ὅσα ἄλλα ἡμεῖς οἶδαμεν. Διότι πρῶτον μετὰ εἶναι δρύχωρον, ἔπειτα δέχεται ἔξωθεν φῶς περισσοῦ. Τὰ τέχνη αὐτοῦ ὅλα τεργύρωθεν, ἕως ἐπάνω ἐκ τῶ ψηφίου, εἶναι μετὰ ὀρθομαρμάρωσιν. Ἡ δὲ ποιότης ὀρθομαρμάρωσις δευτέρω δέχεται εἰς ἄλλον πόπον, ὅτι εἶναι κατεσκευασμένη μετὰ τέχνῃν θαυμασίῃ. Εἶναι γὰρ τὰ μάρμαρα διάλακα, καὶ μετὰ κάποιαις φλέβαις μαύραις, ὡσαύ κύματα. Ὁ δὲ τεχνίτης ὁ ταῦτα σήσας, ἤρμοσε μετὰ πολλῶν ἐπιτηδεύματα τὰς φλέβας τῶ εὐὸς μαρμάρου μετὰ τῶ ἄλλῃ, ὡσεὶ ὅτι φαίνεται νὰ εἶναι ὅλον εὐ μάρμαρον αὐτοφύει. Τεργύρωθεν δὲ ἀπὸ τὸ ἴδιον εἶναι βαθμίδες τρεῖς ἐκ λακῶν μαρμάρων, καὶ αὐταὶ φθαίνονται ἕως τῶ Γερῶν Σωθρόν. Ἐπάνω δὲ εἰς τὸ Γερὸν Σωθρόνον, μαρμαρίνον ἂν καὶ αὐτὸ, εἶναι ἐπιτεθειμένον τὸ Γερὸν Ἀρτοφόσιον, πολλὰ ὡραιότατον, ἀργυροῦ, καὶ κεκοσμημένον, ἔχον ἐν αὐτῶ τὸν Ἄγιον Ἄρτον. Διότι τὸ Γερὸν Σωθρόνον εἶναι κεκλεισμένον, νὰ μὴ καδίση τινὰς Ἀρχιερέας

εἰς αὐτό. (*) Ἀνάπτει γοῦν πάντοτε ἐμφροδεῦ εἰς αὐτὸ καὶ δῆλιον ἀκοίμητον, διὰ τῆν τιμῆν τῶ Δεσποτικῶ Σώματθ, καὶ Αἵματθ τῶ ἐν αὐτῶ. Ἀνάπτει δὲ ἡ κόγχη τῶ βῆματθ, ἢ χμαροειδῆς, εἶναι κατὰ ψηφίον, Ἰσοεία πολλὰ Παλαιά, εἶναι δὲ Ἰσορημεῖν ἢ Ἐορτῆ τῆς Μεταμορφώσεως, ὅτι εἰς ἵνομα ταύτης τῆς Ἐορτῆς ὠνάμασιν τῆν Ἐκκλησίαν, καὶ ταῦτῃν τῆν Ἐορτῆν ἰερατῆς βασιλίσσης πάντων, ὡς ἰδίαν τῶ Μοναστηρίου. Τεργύρωθεν ταύτης τῆς Ἐορτῆς, εἶναι ἰσορημεῖν αἱ κεφαλῆ μόνου ἕως τῶ σήθους, ἔξ δώδεκα Ἀποστόλων. Ἐπιτεθειμένον δὲ ὁμοίως

(*) Ἐν ἔτει 5 μ.β. ἀπὸ κτίσεως Κόσμου, ὅτε ὁ Βασιλεὺς ἔτος ὁ Μέγας Γεστικῶνός ἐθέσπισε δι' Οὐγκμενικῆς Σιωδῆς νὰ εἶναι Πατριάρχῃ τῶ Γεροσόλυμα, ἠθέλησεν ὁ ἀείμνηςθ νὰ εἶναι καὶ τῶ τῶ Μοναστηρίου αὐτοδέσποτον εἰς τῆν Βασιλικῶν ἐκκλησίαν ὅτι τῶ ἔδωκε, καὶ νὰ μὴν ἔξοσιάζη τινὰς εἰς αὐτὸ. Λοιπὸν ἄρατε κατὰ τῆς Γερῶν ἐκείνης Σιωδῆς, καὶ ἐκλείθη τὸ Γερὸν σιωθρόνον τῆς Ἐκκλησίας τῶ Μοναστηρίου, τὰ ὅποιον καὶ ἕως τῆς σήμερον εἶναι κεκλεισμένον, διὰ νὰ μὴν λογίζεταί τὸ Μοναστήριον ὅρονθ Ἐπισκοπῆς. Ὅπως μὴ ἔχοντας ἐκεῖ ὄρονθ, μήτε ὁ Ἀρχιεπίσκοποςθ νὰ τὸ ὀρέξῃ ὡς Ἀρχιερέας, ἀλλὰ ὡς Ἡγούμενοςθ. Μήτε ὁ Πατριάρχης ὅτι τὸν χειροτονεῖ νὰ ἔχη εἰς αὐτὸ καμίαν ἔξοσίαν. Ὅθεν καὶ ὁ γνήσιος Ἀρχιεπίσκοποςθ τῶ Σινά ὄρος, ὄντας κεκλεισμένον τὸ Γερὸν Σιωθρόνον, δεῖ καδίσει εἰς αὐτὸ. Ὅ γὰρ χειροτονεῖται Ἀρχιεπίσκοποςθ τῶ Μοναστηρίου, ἀλλὰ τῶ Σινά ὄρος, ἢ τῶ Βυβῆ, καὶ τῆν πέρεξ, μετὰ νὰ εἶναι δὲ ὁ τῶ Ἐρημῶθ, καὶ ἔχη τῶν κατοικίαν τῶ εἰς τὸ Μοναστήριον, νὰ εἶναι Ἡγούμενοςθ εἰς αὐτὸ. Ὅθεν οἱ μετὰ Πατέρες τὸν ψηφίζουσιν ὡς Ἡγούμενοντες, πρὸς δὲ τῶ Γεροσόλυμων νὰ λαμβανῆ τῶν χειροτονίαν. Λέγει γὰρ ἐν τῶ τακτικῶ τῆς Σιωδῆς ἐκείνης. Θεωροῦμεν τὸν αὐτὸν Ἐπίσκοπον εἶναι καὶ Ἡγούμενον. ὡσεὶ ὁ Ἐπίσκοποςθ εἶναι ἐκείνης τῶ κατοικεῖν ἐν τῶ Μοναστηρίῳ, διὰ τῶν ἐρημίαν τῶ τόπου, ὡς εἶπομεν. τὸ δὲ Μοναστήριον δεῖ εἶναι ἐκείνης νὰ ἔχη Ἀρχιερέα Ἡγούμενον, ὡς μὴδὲ τὰ λοιπὰ Μοναστήρια. Διὰ τῶν δεῖ τῶ ἐδόθη ἔξοσίαν εἰς αὐτὸ ὡς Ἀρχιερέας, ἀλλ' ὡς Ἡγούμενος. Ὅθεν ἐκλέγεται νὰ εἶναι ἀπὸ τῶν ἀδελφότητων, ἴδιος ἀδελφὸς τῶ Μοναστηρίου, καὶ ὄχι ξένοςθ. Κοινοβιάτης, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ, καὶ ὄχι ἰδιόεθμοςθ. καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν ἄλλο δεῖ διαφέρει ἀπὸ τῶν Ἡγούμενον, εἰμὴ τῶ τῆς ἀρχιερωσύνης ἀξιώματι. ταῦτα μετὰ διαλαμβάνει καὶ τὸ τακτικὸν τῆς Σιωδῆς τῆς γενομένης τότε, τὰ ὅποια ὅλα ἐβεβαίωθησαν ὑπερον εἰς τῶν καρῶν τῶν Πατέρων μας μετὰ συγγιλιωθῶν βράμματα Σιωδικῶν, καὶ Πατριάρχικῶν.

ὁμοίως οἱ δώδεκα Προφῆται. Εἰς δὲ τὸ αὐτὸ μέρ^{ος} τῆς κόγχης εἶναι παράθυρον μέγιστον. Καὶ ἀπὸ μεν τὸ βόρειον μέρ^{ος} τῆ αὐτῆ παραθύρις εἶναι κ^{αὶ} ψφίς ἰσορριμῆ^{τος}, καὶ αὐτὸς ὁ Προφήτης Μωϋσῆς, διαλεγόμενος μετὸν Θεὸν ἐν τῇ Βάτῳ. Ἀπὸ δὲ τὸ νότιον μέρ^{ος} ὁ αὐτὸς Μωϋσῆς δεχόμενος τὸν Νόμον, ταῦτα δὲ ὅλα κ^{αὶ} ψφίς. Κρέμαται δὲ καὶ ἐμφοροῦεν τῆς Μεταμορφώσεως κωνδύλιον ἀργυροῦν, ἀκοίμητον καὶ αὐτό. Τὸ δὲ ἔδαφ^{ος} ὅλον τῆ Βήματ^{ος} εἶναι μαρμαρόσρωτον. Ἡ δὲ Ἁγία Τράπεζα εἶναι καὶ αὐτὴ ἐκ μαρμάρου ἰσαμενῆ ἐπάνω εἰς τέσσαρας λεπτὰς κίονας ἐκ μαρμάρου, καὶ αἱ κίονες ἴσονται ἐπάνω εἰς μίαν μεγάλην πλάκα ἐκ μαρμάρου. Εἰς τῷ ὁμοίῳ πλάκα ὑποκάτω εἶναι τὰ Μαρτυρικά Λείψανα τῆς ἐκθρονισμοῦ. Ἀνωθεν δὲ τῆς Ἁγίας Τραπέζης κρέμαται ὁ Οὐρανὸς σεντεφει^{ος}, πεποικιλμέν^{ος}, ἰσαμεν^{ος} ἐπάνω εἰς τέσσαρας σύλους σεντεφει^{ος}, καὶ ἡ Ἁγία Τράπεζα ὁμοίως τειγύρις εἶναι ἐσολισμένη μετὰ σεντεφεία, τὸν ὁμοίον τρόπον καὶ ἡ Ἁγία Πρόδεις. Πρὸς δὲ τὸ νότιον μέρ^{ος} τῆ Βήματος εἶναι ἡ ἀργυρὰ θήκη, εἰς τῷ ὁμοίῳ φυλάττεται ἀσφαλῶς τὸ παρθεϊκόν, καὶ μαρτυρικόν Ἅγιον Λείψανον τῆς πανσόφου Αἰκατερίνης, δωδίσου ἀμετρον, καὶ γλυκυτάτην ἀποπνεύον. Τῷ δὲ ἀργυροῦ θήκῃ τῷ ἐπίσῳ ἡ Βασιλόπαις Αἰκατερίνα, Ἀδελφὴ τῆς Κραταιοτάτης, καὶ ἀειμένης Βασιλέως τῆς Μοχοβίας Μεγάλου Πέτρου Ἀλεξιοβίτση. Κρέμαται δὲ ἐπάνω εἰς τὸ Ἅγιον Λείψανον κωνδύλια πέντε ἀργυρὰ, καὶ ἄλλο εὖ μικρόν, ἐκ παχυτάτης γλυπτῆς χρυσάλλου, πάνυ ὠραῖον, καὶ πολλῆς τιμῆς ἄξιον. Τῆτο δὲ, καίεται ἀκοίμητον εἰς τιμῷ τῆ Γερῶ Λειψάνου. Ἐπι δὲ λείσκονται καὶ ἄλλα σεβάσματα, καὶ πάντιμα Ἁγιολεῖψανα ἀπὸ τῆς Σωτηρίων Παδῶν ὁ Ἀκαῦθ^{ος} Στέφαν^{ος}, καὶ τίμιον ζύλον, καὶ ἕτερα πλεῖσα, τὰ ὁποῖα, ἀποφθγγοντες τῷ πολυλογίῳ, δεῦ ἀναφέρουεν ἐπὶ τῆ παρόντος. Τὸ δὲ ἔδαφ^{ος}, τὸ ἀναμεταξὺ τῆς Χορῶν, εἶναι ὅλον μαρμαρόσρωτον μετὰ ποικίλῳ τέχνῳ μαρμάρων, σωδεδεμεῖων ἀπὸ διαφόρων μαρμάρων. Τὸ δὲ Τέμπλον δεῦ εἶναι παλαιόν, ἀλλὰ κωνέριον, τὸ ὁποῖον ἔφερον ἀπὸ τῷ Κρήτῳ. Εἶναι δὲ ὅλον διάγλυπτον, καὶ πάνυ ὠραῖον, καὶ ὑψηλόν, ἀπὸ τῷ γλῶ φθάνον ἕως ἐπάνω εἰς τὰς κίονας. Ἰσονται δὲ εἰς αὐτὸ εἰκόνες μεγάλας εἰς μῆκ^{ος} τελεῖς αἰδρός, τέχνη ἐπισήμων, καὶ σοφῶ ζωγράφοι, ἀφ' ἑαυτῶν

κρύπτεται τῷ δαυμασλῷ τῶ ζωγράφοι ἐκείνου χεῖρα, ὅτι ἐξωγράψισεν αὐτὰς. Ἦν δὲ ἐστ^ο τὸ ὄνομα Ἰερεμίας, Κρητικὸς τὸ γέν^{ος}, Σιναιτῆς τὸ ἐπάγγελμα, Ἰερομόναχ^{ος} τῷ ἄξιον, καὶ πνευματικὸς εὐαρετ^{ος}, τῶ ὁποῖοις ἡ τέχνη τῆς ζωγραφίας ὑπὸ πάντων θαυμάζεται, ὡς ἄξια νὰ συγκρίνεται μετὰ τῆς ζωγραφίας τῆς δοκίμων Παλαιῶν Εἰκονογράφων, τὰς ὁποῖας αὐτὸς ὡς ἄλλ^{ος} εἰδὲς ἐμιμήθη, ἀνάλογια, καὶ τέχνη τῆς γραμμάτων τῆς ζωγραφικῆς ἐπισήμης. Καὶ τῆς μετὰ εἰκόνων τῶτων ὠρῶτα εἶναι ἡ τῶ Σωτῆρ^{ος} Χειρῶ, ἐπὶ Ὁρόνυ καθήμενῶ, ὡς Βασιλέως καὶ Ἀρχιερέως. Ἀδτέρα δὲ ἡ τῆς Θεομήτορ^{ος} Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθεῦς Μαρίας, ἐπὶ Ὁρόνυ καὶ αὐτῆς καθήμενῆς. Τειγύρωθεν δὲ τῶ Ὁρόνυ τῶ Σωτῆρ^{ος} Χειρῶ εἶναι οἱ τέσσαρες Εὐαγγελισαὶ Ἰωάννης, Λουκᾶς, Ματθαῖ^{ος}, καὶ Μάρκ^{ος}. Καὶ τειγύρωθεν τῶ Ὁρόνυ τῆς Θεοτόκου ὁμοίως τέσσαρες Προφῆται, Δαβὶδ, Σολομῶν, Ἡσαΐας, καὶ Δαυὶδ, μετὰ τίτλους γραμμένους, ὠροφιδόντας τὸ τῆς Παρθεῦς Μυσήριον. Ἰσονται δὲ αἱ δύο αὐταὶ εἰκόνες καὶ τῷ τάξῳ, παρ' ἑκάτερα τὰ μέρη τῆς ὠραίας πύλης, ἡ μετὰ τῶ Σωτῆρ^{ος} δεξιόθεν ἀπὸ τὸ νότιον μέρ^{ος}, ἡ δὲ τῆς Θεοτόκου ἀπὸ τὸ βόρειον μέρ^{ος}, ὅπερ καὶ ἀεισερόν λέγεται τοῖς ἐισερχομένοις ἐν τῷ Ναῷ. Εἰς δὲ τὸ πλάγιον τῆς Δεσποτικῆς εἰκόν^{ος}, πρὸς νότον, ἴσονται ἡ πανθαύμασ^{ος}, καὶ ὠραιότητι εἰκὼν τῆς πανσόφου, καὶ Ἁγίας Αἰκατερίνης, μετὰ σέμμα, καὶ διάδημα βασιλικόν, ὡς Ουγάτηρ Βασιλέως, καὶ ὡς ὄντως νύμφη, καὶ ἀληθῆς Βασίλισσα τῶ Νυμφίου, καὶ Βασιλέως Χειρῶ. Εἶναι δὲ αὐτὴ ἡ εἰκὼν κ^{αὶ} πλεῖστος ἐπιτελεῖας ἰσορριμῆ παρὰ τὰς λοιπὰς, ὅθεν καὶ ὑπερβαίνει τὰς ἄλλας τῆ ὠραιότητι. Ἐπειτα εἶναι ἡ νοτικὴ πύλη τῆ Βήματος. Εἰς δὲ τὸ πλάγιον τῆς αὐτῆς πύλης πρὸς νότον καὶ τὸ τεῖχ^{ος} ἴσονται ἡ εἰκὼν τῆς Μεγάλου Νικολάου. Ἀπὸ δὲ τὸ πλάγιον τῆς Θεομητορικῆς εἰκόν^{ος}, εἰς τὸ ἄλλο μέρ^{ος} τὸ βόρειον, εἶναι ἡ εἰκὼν τῆ Προδρόμου. Ἐπειτα εἶναι πάλιν ἡ ἄλλη πύλη ἡ βορεινή, καὶ εἰς τὸ ἄλλο πλάγιον τῆς βορεινῆς πύλης εἶναι ὁ Ἀρχιερατῆγ^{ος} Μιχαήλ. Ἀνωθεν δὲ τῆς εἰκόνων εἶναι καὶ τῷ τάξῳ αἱ Δεσποτικαὶ Εορταί. Ἀνωθεν δὲ τῆς Δεσποτικῶν Εορτῶν, εἰς τὸ ἄκρον τῶ Τέμπλου, ἴσονται Σταυρὸς περικαλλῆς, καὶ πανθαύμασ^{ος}, γλυπτὸς, καὶ διάχρυσ^{ος}, ὑψηλὸς ὡς ὄργανοι τρεῖς, μετὸν ἔχων κεκρυμμένον, ἐπὶ Σταυρῶ τῶν Χειρῶν, τέχνη τῆ

γλυπτές, ὡσανεὶ βασαζόμεναι ὑπὸ δύο Ἀγγέλων, καὶ αὐτῶν γλυπτῶν, εἶναι δὲ καὶ τέχνη, καὶ χίματι κτ' πολλὰ ὠραϊοτάτα. Διότι κτ' ἀλήθειαν μηδεὶς ὑπάρματα δέσκειται μέσσα εἰς αὐτῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, ὅπως νὰ μὴ εἶναι ἀνάλογα, καὶ ἀρμόδια ὁλισμῶν τοῖς ὠραϊοτάτοις, καὶ περικαλλεστάτοις Ναῶν, καὶ καθ' ἑαυτὸν φάνεται ὡς μέρους δεικνόμενον εἰς τῶν ὁλοτήτων αὐτῶν, τὸ ὁποῖον αὐτὸ λείπει, δείχνει ἀρχιμον τὸ ὅλον. Τὸ δὲ χίμα τῆς Ἐκκλησίας ἔξωθεν εἶναι πυραμοειδές, ἔχον τὸ μέσον τὸ ὑπὸ τῆς κίωνος βασαζόμενον ὑψηλότερον, τὰ δὲ πλάγια ταπεινότερα. Ἔχει δὲ αὐτὸ τὸ μέσον τὸ ὑψηλὸν παραθύρια ἀπὸ τὰ δύο μέρη δεκατέσσαρα, ὁμοίως καὶ ἀπὸ τὰ δύο πλάγια τὰ ταπεινότερα, ἄλλα δεκατέσσαρα, καὶ εὐδὸν τὸ Βήματ' δύο, καὶ εἷς ἐπ' αὐτῶν ἀπὸ τῶν μεγάλων πόρτων, γίνονται δὲ ὅλα εὐ, καὶ τεύχοντα. Ἐκ τῶν τῆς παραθυρίων πέμπεται μέσσα εἰς τῶν Ἐκκλησιῶν φῶς πολὺ, τὸ ὁποῖον ποιεῖ αὐτῶν λαμπροτέρων, καὶ ὠραϊοτέρων, καὶ ὡς εἷς ἄλλον ἐπίγειον Οὐρανὸν, ἀσφάπτουσα μὲ τὸν ποικίλον, καὶ διάφορον ὁλισμὸν ὅπως ἔχει. Τῶν δὲ τῶν, καὶ δικτυμῶν τῆς καθημερινῆς ἐν αὐτῇ γυνομένης ἀκοιχθίας, καὶ Γερατείας, καὶ μάλισα ὅταν ὁ Ἀρχιερεὺς Δευτεργῆ, ποιεῖ ἔχοντας σῶμα τὰς φρένας νὰ ἴδῃ, ἢ καὶ νὰ ἀκῆται μόνον ταύτῃ, καὶ νὰ μὴ εἴπῃ, ὅτι κτ' ἀλήθειαν ἢ ἐπίγειον Γεραρχία μιμείται τῶν Οὐρανίων, καὶ Ἀγγελικῶν; Ἡ βλέπωντας τοῖς τὸν περικαλλεστάτον Ναὸν με τοιαύτῃ Ἀγγελικῶν κατὰ σῶμα, δεικνόμενον εἰς τοιαύτῃ σκληρῶν, καὶ βαθυτάτῃ ἔρημον, περιτεγουισμένον καθ' ἡμέραν ὑπὸ ἀημέρων, καὶ ἀγεωτάτων ἀνθρώπων, νὰ μὴ εἴπῃ, ὅτι κτ' ἀλήθειαν δέσκειται εὐ δ' ἀγαθῶν Κεῖνον ἐν μέσῳ πολλῶν ἀκαθάρτων; Καὶ μάλισα ἐρχόμενον διὰ τῆς ἔρημης, καὶ περιπατῶντας ποσῶν ἡμερῶν δρόμον, πετρώδητε καὶ σκληρόν, ἀοίκητον παντελῶς, καὶ αὐδῶν, ἔπειτα δεικνόμενος τοῖς τὸν Μοναστήριον, με τοιαύτῃ περικαλλεστάτῃ Ἐκκλησίᾳ, δὲ ἠδελφὸν εἴπῃ, ὅτι τῶν ἡμέρων ἐκείνῃ ἔξῃ ἀπὸ τὸ ζοφωρώτατον σκοτὸν τῶν ἄδων, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ λαμπρότατον, καὶ λίαν χαρμώσιμον φῶς τῶν Παραδείσων; Δίδωσι ἄλλοις, καὶ ὁ τὸν ἔπος καθ' ἑαυτὸν θεωρούμενον, εἰς αὐτῶν κλάβεις ἀμετρον καταύξει. Ἀλλὰ καὶ τὸ Μοναστήριον, καὶ ἡ Ἐκκλησία αὐτῇ, μόνον νὰ εἰσέλθῃ τινὰς μέσσα, ἀπορεῖ ὁ νῦν αὐτῶν,

τῶν, λογιάζωντας εἰς ποταπὸν τόπον δέσκειται ταῦτος πολὺ τιμῶν Θεσαυρός. Ξερίζει ἄ τῶν, καὶ νοῦν, καὶ διαύσιον, καὶ καθ' ἑαυτὸν παρακινεῖ νὰ ἀληθμονήσῃ τὰς κόπας, καὶ τῶν ταλαιπωρίων τῶν δρόμων. Καὶ ταῦτα μὲν ἰκονῶν περὶ τῆς Μεγάλῃς Ἐκκλησίας.

Τὸ δὲ Μοναστήριον ἔχει τὸ περίμετρον αὐτῶν ὀργῶν διακοσίας, τὸ καθ' ἑαυτὸν ἔχον ὀργῶν πεντήκοντα. Τὰ δὲ κελλῖα τῆς Πατέρων εἶναι χεῖρον ἅπαντα κτ' τὸ νότιον μέρους τῶν Μοναστηρίων, καὶ μέρους τῶν τῶν εἶναι πρὸς τὸ Ἀνατολικόν. Εἰς δὲ τὰ ἄλλα δύο μέρη Δυσικόν, καὶ βορεινόν, κελλῖα μὲν δέσκονται ὀλίγα, εἶναι δὲ, πρὸς μὲν τὸ δυτικόν μέρους ἢ πόρτα τῶν Μοναστηρίων, ἔξωθεν δὲ τῆς πόρτας, ἀποθῆκαι διὰ τῶν καρπῶν, ὅπως φέρουσιν ἐξ Αἰγύπτου οἱ ἔμποροι, διὰ τροφῶν τῆς Πατέρων, καὶ τῆς Ἀράβων. Κάτωθεν δὲ πρὸς βορρῶν ἐρχόμενοι, εἶναι κελλῖα ὅπως κάθηται ὁ οἰκονομῶν, με ὀκτώ, ἢ δέκα ἄλλους Ἀδελφούς, πρὸς κυβέρνησιν τῆς Ἀράβων. Ἐκεῖ εἶναι καὶ τὰ κελλῖα τῆς δύο πυλωρῶν αὐτῶν εἰς τὸ ἄκρον τῶν τεύχων, ἵνα φυλάττωσιν ἐκεῖθεν τῶν πόρτων. Πολλὰκις ἄ σκαυδαλιζόμενοι οἱ Ἀραβες, ἀνάπτει φωτίαν εἰς τῶν ἔξω πόρτων, τῆς λεγομένης μαύρας, ἵνα αὐτῶν κατακαύτωσιν, οἱ δὲ Πατέρες ἔχουσι τέχνῃ ἀπὸ μέσσα ἀπὸ τὸ τεύχον, καὶ χυμώστες ὕδωρ, φθάνει ἔως ἐκεῖ κάτω, καὶ σβύσει τῶν φωτίαν. Γυρίζοντας δὲ τῶν δυτικῶν, καὶ βορεινῶν ἀγκῶνα, δ' εἶναι μαγευτικόν, ὅπως μαγευτικῶν χρεῖσά διὰ τῶν Ἀραβων, ἔπειτα εἶναι αὐτῶν εἰς τὸ τεύχον ἢ πόρτα, λεγομένη Ἀραβικῶν, Τεβάρων, ὅπως δέλει νὰ εἴπῃ κρεμασόν. Διότι ἀπὸ ἐκεῖ με χουνοῦν κρεμῶσι καθημερινῶς τὰ φαγητὰ τῆς Ἀράβων, ἔπειθ' αὐτοὶ οἱ Ἀραβες δὲν εἰσέρχονται μέσσα καθ' ἑαυτὸν καιρὸν, μήτε ὅταν δέλωσιν, ἀλλὰ κτ' διωρισμένους καιρῶν, καὶ πάλιν ὄχι ὅλοι, ἀλλὰ τινὲς μόνον ἀπὸ τῶν πρῶτων. Ὅτι αὐτῶν εἰσέρχονται καθημερινῶς μέσσα ὅσοι δέλωσι, δὲν εἰδιώατο τὸ Μοναστήριον νὰ μὴν. Ἐκεῖθεν ἀπὸ τῶν Τεβάρων εἶναι ἄλλα δύο κελλῖα, καὶ ὑποκάτωθεν ἄλλα, εὐδα ἔπομεν πρῶτον πῶς εἶναι τὸ φρέαρ τῶν Μωυτέων. Εἰς δὲ τῶν Ἀνατολικῶν ἀγκῶνα, ὅπως δὲν τῶν βήματ' τῆς Ἁγίας Βάτης, καὶ τῶν Καθολικῶν, εἶναι ὅλα τὰ χρεῖσά, καὶ ἀναγκῶνα τὰ πρὸς ὑπηρεσίαν τῶν ζῶν τῶν Πατέρων, ἢ γοῶν ὁ Ἀλογόμυλ' ἢ Φῆρι, ἢ Μέρη, ἢ γοῶν

τὸ δοχεῖον, τὸ μαγειρεῖον, καὶ ἡ Τράπεζα. Διότι ἀφ' ἧς τελευτήσῃ οἱ Πατέρες τὴν ἀκολουθίαν τῆς Ὡρῶν, ἢ τῆς Ἐσπερινῆς ἡμῶν, ἢ τυχὸν καὶ τῆς Θείας Λειτουργίας, εἶναι μία μικρὰ πόρτα ὀπίθεν τῆς Βήματος, εἰς τὸ Παρακλήσιον ὅπῃ εἵπαμεν τὸ Ἅγιον Γαβῶβ, καὶ ἐκῆθεν ἄναρχομενοι, ἔρχονται εἰς τὴν Τράπεζαν. Εὐεῖσκονται δὲ καὶ ἀναμετρεῖν τῆς κελλιῶν, καὶ εἰς διαφορὰς τόπους δεκαπεντέ παρακλήσια. Εἰς μὲν τὴν δυσικὴν γωνίαν, ἢ Ἐκκλησίαν τῆς Ταξιάρχου Μιχαὴλ. Ταύτῃ ἐκτίθη κάποιος Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας ὀνόματι Γωακίμ. Οὗτος ἦτον εἰς τὸν καιρὸν ὅπῃ ἠχμαλωτίσθη ἡ Αἴγυπτος ἀπὸ τῆς Γερκεξῆς, καὶ διὰ τὴν ἀνωμαλίαν τῆς βασιλείας, κατελίμπανε πολλάκις τὸν Θρόνον αὐτῶ, καὶ ἀνέβηκεν εἰς τὸ Μοναστήριον, καὶ ἠσύχαζε. Τῆτος λέγεται πὸς εἶναι ὅπῃ ἔπιε τὸ φαρμάκι, καὶ δὲν ἐβλάβη. Ἐπειτα καὶ ταύτῃ, καὶ τὸ νότιον τεῖχος, εἶναι ἑτέρα Ἐκκλησία τῆς τειῶν Γεραρχῶν, καὶ παρεμωρὸς ἄλλη τῆς Ἁγίας Δημητρίου. Εἰς δὲ τὴν ἄλλαν γωνίαν τὴν νότιον, κάτωθεν μὲν εἰς τὴν γλῶν, ἄλλη Ἐκκλησία Σεργίου, καὶ Βάκχου τῆς Μαρτύρων. Ἐπάνω δὲ ἀπὸ ταύτῃ, μετὰ εἰς τὸ τεῖχος, εἶναι ἄλλη Ἐκκλησία τῆς Ἁγίας Νικολάου, καὶ πάλιν ἔπάνω ἀπὸ ταύτῃ ἑτέρα Ἐκκλησία τῆς Προφήτου Ἀαρῶν, καὶ αὐτὴ μετὰ εἰς τὸ τεῖχος, ὅτι εἶναι πλατύ τῆτος, ὅσον ἔχει δρόμον μετὰ πλατὺ ἔπάνω εἰς τὸ ἄκρον, καὶ περπατῆ τινας μετὰ τὴν τελευτήσῃ τὸ Μοναστήριον. Εἶναι δὲ ὁ δρόμος αὐτὸς σκεπασμένος, ἔχων θυρίδας ἀπέξω, καὶ τῆτος, ὡς νομίζω, διὰ φύλαξιν. Ὅτι φαίνονται καὶ κελλιάς ὡς πύργοι, ἀνω εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας. Εἰς δὲ τὸ βόρειον τεῖχος, ὅπῃ εἶναι ἡ λεγομένη Τεβάρα, εἶναι Ἐκκλησίαι τῆς Ἁγίων Ἀποστόλων, καὶ τῆς Ἁγίας Γεωργίου. Καὶ αὗται μὲν εἶναι τεργύρωθεν, καὶ δὲ τὸ μετὸν τῆς Μοναστηρίου, καὶ τὸ νότιον μέρος τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας τῆς λεγομένης Καθολικῆς, εἶναι ἄλλη ἑστὴς κελλίον, εἶναι δὲ καὶ εἰς αὐτὰ Ἐκκλησίαι, πρώτη τῆς Ἁγίας Στεφάνου, μεγαλητέρα ἀπὸ τὰ ἄλλα παρακλήσια, μικρότερα δὲ ἀπὸ τὸ Καθολικόν. Ταύτῃ λέγεται, ὅτι ἔκτισεν ὁ Πρωτομάϊστωρ, ὅπῃ ἔκτισε τὸ Μοναστήριον, ὅτι ὀνόμαζον αὐτὸν Στέφανον, καθὼς φαίνεται τῆτος τὸ ὄνομα ἑσκαμμένον εἰς τὴν γλῶν τῆς Καθολικῆς εἰς εὐὰ δοκόν. Ἐμωρῶθεν ὀλίγον ἀπὸ ταύτῃ εἶναι ἑτέρα Ἐκκλησία τῆς Ἁγίας

Ἀντωνίου, καὶ παρεμωρὸς ἄλλη τῆς Προδρόμου. Ταύτῃ δὲ, ἔσειλεν ἕξοδον καὶ ἔκτισεν ὁ Ἀλέξανδρος Βοιβόδας, Αὐθεντῆς τῆς Βλαχίας, καὶ ἀφίερσεν εἰς αὐτὴν χωρία εἰς τὴν Βλαχίαν, καὶ εἰσοδήματι εἰς μνημόστων αὐτῆς καὶ τὸ ἐπταχιλιούσιον ὀγδοηκοσὸν τέταρτον ἔτι ἀπὸ Ἀδάμ. Κάτωθεν ἀπὸ ταύτης τὰς Ἐκκλησίας πρὸς βορρῶν, ἐκ δὲ τῆς νοτιῆς μερὸς τῆς Καθολικῆς, εἶναι ἑτέρα Ἐκκλησία τῆς Ἁγίας Ἀννης, καὶ ἔπάνω εἰς τὸ νότιον μέρος τῆς νάρθηκος, ὅπῃ εἶναι καὶ πύργος παλαιὸς τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι ἄλλη Ἐκκλησία τῆς Εὐαγγελιστῆς Γεωργίου. Ἐκῆθεν μικρὸν πρὸς δυσμῶν, ἐκ τῆς νοτιῆς πλευρῆς τῆς Προαυλῆς τῆς Καθολικῆς, εἶναι τὰ Ἀρχιερατικὰ κελλιά τῆς Ἀρχιεπισκόπου, αὐτὰ λέγεται πὸς ἦτον ὁ πύργος ὅπῃ τὸ πρῶτον ἡ Ἁγία Ἐλένη ἔκτισεν, ὅτι καὶ ἔως τῆς σήμερον περιεκλείονται μόνον ὡς πύργος, ἐκεῖ μετὰ εἶναι ἐπ' ὀνόματι τῆς Θεοτόκου δύο Ἐκκλησίαι, ἡ μία κάτω, καὶ ἡ ἄλλη ἔπάνω, καὶ ἡ μὲν ἔπάνω λέγεται τῆς Κοιμήσεως, ἡ δὲ ἄλλη, ἡ Ζωοδόχος Πηγή, αὐάπτει δὲ καὶ ἐκεῖ κωνοδῆλιον ἀκοίμητον. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ πάντων τῆς ἐν τῷ Μοναστηρίῳ.

Περὶ τῆς Παρεκκλησιῶν, ὅτῃ εἶναι ἑταῖα ἢ τὸ βοιωτὸν.

Ἐπειδὴ λοιπὸν καὶ ἐτελεύτησαμεν, Θεὸς βοηθεῖα, ὅλα ὅσα εἰσκόονται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ εἰς τὸ λοιπὸν Μοναστήριον, φέρε καὶ εἵπαμεν καὶ διὰ τὰ ὕδατα τῆς αὐτῆς Μοναστηρίου πόθεν ἔχεται τὴν Ἀρχίαν. Αὐτὸ μὲν τῆς Μωυσῆος τὸ φρέαρ ὅπῃ εἵπαμεν, δὲν ἔχει ὕδωρ οἰκοθεν, μήτε φλέβαν ἰδίαν, ἀλλὰ καταβαίνει ἀπὸ τὸ βοιωτὸν, καὶ σπυάγεται ἐκεῖ. Ἐχεται γοῦν αὐτὸ τεταμμένον οἱ Πατέρες ὑπὸ τὴν γλῶν, καὶ δὲν φαίνεται ἀπέξω. Εἶναι δὲ καὶ ἄλλο φρέαρ μετὰ εἰς τὸ Μοναστήριον, λεγόμενον τῆς Ἁγίας Βάβης, ὅτι εἶναι ὀπίθεν εἰς τὸ Βῆμα τῆς Ἁγίας Βάβης εἰς τὸ ζυμοταρεῖον, καὶ ἀπὸ αὐτὸ ἀντλήσιν οἱ διακονηταί, Φυρῶρης, Κελῶρης, καὶ Τραπεζῶρης, καταβαίνει δὲ καὶ αὐτὸ ἀπὸ τὸ βοιωτὸν, τεταμμένον ἀπέξω ὑπὸ τὴν γλῶν.

Τὰ δὲ Παρεκκλήσια ὅπῃ εἶναι ἔπάνω, εἶναι πρῶτον ἡ Ἐκκλησία τῆς Σωτῆρος, ἢ ὁποῖα εἶναι εἰς τὸ ἄκρον τῆς κορυφῆς

τῆς Ἁγίας Ὄρεις ἐκεῖνος, εὗδα ὁ Μωϋσῆς ἔλαβε τὸν Νόμον.
 Ἐχει δὲ αὐτὴ ἡ Ἐκκλησία ἐκ πλαγίαι, ἀπέξω ἀπὸ τὸ βόρειον
 μέρος, πλὴν πέτραν, εἰς πλὴν ὁποῖαν ἐκρύβη ὁ Μωϋσῆς, ὅτε
 ἐζήτηε ἀπὸ τοῦ Θεοῦ νὰ ἰδῇ αὐτὸν, καὶ ὁ Θεὸς εἶπεν αὐτῷ.
 Ὁμῶστε εἰς ὅτι πλὴν τῆς πέτρας, καὶ τότε ὄψαι τὰ ὀπίσσω, τὸ
 δὲ πρόσωπόν μου ἐκ ὀφθήσεταί σοι. Οὐ γὰρ μὴ ἴδῃς ἄνθρωπον
 τὸ Πρόσωπόν μου, καὶ ζήσεται. Φαίνεται δὲ ἕως τῆς σήμερον,
 εὗ σημεῖον εἰς αὐτὴν πλὴν πέτραν, θαύματῳ ἄξιον, ὅτι εἶ-
 ναι μέσα εἰς αὐτὴν, ὡς τύπωμα ἀνθρώπινον σώματῳ λακω-
 τῶν, ἀπὸ τὸ αὐτὸ μέρος, ὅπου νὰ χωρέσων εἰς αὐτὸ ἀνθρώπου
 ῥῶτα, ἡ γοῶν πλάταις. Φαίνεται δὲ ἐκεῖθεν καὶ ἄλλο θαυμα-
 σιώτερον, πλὴν εἰς καθαρὸν ἀνθρώπου. Εἰ αὐτὸς σαθῆ ἐπαῦν
 εἰς πλὴν κορυφῶν ταύτων ἕως ἑστέρας, ὅτε βασιλεύει ὁ Ἥλιος,
 βλέπει ἐπαῦν εἰς πλὴν κορυφῶν, ὅχι τὰ βουῶν, ἀλλὰ τῆς
 σκιάς αὐτῆς, εὗ φῶς, ὡσὺ ἐκεῖνο ὅτι λέγει ἡ Θεία Γραφή,
 πῶς ἐφαίνετο εἰς αὐτὴν πλὴν κορυφῶν, ὅτε κατέβαινον εἰς αὐτὸ
 κτ' ὁδῶν, καὶ πυρὸς, καὶ γνῶσις ὁ Θεός, καὶ ἐλάλει μετὰ τοῦ
 Μωϋσῆως. Ἀλλὰ τὸτο μὲν ἐγὼ φείτω νὰ γράψω. Διότι ὡς
 ἀπόκρυφόν τι εἶχον τὸτο οἱ Πατέρες ἐκεῖνοι οἱ Ἁγιοτάτοι. Εἶ-
 ναι ἐκεῖ ἐπαῦν καὶ δεξαμενὴ, ἡ γοῶν σέρνα μετὰ ὕδαρ ὀλίγον,
 κάτω ἀπὸ πλὴν κορυφῶν πρὸς δυσμῶν. Καταβαίνωντας δὲ ἐκεῖ-
 θεν, δείσκωμεν τὸ σπήλαιον τῆς Προφήτης Ἥλιος, ὅτι εἶδε
 πλὴν φοβεράν ὀπτασίαν, πλὴν ὁποῖαν ἡ βίβλῳ ἢ τῆσι τῆς
 Βασιλείων λέγει. Ἐκεῖ εἶναι τρεῖς Ἐκκλησίαι, μία τῆς Προ-
 φήτης Ἥλιος. Ἄλλη τῆς Προφήτης Ἐλισαῖος, καὶ ἄλλη τῆς
 Ἁγίας Μαρίνης. Ἐκεῖ εἶναι ὀλίγον τόπον ἐπίπεδον, καὶ
 φρέαρ μετὰ ὀλίγον ὕδαρ. Ἀπὸ δὲ τῆς Ἐκκλησίας ταύτης, πρὸς
 δυσμῶν, εἶναι τὸ σπήλαιον τῆς Ἁγίας Στεφανῶν, περὶ τὸτο ὕπε-
 ρον θέλομεν εἰπεῖν. Πρὸς βορρῶν δὲ ἐρχόμενοι, δείσκωμεν ἕτε-
 ρον σπήλαιον, ὅτι δύο Βασιλικοὶ ἀνδρῶποι ἀσκητῶντες κατῶ-
 κησαν, ὕπερον λέγομεν, καὶ περὶ τῶν. Ἀπὸ δὲ τὸ σπήλαιον
 τὸτο ὀλίγον καταβαίνωντας, καὶ ἐρχόμενοι κτ' ἀνατολῶν, δεί-
 σκεται ὀλίγον τόπον ἐπίπεδον, καὶ φρέαρ μετὰ ὕδαρ, καὶ τρία
 κελιά ἐκεῖ θολικά, λεγόμενα κελιά τῆς Γρηγορείς, ὅτι ἐκτι-
 σεν αὐτὰ Γρηγορείστis, καὶ ἐκάθητον εἰς αὐτὰ ἀναχωρητικῶς.
 Ἀπὸ τὰ κελιά ταῦτα, κτ' ἀνατολῶν, ὡσὺ λίθου βολῶν, εἶ-
 ναι ἕτερα Ἐκκλησία τῆς Προδρόμου, καὶ ἀπεκεῖ βλέπεισ κάτω

ὄλον τὸ Μονασῆιον, ὡσεὶ διωκαίταις ἀπεκεῖ νὰ μετρήσῃ καὶ
 τὰ κελιά. Ἐκεῖθεν δὲ πάλιν πρὸς βορρῶν ἀπερχόμενοι, εἶ-
 ναι ἄλλη Ἐκκλησία τῆς Ἁγίας Ἀννης, καὶ παρῆκε ἄλλη τῆς
 Ἁγίας Ζώνης λεγομένη. Ἐκεῖθεν δὲ πρὸς δυσμῶν, καὶ νότον
 γυρίζοντες, εἶναι ἕτερα Ἐκκλησία τῆς Ἁγίας Παντελεήμου,
 ἐκεῖ εἶναι λίμνη μετὰ ὕδαρ, ὅτι σιμάγεται ὅταν βρέξῃ. Εἶναι
 καὶ ὀλίγοι λεῦκοι τεργυρῶθεν τῆς λίμνης. Ἀλλ' αὐταὶ ὅλαι αἱ
 Ἐκκλησίαι τῆς βουῶν, δὲ εἶναι μόνον Ἐκκλησίαι, ἀλλὰ φαί-
 νεται πῶς κατῶκωμ εἰς αὐτὰς καὶ ἀναχωρητῶν ἀσκητῶν, διὸ
 δείσκονται εἰς κάθε μίαν ἀπὸ ταύτας κάποια κελιά, πλὴν
 κτ' τὸ παρὸν κρημισμένα, καὶ φαίνεται, ὅτι πρῶτερον δὲ
 εἶχον περασμῶν ἀπὸ τῶν Ἀραβῶν, διὰ τὸτο κατῶκωμ ἀφυ-
 λακτῶν εἰς τὰ βουῶν, ἢ ἴσως αὐτὰ τὰ καθίσματα νὰ ἦταν,
 πρὸ τῆς νὰ κτιοῦν τὸ Μονασῆιον, καὶ ἀρ' ἔκτιοθη τὸ Μο-
 νασῆιον, νὰ σιμῆχθησαν ὅλοι εἰς αὐτὸ, διὰ καλητέραν φύ-
 λαξιν. Φαίνονται δὲ καὶ σπήλαια ἕτερα ἀσκητῶν, εἰς διαφορὰς
 τόπους τῆς βουῶν, καὶ εἰς πλὴν Ἁγίου Κορυφῶν, καὶ εἰς τὸ ἄλλο
 ἐπίλοιπον βουνόν, ὅτι εἶπαμεν Χωρήβ. Ἡ δὲ θέσις τῆς βουῶν
 εἶναι κτ' μακρῶν πρὸς δύσιν, καὶ ἀνατολῶν. Εἰς δὲ τὸ ἀνα-
 τολικὸν μέρος, εἶναι ἡ κορυφὴ ὅτι λέγεται Σινᾶ, καὶ Ἁγία
 Κορυφὴ, εὗδα ὁ νομῶν εἰδῆθη. Φαίνεται δὲ ὅτι ὁ Ἀαρῶν, καὶ
 ὁ Ναβαδ, καὶ Ἀβιδ, καὶ οἱ ἐβδομήκοντα Πρεσβύτεροι, ὅτι
 πρὸς ἄσσει ὁ Θεὸς τῷ Μωϋσῆν νὰ λάβῃ μετὰ αὐτῶν, καὶ νὰ ἀνα-
 βῆ εἰς τὸ ὄρος, ὅτι ἕως εἰς αὐτὸ τὸ κάτω βουῶν νὰ ἀνέβη-
 σαν, ὅτι εἶναι αὐτὰ τὰ παρεκλήσια. Διότι, ἐπειδὴ διὰ ἄλ-
 λο δὲν ἠθέλεν αὐτῶν ὁ Θεός, παρὰ ὅτι ἰσάμοιοι μακρόθεν,
 ὡς Μάρτυρες, νὰ ἀκῶσι τὰς φωνὰς, καὶ νὰ βλέπωσι τὰς φω-
 τίας. Διότι ἄλλῳ τόπον δὲν εἶναι νὰ φαίνεται ἡ Κορυφὴ
 αὐτῆς ἡ Ἁγία, ἔξω ἀπὸ αὐτῶν, ὅτι εἶναι αὐτὰ τὰ παρεκλή-
 сия. Λέγει γὰρ ὁ Θεός πρὸς τὸν Μωϋσῆν, ἀνάβηθι πρὸς τὸν
 Κύριον σὺ, καὶ Ἀαρῶν, καὶ Ναβαδ, καὶ Ἀβιδ, καὶ ἐβδομή-
 κοντα τῶν Πρεσβυτέρων Ἰσραὴλ, καὶ προσκυνήσαστε μακρόθεν
 τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐγγίει Μωϋσῆς μόνῳ πρὸς τὸν Θεόν, αὐτοὶ
 δὲ ἐκ ἐγγύσιν. Ἐπειτα λέγει παρακάτω ὅτι ἀνέβησαν, καὶ
 εἶδον τὸν τόπον, ἔ εἰσήκει ἐκεῖ Κύριος ὁ Θεὸς τῆς Ἰσραὴλ,
 καὶ τὰ ὑπὸ τῶν πόδας αὐτῶν, ὡσὺ ἔργον πλίνθου σαπφείρου, καὶ
 ὡσπερ εἶδῶν Σπεριώματῳ τῆς Οὐρανῶν τῆς καθαρότητι. Εἶναι δὲ

τὸ μὲν κάτω βοιωτῶν ἄλλης χρώματ^{ος}, ὡπερ καὶ τὰ ἄλλα βοιωτῶν, Λακοκόκκινα δηλαδὴ, ἢ δὲ Ἀγία αὐτῆ Κορυφῆ φαίνεται μακρότερον ὡς περιεκαπνισμένῃ, τὸ δὲ ὄλου βοιωτῶν, εἶναι μοναχὸν, καὶ δὲν σμίγεται μετ' ἄλλα ὅσα εἶναι πέριξ. Γυρίζει δὲ ὁ γύρ^{ος} αὐτῶν, ὡς δεκαπέντε μίλια, εἶναι δὲ κατὰ πολλὰ δύσβατον, καὶ ἔδωκαταίτις νὰ ἀναβῆ εἰς αὐτὸ ἄλλοθεν, πάρεξ ἀπὸ δύο τόπων, ἢ καὶ τρεῖς, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἐκεῖ μετὰ πολὺ κόπον, καὶ δυσκολίαν. Ὅθεν ἡ ἀνάβασις ὅπως ἀναβαίνουσιν ἀπὸ τὸ Μοναστήριον, δι' οὗτος Ἰερρχόμενον ἀπὸ τὸ Μοναστήριον, καὶ φθάνοντας πρὸς νότον ὀλίγον, δείσκεις νὰ εἶναι ἡ ἀνάβασις μετὰ σκαλία πέτενα, ἕως ἐπάνω εἰς τὴν Ἀγίαν Κορυφὴν. Ἀφ' ἧς ποίησις ἀρχὴν νὰ ἀναβῆ εἰς τὴν σκαλίαν, ἕως εἰς τὴν λεγομένην βρύσιν τῆς Τζαγκάρη, εἶναι σκαλία πεντακάσια. Ταύτῃ δὲ τὴν βρύσιν δι' ἄλλης Ἰεργαγεν εἰς Τζαγκάρη, Καλόγηρ^{ος} ἀσκητῆς, ὅθεν καὶ ἕως τῆς σήμερον λέγεται βρύσις τῆς Τζαγκάρη. Ἀπὸ δὲ τὴν βρύσιν ταύτῃ, ἀναβαίνοντας ἄλλα χίλια σκαλία, δείσκεις δεξιὰ, Ἐκκλησίαν τῆς Παναγίας τῆς Οἰκονόμου λεγομένην, περὶ τῆς ὁποίας θείομεν εἰπῆ ἑμφοροῦεν. Ἀπὸ δὲ τὸ Παρεκκλήσιον τῆτο, ἕως εἰς τὸν Ἅγιον Ἡλίαν, ὅπως καὶ πρότερον εἶπαμεν, εἶναι σκαλία πεντακάσια. Καὶ ἀπὸ τὸν Ἅγιον Ἡλίαν ἕως εἰς τὴν Ἀγίαν Κορυφὴν, εἶναι σκαλία χίλια ἑκατόν. Γίνονται δὲ ὅλα σκαλία χιλιάδες τρεῖς, καὶ ἑκατόν. Ἀλλ' εἶναι χρεῖα καὶ τῆτο νὰ μὴ μείνῃ αἰσώρητον, διὰ νὰ μάθῃ ἕκαστος ὑμῶν εἰς πότῃν ἀλάβειαν εἶχον οἱ παλαιοὶ Πατέρες τὸν Ἅγιον ἐκεῖνον τόπον τῆς Ἀγίας Κορυφῆς. Ἀναβαίνοντας ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν αὐτῇ, τὴν λεγομένην Παναγίαν τῆς Οἰκονόμου, δείσκεις εἰς τὴν σκαλίαν, μίαν πύρταν ἐκτισμένην μετὰ πέτρας πελεκητῆς, εἰς σχῆμα καμάρας, μικρῶν, καὶ σελῶν, ὅπου νὰ διέλθῃ εἰς ἀνθρωπίνον. Καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἀναβαίνοντας, καὶ φθάνοντας μικρὸν ὀλίγον νὰ Ἰερίδης εἰς τὸ ἐπίπεδον, εὐθα εἰς τὸ σπήλαιον τῆς Προφήτου Ἡλίου, εἶναι ἄλλη μία πύρτα κατὰ πάντα ὁμοία τῆς πρώτης. Οἱ δὲ τόποι ὅπως ἐκτίσθησαν αὐταὶ αἱ δύο πύρται, ἦσαν κατὰ πολλὰ γενοὶ, καὶ ἀπέξω ἀπὸ τὰς πύρτας κρημνῶδες πέτραι, ὡσεὶ ὅπως εἶδεις ἄλλαχόθεν νὰ περάσῃ διώματα. Τίς δὲ ἡ χρεῖα τῶν τῶν πορτῶν, ἀκείβως λέγειν ἔκ ἐξω, πλὴν λέγω ἐκεῖνο ὅπως ἐκ παραδόσεως ἦκυστα, ὅτι ἐκεῖ ἐκαθίστα δύο

Περὶ τῆς βρύσεως τῆς Τζαγκάρη.

Περὶ τῶν δύο πορτῶν τῶν εἰς τὴν σκαλίαν.

ἀδελφοὶ φυλάττοντες τὸν δρόμον διὰ νὰ μὴ ἀναβῆ ἐκεῖ ἕδεις, αἰσῶς πρῶτον δὲ Ἰερωμολογεῖτο, καὶ νὰ λάβῃ χράμμα ἀπὸ τὸν πρῶτος τὰ Μοναστήρια. Εἶναι δὲ πέριξ τῶ Βουῆ καὶ ἕτερα μί-
 κρὰ Μοναστήρια, ὡς τὰ λεγόμενα κατ' ἰσμάτα, περὶ καὶ πρῶτον μὲν εἶναι εὐ, ἐκεῖνο ὅπως εἶναι ἑμφοροῦεν εἰς τὸ λεγόμενον Καθολικὸν Μοναστήριον, ἦγεν τὸ μέγαλον, αὐτὸ εἶναι περιβόλιον, ὅπου εἰς τοῦτον τόπον ξηρὸν, καὶ αὐδρον, πολλὰ ὠραϊότατον, μετὰ κλήματα, μετὰ συκίας, μετὰ ἀμυγδαλίας, καὶ ροιδίας περιούσιος, περιτετελισμένον ἔλον γύρωθεν, μέσα δὲ εἰς αὐτὸ εἶναι τῶν Πατέρων τὸ κοιμητήριον. Εἶναι γὰρ δύο θόλοι ἐκτισμένοι ὑπὸ τὴν γλῶσσην καὶ εἰς μὲν τὸν εὐα θόλον ἐπιγραφίζονται τὰς πεδωτῆσαντας Μοναχῶς, εἰς δὲ τὸν ἄλλον τὰς Γερομοναχῶς. Ἐπάνω δὲ εἰς τὸ κοιμητήριον εἶναι Ἐκκλησία τῆς Παναγίας, καὶ ἐπιγραφίς τῆς Ἐκκλησίας πύργος ὑψηλός, εἰς τὸν ὁποῖον κἀθηται ὁ ἀδελφός, ὁ γεωργῶν, καὶ σκάπτων τὸ περιβόλιον. κάτωθεν δὲ ἀπὸ τὸ περιβόλιον αὐτὸ, εἶναι μία βρύσις λεγομένη τῆς Κατῆ. Ἐρχόμενοι δὲ πρὸς δυσμὰς ἀπὸ ἐκεῖ, ὅπου ἡμισυ μίλιον ἀπὸ τὸ Μοναστήριον, δείσκειται μέσα εἰς τὸν δρόμον μία πέτρα μεγίστη, φαινομένη ὀλίγον ἐπάνω ἀπὸ τὴν γλῶσσην. ἔχει δὲ αὐτὴ ἡ πέτρα ἑσκαμμένα χράμματα μεγάλα, τὰ ὅποια εἶδεις νὰ ἀναγνώστῃ εἰς τὰς καιρῶς ἡμῶν, ἔτε εἰς τὰς πατέρας ἡμῶν ἐδουρήθη. διότι ἔτε Ῥωμαϊκὰ εἶναι, ἔτε Ἑλληνικὰ, ἔτε Ἀραβικὰ, ἢ Τέρκικα, ἢ Ἐβραϊκὰ. ἐπειδὴ πολλοὶ εἶδον αὐτὰ, καὶ Τέρκοι, καὶ Φράγγοι προσκωηται, ὅπως καὶ χράμματα Ἐβραϊκὰ ἐγίνωσκον, ἀλλ' εἶδεις ἔγωγε τί λέγουν, ὅθεν τινὲς εἰσόμεσαν πῶς εἶναι αὐτὴ ἡ πέτρα, εἰς τὴν ὁποῖαν ὑποκάτω ἐκρυβεν ὁ Προφήτης Ἰερεμίας τὰ σκῆλη τὰ ἱερά τῆς Ναῦ τῆς Ἰερουσαλήμ. Τὴν Μανναδόχον Στάμιον, τὰς Πλάκας τῆς Διαθήκης, τὸ Θυμαπίριον, καὶ τὴν Ῥάβδον τῆς Ἀαρῶν, καθὼς διαλαμβάνει τὸ Συναξαρίον αὐτῶν, ἀναγνωσκόμενον τῇ πρώτῃ Μαΐς. διότι παρερχόμενον αὐτῇ τὴν πέτραν, καταπὰ ὁ δρόμος ἔξω εἰς τὸν πον δρύχων, καὶ πλατῶν, καὶ πολῶν, καὶ ἐκεῖ, λέγεται, πῶς ἐσάθη ἡ Σκλή τῆς Μαρτυρίας. Αὐτὸ δὲ τὸ πεδῖον, ἦτοι τὸν κάμπον ἀφ' ἧς παρελθόμεν, ἀφίνοντες αὐτὸν δεξιὰ, καὶ περιπατῶντες εἰς τὰ πρόποδα τῆς Βουῆ, ἔχοντες τὸ Βουῆν Ἰε ἀεισερῶν, ἐρχόμενοι πρὸς νότον, δείσκειμεν ἄλλο Μοναστήριον, μικρὸν καὶ αὐτὸ, μετὰ περιβόλιον, καὶ ὀλίγον ὕδωρ μετὰ σέριμα, λέγεται δὲ

Περὶ τῶν γύρωθεν μοναστηρίων.

Περὶ τῶν ἐπιγραφῶν τῶν Πατέρων.

Περὶ τῆς πέτρας ἐκ τῆς ἐκρυβῆς ὁ Προφήτης Ἰερεμίας τὰ σκῆλη.

Περὶ τῆς αὐτῆς ἢ Παναγίας τῆς Νταῦτη, τῆς τῆς Δαβίδ. ἦτον γὰρ κα-
 Παναγίας
 τῆς Νταῦτη. τοικία, καὶ οἰκοδομή, παλαιῶν τινῶν μοναχῶν, Δαβίδ τὸ ὄνομα,
 καὶ ἀπ' ἐκείνης ἔλαβε τὴν ἐπωνυμίαν. Ἀπὸ δὲ τὸ Μοναστήριον τῆ-
 το τῆς Νταῦτη, ἐρχόμενοι πρὸς νότον, ἔχοντες τὸ Βενὸν τῆτο τὸ
 Χωρήβ πᾶντοτε ἔξ ἀειερῶν, εἰτερχόμεθα εἰς τόπον γεωπὸν,
 ἀνάμεσα εἰς δύο βενᾶ, εἰς τῆτο λέγω τὸ Χωρήβ, καὶ εἰς τὸ
 ἄλλο τὸ ἀντικρὺ αὐτῆ, καὶ εἰς αὐτὸ τὸ ἄλλο τὸ ἀντικρὺ, εἶναι
 Περὶ τῶν
 Ἁγίων Δ-
 ποσῶν.
 ἕτερον Μονῆδιον ἢ Ἁγίων Ἀποσῶν, μὲ ὕδωρ, καὶ περιβό-
 λιον. Βαδίζοντες δὲ, ὡς εἶπομεν, πρὸς νότον διὰ τῆς γεωπῆς
 ἐκείνης τύπε, ἀνάμεσα ἢ δύο βενῶν, δεισκόμεν τὴν πέτραν,
 Περὶ τῆς
 πέτρας τῆς
 Βιδύσσης
 ὕδωρ.
 ὅπως ἐκτύπησε μὲ τὴν ράβδον ὁ Μωϋσῆς, καὶ ἔξηγαγεν ὕδωρ,
 καὶ ἐπότισε διψῶντα τὸν Ἰσραηλιτικὸν λαόν. Καὶ ἀπὸ ἐκεῖ βα-
 δίζοντες πάλιν πρὸς νότον, ἔχοντες πᾶντοτε ἔξ ἀειερῶν τὸ
 Περὶ τῶν
 Ἁγίων Οὐ-
 φεί.
 Ὄροϛ, δεισκέται ὁ ἐλαιὸν τῆς Μοναστηρίας. εἰς δὲ τὴν ἀρχὴν
 τότε εἶναι μικρά τις Ἐκκλησία, τῆς Ἁγίας Οὐμφεί, καὶ παρεμ-
 Περὶ τῶν
 Ἁγίων μ-
 Μαρτύρων.
 ποροδεῦ εἶναι τὸ ἄλλο Μονῆδιον, τὸ λεγόμενον ἢ Ἁγίων
 Τεοταράκοντα Μαρτύρων. ἔχει δὲ καὶ αὐτὸ περιβόλιον, καὶ ὕδωρ,
 ὡς καὶ τὰ λοιπὰ, ἔχει δὲ καὶ τὸν ἐλαιῶνα, ὁ ὁποῖοϛ ποτίζεται
 μὲ ὕδωρ ὀλίγον ὅπως ἀναβρῦει ἐκεῖ εἰς τὸ Μοναστήριον, καὶ μὲ
 ἄλλο ὅπως εἶναι παρέκει. τὰ ὁποῖα ὕδατα μὲ τὸ νᾶ εἶναι ὀλί-
 γα, ἔχουσι σέρμας, καὶ τὰ σιμάγισσι, καὶ ποτίζουσι τὰ δένδρα,
 καὶ τὸν ἐλαιῶνα ὅλον τὸν χρόνον, καὶ ἔχουσι ἀπὸ ταύτης τὰς
 ἐλαίας, ὅσον διὰ τὴν τράπεζαν ἢ Πατέρων, πλὴν αὐτὴν βρέξην
 νᾶ ποτιδῶσι καὶ μὲ βροχίῳ ἀπᾶξ, ἢ δις, καὶ ὄχι περιεσσότερον,
 τότε καρπίζουσι εἰ μόνον διὰ τὴν τράπεζαν νᾶ φάγωσι ἐλαίας,
 ἀλλὰ νᾶ ποιήσωσι καὶ ἐλαιον. ἀλλ' ὅταν δὲν βρέξην, τὸ ὁποῖον
 πολλάκις συμβαίνει, δὲν καρπίζουσι παντελῶς, μήτε διὰ τὴν
 τράπεζαν, μήτε διὰ ἐλαιον, μάλιστα καὶ περιεσσαι ξηραίνονται.
 διότι καὶ τὰ ὕδατα ὅπως ποτίζουσι αὐτὰς ὀλιγοδύσωσι ὑπὸ τῆς
 αὐομβείας. Οὕτω πάχουσι καὶ τὰ ἄλλα περιβόλια ὅπως εἶπαμεν,
 διότι καὶ αὐτὰ μὲ σέρμας ποτίζονται διὰ τὴν ὀλιγότητα τῆς
 ὕδατος. Εἶναι δὲ ὅλα ταῦτα τὰ περιβόλια περιεπειχισμένα,
 καὶ τὰ Μονῆδεια, μὲ κελτία ὑψηλὰ ὡς πύργοι, καὶ μὲ σιδηρὰς
 πόρτας, διὰ νᾶ μὴν περαζῶνται, οἱ εἰς αὐτὰ ὄντες ἀδελφοί,
 ὑπὸ ἢ Ἀράβων. καὶ ταῦτα μὲν τὰ τέσσαρα Μονῆδεια εἶναι
 τὸ γύρου τῆς Ὄρης Σινᾶ, ἢ Χωρήβ. Εἰς δὲ τὸ ἕτερον Βενὸν, τὸ
 πρὸς δυσμᾶς, ὅπως τῆς βενῆ ὀλίγον πρὸς νότον πρὸβαίνοντες,
 εἶναι

εἶναι καὶ ἕτερον Μονῆδιον ἢ Ἁγίων Ἀναργύρων, ὁμοῖον καὶ
 Περὶ τῶν
 Ἁγίων Ἀ-
 ναργύρων.
 πάντα μὲ τὰ περιεπειχισμένα τέσσαρα, μὲ περιβόλιον περιεπει-
 χισμένον, μὲ κελτία, καὶ πύργου, καὶ ὕδωρ μὲ σέρμα, πλὴν
 περιεσσότερον μακρᾶ ἀπὸ τὰ ἄλλα. Παρακάτω δὲ πρὸς Βορρᾶν,
 ὡς δύο μίλια, εἶναι τὸ σπήλιον τῆς Ἰωάννης τῆς Κλίμακῆς, εἰς
 τὸ ὁποῖον ἦσυχάζου. Εἶναι δὲ μακρᾶ τὰ Μονῆδεια ταῦτα ἀπὸ
 τὸ καθολικόν, τὸ μὲν τῆς Νταῦτη, μίλια τέρα, τὸ δὲ ἢ Ἁ-
 γίων Ἀποσῶν, μίλια τέσσαρα, τὸ δὲ ἢ Ἁγίων Τεοταρά-
 κοντα, μίλια ἑπτὰ, τὸσαῦτα καὶ τὸ ἢ Ἁγίων Ἀναργύρων.
 Ταῦτα τὸν μὲν χειμῶνα φυλάττει, καὶ ἐπιμελεῦνται οἱ σκλάβ-
 βοι. εἰς δὲ τὸν καιρὸν ἢ ὀπῶν πρὸς ἀζῶσιν εἰς καθ' ἕκαστον,
 εἶναι, ἢ δύο Ἀδελφῆς, καὶ φυλάττει αὐτὰ. αἱ δὲ τῶν ὀπῶ-
 ραι εἶναι, μήλα, ἀπίδια, δαμόσκινα, βερίκκοκα, σῦκα, σα-
 φύλια, ἀμύγδαλα, εἶναι καὶ εἰς μερικά ἀπὸ ταῦτα ἀπὸ δύο,
 ἢ τέρα δένδρα νεραντζίων, καὶ ἔχουσι ἀπὸ ταῦτα τὸν χειμῶνα,
 ὅσον διὰ τὴν τράπεζαν. Αὐτὴν καὶ μόνον τὴν καρποφορίαν
 ἔχουσι οἱ ἐκεῖσε δεισκόμενοι Πατέρες, πλὴν καὶ ταῦτῳ, ὄχι
 εἰς κόρον, καὶ πλησμονῆν, ἀλλ' ὅσον νᾶ διαμερίζωσι εἰς τὴν
 τράπεζαν δις, ἢ τρις, ἀπὸ καθ' ὀπῶν. Τὰ δὲ ἄλλα ὅλα
 αὐτῶν τροφήματα, καὶ χεῖμα ἔρχονται ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον μὲ
 ἀγῶγια καμήλων Ἀραβικῶν, σίτος, κικύα, φακαί, ἐρεβίνθοι,
 καὶ ἐλαιον. Ταῦτα γὰρ καὶ μόνον ἔχουσι τροφῆν δι' ὅλα τῆς χρό-
 νου. γάλα δὲ καὶ τυρὶ χλωρὸν, ἢ μιζύθραι, τὰ ὁποῖα ἔχουσι
 εἰς πλῆθος ἄλλα Μοναστήρια, εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον μήτε ὀνο-
 μάζονται. Εἰς δὲ τὰς ἐπισήμους Δεασοτικὰς Ἐορταίς, καὶ μνήμας
 Ἁγίων, καταλύσωσι ἐφέρα ξηρά, ὅπως ἔρχονται ἀπὸ τὴν
 Ἐρυθρᾶν Θάλασσαν. Κήτης λαχανῶν, καὶ χλωρῶν χορταίων,
 μήτε εἰ ὀνείρω ταῦτα βλέπωσι. Οἶνῶ δὲ τῶν μόνον δει-
 σκεται, ὅσον διὰ τὸ νᾶμα τῆς Λειτουργίας. αὐτὴ δὲ οἶνος κεράσ-
 ματος, δίδουσι ἀπὸ ὀλίγου ρακί εἰς τὴν τράπεζαν, καὶ τῆτο
 κατεσκευασμένον ἀπὸ τῆς φοινίκας, ἢ γινυ κερμάδες, διότι εἰς
 τὴν λεγομένον Ραϊδῶ, μακρᾶ ἀπὸ τὸ Μοναστήριον τετῶν
 ἡμερῶν δρόμον, ἔχουσι περιβόλιον, ὅλον ἀπὸ φοινίκας, καὶ τρυ-
 γῶν αὐτῆς εἰς τὸν καιρὸν, καὶ τῆτος ἔχουσι διὰ τροφῆν εἰς τὰς
 Τεοταρακούς, καὶ ἄλλας νησίμους ἡμέρας, καὶ ἀπὸ τῆτος κα-
 τασκευάζουσι καὶ ρακί, καὶ ὄξῶς διὰ τὴν τράπεζαν. Καὶ
 ἔτω μὲ πολλὴν σενοχωρίαν, καὶ ἀμετρον σκληραγωγίαν,
 F 2 καὶ

Περὶ τῶν
 Ἁγίων Ἀ-
 ναργύρων.

ΒΙΒΛΙΟΝ

ΠΡΟΦΗΤΑΝ

καὶ κακοπάθειαν πενήσι τῶν ζώων αὐτῶν, οἱ μακάριοι ἐκεῖνοι Πατέρες.

Περὶ τῶν ἄλλων βουνῶν, τῶν περὶ τὸ Σινάϊ Οὐρος.

Περὶ τῶν βουνῶν τῆς Ἀγίας Αἰκατερείνης, καὶ τῆς ταύτης Ἀγίας Δεφάνης.

Ἀλλὰ ἄς ἔλθωμεν εἰς τὸ προκειμένον ἡμῶν, νὰ εἰπῶμεν καὶ διὰ τὰ ἄλλα βουνὰ τὰ τεῖρα, τὰ ὄντα τεργύρωθεν τῷ Ἁγίῳ Οὐρῶς Σινᾶ. Ὅπισθεν δὲ τῷ Ἁγίῳ Σινάϊ Οὐρῶς, πρὸς δυσμὰς, εἶναι μία ὑψηλὴ κορυφὴ, καὶ δυσανάβατος, καὶ ἐπάνω εἰς τὸ ἄκρον αὐτῆς τῆς κορυφῆς ἐκρύπτετο τὸ Λεῖψανον τῆς Ἀγίας Αἰκατερείνης, χρόνους διακοσίους, πρὸ τῶν νῦν κτιζομένων τῶν Μοναστηρίων, ὑπὸ μόνον τῶν Ἀσκητῶν γνωστικῶν, καὶ τιμωμένων. Τοσαῦτα ἔτι καταλειθμύονται ἀπὸ τὸν καιρὸν Μαξεντίας τοῦ Βασιλέως, τῆς ἀποκτείναντος τὴν Ἀγίαν, ἕως εἰς τὸν καιρὸν τοῦ μεγάλου Γεσινιανῆ τοῦ κτίσαντος τὸ Μοναστήριον, ὅποτε καὶ τὸ Ἅγιον τῆτο Λεῖψανον μετεκομιόθη ἀπὸ τῆς κορυφῆς τῆτος τῶν βουνῶν, καὶ κατετέθη εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Καθολικῆ, εὐδα καὶ μέχρι τῆς σήμερον ὁράται, καὶ προσκυνεῖται, ἀριετρα λωδιάζον. Ἀλλὰ δὲ εἶναι δίκαιον νὰ σιωπηθῇ τὸ θαῦμα, ὅτι μέχρι τῶν νῦν φαίνεται ἐπάνω εἰς τὴν κορυφὴν αὐτῆς, ὅτι τὸ Λεῖψανον τῆς Ἀγίας, ὡς εἶπομεν, ἐκρύπτετο. Εἶναι ὅλη ἡ κορυφὴ ἐκείνη τῶν βουνῶν μία πέτρα μονόλιθος, καὶ ἐπάνω εἰς αὐτὴν ἦτον κρυπτόμενον τὸ Λεῖψανον, ἀφ' ἧς δὲ αὐτὸ ἐπήραν ἀπὸ ἐκεῖ, ὡς τῶν θαύματος, θαυμαστός ὁ Θεὸς ὁ δοξάζων τὰς Ἀγίας αὐτῶν μετὰ σημεῖα, καὶ τέρατα, ἡ πέτρα ἐκείνη ἐφίσκωσεν, ὡσανὺ ζυμάει, καὶ ἐποίησεν εὐχῆμα εὐὸς κορμῆς γυναικὸς μετὰ εἰδύματα αὐτῆς, κημεῖν ὑπὸ τῆς, ὡσανὺ νεκρὸς. Τῆτο τὸ θαῦμα νὰ συκοφαντήται τινὰς, καὶ νὰ εἰπῇ πῶς εἶναι τέχνη χειρὸς ἀνθρώπου, ἢ γυναικὸς, καὶ ὄχι θαῦμα, δὲν δυνάται. Διότι ἐλέγχει αὐτὸν ἡ πέτρα, ἐκ φύσεως ὅσα σκληρὰ, καὶ δυνατῆ τῶσον, ὅτι πολλοὶ προσκυνεῖται Ῥωμαῖοι, καὶ Φράγγοι δοκιμάζουσι μετὰ σφραῖα νὰ κόψωσι κυμμάτι δι' ἐλάβεαι, καὶ δὲν δύνονται. Ἀλλ' ἐστὶ καὶ ταῦτα ὡς ἐστὶ. Καὶ ὁ μετὰ ἐλάβεαι, καὶ τισὶς πιδάειτο, ὁ δὲ ἀπειθῆς, καὶ σκληρὸς ἀπιστεῖτω. Πρὸς δὲ τὸ νότιον μέρος τῶν Μοναστηρίων εἶναι μία μικρὰ, καὶ ταπεινὴ ῥάχισ, ἡ ὁποία λέγεται βουνὸν τῶν Μαυστέων. Εἰς ταῦτα τῶν ῥάχων ἴσατο φυλάττων τὰ πρόβατα Ἰοδὸρ τῶν πενθερῶν αὐτῶν, ὅτε εἶδε τὴν βάραν κάτω καιρομένῳ, καὶ μὴ φλεγομένῳ,

Περὶ τῆς κρημνισθῆσιν πέτρας εἰς ἀνθρώπινον σῶμα.

Περὶ τῶν βουνῶν τοῦ Προφήτου Μωυσέως.

ὅτε καὶ εἶπε, καταβάς ὄψομαι τὸ ὄραμα τὸ μέγα τῆτο, τί ὅτι καίεται ἡ βάραν; Πρὸς δὲ Ἀνατολὰς τῶν Μοναστηρίων, εἶναι ἕτερον βουνὸν τῆς Ἀγίας Ἐπισήμης λεγόμενον, ἐπάνω εἰς τῆτο ἀσκήτου Γαλακτίων, καὶ Ἐπισήμη οἱ Μάρτυρες. Λέγει δὲ διὰ τὸ βουνὸν τῆτο ὁ βίβλος τῶν Ἁγίων τῶτων, ὅτι ἦτον ἐκεῖ παλαιότερον Μοναστήριον, ὡς λέγουσι, γυναικῶν, καὶ ἀκόμι φάνονται τὰ κελία κρημνισμένα. Τῆτο τὸ βουνὸν εἶναι, ὅτι ὁ Γεσινιανὸς ὁ Βασιλεὺς ἔλεγε νὰ κρημνίσῃ, νομίζωντας πῶς διδοίε πείραξιν τῶν Μοναστηρίων, ὅμως εἶναι Θεὸς βοηθεῖα τὸ Μοναστήριον ἀπείρακτον ἀπὸ ἐκεῖ, διότι δὲν εἶναι πολλὰ πλησίον. Ὅπισθεν τῶν βουνῶν πρὸς Ἀνατολὰς ἔκτισαν καὶ τὰ δύο χωρία ὅτι κατώκεν τὸ πρῶτον οἱ σκλάβοι, καὶ τῶρα φαίνονται κρημνισμένα. Καὶ ταῦτα μετὰ περὶ τῶν κτιζομένων τῶν Μοναστηρίων τῶν τε ἔσω, καὶ τῶν ἔξω.

Περὶ τῶν κτιζομένων τῶν Ραϊθῶν, καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐν αὐτῇ.

Ἡ μετὰ οὐὰ Ραϊθῶν, οὐπῆσιν ὁ τόπος ὅτι εἰς τὴν Θείαν Ἡστογραφίᾳ λέγεται Ἐλεῖμ. Οἱ Ἀραβες δὲ λέγουσιν αὐτὴν σήμερον, Τέρ. Ἐδῶ ἦσαν τὰ ἐβδομήκοντα σελέχη τῶν φοινίκων, καὶ αἱ δώδεκα πηγαὶ τῶν ὑδάτων. Καὶ ἐκεῖ εἰς τὸν τόπον, ὅτι τότε ἦσαν μόνον ἐβδομήκοντα σελέχη φοινίκων, τῶρα εἶναι πληθῆς πολὺ, καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ περὶ βόλιον τῶν Πατέρων. Αἱ δὲ δώδεκα πηγαὶ τῶν ὑδάτων λείπονται ἕως τῆς σήμερον, καὶ ἀπὸ αὐτῶν ποτίζεται τὸ περὶ βόλιον, πλὴν δὲ εἶναι ὕδωρ πόσιμον, μάλιστα δὲ βρύσται ἀπὸ ταύτας εἶναι θερμαί, καὶ εἰς τὴν μίαν ἐπάνω ἔκτισαν μικρὸν θόλον, καὶ ἐποίησαν αὐτὴν ὡσανὺ λυτροῦ, καὶ πλυνόνται ἐκεῖ πολλοὶ Γερακοὶ, ἐρχόμενοι ἀπὸ τοῦ Κιαρπέ, καὶ εἶναι ἔξω εἰς τὸ τεῖχος τῶν περὶ βολίων. Εἶναι δὲ μακρὰν ὀλίγον ἀπὸ αὐτῶν τὸ περὶ βόλιον, τὸ Μοναστήριον τῶν Προδρόμων, ὅπερ ἔκτισεν ὁ Γεσινιανὸς, πλὴν τῶρα εἶναι κρημνισμένου, ἔχει ὅμως ὕδωρ πολὺ, καὶ πολὺσιμον, καὶ γλυκὺ, καὶ ἀπὸ αὐτοῦ πίνουσι οἱ Πατέρες, ὅτι εἶναι εἰς τὸ περὶ βόλιον. Εἶναι δὲ ἐκεῖ πλησίον εἰς τὸ Παραθαλάσσιον, καὶ Κόσρον μετὰ πρῶτα, καὶ φύλακας, Ἰεσουάζομενον ὑπὸ τῶν Ἡγεμόνων τῆς Αἰγύπτου. Εἶναι καὶ χωρίον ἐκεῖ πλησίον Χεριστιανῶν Ἀράβων, καὶ μετόχιον τῶν Μοναστηρίων μετὰ Ἐκκλησίαν. Κάτωθεν δὲ ἀπὸ τὸ περὶ βόλιον, ὡς πρῶτε μιλίον διαστήματι εἶναι

Περὶ τῶν
σημαίων
τῶν ἐν τῇ
Μτσοβύγερᾳ.

ἐῖναι τὸ πῶς λεγόμενον Μτσοβύγερᾳ, ἐκεῖ φαίνονται πολλά καὶ πολλὰ κατοικίαι πολλῶν Ἀσκητῶν παλαιῶν, εἰς τὴν Παραθαλάσσιον τῆς Ἐρυθρᾶς λεγομένης Θαλάσσης. Ἐκεῖ ἕως τῆς σήμερον ἀκρόνται, ὡσαύτῃ σημαῖδρα Ἐκκλησίας, εἰς τὰς διωρισμένας ὥρας τῆς Ἀκολουθίας τῆς Ἐορτῶν, Ἐσπερινῶν δηλαδὴ, Ὁρθρον, καὶ Λειτουργίας, καὶ αὐτὰ τὰ ἤκιστα πολλοὶ, καὶ τὰ ἀκρόσθιν ἕως τῆς σήμερον. Ταῦτα τινὲς φυσικώτερον ἐκλαμβάνοντες εἶπον, πῶς εἶναι σύμβαμα τῶ τότε, ἢ βρασμὸς τῆς Θαλάσσης, ἢ κτύπος ἀέμου, ὑπὸ γενωπῆ τότε βία ἤξερχομεύς. Ταῦτα δὲ λέγουσι, διότι αὐτοὶ οἱ ἴδιοι δὲν ἦλθον εἰς τὸν τόπον αὐτὸν νὰ ἀκρόσθωσι τὸ φράγμα, ἀλλ' ἤκιστα τῶτο ἄλλων διηγούμενων. Ἡμεῖς δὲ ἐλθόντες εἰς τὸν τόπον διὰ τῶτο καὶ μόνον, ἠκίσταμεν ταῦτα καθαρῶς, ἀπὸ κοινοῦ γενομένοι τῶ φράγματι, καὶ ἐγνωρίσαμεν καλῶς, πῶς δὲν εἶναι φράγμα φυσικόν, ἢ κτύπος Θαλάσσης, ἢ ἀέμου πνοή, ἀλλ' ἕτερον τι ὑπὲρ φύσιν. Τὸ τί δὲ εἶναι καθαρῶς, νὰ εἶπω ἐκ ἐπίσταμαι, πλὴν ὡς ἤκιστα, ἔγω γράφω. Διότι κρινὼ κατ' ἐμαυτὸν, ὅτι ἀδικεῖται πολλά ἢ ἀλήθεια σιωπομένη, ὡσαύτῃ ψάδει καλυπτομένη. Τινὲς δὲ εἰκόμισαν πῶς εἶναι ἐκεῖ Μοναστήριον ὑπὸ Θεῶν κρυπτόμενον. Τῶτο ὅμως ἐγὼ ἐκ ἔχω βεβαιῶσαι, καὶ ταῦτα περὶ τῆς ἐν Ραϊίδῶ.

Περὶ τῆς Τάξεως, καὶ Ἀκολουθίας τῶ Μοναστηρίου.

Πᾶλι ἐπαναστρέφω ἀπὸ τῆς Ραϊίδῶ εἰς τὸ Μοναστήριον διηγῆσθαι καὶ περὶ τῆς Τάξεως τῆς Ἀκολουθίας αὐτῶ. Φυλάττει γοῦν ἀπαράλλακτως τὸ Παλαιὸν Τυπικόν, ὅπερ ἢ ἀπὸ πάντων τῶν Οἰκουμενικῶν Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας κρατεῖ. Ὅπερ φησὶ ὁ ἐν Ἁγίοις Σάββας ὁ ἠεροῦρηθεὶς ἐτύπωσε, καὶ παρέδωκεν εἰς τὴν Μοναστήριον αὐτῶ, εἰς τῆν Παλαισίλιν. Τὸ ὅποιον ὁ Μέγας, καὶ Θεοπέσιος Δαμασκηνὸς εἰς αὐτὸ τὸ Μοναστήριον τῶ Ἁγίου Σάββα μετήρῳδισσε, ἠροδοτεῖς εἰς αὐτὸ τὸς Κανόνας, καὶ Ἰδιόμελα, ἄπερ αὐτὸς τε, καὶ ὁ Κοσμάς ἐγραψαν. Καὶ πάλιν ὑπερον οἱ ἐν τῇ Μονῇ τῆς Στρεδιτῶν Θεόδωρος, καὶ Θεοφάνης οἱ Γραπτοί. Ἐτι δὲ καὶ Ἰωσήφ ὁ Ἰμνογράφος πληρέστερον ἀπετέλεσαν, ὡς φαίνεται, καὶ ἐστὶ τῆς σήμερον, ἠροδοτεῖς καὶ αὐτοὶ εἰς αὐτὸ, ἀδεῖα Σιωδὸς Οἰκουμενικῆς, τὰ πάντοφα αὐτῶν μελωδήματα, τὸ ὅποιον ἐκ ἐτι Σάββα, ἢ

Δα-

Δαμασκινῶ Τυπικόν λέγεται, ἀλλὰ Τυπικόν τῆς Στρεδιτῶν, ὡς εὔτινι παλαιῶ ἀντιγράφῳ εὔρομεν. Τῶτο τῶν κρατεῖ καὶ τὸ μεγαλόνημον Μοναστήριον τῶ Σιναιῶ Ὁρῶ. Λειτουργεῖ δὲ τῆν μεν Κυριακῆν πάντοτε δύο Ἱερομόναχοι, εἰς μεν ἐν τῶ Καθολικῶ, καὶ ἕτερος ἐν τῇ Ἁγίᾳ Κορυφῇ. Τὸ δὲ Σάββατον ἕτεροι δύο, εἰς μεν εἰς τῆν Ἁγίαν Βάτον, καὶ ἕτερος ἔξω εἰς τὸ Κοιμητήριον τῆς Πατέρων μετὰ κολύβων. Φυλάττει γὰρ καὶ τῶτο ἀπαράλλακτον, νὰ ἔχῃσι πάνσαι παρασκελῶ ἐσπερας κόλυβα, νὰ ψάλλωσι τὸν Νεκρώσιμον Κανόνα, καὶ τῆν τάξιν τῶ Τυπικῶ, καὶ νὰ μνημονώωσι τὸς Ἀδελφούς τῆς Ἁγίας Μονῆς. Ἀδελφός δὲ λέγουσιν ὅχι μόνον τὸς Καλογηρῶς, ἀλλὰ καὶ ὅσοι ἐγράφησαν κοσμικοὶ εἰς τὸ βραβεῖον νὰ εἶναι Ἀδελφοί. Εἰς δὲ τὰς λοιπὰς πέντε ἡμέρας τῆς ἑβδομαδῶ ποιῆσι τῆν ἀκολουθίαν τῶ Ἐσπερινῶ, καὶ τῶ Ὁρθρον εἰς τὸ Καθολικόν, τῆν δὲ Λειτουργίαν εἰς τὰ Παρεκκλήσια, ἀρχόμενοι καὶ τῆν τάξιν ἀπὸ τὸ εὔ, εἰς τὸ ἄλλο, ἕως ἢ νὰ λειτουργήσωσιν εἰς ὅλα, καὶ πάλιν ποιῶσιν ἀρχῆν, ἔχοντες πάντοτε μετ' ἐαυτῶν καὶ τῆν ἠροδοτεῖσιν ὅπῃ ἐγράφησαν οἱ Χρειανοὶ, τῆν ὅποιαν οἱ μεν Διάκονοι ἀναγινώσκουσιν, ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐκβάλλει τὰς μερίδας. Εἰς δὲ τὰς ἡμέρας ὅπῃ γίνεται Ἐννάτι, ἢ μεν Λειτουργία γίνεται εἰς τῆν ὥραν αὐτῆς καὶ τῆν τάξιν, αἱ δὲ ὥραι ἀναγινώσκονται ὑπερον εἰς τὸ Καθολικόν, ὀνάπης τελεμένης. Ὅταν δὲ τύχη Ἐορτή, ἢ μνήμη Ἁγίου τινὸς ὅπῃ νὰ εἶναι οἰκῶ αὐτῶ δεικτεῖ, εἰς κανεῖνα ἀπὸ τὰ Παρεκκλήσια, ὁ μεν Ἐσπερινός, καὶ ἡ Λιτή, καὶ ἡ Ἀρτοκλασία γίνεται εἰς τὸ Παρεκκλήσιον τῶ Ἁγίου, εἰὰν δὲ τύχη Σάββατον, ἢ Κυριακῆν ἢ ποιαύτη Ἐορτή τῶ Ἁγίου, συμβαίνει νὰ γίνωται Λειτουργία τρεῖς, δύο αἱ διατεταγμέναι, εἰὰν μεν Σάββατον, εὔτε τῇ Ἁγίᾳ Βάτῳ, καὶ ἔξω ἐν τῶ Κοιμητῆρι. Εἰὰν δὲ Κυριακῆ, ἐν τῶ Καθολικῶ, καὶ ἐν τῇ Ἁγίᾳ Κορυφῇ, καὶ ἕτερα εἰς τὸ Παρεκκλήσιον τῶ ἱορταζομένου Ἁγίου. Πλὴν αὐτῆ γίνεται ταχύτερον, ἵνα γενηται ἡ Καθολικὴ Συναξίς τῆς Ἀδελφῶν εἰς τὸ Καθολικόν ἀπαράλλακτως εἰς τῆν διατεταγμένῳ ὥραν. Τελεώσαντες λοιπὸν ὡς ἐν σιωτῶν τῆν διήγησιν τῶ Ἁγιωτάτου Ὁρῶ τῶ Σινᾶ, τῆν τοποθεσίαν, καὶ τὰ ἐν αὐτῶ γεγονότα φοβερά, καὶ ἤξαισια τεράσια, τῆν Ἀνοικοδομίαν τῶ Καθολικῶ Μοναστηρίου, καὶ τῆς λοιπῶν Παρεκκλησιῶν, καὶ τὰ περὶ τῆς τάξεως,

ἕως, καὶ ἀκολουθίας τῆς Βασιλικωτάτης, καὶ Γεραῶς Μονῆς, ἀκό-
λouthον εἶναι λοιπὸν νὰ εἰπῶμεν, καὶ πόσοι, καὶ ποῖοι Ἀρχιεπί-
σκοποι, καὶ εἰς ποῖον καιρὸν, καὶ πόσον καιρὸν ἀρχιεράτῃσσαν εἰς
αὐτὸ τὸ Ἀγιώτατον Μοναστήριον ἔξ ἀρχῆς, καὶ ἕως τῶν ἡμερῶν
ἡμῶν κατὰ τὸ εἰσὸς χιλιοσὸν ἑπτακοσίου ἐξηκοσίου ὄγδοον
ἔτ' ἀπὸ Χρῆστῶ.

Περὶ τῶν Ἀρχιεπισκόπων τῆς Μοναστηρίου.

Εἶτος ἀπὸ Ἀδάμ 5 τοζ'. ἀπὸ δὲ Χρῆστῶ 9 ζ δ'. Δείσκει-
ται ἐν βιβλίῳ παλαιῷ Ἀραβικῷ Μάρκος Ἀρχιεπίσκοπος.

Ἀκόμη αμά. ἀπὸ Χρῆστῶ.

Εἰς ἄλλο βιβλίον Ἀραβικὸν Δείσκειται Γεωάννης Ἀρχιεπίσκοπος.
ἕτος εἶναι ὁ Ἀθῆναιος, ὅπως ἐφρονέθη ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων
ὑπὲρ τῆς ποιμνίας αὐτῆς, ὡς Μάρτυς, καὶ οἱ τῆς Μονῆς Πατέρες
ἔταξαν αὐτὸν εἰς τὸν κατάλογον τῶν Ἁγίων.

Εἶτος κτ' τὸ Τέρικον φη. ἀπὸ δὲ Χρῆστῶ αργ'. Δείσκειται εἰς
εἷνα ὀρισμὸν τῆς Σελταῦ Ἐμερ Ἐλμκμνῆ, νὰ ἦτον Ἀρχιε-
πίσκοπος τῆς Μοναστηρίου Ζαχαρίας.

Εἶτος Τέρικον φη. ἀπὸ δὲ Χρῆστῶ αργ'. εἰς τὸν καιρὸν τῆς
αὐτῆς Σελταῦ ἦτον Ἀρχιεπίσκοπος Γεώργιος.

Εἶτος Τέρικον φη. ἀπὸ δὲ Χρῆστῶ αργ'. εἰς εἷνα ἄλλον
ὀρισμὸν τῆς Σελταῦ Καὶμ Γαμπνιες Ρεηλᾶ, ἦτον Ἀρχιεπί-
σκοπος Γαβειήλ. ἕτος ἦτον σοφὸς εἰς τὰ Ἀραβικὰ γράμ-
ματα, καὶ ἔγραψε καὶ Σύνταγμα ἴδιον, Κατηχήσεις, καὶ σώ-
ζεται εἰς τὸ Μοναστήριον.

Εἶτος ἀπὸ Ἀδάμ 5 χοβ. ἀπὸ δὲ Χρῆστῶ αργ' δ'. εἰς παλαιὸν
βιβλίον, Γεωάννης ἕτερος Ἀρχιεπίσκοπος γράφει μίαν γρα-
φὴν Ἀραβικῶν, καὶ πέμπει αὐτὴν πρὸς τὸν Ραϊθῶ Πατέρα.

Εἶτος ἀπὸ Ἀδάμ 5 ψιὰ. ἀπὸ δὲ Χρῆστῶ ασγ'. ἦτον Συμεὼν
Ἀρχιεπίσκοπος. ἕτος ἔζησεν ἕως εἰς τὸν ασγ'. ἕτος ὑπῆ-
γεν εἰς τὴν Κρήτην, καὶ εἰς τὸν καιρὸν τῆς οἰκονομίας οἱ
Κρητικοὶ ἔδωκαν πολλὰ ὑποστικά, καὶ ἐκτίσθη τὸ ἐκεῖσε με-
τόχιον. καὶ εἰς τῆτον τὸν καιρὸν ὤρισαν οἱ Βενέτικοι τὴν
Κρήτην, καὶ αὐτὸς ἀπῆλθεν εἰς τὴν Βενετίαν, καὶ οἱ Βενέ-
τικοὶ ἔδωκαν αὐτὸν ἀλαβῶς, καὶ ἔδωκαν αὐτῷ τὸν ὀρισμὸν
ὅπως εἶχε τὸ Μέτοχιον τῆς Κρήτης, πρὶν τῆς Ἀλώσεως.

Εἶτος

Εἶτος ἀπὸ Ἀδάμ 5 ψλά. ἀπὸ δὲ Χρῆστῶ ασκγ'. ἦτον Ἀρχιε-
πίσκοπος Εὐθύμιος.

Εἶτος ἀπὸ Ἀδάμ 5 ψλβ'. ἀπὸ δὲ Χρῆστῶ ασκδ'. ἦτον Ἀρχιε-
πίσκοπος Μακάριος.

Ἀπὸ Ἀδάμ 5 ψλγ'. ἀπὸ δὲ Χρῆστῶ ασκῆ. ἦτον Γερμανὸς Ἀρ-
χιεπίσκοπος.

Ἀπὸ Ἀδάμ 5 ψλζ'. ἀπὸ δὲ Χρῆστῶ ασλδ'. ἦτον Ἀρχιεπί-
σκοπος Ὀρεὺς Σινᾶ Θεοδοσίος.

Ἀπὸ Ἀδάμ 5 ψνς'. ἀπὸ δὲ Χρῆστῶ ασμή. εὐρηται πάλιν ἐν
παλαιῷ Ἀραβικῷ, Μακάριος ἕτερος.

Ἀπὸ Ἀδάμ 5 ψξς'. ἀπὸ δὲ Χρῆστῶ ασνῆ. ἦτον πάλιν Συμεὼν.
φασὶ δὲ εἶναι τὸν αὐτὸν τῷ προτέρῳ, ὅμως φαίνεται πῶς πα-
ρητήθη, καὶ ἔζηθεν ἔξω διὰ ἐλεημοσύνην.

Ἀπὸ Ἀδάμ 5 ψογ'. ἀπὸ δὲ Χρῆστῶ ασξέ. ἕτερος Γεωάννης.

Ἀπὸ Ἀδάμ 5 ψμῆ. ἀπὸ δὲ Χρῆστῶ ασφ. Δείσκειται πῶς ἦτον
Ἀρσένιος Ἀρχιεπίσκοπος.

Ἀπὸ Ἀδάμ 5 ωιδ'. ἀπὸ δὲ Χρῆστῶ αμς'. ἕτερος πάλιν Συμεὼν
Ἀρχιεπίσκοπος.

Εἶτος Τέρικον ωιέ. ἀπὸ δὲ Χρῆστῶ αμκδ'. εἰς εἷνα ὀρισμὸν τῆς
Σελταῦ Μνεγανδῆ Δείσκειται Δωρόθεος.

Ἀπὸ Ἀδάμ 5 ωμά. ἀπὸ δὲ Χρῆστῶ ατλγ'. ἦτον Ἀρχιεπίσκο-
πος Γερμανός.

Ἀπὸ Ἀδάμ 5 ωξς'. ἀπὸ δὲ Χρῆστῶ ατνῆ. εἰς ἄλλο παλαιὸν
βιβλίον Δείσκειται Μάρκος Ἀρχιεπίσκοπος.

Εὐεῖσκονται καὶ ἄλλοι ἀλλαχῆ καταγεγραμμένοι, ὅμως χα-
εἰς νὰ εἶναι γεγραμμένου τὸ ἕτος τῆς ζωῆς αὐτῶν. Εἰς μεν τῶν
τῶν πόρτων τῆς Ἁγίας Βάτης Δείσκειται γεγραμμένου, ὅτι γε-
γονεν Ἐπίσκοπος Γεώργιος ὁ Παύτορος. καὶ εἰς εἷνα παλαιὸν βι-
βλίον Ἀραβικὸν, Ἀθανάσιος Ἐπίσκοπος, καὶ εἰς ἄλλο Σάββας,
καὶ Ἀβραάμιος εἰς ἄλλο, καὶ εἰς ἄλλο Γαβειήλ, καὶ πάλιν Μι-
χαήλ, καὶ Σιλβανός, καὶ Κύριλλος εἰς ἄλλα.

Ἀφ' ἧς λοιπὸν γέγονεν τὸ Σινοδικὸν νὰ μὴ ποιήσωσι πλέον οἱ
Πατέρες Ἀρχιεπίσκοποι εἰς τὸ Μοναστήριον, ἀλλ' Ἡγούμενοι,
ὅτε καὶ τὸν Μακάριον ἐκέλευον τὸν Κύριον, ὡς μηδεμίαν ἔχοντα
εἰς αὐτὸν καλογηρικὴν κατὰσασιν, τελείως διώξαντες ἐκείνην,
ἐπέρασαν χρόνοι ἰη' καὶ ἐποίησαν Ἡγούμενον, ὅμως βλέποντες ὅτι
τὸ κακὸν προβαίνει εἰς τὸ χειρότερον, διέλυται τὸ κακὸν κατὰ
τὸν καιρὸν.

G

Γε',

50
 ἀπὸ τῆς δ-θεῦ, καὶ κυρωθεὺς ἐκείνο Σωδοδικόν, καὶ γέγονεν ἄλλο, τὸ ὑπὸ
 πρῶτος ἡγου-
 κἀσθσαν οἱ
 Σιναιτικῶν
 καθ' ἑσθ:
 τῶν τ' Μα-
 κάρων, καὶ τὰ
 καὶ ποιῶσιν
 εἰς τὸ ἐξῆς
 Ἀρχιεπί-
 σκοποι.

Γερμεῖς, καὶ δι' αὐτῶν τὸν αὐτὸν χρόνον ἐχειροτονήσαν Ἀρχιεπίσκο-
 που τὸν κύρ Εὐγένειον, τὸν ὁποῖον εἶχον ὑπερότερον, καὶ ἐξῆσεν
 ἀφ' ἧς ἐχειροτονήθη, χρόνος 15.

Γσον ἀπαραλλάκτως τῆ Καθολικῆς ὑποτύπης, Σωδοικῆς Γράμ-
 ματῶ, τῆ γεγονότῃ ἐν τῷ καιρῷ τῆ αἰοιδίμης Πατειάρχῃ
 Κωνσταντινουπόλεως, Κύρ Γερμεῖς, καὶ δοθεὺς τοῖς Σιναίταις.

**Γερμεῖας Ἐλέω Θεῷ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως,
 Νέας Ῥώμης, καὶ Οἰκουμενικὸς Πατειάρχης.**

Ε"δει μὲν τὰς βελομένους διὰ γραμματίων σωδοικῶν τῷ
 ὀφειλομένῳ, καὶ ὑπέπεσαν παρέχειν βοήθειαν ἐκάσῳ τῷ
 ὑπὸ Βασιλικῆς προμηθείας ἀνεγερθεύτων Μονασιῶν, μὴ μόν-
 ον ἀπλῶς, καὶ ἀπειροσκέπτως κερῆσθαι τοῖς γραμμασιν, ἀλλὰ
 καὶ ὑπὸ παντός ἄλλῃ σκοπεῖν, ὅπως ταῦτα Βασιλικά ἐκλή-
 θησαν ἕξ ἀρχῆς, καὶ τίσι νόμοιστε, καὶ θεασίσμασι τῆς ποιότητος
 τετύχηκε κλησεως. Ἐπειδὴ δέτινες τῷ ὑπὸ ἡμῶν Πατειάρχῃ
 σαύτων ἀγνοήσαντες ὅλως, ὡς φαίνεται, τῷ κάλλει περὶ τὸ
 Σίναον Ὄροσ Βασιλικῶν ὑπόνοιαν, μηδὲ ἐπιτυχόντες ταῖς νεα-
 ραῖς, καὶ τοῖς σωδοικῶς θεοῖς θεασίσμασιν, ἀ δὴ πάντα τὰ
 περὶ τῶν δηλοσιν πλατύτερον, ἀγνοία, ὡς εἶοικε, τῷ τοῖστων,
 γραμματάτινα κατ' καιρὸς ἐφθασαν ἐπιδεδωκότες, κατ' μηδὲν
 τῆς ἀρχαίας ἐκείνης ἀκολυθίας ἐχόμενα, ἀναγκαῖον, καὶ δίκαιον
 ἐγνωμεν, ἵνα ὑπὸν μὲν αὐταῖς λέξεσιν ὡδε ἐγχαραχθῆ ἡ
 φαινομένη Νεαρά, τῆ αἰοιδίμης Βασιλέως Ῥωμαίων Ἰστωνιανῶ τῶ
 μεγάλῃ, ἐν ἣ ὑπὸ τοῖς ἄλλοις καὶ τὸ Σίναον Ὄροσ, Ἐπι-
 σκοπὴ φαίνεται. Εἰδ' ἕως καὶ τὰ κατ' τῶν συμβαῖντα δὴλα
 ποιήσωμεν. Ἐχει δὲ ἕως ἡ νεαρά, ἥτοι τὸ ἐκβληθεὺς ἀπὸ
 τῆ Παλαιῆς Κώδικῃ, ἐπὶ Ἀνασασίς Πατειάρχῃ Θεωπόλεως
 μεγάλῃς Ἀντιοχείας, τὰ σκῆπτρα Ῥωμαίων ἰδύοντῃ, τῆ
 μεγάλῃς Ἰστωνιανῆς, ὅτε τὰ Ἱεροσόλυμα ἐτιμήθη εἰς Πατειαρ-
 χεῖον, τῆ, 5 μ.β. ἕως. Σωελθόντων σωδοικῶς, τῆ Κωνσταν-
 τινουπόλεως, τῆ Ἀλεξανδρείας, καὶ τῆ Ἀντιοχείας κατ' μίῳ
 Αὐγῆσον, Ἰνδικτιῶν κατ' 15. καὶ θεασισαύτων ἀρὰ ὑποκεῖσθαι τὸν
 πολμήσαντα παραδραῦσαι, ἢ παρασαλεῦσαι τὸ τοῖστων θε-

ασισμα. Καὶ δέδωκεν ὁ Ἀντιοχείας ἀπὸ τῆς ὑποκειμένης Μη-
 τροπόλεως τῷ ἑαυτῆς Ὁρόνῳ, δύο, τῷ τῆς Καισαρείας τῆς Πα-
 λασινης, καὶ τῆς Σκυθιπόλεως, ἀπέσαστε δὲ καὶ ἀπὸ τῆς Μη-
 τροπόλεως Τύρῃ, τῷ Πορφυρόπολι, καὶ ἔδευτο Σωῶρον τὸν
 Ποταμόν, τὸν ἀπὸ μέτου Πτολεμαῖδῃ, καὶ τὸν Καρμηλίς Ὄρος
 Ζαβυλών. Ὡσαύτως καὶ ἀπὸ τῆς Μητροπόλεως Βόσρας, τῆς Αὐ-
 σίτιδῃ Ἐπισκοπῆς τεισασας. Τῷ Γαδεῖρον, τῷ Καπετω-
 λιᾶδῃ, τῷ Ἀβίλλῃς, καὶ τῷ Γάβα, καὶ ἀφιέρωστε ταῦτα
 εἰς Ἱεροσόλυμα. Καὶ ἔδευτο Σωῶρον ἕως τῆς Αὐσίτιδῃ χώ-
 ρας. Ὁ δὲ Ἀλεξανδρείας δέδωκε καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῆς ὑποκειμέ-
 νων τῷ ἑαυτῆς Ὁρόνῳ, Μητροπόλεως, τῷ Βόσρα τῆς Ἀραβίας,
 καὶ τῷ Πέτρας, καὶ Ἐπισκοπῆς ἕξ, τῷ Γάζῳ, τῷ Ἀσκά-
 λονῃ, τῷ Ἐλδερπόλι, τῷ Φαρά, τῷ Αἰλίας, καὶ
 τὸ Σινᾶ Ὄρος. Ἡσφαλίσαντο δὲ τὸν Ὁρόνον τῶ Σινᾶ Ὄρος,
 ἵνα μηδεὶς καθίσῃ ἐπ' αὐτῶ, καὶ ἐποίησαν σωῶρον ἕως τῆς Ἐρυ-
 θρᾶς Θαλάσσης. Καὶ ταῦτα μὲν ἡ Νεαρά. Ἐν δὲ τῷ Τακτι-
 κῷ ἔχει ἕως, ὁ τῶ Σινᾶ Ὄρος, ἕως ἐστὶν Ἡγῆμενῃ, καὶ Ἐπί-
 σκοπῃ. Ἐκδὴ τῶν, καὶ τῷ τοῖστων Ἐπισκοπῆς ἀναφανομέ-
 νης, τῆς κατ' τὸ Σίναον Ὄροσ Βασιλικῆς, καὶ Θεῆς Μοῦνης,
 ὑπὸ χρόνων ἐκ ὀλίγων, τινὲς τῷ τότε ἐπισκευόμενον ἐν τῇ
 Θεῆ Μοῦνῃ ταύτῃ, ἐκ οἷδ' ὅπως κινηθεύτες ἐν τοῖς καιροῖς ἐκεί-
 νοις, παραλησάμενοι τὸ ἔχειν Ἐπίσκοπον, καὶ ὅλως κατ' τῷ
 ἀρχαίαν σοιχεῖν ὑποτύπωσιν, βελλῷ κακίσι, καὶ παρά νόμους
 ἐκύρωσαν ἐν αὐτοῖς, ἵνα δηλονότι μηκέτι χειροτονηται ἐν τῷ
 Μονασιῶ τῶν Ἐπίσκοπῃ. Τῶν δὲ γενομένων πλήρη τὰ
 ὑπὸν ἀγμάτα συγχύσεως γέγονε, καὶ Πατειαρχικῶν ὑποβήσαν
 γραμμάτα, ἄλλοις παρά τὸ ὑπέπον, καὶ δίκαιον τῷ Ἐξῆσασ-
 τε, καὶ διοίκησιν χορηγοῦντα τῶ αὐτῶ Θεῆ Μονασιῆς. Ἀλλὰ
 ταῦτα μὲν ὑπερότερον, καὶ ἕως ἔσφαινης λῶ ἡ ἀνωτέρω ρηθεῖσα
 νεαρά. Τῶ δὲ αἰοιδίμης ἐκείνης Πατειάρχῃ Κύρ Διονουσίς, τὸν
 Πατειαρχικὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ὁρόνον διέποντος, ὁ Ἀγιά-
 τας Πατειάρχῃ Ἱεροσολύμων Κύρ Γερμανὸς, σωματικῶς ὡδε
 ἐν Κωνσταντίνῃ παραγεγόμενῃ, καὶ ἐπιτυχὸν νομίμων Βασιλικῶν
 Παλαιῶ, ὑπὸ τοῖς ἄλλοις καὶ τῷ ρηθεῖσαν Νεαράν ἔχοντι γε-
 γραμμένῳ, τὰ μὲν ἕως ἔχοντα τῆς Ἐπαρχίας αὐτῶ πάσης
 οἰα, ἐξήτησεν ἐπιβεβαιωθῆναι παρά τῆς τότε ἐπιδημοσῆς με-
 γάλῃς. τῷ Ἀρχιερέων Σινῶδε, καὶ τῶ σκοπῆς ἔ διήμαρτεν,

ὡς περ τὸ δοθεὶς αὐτῷ τότε Συνοδικὸν γράμμα δηλοποιεῖ, ὅπερ ἢ μετελιότης ἡμῶν ἀρτίως ἀνέγνω, καὶ ἐθεάσατο. Οὐδεὶς δὲ ἰδίως περὶ τῆς Ἐλθ' Δεσίας τῆς Θείας ταύτης καὶ Βασιλικῆς Μονῆς, καὶ τῆς ἐν αὐτῇ ὀφείλουτ' εἶναι Ἐπισκόπου, καὶ τῆς ἄλλων ὅσα σωτήριων εἰς σύστασιν, καὶ διαμονὴν ταύτης ἐξητίθη, ἢ ἐλαλήθη τῷ τότε Συνοδικῶς. Διὸ καὶ ἐπι μέλει τῶ νῦν ἀμφίβολα ἦσαν τὰ περὶ τότε, μὴ φαινομένων τῆς ἐρημεύων γραμμάτων, καὶ Νεαρῶν, καὶ ἕκαστ' ἡβ' Πατελαρχῶν ἐξήτει, καὶ ἠδελὸν ἔξασιάζειν, καὶ διοικεῖν ἐν αὐτῇ τῇ Θεῇ Μονῇ, αὐτὸ Ἐπισκόπου μενύσης. Ἐπεὶ δὲ τῆς ἡμῶν μετελιότητ' Συνοδικῶς ἀρτιπροκαθημεύης, συνεδραζόντων αὐτῇ καὶ τῆς παρερθεύτων Ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν, καὶ Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων, παρασταῖτες οἱ ἐπὶ τῷ ἀποσταλέτε παρα τῆς Θείας ταύτης Μονῆς, ὁ τε Ὀσιώτατ' Ἱερομόναχ' καὶ Πνευματικὸς Κύριος Ἰωσήφ, καὶ ὁ ἐν Μοναχοῖς Ὀσιώτατ' Μονῆς, ἤρξαντο δικαιολογεῖσθαι, καὶ ἀναφέρειν τὰ κατὰ τὴν μὴν δίκαια, δίκαιον ἐφαῖν, καὶ εὐλογον, καὶ θεάρεσον, ἵνα ἢ παλαιὰ αὐτῇ Βασιλικῇ Νεαρᾷ, ἢ τις ταυτῶν ἀρεθῆ, καὶ ἀνεγνώδη ἐνώπιον ἡμῶν ὑπάρχη βεβαία, καὶ ἀμετάτρεπτ', εὖς ἢ ὁ Ἡ'λι' ἐφορᾷ, καὶ προτιμᾶται ἡβ' ἄλλων ἀπάντων γραμμάτων ἡβ' μεταγενεσέρον, παρά μηδεὶ καταλυομένη τὸ σιῶλον. Ὅθεν ἐπὶ, καὶ δεκάτ' Κανῶν τῆς Ἁγίας Οἰκουμένης ὁ Συνοδικὸς, ἄρτος τοῖς ἄλλοις, καὶ ταῦτα φησὶν. Ὡς δὲ οὖν ἐσι καὶ τὴν ἡβ' Ἐκκλησιαστικῶν παροικιώντε, καὶ παραγμάτων τῶν Βασιλικῶν τύποις ἀκολουθεῖν. Καὶ μετ' ὀλίγον πάλιν. Ἐξέσι ἡβ' τῷ Βασιλεῖ περὶ ἐπι ἐπισκόπων Ἐκκλησιαστικῶν διατάττεσθαι, καὶ προνομία τινῶν ἀφαιρέσθαι, καὶ Ἐπισκόπος αὐτῶν εἰς Μητροπόλεις τιμᾶν, καὶ ἡγεμένους προκηρῖξέσθαι, καὶ ἕτερα τινὰ τοιαῦτα ποιεῖν. Ἐπειτα κατὰ τὴν δοθεῖσαν τότε Βασιλικῶν, καὶ Συνοδικῶν Ἐξέσιν, καὶ διατύπωσιν, Ἐπισκοπὴ εἶη, καὶ διαμενῆ τὸ κατὰ τὸ Σίμων Ὀρ' Σεπτὸν Μοναστήριον, τὸ ἐπ' ὀνόματι τιμώμενον τῷ Σωτῆρ' Χριστῷ, καὶ ἔχῃ διλυκῶς, καὶ ἀμεταθέτως τὸν αὐτὸν Ἡγόμενον, καὶ Ἐπίσκοπον, ὡς ἐν τῷ Τακτικῷ εὐρηται. Ὅπερ αὐτῶν λέξεσιν ἀνωτέρω ἐσημειώσαμεν. Ὡς αὖ αὐτῆ Βασιλικῇ, καὶ Συνοδικῇ Διατάξει μεύσιν ἀπαράδραυσοι, καὶ τὸ αὐτὸ Θεῖον Μοναστήριον παρά τῷ γνησίῳ Ἐπισκόπῳ αὐτῷ, καὶ Ἡγόμενῳ οἰκονομεῖται, καὶ διεξάγεται, γνησίως δηλονότι, καὶ ἰθαδίως,

ως, καὶ μηδεὶς ἄλλ' ἡβ' ἀπάντων Ἀρχιερέων πολὺν παρ' ἐπισκοπίας χειροτονεῖν ἐν αὐτῷ, σωζομένους, καὶ μενόντ' ἐν Καθολικῷ Ἐπισκόπῳ Σινᾷ. Καὶ ὡς ἀληθῶς ἐμάθομεν παρά τῆς Καθολικῆς, ὅποιοι οἱ παρ' ἐπισκοπίας χειροτονούμετες παλιδόονται. Καὶ ἄρτων, ὁ λέ. τῆς Ἁγίων Ἀποστόλων Κανῶν ἔπος φησὶν. Ἐπίσκοπον μὴ πολὺν ἔξω ἡβ' αὐτῷ ὄρων χειροτονίας ποιῆσθαι, ἐν ταῖς μὴ ὑποκειμέναις αὐτῷ πόλεσι, καὶ χώραις. Εἰ δέ τις τῶν πεποικῶς ἐλεγχθεῖν, παρά γνώμης ἡβ' αὐτῶν κτεχάτων, καταρῖξω καὶ αὐτὸς, καὶ ἔς ἐχειροτονήσῃ, ἀλλ' ἔδὲ αὐτῷ τῷ Μητροπολιτῇ ἐξέσι εἰς ἐπισκοπίας τινὸς ἡβ' ὑπ' αὐτὸν Ἐπισκόπων αἰεῖναι, καὶ Ἱεραρχικόντι τελεῖν, γνώμης αὐτῆς τῆς Ἐπισκοπῆς. Ὁμοίως δὲ καὶ ὁ τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ Συνοδικῆς γ', καὶ κβ. Κανῶν, τὰ αὐτὰ τῶν διαλαμβάνει, ὡς ἔπος ἐχόντων, δίκαιον τῶν πάντων φυλάττεσθαι, ὡς μὴ ὑποδίκως γενεῖσθαι τῶν Συνοδικῶν ἐκείναις ἄρταις, καὶ τῇ καταδικῇ τῆς ῥηθεύτων Κανῶν. Καὶ ἡμεῖς ταῦτα ἀκριβῶς καταμαθόντες ταυτῶν, πάντα τὰ ἄλλα ἀφόμενοι τὰ καλεῖσθαι οἰκονομηθέντα, τὸ παρὸν Συνοδικὸν γράμμα ἡβ' παρέχομεν. Δι' ἢ γράφῃσι Συνοδικῶς διεξίξεται, καὶ ἐπιτέλλεται, ἵνα κατὰ τὴν ἀρχαίαν ταύτην Βασιλικῶν, καὶ Συνοδικῶν διατύπωσιν τὴν ἀνωτέρω ῥηθεύται, ἐν τῇ Θεῇ Μονῇ ταύτῃ, ὁ αὐτὸς Ἡγόμενος, καὶ Ἐπίσκοπος, εὖς ἢ ὁ Ἡ'λι' ἐφορᾷ, γνησίως, καὶ ἐπισκοπικῶς Ἀρχιερατικῇ, καὶ διακρίσει, καὶ οἰκονομῇ, καὶ πάντα ποιῇ εἰς σύστασιν τῆς Μονῆς. Ἐπειτα κατὰ τὴν δοθεῖσαν τῇ Μονῇ ταύτῃ Βασιλικῶν ἀσφάλειαν, ὑπάρχει τὸ Μοναστήριον τῶν ἰθαδίως, ἀδύλων, καὶ ἀκαταπάτητον ἐκ παντὸς προσώπου, μόνον ἔχον κατὰ καρπὸν τὸν αὐτὸν Ἐπίσκοπον, καὶ Ἡγόμενον ὡς ἀνωτέρω πολλὰκις εἰρήκαμεν. Ὅστις Ἐπίσκοπος ἵνα γνησίως εἶη τῷ Μοναστήριῳ αὐθροπῶν, καὶ μὴ ἐπὶ καταρῖξομεν, ἔξω βλέπει, καὶ εἰς ἀφανισμῶν ἀντισυστάσεως ἀφάρᾳ τῆς Μονῆς, ἐκλέγεσθαι ὀφείλει παρά τῆς κοινότητ' πάσης ἡβ' προκρίτων τῶν Μοναστηρίων γερόντων, εἰδ' ἔπος Κανονικῶς, καὶ ἀδωροδοκίης παρά τῷ Ἁγιωτάτῳ Πατελαρχῷ Ἱεροσολύμων τὴν χειροτονίαν δέχεσθαι, ἄτε καὶ τῆς τοιαύτης Ἐπισκοπῆς ἐπὶ τῆς Ὀρίων τῷ Ἱεροσολύμων οὐσης. Τῶν οὖν ἔπος ἐρημεύων κατὰ τὸ ἄρτον, καὶ δίκαιον, καὶ Ἐπισκόπος γνησίως ὀφείλουτ' εἶναι ἐν αὐτῷ διλυκῶς, εἰκότως ἄρα παραβάτης, καὶ τῷ παρ' ἐπισκοπίας ὑπάδικ' εἶναι

ἔσαι ἐκκλησίαι, ὅποισ ἀν εἴη καταλόγος, ὁ πολήτων χειροτο-
νία ποιῆν ἐν αὐτῷ, γνησίως παρόντων Ἀρχιερέως, καὶ διακρί-
νεν, καὶ ἑξοσιάζεν, καὶ ἄρχεν. Ὅπερ ἵνα μὴ συμβῆτινι, καὶ
ὑπέδωκεν τῷ τε Θεῷ, καὶ τοῖς Κανόνων εἴη ὁ τῶτο δρᾶσαι πολ-
μήτας, ἕκαστος μενέτω ἐν ἡ ἐτάχθη καταστάσει, καὶ μὴ ἀπέ-
δωκεν τῷ Μοναστηρίῳ τὸ σινώλον. Καὶ ἕδ τὸ Μοναστηριον τῶτο
ἐλάττωρον ἐστὶ, καὶ Ἐπίσκοπον ἔχειν ὀφείλει αἰεὶ, καὶ διοικητῶν,
ὡς εἰρήκαμεν. Ταῦτα δὲ λέγοντες, σιωπευνοῦνται καὶ τῶτο βε-
λόμεθα. Ὅτι ὅσα κατάτινα οἰκονομία ἐν τοῖς ἐμφοροῦσιν
χρόνοις ἐγεγόντο γράμματα, ταῦτα, φανερίως ἤδη τῆς ἀληθῆς
ἀποδείξεως τῆς γραμμάτων, δικαίως ἀργεῖν ὀφείλοισιν, ὡσεὶ μη-
δεὶα τῆς σφειζομενῶν ἐν τῶτοις ἰσχύειν εἰς τὸ ἐξῆς ἐναντιοῦσαι,
ἢ ἀνατρέπεν ὅλως, τινὲς Καθολικῶν ταύτων, καὶ βεβαίαν Βα-
σιλικῶν, καὶ Σωδοικῶν διάγνωσιν, ἐν τῷ ἐδέλεον αὐτῆς ἑξο-
σιάζεν ἐν αὐτῇ. Ὁ γοῦν ταῦτα ἀνατρέλαι βεληθησόμεθα,
οἷς οἶομαι καὶ τὸς ἄλλους τῆς Ἀγιωτάτων Πατριάρχων ἀπαραιτή-
τως σιωπῶμεν, ἀρᾶ, καὶ ἀνάθεματι ὑποκείσεται, καὶ τὸν
Κανόνα τὸν ἔπιτὶ διαγορῶντα. Τῆς παρὰ τῆς Ἀγιῶν Πατέρων
ἐκτελεύτας Κανόνας ἐν γνώσει παραβαίνοντας, καὶ μὴ ὡς ἀπο-
θεῖν κατενεχθεύτας Θεῖος Χρησμός ἐν τιμῇ, καὶ ἀλαβεῖα
ἔχοντας, τῶτες ἡ Ἀγία τετάρτη, καὶ Οἰκουμένη Σινώδοσ, καὶ
ἡ Ἐβδόμη ἀνάθεματι καθυποβάλλουσιν. Ἐπὶ τῶτω ἕδ καὶ τὸ
παρὸν γράμμα Σωδοικῶς ἐγεγόνει, καὶ ἐπεδόθη τῇ Θεῷ, καὶ
Βασιλικῇ Μοῦν τῷ Σινάϊς Ὄρος, τῇ ἐπ' ὀνόματι τῷ Σωτῆρος
Χριστῷ τιμωμενῇ, καὶ τῷ κατὰ καιρὸς αὐτῆς Ἐπισκόπῳ, σιωπῶν
ἐκεῖ Θεοφιλῶς ἐιασχυμενοῖς τιμίσις Ἀδελφοῖς, εἰς μόνιμον, καὶ
διωκεῖν τινὲς ἀσφάλειαν. ἐν ἔτει, ζ' πγ'. καὶ μιλῶν Ἰβλιον.

Ἱερεμίας Ἐλέφ Θεῷ Ἀρχιεπίσκοπος Νέας Ρώμης, καὶ
Οἰκουμηνικός Πατριάρχης.

Ἰωακὴμ Ἐλέφ Θεῷ Πατριάρχης τῆς Μεγάλης Θεσπύ-
λεως Ἀντιοχείας, καὶ πάσης Ἀνατολῆς.

Γερμανὸς Ἐλέφ Θεῷ Πατριάρχης τῆς Ἀγίας Πόλεως
Ἱερουσαλήμ, καὶ πάσης Παλαιστίνης.

Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου Τιμόθεος.

Ταπεινὸς Μητροπολίτης Ἐφέσου Ἀθανάσιος.

Νικαίας Κύριλλος.

Ταπεινὸς Συμεῶν Ἐπίσκοπος Παναγίας.

Ταπεινὸς Μητροπολίτης Ἡρακλείας Γεράσιμος.

Γρηγόριος Πρώτης.

Ταπεινὸς Μητροπολίτης Νικομηδείας Σισίνιος.

Περίθεριος Γρηγόριος.

Ταπεινὸς Μητροπολίτης Τραπεζῆντος Ἀνθιμος.

Ἐπίσκοπος Λαζίας Ἀνθιμος.

Ταπεινὸς Μητροπολίτης Σεργίων.

Μητροπολίτης Βοδινίτζας.

Ταπεινὸς Μητροπολίτης, καὶ Ἐξάρχης πάσης Ἀσίας.

Ταπεινὸς Μητροπολίτης Δαυιὴλ Πιοσιδείας.

Ταπεινὸς Μητροπολίτης Δωρόθεος.

Παλαιῶν Πατρῶν Μεθόδιος.

Ἰωάσαφ ταπεινός.

Τραϊανηπόλεως Ἰωάσαφ.

Λακεδαιμονίας Θεοδόσιος.

Ταπεινὸς Μητροπολίτης Αἰνῶ Ματθαῖος.

Ταπεινὸς Ἐπίσκοπος Αἰμαθῶντων Γερμανός.

Κερκύρας Θεοδόσιος.

Ταπεινὸς Μητροπολίτης Τεικκάλης.

Μέγας Οἰκονόμος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, Ἀναστάσιος Γεράσιος.

Μέγας Λογοθέτης τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας Γεράσιος.

Μέγας Σακελλάριος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Μέγας Σκδοφύλαξ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Μέγας Χαρτοφύλαξ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Μέγας Ἐκκλησιάρχης τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Μέγας Πρωτοσύγγελλος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Δουγερὸς ὁ Μέγας Ρήτωρ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Πρωτέκδικος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Ρήτωρ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας Γαυράς.

Νομοφύλαξ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Ἀνδρέας ὁ Λογοθέτης τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Γεώργιος ὁ Δικαιοφύλαξ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Θεοδόσιος ὁ Πρωτονοτάριος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Διονύσιος Ἀρχιδιάκονος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Μετὰ δὲ τὸν Θανάτου τῶ κυρ Εὐγενεῖς ἐχειροτονήθη Ἀναστάσιος, ἔζησε καὶ αὐτὸς χρόνος ἡ.

Μετὰ τὸν Ἀναστάσιον ὁ κυρ Λαυρεντίος, ἔζησε δὲ ἕτος χρόνος κδ'. Τότε Θανάτου ἐχειροτονήθη ὁ κυρ Γωάσαφ, ὁ Ρόδιος. ἐν ἔτει αχιζ'. εἰς τὰς λ'. τῶ Σεπτεμβεῖς μηνός, ἡμέρα δ'. καὶ Ἀρχιεράτωσε χρόνος μ'.

Μετ' ἐκείνου ἐφηρίσθη τὸν κυρ Νεκτάριον διὰ Ἀρχιεπίσκοπον, ὅστις ἀπῆλθεν εἰς τὴν Γερουσαλίην τότε εὐεκα, ὅμως οἱ Ἅγιοταφίται ἐχειροτόνησαν αὐτὸν Πατριάρχην Ἱεροσολύμων.

Καὶ γέγονεν Ἀρχιεπίσκοπος ὁ κυρ Ἀνασίας ὁ Βυζάντιος, ἀρχιεράτωσε δὲ χρόνος ι'. καὶ ἐποίησε παραίτησιν.

Καὶ ἐχειροτονήθη Ἀρχιεπίσκοπος ὁ κυρ Γεωργίου Πελοποννήσιος, καὶ ἀρχιεράτωσε χρόνος λβ'. Εἰς τότε τὸν καιρὸν ἐκοδόμησεν ὁ ὑψηλότατος Ἀυθέντης Γεωργίου Κωνσταντίνος Μπασσαράμπας Βοεβόδας, ὁ μέγας Μπραγκοβαῖος, καὶ Ἡγεμῶν πάσης Οὐγκροβλαχίας καὶ τῶ ἐδοξοτάτου Ἀρχοντος Μεγάλο Σπαθαεῖς Κυεῖς Μιχαὴλ Κωντακζλιῦς, τὴν ἱεράν, καὶ περικαλὴ Μονὴν τῶ Ριμνίης, καὶ ἀφιέρωσεν αὐτὴν εἰς τὸ Θεοβάνδισον Ὄρη τῶ Σινᾶ.

Μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τῶ κυρ Γεωργίου τότε Ἀρχιεράτωσεν ὁ κυρ Κοσμάς Βυζάντιος χρόνον εὐα, καὶ ποιήσας παραίτησιν ἀπῆλθεν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, καὶ ἐγενέτο Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, καὶ Ἀλεξάνδρειας ὑπερον.

Καὶ ἐφηρίσθη ὁ κυρ Ἀθανάσιος, ὁ ἀπὸ τῆς Ἐπαρχίας Βερροίας, ἐχειροτονήθη εἰς τὰς αψή. Γεωργίου ε'. καὶ ἀρχιεράτωσε χρόνος ιβ'. καὶ ἀπεπαύθη ἐν Κυεῖν ὁ αἰδίδιμος.

Μετὰ τῶτον ἐφηρίσθη ὁ κυρ Γεωργίου Λέσβιος, καὶ ἐχειροτονήθη εἰς τὰς αψκ'. Ὀκτωβεῖς ια'. ἔζησε χρόνος ζ'. καὶ ἀπεπαύθη.

Μετὰ τὸν κυρ Γεωργίου ἐφηρίσθη ὁ ἐν Κωνσταντινὸς πόλει Ἡγεμόνος τῶ μοναστηριακῶ μετοχίς, τῶ τιμίς Προδρόμης κυρ Νικηφόρος Μαρτάλης ὁ Γλυκὺς ἐπονομαζόμενος, ὁ ἐκ Χαΐδακος τῆς Κρήτης, καὶ ἐχειροτονήθη εἰς τὰς αψκδ'. Ὀκτωβεῖς ιε'. ἀρχιεράτωσε χρόνος κ'. καὶ ἐποίησε παραίτησιν, καὶ ἀπελθὼν ἐν τῇ Πατρίδι αὐτὸς ἀπεπαύθη, μετεκομιδῆσεν δὲ τὰ Λείψανα αὐτῶ εἰς τὸ Μοναστήριον.

Μετὰ τῶτον ἐφηρίσθη ὁ Ἀρχιμανδρεῖτης κυρ Κωνσταντίνος, ὁ ἀπὸ πατρὸς μεν Κρής, ἀπὸ μητρὸς δὲ Βυζάντιος, ὅτε ἀφίκετο ἀπὸ

ἀπὸ τῆς Μοχοβίας, ἐπὶ τῆς Βασιλείας τῆς αἰδίδιμος Ἐλισάβετ Πετρόβνης, παρὼν τότε εἰς τὴν χαρὰν τῆς ἡσῆ Ἀυτοκρατορείου Ἱμπερατορείου, Κυεῖας Μεγάλης Βασιλείου Ἀικατερίνης Ἀλεξιάδνης. Ἐχειροτονήθη δὲ εἰς τὰς αψμή τῇ Κυελακῇ τῆ Βαίων, καὶ Ἀρχιεράτωσε χρόνος δέκα, ἐτα ἐποίησε παραίτησιν, καὶ ἀπερχόμενος εἰς τὴν Βασιλεύσαν, γέρον, καὶ ἀδυνατῶν ὢν, καὶ πολλὰ πάσων ὑπὸ λιθαρρίας, ἀπεπαύθη κατ' ὁδόν. Μετεκομιδῆσεν δὲ καὶ τότε τὰ Λείψανα εἰς τὸ Μοναστήριον. Εἰς τότε τὸν καιρὸν ἀφιέρωσεν ὁ αἰδίδιμος Ἀυθέντης Μιχαὴλ Ρακοβίτζης Βοεβόδας τὸ Ἱερόν Μοναστήριον ἐπὶ ἐκοδόμησε καὶ τὴν Μολδαβίαν, ἐπονομαζόμενον τῶ Φιζιτζίς, εἰς τὸ Θεοβάνδισον Ὄρη τῶ Σινᾶ, διὰ ψυχικῶν αὐτῶ σωτηρίαν, καὶ μνημόστων αἰώνιον τῶ ἐκλάμψεως αὐτῶ ὀνόματος, καὶ τῆς διαδόχων, καὶ κληρονομήσας.

Μετὰ δὲ τὸν Κυρ Κωνσταντίνον ἐφηρίσθη ὁ κυρ Κυελλος, ὁ ἐκ Χαΐδακος τῆς Κρήτης, δεισκόμενος ἐν Σμύρῃ, καὶ ἐκῆσεν ἀπελθὼν εἰς τὴν Ἁγίαν Πόλιν, ἐχειροτονήθη εἰς τὰς αψνδ'. Ὀκτωβεῖς ιζ'. Τὸν ὁποῖον ὡς διοικῆντα καλῶς, καὶ Θεοφιλῶς εἰς τότε τὰς ἀξιοδακρύτους αἰῶνας, τὸ Ἱερόν Μοναστήριον, καὶ ὑπὲρ τῆς συστάσεως τότε ὀλοφύχως ἀγωνιζόμενον, καὶ ποιμάνοντα με εὐθεον ζῆλον τὴν ἐμπιστεύεται αὐτῶ βρανόθεν Ἀδελφότητα, διαφυλάξαι ὁ Κυεῖς εἰς μακράνας, διὰ τὸ εἶναι εἰς ὅλης ὑπομονῆς, καὶ τρυφότητος, καὶ θαρσεῖς πολιτείας ὑπόδειγμα.

Περὶ τῆς Ἐρήμης Ἀράβων, καὶ Σκλάβων τῶ Μοναστηρίου.

Ὅτι Ἐρημῆται ἔστι Ἀραβες, καὶ τὴν ἀρχαίαντες σωθήσεται, ὅπως λέγει ὁ Στράβων ὁ Γεωγράφος, κυβερνῶνται καὶ φυλαρχίαν, ἡγεῖν πάντα φυλὴν ἔχει εὐα Ἀρχηγόν. Ἀλλ' ὅμως πάντα φυλὴ μοιράζεται εἰς πολλὰς γενεάς. Κατὰ γοῦν Ἀνατολῆς τῶ Μοναστηρίου εἶναι ἔρημος πολλή, φθάνουσα ἕως τῶ Κιαμπέ. Ταύτῃ τὴν ἔρημον τὴν ὀνομαζέει ὁ Πτολεμαῖος Πετραίαν Ἀραβίαν. Τὰ βινὰ τῆς ἔρημης ταύτης, ὅπως εἶναι πλέον συμμα τῶ Ὄρη Σινᾶ, λέγονται εἰς τὴν Θείαν Γραφὴν Ὄρη τῆς Ἀμωρραίων, καὶ δεισκόνται μέσα εἰς τὴν

Βασιλείαν, καὶ εἰς τὸν τόπον τῆς Ἀμαλῆκτων. Ὅτι ἡ Βασι-
 λεῖα τῆς Ἀμαλῆκ κρατεῖ ἀπὸ τῆς ἔρημον, ὅπως εἶναι ἐδῶθεν
 ἀπὸ τὸν Κιαμπεύ, ἕως τὰ ἔξω ἔρημα τῆς ἐρήμου, περὶ ἕκαστα καὶ
 αὐτῶν τῆς ἔρημον τῆς Ὀρεῶς Σινᾶ. Ὅπου καὶ κατ' Ἀμαλῆκ τῆς
 Ἐβραίων Πόλεμος ἐγένετο. Αὐτὰ τοῖνυν τὰ ὄρη τῆς Ἀμωρ-
 ραίων, τῆς σήμερον ἀπὸ τῆς Ἀραβίας λέγονται Ἀκαμπα. Κα-
 τοικῶσιν εἰς αὐτῶν τῆς ἔρημον πολὺ πλῆθος Ἀράβων ἐρημι-
 τῶν, διαμεμερισμένων εἰς πολλὰς γενεάς, ἀπὸ τῆς ὁποίας ὅσας
 ἡμεῖς ἠκασαμεν, καὶ ἠξήρομεν, καὶ ἴδαμεν εἶναι αὐταί. Ἀλβί-
 νοι, Χεβότιδες, Χεατάτιδες, Σιάχιδες, Μισαήτιδες, Μωά-
 ζιδες, Γααμλιῶνες, καὶ ἄλλαι πλείυαι. Εἶναι δὲ ἔτσι πάντες
 πλῆθος πολὺ.

Πρὸς δὲ τὸ βόρειον μέρος τῆς Μοναστηρίας, εἰς τῆς ἔρημον
 τῆς ἀναμεταξὺ Ὀρεῶς Σινᾶ, καὶ τῆς Ἁγίας Γερουσαλήμ, κα-
 τοικῶσιν οἱ λεγόμενοι Μπεναταῖοι, Ταραμπῖνοι, Χεκκίτιδες,
 Οὐλάτ Σαχλιῶνες. Ἀπὸ τὸ γεῦσθαι τὸ τῆς Οὐλάτ Σαχλι-
 νίδων κάμνουν καὶ διαδοχῶς ἔτσι πάντες, καὶ οἱ κατοικοῦντες
 τὰ Ἀκαμπα, εἶνα Ἀρχηγόν, καὶ λέγεται Οὐλάτ Σαχλιῶν.
 Ἐχει πολλὴν Ἰουδαίαν εἰς αὐτὸς, καὶ τιμᾶται ὑπ' αὐτῶν ὡς
 Βασιλεὺς. Εἶναι δὲ καὶ ἔτσι πλῆθος, ὡς περὶ τῆς ἀκείδα.
 Κατοικῶσιν τόπον πολὺ ἀπὸ τῆς ἔρημον ὅπως λέγει ἡ Θεία
 Γραφή Κηδάρ, καὶ τῆς Κάδδης Βαρυῆ, καὶ τῆς Ἰδαμιάων, καὶ
 τὰ ὄρη Θαμαῶν, καὶ ἕως τῆς ἔρημον Μωάβ, ὅπως εἶναι κατ'
 μάκρῳ, ἕως δεκαπεντέ ἡμερῶν δρόμος διάστημα, καὶ δὲ πλά-
 τῳ περιεσσότερον.

Ἐκεῖνοι δὲ ὅπως κατοικῶσιν τῆς ἔρημον αὐτῆς τῆς Σινᾶ Ὀρεῶς,
 ὅπως ἀρχίζει ἀπὸ τὰ λεγόμενα ὄρη τῆς Ἀρραῶν, καὶ τῆς
 Θείαν Γραφῶν, καὶ ἔρχεται ἕως τῆς ἔρημον Σιν, καὶ σφύρεται
 ἕως τὸ Ἐλεῖμ, τὸ νῦν λεγόμενον Ραϊδῶν, (αὐτὴ εἶναι Παρα-
 θαλάσσιος τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης, πρὸς τὸ δυσκόν, καὶ νό-
 τειον μέρος τῆς Μοναστηρίας δεισπομένη) ἔτσι εἶναι τρεῖς Γε-
 νεαί, καὶ λέγονται πῶς εἶναι ἀπὸ εἶνα Πατέρα, Σάλεχ τὸ
 ὄνομά τῃς, ὁ ὅποιος, φέρεται λόγῳ πῶς ἦτον Χεϊσιανός, καὶ ὁ
 τῆς τῆς εἶναι πρὸς βορρᾶν τῆς Μοναστηρίας, κτισμένῳ ὡς
 ὀσπῆτιον μικρὸν, σεβόμενῳ, καὶ τιμώμενῳ παρ' αὐτῶν καὶ
 πολλὰ, ὡς τῆς κάμνουν καὶ Ἰουδαίαν κάθε χρόνον, εἶναι δὲ ὁ τῆς
 αὐτὸς μακρῶν ἀπὸ τὸ Μοναστήριον, ὡς ἔξω μίλια, καὶ
 τὸν

τὸν δρόμον ὅπως ἐρχόμεθεν ἀπὸ τῆς Αἴγυπτον. Οὗτοι καὶ
 πῶν ὁ Σάλεχ ἔκαμε τρεῖς Υἱοὺς, τὸν Σεβάλεμ, τὸν Σαῆτ, καὶ
 τὸν Ἀλεχ. Ἀπὸ τῶν τῆς τρεῖς ἔγνων εἰς πλῆθος τρεῖς Γε-
 νεαί. Καὶ ὅσοι μετ' εἶναι ἀπὸ τὸν Σεβάλεμ, λέγονται Γενεὰ
 Σεβάλεχ, ὅσοι δὲ ἀπὸ τὸν Σαῆτ, λέγονται Γενεὰ Οὐλάτ
 Σαῆτ, εἶτεν παῖδια τῆς Σαῆτ. Καὶ ὅσοι πάλιν εἶναι ἀπὸ τὸν
 Ἀλεχ, λέγονται Γενεὰ Ἀλεκάται. Ἐῖτσι λέγονται ἴδιοι τῆς
 Μοναστηρίας, καὶ λογίζονται τὸ Μοναστήριον, ὡς ἐδικόν τῃς. Ὅτι
 εἶναι εἰς τὸν τόπον τῆς. Καὶ κατ' ἀλήθειαν, εἰαὶ καὶ τρέφονται
 ἀπὸ τὸ Μοναστήριον, ὅποιοι ἀπὸ αὐτῆς κατ' καιρὸν δεισπονοῦνται
 ἐκεῖ, καὶ νὰ ἔχωσιν ὅλας τῆς χρείας τῶν ἀπὸ τὸ Μοναστήριον,
 ὅμως τὸ ἀγαπῶσι, καὶ φροντίζουσι διὰ τῆς σὺςαίντῃς, καὶ τῆς
 Καλογῆρας συμβουλεύουσι διὰ τὸ συμφέρον τῆς. Παιδῶσιν οἱ γέ-
 ροντες τῆς νέες τῆς ἀτάκτες, τῆς ὀνειδίζουσι, καὶ τῆς ὑβρίζουσι
 ὅταν περᾶξωσι, καὶ ἀρπάσωσιν ἔξω ἀπὸ τὸ διατεταγμένον τῆς.

Εἶναι ἀκόμη ἔξω ἀπὸ τὸ Μισυεῖ ἄλλαι δύο Γενεαί Ἀγιά-
 τιδες λεγόμενοι, καὶ Ἀτακνίδες. Ἐχουσι καὶ αὐτοὶ Σωῖρα τῆς
 ἐρήμου ἀπὸ τὸ Μισυεῖον, ἀπὸ τὸ Φιλμπεῖζι, τὸ ὁποῖον
 εἶναι τῆς Θείαν Γραφῶν λέγεται Ραμωσῆ, ἢ Φιλισιεῖμ. Ἐδῶ
 κατοικῶσιν οἱ Ἐβραῖοι ἀπὸ τὸν καιρὸν ὅπως ὁ Γακὼβ ἐκατέβη με-
 τὰς Υἱοὺς εἰς Αἴγυπτον. Λέγεται καὶ Γεσῆμ. Ἐρχονται ἕως
 τῆς ἔρημον Ἡθάμ. Αὐτὴ ἡ ἔρημος εἶναι ἡ κάτωθεν τῆς Σε-
 βηπῆς, καὶ φθάνουσιν ἕως τῆς ἔρημον Σέρ. Αὐτὴ λέγεται τῆς
 σήμερον Σύντερ. Εἶναι ὅμως αὐταί αἱ δύο Γενεαί τῆς Ἀγιά-
 τιδων, καὶ Ἀτακνίδων προσκυνημέναι εἰς τῆς Βασιλείαν, διὰ
 τὸ τῆς κατοικῶσιν συμμαχῶν εἰς τὸ Μισυεῖον, καὶ ἀπὸ τῶν τῆς
 γεῦσθαι γίνεται φροσιῶς εἰς αὐτῆς, καὶ εἰς τῆς ἄλλαις τρεῖς
 Γενεαῖς, ὅπως εἶναι τῆς Μοναστηρίας. Τῶν ὁποῖον εἰς τῆς γλῶσ-
 σαῖτες λέγουσι Σεχλάραπον, ἠγνυ γέροντα, ἢ φῶντον, καὶ Ἀρ-
 χηγόν τῆς Ἀράβων. Πολλάκις ὅταν τινὰς γυρῶσιν ἀπὸ τὸ Μο-
 ναστήριον περιεσσότερον ἀπὸ τὸ διατεταγμένον τῆς, καὶ περᾶξωσι, ἢ
 βαρῆση Καλογῆρον, τὸν ἐγκαλῶσιν οἱ Πατέρες εἰς αὐτὸν, καὶ
 παιδῶσιν καὶ τῆς τῆς τάξιν τῆς. Εἶναι ἔτσι ἀληθῶς γεῦσθαι ἀρχαῖ-
 ματον, καὶ Βάρβαρον, χωρὶς νόμους πολιτικῆς, χωρὶς Κεῖτα-
 δες, ὅμως εἰς τῆς διαφορᾶς τῶν κάμνουν Αἰρετῆς Κεῖταις, καὶ
 κείνονται. Οἱ ὅποιοι ἀποφασίζουσιν, ὡς νὰ ἠξήραυ τῆς νόμους
 τῆς Ἀρμενοπέλας. Εἶναι δὲ ὅλοι τῆς οἱ Ἐρημίται, αὐθροπῶν

κτινωτρόφοι, καὶ ἄλλω τέχνῳ δὲ ἠξέδρῳσι, μόνον νὰ τρέψωσι ζῶα, περισσότερον καμήλια, καὶ μὲ αὐτὰ ἀγωγιάζουσι, καὶ ἔχουσιν ἐκ τῆς ἀγωγίῳν τιμῆς τροφίωτες. Ἀγαπῶσι κατὰ πολλὰ νὰ αὐλιζῶνται εἰς τιμῆς ἔρημον καλῆτερα, παρὰ εἰς χώραν, ἢ εἰς χωρίον. Εἶναι ἡ τροφίῳν ὀλίγη, καὶ σερνή. Εἶναι εἰς τὰς Πολέμους διωατοί. Πολέμουσι δὲ τὸ περισσότερον μὲ ἄλλα. Οἱ δὲ Πόλεμοι ὅτῃ κἀμνεσιν, εἶναι μία φυλαρχία μὲ τιμῆς ἄλλω. Ἦγεν τὰ εὐδὸς Σεχλαράπης μὲ τὰ ἄλλα. Ἐχουσιν ἐγκραῖον θαυμασόν, ἦτοι πνεῦμα. Γνωρίζουσι τὰς ἀνθρώπους ἀπὸ τὰ ἰχναίρια. Ἦγεν μόνον νὰ γνωρίζῃ τὸν ἀνθρώπον, ὅταν ἰδῇ τὸ ἰχναίριον εἰς τὸν δρόμον, ἢ εἰς ἄλλον τόπον, ἄλλως γνωρίζεται, καὶ λέγεται ὁ ὄδωνας ἐπέρατον ἐδῶ. Γνωρίζουσιν ἀκαμῆ τὸ ἰχναίριον ποῖον εἶναι ἀνδρὸς, καὶ ποῖον γυναικὸς, καὶ ποῖον ὑπαύδρου, καὶ ποῖον ἀυπαύδρου, καὶ κοσιτζίς, καὶ ποῖας γυναικὸς ἰχναίριον εἶναι ἐγκασρωμένης. Πράγματα βέβαια ὅτῃ νὰ τὰ ἀκροση τινὰς, τὰ φαίνονται παραμύθια. Ὅμως τὰ ἀποδείχουσιν ὅλα μὲ φυσικὸν λογαριασμόν, ὅτῃ καταπέδουσι κάθε ἀνθρώπον νὰ τὰς πισθῆ. Χάειν λόγῳ, αὐτὸν ἐρωτήθη τινὰς πῶς γνωρίζεται τὸ ἰχναίριον τῆς ἀνδρὸς, ἀπὸ τῆς γυναικὸς; ἄλλως τὸ λέγει, καὶ τὸ λογαριασμόν. Ὅτι δηλαδὴ τὸ ἀνδρὸς ἢ πτέρνα εἶναι πλατεῖα, ἢ δὲ τῆς γυναικὸς σερῆ, ἀλήθεια νὰ εἶναι ἔξυπλοτοι, καθὼς ἐκεῖνοι περπατῶσιν εἰς τιμῆς Ἄμμον πάντοτε. Βλέπουσιν, καὶ γνωρίζουσιν ἀνθρώπον ἀπὸ μακρόθεν, τὸ διπλοῦν διάστημα ὅτῃς ἠμπορεῖ νὰ γνωρίσῃ ἄλλῳ, καὶ ἀκροσιν ὁμοίως. Γραικῶσιν τιμῆς κῶδιαν τῆς φωτίας, ὡς τεία μίλια μακρῶν, καὶ λέγουσιν ἀκόμη καὶ ἀπὸ τῆς ζύλα καίεται ἡ φωτία. Καὶ τῶτο τὸ ἔχουσι φῶτον μὲν, διότι κατοικῶσιν ἀεὶποτε εἰς ἔρημον, καὶ ξηρὸν τόπον, ὅτῃ εἶναι πάντοτε ὁ ἀέρας καθαρὸς, καὶ λεπτός. ἄλλῳτερον δὲ, διότι δὲν εἰκόνται ποτὲ κάτοικοι εἰς εὐὰ τόπον παλιῶν καιρῶν, διὰ νὰ μὲν πέρνωσι τιμῆς δυτωδίου τῆς τόπῃ. Τείτων, διότι τὰ φαγίῳν εἶναι ὀλίγα, καὶ σερνά. Ἀπὸ τὰ ὅτῃα τῶτα ὅλα συμβαίνει νὰ ἔχουσι τὰς αἰσθήσεις καθαρὰς. Ὅταν γεννήσῃ ἡ μήτηρ τὸ παιδίον, ἄλλως θέλει νὰ τὸ λῆθῃ κατῆμενῶς μὲ τὸ οὖρον τῆς Καμήλιας, καὶ νὰ τὸ χῶνῃ εἰς τιμῆς Ἄμμον, διὰ νὰ χοντραίνῃ τὸ δέρματῃ. Καὶ ἀπὸ τῶτο δὲν τὰς κῶνῃ ὁ Ἡλιος, ἀλλὰ εἰς τὰς μεγάλας, καὶ διωατοῖς κάψαις γυμνῶνται ἀπὸ τιμῆς ζῶσιν, καὶ ἐπάνω, καὶ τὸν Ἡλιον

Ἡλιον ποτῶς δὲν τὸν αἰσθάνονται, ἢ κῶνῃ, ἢ δροσίζῃ. Δὲν δίδουσι ποτὲ κῶνεῖα Βασιλικὸν δόσμον. Μάλιστα ἡ Βασιλεία ἀπὸ αὐτῶν εἶναι πολλὰ ὀδυεῖς, διὰ δύο φάγματα. Τὸ μὲν, διὰ τὰς φροσκιωητῆδες τῆς Κιαμπέ. Τὸ δὲ, διὰ τὰ φαγία ὅτῃς εἰσέλκει ἐλεημοσιῶν ἡ Βασιλεία εἰς τὸν Κιαμπεύ. Τὸ μὲν ἦν Χάτζι θέλει νὰ περάσῃ ἀπὸ τὰς τόπῃτων, καὶ αὐτὸ θέλωσι δὲν τὸ ἀφῶνῃ νὰ περάσῃ. Διὰ τῶτο πληρῶνῃ ἡ Βασιλεία τὰς Σεχλαράπης, καὶ μὲ μεγάλας δωρεὰς τὰς δεξιῶνται, νὰ τὸ σωτροφιάζουσι καθ' εὐὰς μὲ τὰ παλικαρίατῃ, καὶ νὰ τὸ περῶσιν ἀπὸ τὰ Σωϊράτῃς. Ἀλήθεια, ὅ,τι φάγμα χαθῆ τῆς χατζίδων εἰς τὸν δρόμον, τὸ πληρῶνῃ ὁ Σεχλαράπῃ τῆς τόπῃ.

Περὶ τῆς Σκλάβων τῆς Μονασθεῖς.

Ὁ Αἰοίδιμῃ Βασιλεὺς Γεσινιωὸς ἔχων μεγάλῳ φροντίδα, καὶ σπουδῆν νὰ φυλάξῃ τὰς Ἀγίας ἐκεῖνης Πατέρας ἀπὸ τὰς ἐπιδρομὰς τῆς Βαρβάρων, ἔστειλε, καὶ ἔφερεν ἀπὸ τιμῆς Μαύρου Θαλασσοῦ ἐκατὸν Φαμελίας ἀνδρῶν μὲ τὰς γυναικῃς, καὶ παιδίατων, καὶ ἔτω τὰς ἔστειλεν εἰς τὸν Αὐθεύτιμῃ τῆς Αἰγυπτῆ, τὸν ὁποῖον ἐφορῶσαζε νὰ ἀγάθῃ καὶ αὐτὸς ἀπὸ τιμῆς Αἰγυπτῆ ἄλλας ἐκατὸν Φαμελίας, νὰ γενῶσι διακόσιαι, καὶ νὰ τὰς εἰσῆν ἐπάνω εἰς τὸ Μονασθεῖον, νὰ τῆς κάμῃ ἐκεῖ δύο χωρεῖα νὰ κατοικήσωσι, διὰ νὰ εἶναι εἰς φύλαξιν, καὶ ὑπηρεσίαν τῆς Μονασθεῖς, καὶ τῆς Πατέρων. Καὶ νὰ λογιζῶνται καὶ αὐτοί, καὶ τὰ παιδίατων Σκλάβοι τῆς Μονασθεῖς Αἰωνίως. Καὶ ἔτω τὰς ἐκατοκίσαν ὀπίσω ἀπὸ τὸ βενὸν τῆς Ἀγίας Ἐπιστήμης, μακρῶν ἀπὸ τὸ Μονασθεῖον ἔως ὀκτῶ μίλια τόπον. Καὶ ἀπὸ τὸ γενῶν αὐτῶν εἶναι οἱ σημεῖνωὶ Σκλάβοι τῆς Μονασθεῖς. Οἱ ὁποῖοι, (καθὼς εὔρομεν εἰς τὸν Ἀραβικὸν Χρονογράφον) ἐσάθησαν Χεϊσιανοὶ ἔως ἐκατὸν χρόνος, ἀφ' ὅ τὸς ἔστειλεν ἐκεῖ ὁ Γεσινιωὸς. Ἐγένω δὲ πληθῶν πολὺ. Εἰς δὲ τὸν καιρὸν τῆς Βασιλείας τῆς Γ'μπνε Μαρσαῦ, ὅς ἔπει ἐξήκοσῶ πέμπτῳ, ἀπὸ τῆς κηρύγματῃ τῆς Μωάμεθ, ἔκαμαν μάχῳν ἀναμεταξύτῃς, καὶ ἄλλοι μὲν ἐφονδῆσαν, ἄλλοι δὲ ἐφυγον, καὶ ἄλλοι ἐπέρακῆσαν, καὶ ἔμειναν εἰς τὸν τόπον, οἱ ὁποῖοι εἶναι αὐτοί ὅτῃς καὶ τιμῆς σήμερον λέίσκονται. Λέγει δὲ ῥητῶς τὸ Ἀραβικόν, ὅτι αὐτοὶ ὅτῃς ἔμειναν, εἶναι παιδία τῆς Σάλεχ. Ὅμως δὲ

δεῦ ἡδύρω, ἢ τῷ Σάλεχ, ὅπως εἶπομεν ἄριστερον, ἢ ἄλλης τινὸς Σάλεχ ἢ αὐτῷ λεγομένῃ. Διὰ δὲ τροφῆν, καὶ παντοτεινὸν Σιτηρέσιον τῶτε Μονασηεῖς, καὶ αὐτῶν τῶν Σκλάβων, διείσεν ὁ αὐτὸς Μέγας Γεσινιανὸς νὰ πέρνωσιν ἀπὸ τοῦ Κεμέρκιον τῷ Μισυεῖς ἀπὸ κάθε Μόδιον, καρπὸν μίαν ὁκάω. Δεῦ ἐπέρασαν ὅμως πολὺς καιρὸς, καὶ ἐφάνη ὁ Μωάμεθ, ὁ ὁποῖος ἐβεβαίωτε ἢ αὐτὸς τὸ τοῖστον εἰσὸδημα, νὰ τὸ ἔχωσιν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ Κεμέρκιον τῷ Μισυεῖς, καθὼς διαλαμβάνει εἰς τὴν διαθήκην ὅπως ἔδωκε τῶν Πατέρων, ὅποτε ἐπεριπάτει τὰς ἐκεῖ ἐρήμους, καὶ ἐφθάσε ἢ ἕως εἰς τὸτο τὸ Μονασηεῖον. Ἀλλ' ὅμως αἱ πολλὰ μεταβολαί, καὶ ἀλλαγαί τῶν καὶ καιρῶν Σελταίων τῆς Αἰγύπτου ἀπέκοψαν τὸ τοῖστον εἰσὸδημα. Ἡ ἴσως ἢ αὐτοὶ οἱ Πατέρες τὸ ἀφῆσαν αὐτοφρουρέτως διὰ τινὰ αἰτία, ὅπως ἐφορξέον τῷ Μονασηεῖω βλάβην μᾶλλον, ἢ ὄφελος. Ἀπέκτισαν δὲ Μετόχια, ἢ τόπος πολλὸς εἰς τὴν Δαμασκὸν, καὶ Τεῖπολι, ἢ εἰς τὴν Γάζαν ἀπὸ ψυχικὰ τῶν ἐκεῖτε Χεσιανῶν. Ὅμως ἀπὸ τῶν πολλῶν Πολέμων, καὶ τῶν πολυαρχίας, ὅπως ἠγείροντο ἢ ἐκεῖ σιωχῶς, ἐχάθησαν κατ' ὀλίγον ὀλίγον καὶ ὅλοι αὐτοὶ οἱ τόποι, ἢ τὰ εἰσὸδήματα ὅπως εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη τῆς Ἀραβίας εἶχε τὸ Μονασηεῖον. Ὁ δὲν ἠναγκάσθησαν οἱ Σιναῖται Πατέρες νὰ περάσωσι, καὶ νὰ ἔλθωσιν εἰς τὰς Ῥωμαῖκας Χεσιανὰς, ζητοῦντες Ἐλεημοσύνην, μὲ τὴν ὁποίαν, Θεὸς ἔδοκῆντος, τρέφουσιν ἕως τῆς σήμερον, ἢ αὐτὸς τὸς Σκλάβους, ἢ τὰς ἄλλης θηριώδεις Ἀραβίας, ὅμως μὲ πολλὰς κόπας ἢ κινδύνους τῆς ζωῆς των, ἢ μὲ μεγάλα βάσανα, τὰ ὁποῖα ὅλα ὑπομείνουσιν ἀχαεῖως οἱ τεισὸλβιοὶ ἐκεῖνοι Πατέρες, ἵνα διαμείνῃ τὸ Σεβασμιὸν ἐκεῖνο Μονασηεῖον, τὸ ὁποῖον εἶναι δόξα, ἢ καύχημα τῶν δυσυχῶν Γένους μας.

Περὶ τῶν μεγάλων κινδύνων τῶν ἐπισυμβαῖντων τῷ Ἁγίῳ τῷ Μονασηεῖω, καί τινων θαυμάτων γεγονότων καὶ καιρῶν ἐν αὐτῷ.

Εἰς τὰς 386. χρόνας, ἀπὸ τοῦ κηρύγματος τῷ Μωάμεθ, ἐβασίλευσεν εἰς τὴν Αἴγυπτον κάποιος λεγόμενος Μέλεκ Ντάχαρ, ὁ ὁποῖος, καθὼς διηγείται ὁ Ἀραβικὸς Χρονολόγος ἐν τῷ τρίτῳ τμήματι, ἐκίνησε διωγμὸν μέγα καὶ

πάντων τῶν Μονασηεῖων, καὶ Ἐκκλησιῶν, πέρνωσιν τὰ εἰσὸδήματα των, καὶ φονδύοντες τὸς Μοναχούς, ὅπως δεικνύοντο εἰς τὴν Ἰερόσταν. Καὶ ἡ μὲγα τὸ δεινόν, θρῆνον, ἢ κλαυθμὸς, καὶ ὄδυρμὸς περισσώτερος, παρά τῆς ἐν Βηθλεὲμ Βρεφοκτοίας τῆς Ἡρώδης. Καὶ πολλὰ αἵματα Ἁγίων ἀνδρῶν ἀδικῶς ἐχύνοντο. Τότε ἐσεῖλεν ὁ μικρὸς ἔτος Μέλεκ Ντάχαρ εἰς ἀράβην ἐρημίτην Γμπνὲ Γαγιατίλν λεγόμενον, μὲ δυνάμιν ἀνδρῶν πειροσῶν, ἢ ἀγῆκεν εἰς τὴν καὶ τὸ Σίναϊον Ὀρος ἐρημον, νὰ χαλάσῃ καὶ τὰ ἐκεῖτε δεικνόμενα Μονασηεῖα, ὅς τις ἀφ' ἧ τὰ ἠφάνισεν ὅλα, ὠρμησε νὰ ἔλθῃ ἢ εἰς τὸ Ἁγίωτατον τῶτο Μονασηεῖον τῷ Σίναϊς Ὀρος, νὰ τὸ κρημνίσῃ καὶ αὐτὸ, ὡς ἢ τὰ λοιπά. Ὁ δὲ Θεὸς ὁ μετασκαδίζων τὰ πάντα, ὡς βέλεται, ἢ διασκαδίζων βελὰς Ἐθνῶν, ἢ ἀσεβῶν γνώμας ἀνδρῶν πονηρὰς, ὠκονόμησε μὲ τοῖστον τρόπον νὰ διαφυλάξῃ παράδοξως, καὶ παρ' ἐλπίδα τῶτο τὸ Ἁγιὸν Μονασηεῖον, νὰ μὴ ἀφανισθῇ ἀπὸ τὴν κακῶν βελιῶν τῶν νέων Φαραῶν, λέγων τῷ Μέλεκ Ντάχαρ. Εὐρέθη λοιπὸν τὸν καιρὸν ἐκεῖνον εἰς αὐτὸ τὸ Μονασηεῖον, εἰς Καλόγηρον, τῶ ὁποῖος Πατεῖς ἦτον ἡ Αἰγυπτῶ, ἦτον δὲ καὶ ἀπὸ Εὐγενέστατον Γεῦος, καὶ καὶ πολλὰ φρόνιμος, Σολομὸν Γμπνὲ Μωραῖμ ὀνομαζόμενος. Οὗτος, λέγων, μαθὼν ἀροπότερα τῶν ἀφανισμῶν, ὅπως ὁ Μέλεκ Ντάχαρ ἔκαμεν εἰς τὰς Καλογήρας, καὶ εἰς τὰ Μονασηεῖα, τὸ μὲν ἀρώτον εἰκόμισεν, ὅτι ἴσως νὰ μὴ ἔλθῃ εἰς τὸν νῦν τῶ ἀσεβῆς Μέλεκ Ντάχαρ τῶτο τὸ Μονασηεῖον, μὲ τὸ νὰ εἶναι εἰς μακρὰν ἐρημον, καὶ ἔσως ἐπαρηγόρει πάντοτε τὸς Ὅσιους Πατέρας, νὰ ἔχωσι καλὰς εἰς τὸν Θεὸν ἐλπίδας. Ἀφ' ἧ δὲ ἤκουσεν ὅτι ἐσεῖλε τὸν Γμπνὲ Γαγιατίλν, καὶ ἔρχεται κατ' ἐπαύτως, καὶ ἐχάλασε τὰ ἐν τῷ Σαβεῖζίω, ἢ Ραῖσιθῷ Μονασηεῖα, ἢ ἦλθεν εἰς ἀπορείαν μεγάλην, ἢ φόβον, ὅμως πάλιν ἔσεκε μὲ θάρρος, πῶς ἀπὸς τῆς ὁ Μέλεκ Ντάχαρ δεῦ ἦλθεν, ἀλλ' ἐσεῖλεν εἰς ἀνδρῶν ἐρημίτην, ἢ βάρβαρον, ὁ ὁποῖος εὐκολὰ ἠμερώνει μὲ δωρεάς. Ὁ δὲν ἐσιώαζεν ὄλλω τὴν Ἀδελφότητα, ἢ μὲ τὴν γνώμην, ἢ βελιῶν ὀλωνῶν ἀγῆκε, καὶ τὸν ἀροπλίωσσε μὲ ἄλλως δύο τρεῖς Γέροντας, μίας ἡμέρας δρόμον, ἀπὸ τῆς νὰ φθάσῃ εἰς τὸ Μονασηεῖον, ἢ τὸν ἐφορσκήωσσε μὲ φαγητὰ περισσὰ τῶν ἀνδρῶν των, καὶ τῶ ἀλόγων τῶ. Ἐνόησεν οὖν ὁ Θεὸς εἰς τὴν καρδίαν τῶ Βαρβάρου,

καὶ τὸν ἐδέχθη· μετ' ἰλαρὸν πρόσωπον, καὶ τὸν ἠρώτησε τί θέλει; Ἀρχισε γοῶν ὁ φρόνιμος ἐκεῖνος αὐθροπῶς μετ' ἰλαρὰ γλυκεία, καὶ ταπεινὰ νὰ λέγῃ πρὸς τὸν Γαγιατίλ. Ἡμεῖς, Αὐθεύτα, οἱ Καλόγηροι ὅπως δεισκόμεθα εἰς αὐτὸ τὸ Μοναστήριον, ἤλθαμεν νὰ σὲ προσκινήσωμεν, ἐπειδὴ ὁ Θεὸς ἠθέλησε, καὶ παρέδωκε τὴν ζωὴν εἰς τὰς χεῖράς σου. Ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς ἔκαμε τὸτο ὄχι δι' ἄλλο τέλος, παρά νὰ σὲ δοκιμάσῃ, αὐτὸ ἔχει γνώμην συμπαθεῖν, καὶ εὐσπλαγγῆν, νὰ γλυτώσῃ μετ' ἡμῶν ἀσπλαγγίαν τὸτο τὸ ὁσιώτιον, ὅπως λέγεται, καὶ εἶναι Οἶκος Θεῶν. Τὸ ὅποιον αὐτὸς ὁ Θεὸς διώσεται νὰ ἐλάτρωσῃ καὶ μετ' ἄλλου τρόπου, ὡς Παντοδύναμος, ὅμως ζητεῖ ἀπὸ λόγου ταύτου τὴν χάριν, πῶς ἀπὸ τὸ χεῖρ σου ἐπέρασε, καὶ μετ' ἡμῶν ἰδίαν σου προαίρεσιν τὸ ἐγλύτωσῃ, καὶ τὴν καλοσύνην αὐτῆν δὲν θέλει σὲ τὴν ἀφήσει ὁ Θεὸς ἀπλήρη τὴν. Διότι αἰσῶς ἐστὶν καὶ ἐλάτρωσῃ ἡμᾶς μετ' ἡμῶν προαίρεσιν σου, καὶ ἡμεῖς μετ' ἡμῶν προαίρεσιν σου θέλομεν σὲ δῶσει ὅλον τὸν βίον τὸ Μοναστήριον, ὅσον νὰ χορτάσῃ ἡ καρδιά σου. Διότι αὐτὸ χαλάσῃ τὸ Μοναστήριον, τειχὴν, καὶ κελλίαν, τί κέρδος θέλεις ἔχει; Ὁ δὲ Γαγιατίλ λέγει, πῶς εἶναι δυνατὸν τὸτο νὰ τὸ κάμω, ὅπως ἐγὼ ἐτάξα τὸ Βασιλέως, νὰ χαλάσω καὶ τὸτο; Ὁ δὲ Σολομών τὸ λέγει, ἐστὶν εἶναι εὐὰς παρῶν εἰς ὅλην τὴν τὴν ἐρημον, καὶ ὅλοι οἱ ἐρημίται Ἀραβες σὲ φοβουῖται, καὶ σὲ ὑποτάσσονται ὡσὰν Βασιλέως, εἶπε λοιπὸν τὸ Μέλεξ Νταχαρ, ὅτι τὸ ἐχάλασε, καὶ ἐκεῖνοι οἱ πτωχοὶ ὅπως κατώκων εἰς αὐτὸ, δὲν τὰς δρέθη τίποτες παντελῶς, ἐρημίται ὄντες, καὶ ποῖον ἀπὸ τὴν σωτροφίαν σου θέλει τὸ εἶπῃ τὸ εἰσῆτιον, νὰ σὲ ἐγκαλέσῃ; Μάλιστα ὅπως τὸτο τὸ Μοναστήριον δὲν εἶναι τελείως ἀκτισμένον εἰς αὐτὸν, μετ' ἡμῶν νὰ εἶναι πολλὰ μακρὰ εἰς τὴν ἐρημον; Μετ' ἡμῶν λοιπὸν λόγια, καὶ ἄλλα περισσότερα, ὁ σιωπῶν, καὶ φρόνιμος ἐκεῖνος Καλόγηρος, ὁ Σολομών, κατέπειτε τὸν Γαγιατίλ, καὶ δὲν ἤλθε παντελῶς εἰς τὸ Μοναστήριον, καὶ μετ' ὅλον ὅπως τὸ ἤλασε προφίτερα, ὡς ἐρημίτης, καὶ ἀναδρεμμένον εἰς αὐτὸν τὸν τόπον. Ἐτάθη γὰρ ἐκεῖ, ὅπως ὁ Καλόγηρος τὸν προϋπλήτισεν, ὁ δὲ Σολομών ἔστειλε ἀπὸ ἐκεῖ εἰς τὸ Μοναστήριον, καὶ ἐστύαξεν ὅλα τὰ σκευὰ τὰ Μοναστήριον χρυσᾶ, καὶ ἀργυρᾶ, καὶ φέροντας ταυτὰ παρέδωκεν ὅλα εἰς χεῖράς σου, καὶ ἐστράφη ὀπίσω. Καὶ ἔτις ἤλθε-

ἤλθε φερώθη τὸ Μοναστήριον, καὶ δὲν ἐχάλασθη, ὡς καὶ τὰ λοιπά, Θεὸς ὁδηγία.

Ὅπως κατεπατήθη τὸ Μοναστήριον ὑπὸ φεσάτου Στρατιωτικῆς, ἀπ' Αἰγύπτου ἐλθόντος.

Εἰς τὰς ἀγὰς χρόνους ἀπὸ Χριστοῦ Γεννήσεως στείβη κάποιον σκαυδαλον ἀναμεταξὺ τῶν τῶν ἐρημιτῶν Ἀράβων, καὶ τὸ Βασιλέως τῆς Αἰγύπτου. Ὁ Θεὸς ἀγάπη πολὺ πληθῶς φεσάτου ἀπὸ τὴν Αἰγύπτου, καὶ ἤλθεν εἰς τὴν ἐρημον καταδιώκοντες τῶν. Ἐφθάσαν γὰρ καὶ εἰς τὸτο τὸ Μοναστήριον. Ἰδόντες δὲ μέσα εἰς τὰ βενὰ τοῦτον περικειμένον Μοναστήριον, ὡς Κάστρον, ἐτάμασαν. Οἱ γὰρ Πατέρες ἀγάπη καὶ εὐὰς ἔξω, καὶ τὰς ἐδέχθησαν μετ' ἡμῶν. Ὁ δὲ φεσάτου τὸ φεσάτου τὸς εἶπε νὰ μὴ φοβουῖται, πλὴν εἶχε δόλον εἰς τὴν καρδίαν σου. Ἐζήτησε γὰρ νὰ ἔμβη μέσα εἰς τὸ Μοναστήριον μετ' ἡμῶν ἀπὸ τὰς Στρατιωτικῆς. Οἱ δὲ Πατέρες θέλοντες, καὶ μὴ θέλοντες, ἀνοῖξαν τὰς πόρτας καὶ εἰσέβησαν ὅπως αὐτὸς ἠθέληεν. Ἐλθόντες δὲ εἰς τὴν Ἁγίαν Βάτον, εὗρον ἐκεῖ τὸν Κανδηλάπτιν, τὸν ὅποιον ἔξεταζον ποτὲ μετ', μετ' ἡμῶν λόγια, ποτὲ δὲ μετ' ἡμῶν φοβερῶς νὰ τὰς δείξῃ τὸν θησαυρὸν τὸ Μοναστήριον. Ὁ δὲ Κανδηλάπτις ἠρεῖτο, καὶ ἔλεγε ὅτι δὲν ἤξελε τίποτες. Ὁ Θεὸς εὐὰς τὸ ἀπατίτε, καὶ ἔκοψεν ἀπὸ τὸν ὅμον τὴν δεξιὰν τῶν χεῖρα, ἔπειτα ἀρχισαὶ καὶ τὰς λοιπὰς Καλόγηρος, ὅπως εὐὰς σου, νὰ τὰς ἔξεταξωσι μετ' ἡμῶν, καὶ ἄλλας πικρὰς τιμωρίας, τὰς ἔχουσι κεκρυμμένον τὸν θησαυρὸν τὸ Μοναστήριον. Ἡ τὸν δὲ τότε Ἀρχιεπίσκοπος τὸ Μοναστήριον εὐὰς εὐὰς σου, καὶ Ἁγίου αὐθροπῶς, Γωάννης τὸ ὄνομα, Ἀθιναῖος τὸ γένος. Ὁ ὅποιος βλέπωντας τὰ ἴδια φοβὰτα τιμωρέμενα, καὶ ἀδίκως πάχοντα, ἐμνήθη τὴν φωνὴν τὸ Ἀρχιεπισκοπῆς, καὶ Διδασκάλου Χριστοῦ, ὅπως λέγει. Ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτῶν τίθησιν ὑπὲρ τῶν φοβὰτων. Ἡλθε λοιπὸν ἀκάλες, καὶ ἐτάθη εἰς τὸ μέσον τῶν, λέγωντας μετ' ἡμῶν φωνὴν, τί θέλετε ἀπὸ ἐτάτες ὅπως δὲν ἤξελε τίποτες; Ἐγὼ εἶμαι φοβερῶς εἰς τῶν ὅλων, καὶ αὐτὸ ἔχει τὸ Μοναστήριον θησαυρὸν, ἐγὼ τὸν ἤλασε, λοιπὸν ἀπὸ ἐμεῖα γυρᾶτέτον, καὶ ἀφετε τῶν. Τότε οἱ ἀηλῆεις

ἐκείνοι, καὶ ἀπαύθραυτοι, ἀφύτες ὅλας τὰς ἄλλας, ἔδραμον ὡς ἄγριοι λύκοι, εἰς τὸ κτ' ἀλήθειαν τῷ Χριστῷ Πρόβατον. Καὶ λαβόντες αὐτὸν, τὸν ἔδησαν ἀπὸ τὰς πόδας μὲ χοινία, καὶ τὸν ἔσυρον τειγύρῃ μέσα ἀπὸ τὸ Μοναστήριον, λακτίζοντες ὁμῶς, καὶ ἀνηλεῶς δέρνοντες αὐτὸν, ἵνα δεῖξῃ αὐτοῖς τὰς θησαυρῆς. Μὴ ἔχων δὲ ὅτι καὶ ὑποδείξῃ αὐτοῖς, (διότι, ὡς εἶπομεν, πρὸ χρόνων ἐκ ὀλίγων, ὅσα εἶχε τὸ Μοναστήριον, τὰ ἔλαβεν ὁ Γαργιάτης) ἔμενε συρόμενος, καὶ δερόμενος, ἕως ὅπῃ πλέον νὰ σωτύχη δὲν ἐδιδότο. Καὶ κτ' τρεῖς ἡμέρας ἐτελείωσε τὸν καλὸν αὐτῆ ἀγῶνα τῆς ἀδλήσεως ὁμῶς, καὶ ἀσκήσεως, κοιμηθεὶς, καὶ ἀναπαυσάμενος ἐν Κυρίῳ ὁ Αἰδίμης. Εἶχεν εἰς τὸ Μοναστήριον χρόνος πενήντα τρεῖς, ἀπὸ τὰς ὁποῖας ἕκαμεν εἰς τὴν Ἐπισκοπὴν χρόνος ἑκοσι. Γέγονε δὲ τὸ τέλος τῆς ἀδλήσεως αὐτῆ κτ' τὴν δωδεκάτῃ τῷ Φεβρουαρίου Μηνός. Εὐρηται δὲ εἰς τὸν Ἀραβικὸν σωμαξαρικῶν σωτηριῶν νὰ ἐορτάζεται τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ εἰς τὸν Κατάλογον τῆς Ἀγίας. Οἱ γὰρ Ἰσραῆλ οἱ Αἰγύπτιοι ἔσκαψαν τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ τὰ παρεκλήσια τῆς Καθολικῆς, ζητοῦντες θησαυρὸν κεκρυμμένον. Ἐσκαψαν καὶ ὅλην τὴν Ἀγίαν Βάτον, καὶ εὐγαλαὺ ὑποκάτα ἀπὸ τὴν Ἀγίαν Τράπεζαν τεῖα λαρνακίδια μαρμαρένια, γεμάτα κομμάτια Ἅγια Λείψανα Διαφόρων Μαρτύρων, τὰ ὅποια, ὡς φαίνεται, ἦτον ὁ ἐνθρονισμὸς τῆς Ἐκκλησίας. Ἐσκαψαν καὶ εἰς τὰς Ἀγίας Πατέρας, εἰς τὸ Βῆμα τῆς Καθολικῆς, καὶ εἰς τὸ μέσον τῆς Ἐκκλησίας, καὶ εἰς ἄλλας τόπους, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν αἰτίαν ἕως τῆς σήμερον φαίνονται τὰ μάρμαρα σωτηριεπιμμένα. Ὅμως τὴν νύκτα ἐκείνῃ ἐγένοντο ἑπτὰ μεγάλοι, καὶ φοβεροὶ σεισμοί, καὶ φοβηθεῦτες φόβον μέγαν οἱ Βάρβαροι ἔφυγον δ' ἑδῆς, καὶ πλέον τίποτε δὲν ἐζήτησαν.

Περὶ τῆς Ἀρμενίων.

ΕΝΑ καιρὸν ἔθεντο βελίῳ κακίῳ οἱ Ἀρμεῖοι νὰ πιάσωσιν αὐτὸ τὸ Μοναστήριον, καὶ νὰ διώξωσιν ἐκεῖθεν τὰς Ἰσραελῆς, καὶ Ὁρθόδοξους Καλογήρους. Ἦλθον λοιπὸν κάποιοι ἀπὸ αὐτῶν λέγοντες, πῶς ἦλθον χέειν ποροσκυήσεως. Ὅμως αὐτοὶ ἦλθον νὰ κατασκοπήσωσι πρῶτον τὸν τόπον, καὶ νὰ φιλιωθῶσι καὶ μὲ τὸ τότε τὰς Ἀραβίας. Οἱ γὰρ Πατέρες, μὴ

γνω-

γνωρίζαντες τὸν δόλον, καὶ τὴν πανουργίαν τῶν, τὸς ἐδέχθησαν ἐν ἀπλότῃ καρδίᾳ, καὶ μὲ ἀγάπῃ, καὶ μὲ ὅλον ὅπῃ ἦσαν Αἰρετικοί. Ἀνέβησαν γὰρ εἰς τὴν Ἀγίαν Κορυφὴν, καὶ χωρὶς εἰδησῆς, καὶ βελίῳ τῆς Πατέρων, ἐλειπώρησαν ἐκεῖ ἐπάνω οἱ μιαιώτατοι. Ἐν δὲ τῷ καιρῷ τῆς λειτουργίας τῶν, ὅτε ἐφαλλον τὸν Τριτάγιον, ἐβλεπε κατ' εὐας ἀπὸ αὐτῶν τῆς ἀλλοτῶν τῆ σωτρώων τὰ ραβδία, ὅπῃ ἐβάσαζον εἰς τὰς χεῖρας τῶν, καὶ αὐαπτον φωτίῳ, ὡσαύ λαμπάδες, τὸ δὲ ἐδίκοντε κατ' εὐας δὲν ἐβλεπε, πλὴν δὲν ἐκαίοντο. Ἀφ' ἧ δὲ ἐτελείωσαν τὴν λειτουργίαν τῶν, ἀγαίνοντες ἔξω ὅλοι πεφοβισμένοι, ἀρχίσαν νὰ λέγωσιν εὐας εἰς τὸν ἄλλοντες τὸ τί εἶδεν. Ὅτι κατ' εὐας ἐλογίαζε πῶς μόνος αὐτὸς εἶδε τὸ τοῦτο τεράσιον. Ἀφ' ἧ λοιπὸν ἐγνωρίσων πῶς ὅλοι τὸ εἶδασιν, καὶ εἰς ὅλας ἐγένων ὁμοίως, ἀγκαλὰ κατ' εὐας εἰς τὸ λόγῳ δὲν τὸ ἐβλεπε. Ἐσοχάσθησαν, καὶ βλέψων ὅλοι τὰ ραβδία τῶν καὶ ἦτον μεμωρισμένα, ὡς δουλοὶ περικεκαυμένοι. Τῆτο λοιπὸν τὸ σημεῖον τὰς ἐδειξεν ὁ Θεὸς, διὰ νὰ γνωρίσωσιν ὅτι δὲν εἶναι θελημάτῃ νὰ κατοικήσωσιν ἐκεῖ, ἵνα μὴ κατακαυθῶσι. Τῆτο καὶ αὐτοὶ γνωρίζαντες, ἀνεχώρησαν δ' ἑδῆς, καὶ πλέον δὲν ἐζήτησαν νὰ σφραφῶσι.

Περὶ τῶ θάυματος τῶ βλύσαντος ἐλαίς, ὅπερ ἐποίησεν ὁ Ὁσιος Γεώργιος, ὁ Ἀρσελαίτης ἐν αὐτῷ τῷ Μοναστηρίῳ.

ΤΟ θάυμα τῶ ἀναβρύσαντος ἐλαίς δι' ἄχης τῶ Ὁσίου Πατρὸς Γεωργίου, τῶ λεγομένου Ἀρσελαίτη, πορπάλαι, καὶ ἔξ ἀρχῆς εἶναι διαβεβημένον, καὶ εἰς πολλὰ Ἀραβικὰ Βιβλία γεγραμμένον. Ἀλλὰ καὶ ὁ τόπος ὅπῃ ἀναβρυσεν ἕως τῆς σήμερον μαρτυρεῖ. Διότι τὸ χῶμα τῶ τότε ἐκείνῃ μυρίζεται ἀπὸ λάδι. γέγονεν ἁμῶς ἕτως. Ὁ μέγας ὁσιος Πατὴρ Γεώργιος ἦτον εἰς ὅλας τὰς Ἀσκητὰς τῆς ἐρήμης, τῆς κτ' τὸ Σιναιὸν Ὁρος, διαβόητος, καὶ ἔξ ἀρχῆς εἰς ἀρετῆν, καὶ ἀγιότητα. Τῆτον μαρτυρεῖ καὶ Ἰωάννης ὁ τῆς Κλίμακος, ἀνδρα Ἅγιον, καὶ ἐνάρετον εἰς τὸ Βιβλίῳ τῆ, εἰς τὸν κζ'. λόγον, ὅτι ἦσαν σύγχρονοι, καὶ εὐὸς καιρῶ ἐρημικὰ βλασφηματῆ. Οὗτος λοιπὸν ὁ Ὁσιος εἶχε σωήθειαν νὰ ἀγαθῆ ἀπὸ τὸ Μοναστήριον τῶ

νά ἔρχεται νὰ ἐπισκέπτηται τὰ πλοσιόχωρά τε ἑρημικά Μοναστήρια, καὶ τὰς Ἀσκητὰς, ὡς πνευματικὸς Πατήρ, καὶ ἰκανὸς νὰ ὠφελήσῃ ψυχὰς πολλῶν ἔργῳ, καὶ λόγῳ. Ἡλθε γὰρ καὶ εἰς τὸ Μοναστήριον τῆς Ἁγίας Συναίς Ὁρος, μίᾳ τῆς ἡμερῶν, καὶ ἐρωτήσας, καὶ τὴν σωθήσεται τε, τὰς Πατέρας πῶς διάγουσι, ἀπεκρίθησαν λέγοντες. Ὅτι δι' ἄχωνσιν ἁγίων, Πάτερ Ἁγίε, τὸτο μόνον μᾶς λυπεῖ, ὅτι ἐσβέδη ἡ φωταγωγία τῆς Ἐκκλησίας, μὲ τὸ νὰ μὴ ἔχωμεν λάδι διὰ τὰς κωνδήλας. Ὁ δὲ λέγει πρὸς αὐτὰς. Δὲν ὀφείπει, Πατέρες, καὶ Ἀδελφοί, νὰ λυπηθῆτε διὰ ὑμῶν, ὅπως συμμᾶ εἰς τὴν δυνάμειν τοῦ Θεοῦ εἶναι ὀλίγοι τίποτες νὰ σᾶς τὸ δώσῃ παραδόξως. Ἡ δὲ ἐνθυμείσθε πόσον λαὸν τῆς Ἐβραϊκῆς ἔδραψε πλοσιοπαρόχως εἰς τὸτῳ τὴν ἑρημον χρόνος τεσσαράκοντα; Ταῦτα, καὶ πλείονα πτότων εἰπὼν, καὶ νεψέτησας αὐτὰς ὁ Ἁγίος, καὶ εἰς τὴν πρὸς Θεὸν ἐλπίδα πάντοτε καταβλέγειν διδάξας, εἰσέβη μέσα εἰς εἷα κελλίον, εἰς τὸ ὅποιον, ὡς λέγουσιν, εἶχον πάντοτε τὸ λάδι διὰ φυλάξιν, καὶ σαθεῖς ὀλίγην ὄραν εἰς ποροδελίω, ὡ τὸ θαύματος, ἔκαμε νὰ εὐγῆ μία βρύστις ἀπὸ τῆν γλῶσση μετὰ λάδι. Ἡ ὅποια τόσον ἐκράτησεν, ὅσον καιρὸν εἶχον χρεῖαν οἱ Πατέρες. Εἰς τῶτον τὸν τόπον, διὰ μνήμην τοῦτο θαύματος, ἐκτίσθη μία Ἐκκλησία, ἐπ' ὀνόματι τῆς Θεοτόκου, τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς. Εἶναι δὲ εἰς τὸ Τέμπλον τῆς αὐτῆς Ἐκκλησίας μία μικρὰ εἰκὼν τῆς Θεοτόκου, τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, ἡ ὅποια εἰκὼν φαίνεται μερικαῖς ἡμέραις ἰδρωμένη. Ἀνάπτει γὰρ ἐκεῖ πάντοτε Κωνδήλιον ἀκοίμητον. Τέτε τὸ Ὅσις Γεωργίος τὸ Μοναστήριον φαίνεται εἰς τῆς σήμερον, πλὴν ἑρημωμένον. Ἡ τὸν δὲ μικρὸν κατισματικὴ, εἰς τεκῶν μόνων, ἢ τεσσάρων Ἀδελφῶν κατοικίαν. Ἔχει δὲ νερόν πολὺν τρεχαμένον, ὅπως εἰς ἄλλον τόπον τῆς αὐτοῦ, καὶ ξηρὰς ταύτης ἑρημῆ εἶναι δύσκολον τόπον ὕδωρ νὰ ἄρῃσθῃ. Λέγεται δὲ ὁ τόπος τὴν σήμερον ὑπὸ τῆς Ἀράβων Ραμαχαῦ. Ἀπέχει ἀπὸ τὸ Μοναστήριον μισῆς ἡμέρας δρόμον. Εὐείσκεται καὶ τὸ Ἀνατολικὸν μέρος τῶ Μοναστηρίου. Ἔχουσιν ἐκεῖ οἱ Ἀράβες περὶ βόλια, φαινίλια, καὶ ἀμπέλια, τὰ ὅποια ποτίζουσι μετὰ τὸ νερὸν ἐκεῖνο. Ποῖσα δὲ σαφύλια καὶ πολλὰ ὠραιότατα, πλὴν ὀλίγα, ὅτι δὲ εἶναι τόπος πολὺς νὰ γεωργῆται, καὶ νὰ ποτίζεταί, ἀλλὰ τρέχει τὸ ὕδωρ εἰς εἷα φάραγγα πετρώδη, καὶ χαίνεται.

Περὶ

Περὶ τὸ θαύματ' ὅπερ ἐποίησεν ἡ Παναγία, ὅταν αἱ Πατέρες ἠθέλον νὰ ἀφήσωσι τὸ Μοναστήριον νὰ φύγωσι, διὰ τὴν πολλὴν χρεῖαν τῆς τροφημάτων.

Εἴνα καιρὸν ἦλθον οἱ Πατέρες τότε τὸ Μοναστήριον εἰς μεγάλην στενοχωρίαν, καὶ εὐδαιαν τῆς πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων. Ὁ δὲ σιωπηροὶ ἐβελήθησαν, καὶ ἀπεφασίσαν νὰ κλείσωσι τὸ Μοναστήριον, καὶ νὰ ἀναχωρήσωσι. Εἶχον δὲ περιεσπότερον περασμὸν, καὶ ἀσχύλητον αὐτοπόρου ἀπὸ τὰς πολλὰς ψύλλας, ὅπως δὲ ἐδιδύοντο νυκτὸς, καὶ ἡμέρας νὰ ἀναπαύσωνται. Ἀφ' ἧς λοιπὸν ἐσάθησαν εἰς τοιαύτῳ βελίω, καὶ ἠτοίμασθαι νὰ φύγωσι, ἀνέβησαν μετὰ πολλῆς λύπης, καὶ δερμῶν δακρύων νὰ ποροκινήσωσι, καὶ νὰ Δειτεργήσωσι εἰς τὴν Ἁγίαν Κορυφὴν, καὶ ἀφ' ἧς κατέβωσι ἐκεῖθεν, νὰ κλείσωσι, καὶ νὰ ἀναχωρήσωσι. Ἀνέβη δὲ ἡ σιωδία ὅλη πρῶτον, ὁ δὲ Οἰκονόμος τῶ Μοναστηρίου ἐμεινεν ὑπερῶ, ἵσως διά τινα ἄλλῳ χρεῖαν, ἢ ὑπηρεσίαν. Ὅταν οὖν ἦσαν ὑποκάτω τῆς Ἁγίας Κορυφῆς οἱ Πατέρες ὅλοι, ὁ Οἰκονόμος μόνος ἦτον ἀναβασμῶς τὴν σκάλαν τῶ βουνῶ, ὡς εἷα μίλιον, μακρὰν ἀπὸ τὸ Μοναστήριον. Ἀλλ' ὡ τῆς ἀφάτου πορομειρίας, καὶ μεγάλης πορονοίας τῆς Μακαρίας, καὶ Ἁγίας Παρθεύς, καὶ Θεοτόκου Μακαρίας. Ἡ ὅποια, πρὸ τῶ νὰ γεύῃ τὸ ἔργον, ἐφορονήσῃ, καὶ δὲ ἀφῆσεν νὰ γεύῃ, ἦγεν νὰ μείνῃ ὁ Θεὸς, καὶ Ἁγίος Ναὸς αὐτῆς, ἦτοι ἡ Ἁγία Βάτ', ἀψαλτ', καὶ ἀφωταγωγίη. Οἱ μὲν γὰρ Πατέρες ἠτοίμαζοντο νὰ φύγωσι, μὴ ἔχοντες ἐλπίδα πόθεν νὰ τραφῶσι, ἢ δὲ εἰλπίς τῆς ἀπλητισμείων, καὶ Δέσποια τῆς ἀπαιτῶν, ἀνελπίσως ἔφερε Καραβαῖ μετὰ τροφίματα, τὸ ὅποιον, τὴν ἡμέραν ἐκεῖνην ἐμελλε νὰ φθάσῃ εἰς τὸ Μοναστήριον, μὴ γνωσκόντων τίποτες παντελῶς τῆς Πατέρων. Ἡ γὰρ Παναγία Δέσποια, διὰ νὰ κάμῃ νὰ γνωρίσωσι οἱ Πατέρες, ὅτι τὸ ἔργον εἶναι ἐδικόν τῆς, καὶ αὐτὴ εἶναι Κυβερνήτρια, καὶ Φροντίστρια ἐκεῖνῶ τῶ Μοναστηρίου, φαίνεται τὴν αὐτὴν ὄραν, καὶ σιγμῶν, μετὰ χῆμα Γυναικὸς, μετὰ Βρέφ' εἰς τὰς ἀγκάλας, καὶ εἰς τὰς Πατέρας ὑποκάτω τῆς Ἁγίας Κορυφῆς, καὶ εἰς τὸν Οἰκονόμον κάτω ἀπ' εἴπαμεν, καὶ τὸς ἑκατέρω πτε.

ἦσε μὲ διάλεκτον Ἀραβικῶν, ὡς μία ἦν τῶ τότε γυραικῶν, εἶτα τὸς ἠρώτησε πῶς ὑπάγουν ὅλοι ὄμῃ; Καὶ τί τὸ αἴτιον, ὅλοι νὰ ἀναβῶσιν εἰς τὴν Ἁγίαν Κορυφῶν; Οἱ δὲ καταλεπῶς εἶπον αὐτῇ πᾶσαν τὴν αἰτίαν, καὶ τὸν σκοπόν, ὅτι βέλονται νὰ φύγωσι, μὴ ἔχοντες πλέον τροφήματα. Καὶ αὐτὴ τὸς λέγει, ὑπάγετε ἐπάνω λειτουργήσατε, καὶ ἕως νὰ καταβῆτε, λείψετε καὶ τὸ Καραβαῖν εἰς τὸ Μονασῆλιον. Καὶ αὐτοὶ ποσῶς δὲν ἐπίδωσαν, μάλιστα ἐνόμισαν τὸν λόγον ὡς φλυασίαν. Ἀνέβησαν ὅμως, ἔρθεσαν δὲ καὶ ὁ Οἰκονόμῳ. Καὶ ἀφ' ἐτελείωσαν τὴν θείαν Μυσταγωγίαν, Ἰηλθον, καὶ ἐκάθισαν ἔξω τῆς Ἐκκλησίας. Συνομιλοῦντες λοιπὸν ἀναμεταξύτων, ἀνέφερον τὰ περὶ τῆς γυραικῶς εἰς τὸν Οἰκονόμον, καὶ τὸς λόγους ὅπως τῆς εἶπον. Ὁ δὲ Οἰκονόμῳ λέγει, αὐτὴ ἡ Γυραικὰ ὑπλήτισε καὶ ἐμεῖα, καί μοι εἶπε τὰ αὐτὰ, ὅτι ἤκαστε πῶς σήμερον ἔρχεται Καραβαῖν, μάλιστα μὲν εἶπε καὶ διὰ τὸς φύλλους νὰ μὴν ἐνοχλώμεθα, ὅτι εἶναι καιρὸς τῶν νὰ χαθῶσιν. Ὡς δὲ ἤκασαν οἱ Πατέρες καὶ τῶ Οἰκονόμῳ λέγουσιν τὰ αὐτὰ, τὸν ἠρώτησαν τότε, καὶ πῶς τὸν ὑπλήτισεν; Ὡς δὲ εἶπεν αὐτοῖς τὴν ὥραν, καὶ τὸν τόπον, ἐγνώρισαν ὅτι τὴν αὐτὴν ὥραν ὅπως ὠμίλησε μετὰ τὸς Πατέρας, ὠμίλησε καὶ μετὰ τὸν Οἰκονόμον. Ἐμείναν οὖν ὡς Ἰεζεκηὶ θυμαζῶντες, ὅτι τὸ διάστημα εἶναι πολλὰ μακρὸν, ὡς εὐ ἡμισυ μίλιον, πλὴν δὲν ἐπίδωσαν ὅτι τὰ λόγια τῆς Γυραικῶς εἶναι ἀληθινά. Ὁ μὲν καταβαίνοντες, καὶ φθάνοντες εἰς τὸν τόπον, ὅπως ὁ Οἰκονόμῳ ἔλεγε πῶς ὑπλήτισε τὴν Γυραικὰ, γυρίζουσι, καὶ βλέπουσι κάτω εἰς τὸ Μονασῆλιον, (διότι φαίνεται ἀπὸ ἐκεῖ) καὶ ἀνθρώπους ἀπέξω, καὶ καμήλια, ὅπως ἄλλα Ἰεζεφῶνται, καὶ ἄλλα ἀκόμη εἰς τὸν δρόμον ἤρχοντο. Ἐθαύμασαν γὰρ ἔ μόνον εἰς τὰ λόγια τῆς Γυραικῶς, ἀλλὰ περισσότερο ὅπως εἶχον βεβαίαν διὰ γραμμάτων εἶδησιν, πῶς Καραβαῖν δὲν εἶναι διωκτὸν νὰ τὸς σείλωσιν. Ἐφθασαν δὲ καὶ εἰς τὸ Μονασῆλιον, καὶ ἠρώτησαν τὸς ἀγωγιάτας ποῖον τὸς εἶπεν, οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν, ὅτι μία Γυραικὰ Ἀρχόντισσα, μετὰ εὐὰ Γερουτικὴ ἐπίτροπότης, μᾶς ἐφόρτωνται, οἱ ὅποιοι ἦλθον καὶ ὄμῃ μετὰ ἡμᾶς, διὰ νὰ προσκυνήσωσι τὸς Ἁγίους τῶς τότε, καθὼς μᾶς ἔλεγον, ἔφερον δὲ καὶ τὸτο τὸ Καραβαῖν εἰς ἑσᾶς, διὰ ἐλεημεσίω. Οἱ δὲ Μοναχοὶ πάλιν τὸς ἠρώτησαν, πῶς εἶναι αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι; καὶ οἱ ἀγωγιάται ἀπεκρίθησαν. Ἀφ'

ἔ ὁ Πορτάρης λυοῖξε τὴν πόρταν, ἔδυσ ἐκεῖνοι ἐπέβησαν παρῶτοι μετὰ. ἠρώτησαν καὶ τὸν πορτάρην, καὶ ἀπεκρίθη ὅτι τοιαῦτος ἀνθρώπος δὲν εἶδεν, ἀλλὰ μήτε ἄλλον τινα δὲν ἄρθε νὰ εἰσέλθῃ μετὰ, ὅτι ἐκαρτέρει παρῶτον νὰ ἔλθῃ ὁ Οἰκονόμῳ ἀπὸ πανῶ, ἐμβαίντες δὲ μετὰ, ἐγύρουν ἐπιμελῶς τὰ κελία, καὶ τὸ Μονασῆλιον νὰ εὐρωσι τὸς τοιαῦτος προσκυνήτας. Τότε μὴ ἄρουντες αὐτὸς ἐγνώρισαν, ὅτι τὸ ἔργον, καὶ ἡ λειτουργία ἦτον τῆς Θεοτόκῃ, καὶ τῶ Προφήτῃ Μωϋσέως. Ὁ δὲν Ἀρχιεπισκοπῆτες καὶ πολλὰ, ἀπέμειναν ὀλοφύχως δόξαν τῶ Πατριάρχῳ Θεῶ, καὶ τῶ Παναχαῖτῳ αὐτῶ Μητρί, καὶ τῶ Σεραπότῳ αὐτῶ Μωϋσῆ. Ἐκτοτε λοιπὸν καὶ οἱ φύλλοι ἐχάθησαν ἔ μόνον ἀπὸ τὸ Μονασῆλιον, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ὅλα τὰ περὶχωρα τῶ Ἁγίῳ Βενῆ ἐκεῖνος. Εἰς δὲ τὴν ἐπίλοιπον ἔρημον, καὶ μάλιστα εἰς τὴν Ραϊδίθῳ λείσκονται πλῆθος πολὺ. Καὶ εἰς μὲν τὸν τόπον, ὅπως ἐφαῖν ἡ Παναγία τῶ Οἰκονόμῳ, ἔκτισεν ὁ αὐτὸς Ἀλαβῆς Οἰκονόμῳ Ἐκκλησίαν εἰς ὄνομα τῆς Θεοτόκῃ, ἡ ὁποία καὶ μετὰ τῆς σήμερον λέγεται ἡ Παναγία τῶ Οἰκονόμῳ. Εἰς δὲ τὸν τόπον, ὅπως ἐφαῖν τῶ Πατρᾶσιν, ὑποκάτω τῆς Ἁγίας Κορυφῆς, μετὰ τὸ νὰ μὴν εἶναι τόπος ἐπιτίθειν νὰ κτισθῇ Ἐκκλησία, ἔσκαψαν τὴν λειτουργεῖν ἐκεῖ, καὶ Ἀνατολᾶς, ὄρθιον πέτρων, καὶ ἔκαμαν ὡς μίαν θυρίδα, καὶ ἔστησαν μετὰ μίαν μικρὰν εἰκόνα τῆς Θεοτόκῃ, διὰ νὰ προσκυνῶσιν, ἔσοι ἀπὸ ἐκεῖ περὶ ἔσιν, εἰς μνήμην τῶ θάματῳ, καὶ δόξαν τῆς Θεοτόκῃ. Ταῦτῳ τὴν τῶ Οἰκονόμῳ Ἐκκλησίαν, οἱ Ἀραβῆς ἕως τῆς σήμερον, ὀνομάζουσι Δαμαῖν. Ὅπως δὲλε νὰ εἶπῃ Ρωμαϊκὰ Ἐγγυῖτητα.

Περὶ τῆς Ἁγίας Ζώνης τῆς Θεοτόκῃ.

Λ ἔγειν, καὶ γράφειν παρασημασμένους περὶ τῆς συμβαίνων δυχερῶν τῶ Ἁγίῳ Μονασῆλιῳ, τῶ Ἁγίῳ, καὶ Θεοβαδίστῳ Ὁρῶς Σινᾶ, ἀναγκαῖον ἐνομίσασμεν συγκαταλειθῆναι τοῖς λεγομένοις, καὶ τινα θάματα γινόμενα εἰς αὐτὸ, ἐκ ἐλάττουσιν ὄντα θάματῳ τῆς προσεφημεῖων. Ἀκόμη καὶ περὶ τινῶν ἀνδρῶν Ἁγίων, καὶ ἐσπερῶν, βιωσάντων, καὶ ἀσκησάντων εἰς αὐτῶ.

Φέρεται τοιγαροῦν ἀρχαῖον λόγον, ὅτι ἡ Παναγία Πατρι-

θεῶν, καὶ Θεοτόκῃ Μαρία, καὶ τῷ Ἁγίῳ αὐτῆς Κοίμη-
 σιν, ὑπνώτισε καὶ νεφελῶν ἀνερχομένη διὰ τῆς ἀέρος εἰς τὸν
 Οὐρανὸν, τὸν Ἅγιον Ἀπόστολον Θωμᾶ, καὶ τὸ ἔδωκε τῷ
 Ἁγίῳ αὐτῆς Ζώνῳ, εἰς Μαρτύριον τῆς Ἁγίας αὐτῆς Μετα-
 στασεως. Καὶ τὸτο διώταται καὶ πιστὸς ἀνδρῶν νὰ τὸ βε-
 βαιωθῆ ἀπὸ πολλὰ ἑτάγματα. Καὶ ἑρῶτον μὲν ὅτι ἡ Ἰσο-
 ρεία ἔτω διαλαμβάνει, τῷ ὁποίῳ διηγείται καὶ ὁ Θεσσαλονι-
 κὸς Δαμασκηνὸς ὁ Ὑποδιάκονος, ὁ καὶ Σπυρίδης λεγόμενος,
 εἰς τὸν λόγον ὅτι κάμνει εἰς τῷ Κοίμησιν τῆς Θεοτόκης.
 Δῦτερον ὅτι καίτινες Παλαιὸι Εἰκονογράφοι, ζωγραφίζοντες
 τῷ Κοίμησιν τῆς Θεοτόκης, καὶ ζωγραφίζοντες αὐτῷ ὑπὸ Ἁγ-
 γέλων φερομένῳ, καὶ εἰς Οὐρανὸς ἀνερχομένῳ, ζωγραφίζουσι
 καὶ τὸν Ἅγιον αὐτὸν Ἀπόστολον Θωμᾶ ὑπὸ νεφέλης βασιζόμε-
 νον, καὶ ὑπαντῶντα τῷ Θεοτόκῳ, ἡ ὁποία ἔχει Ἰησιφωμέ-
 νῳ τῷ χεῖράς, καὶ κρατεῖ τῷ Ἁγίῳ αὐτῆς Ζώνῳ, καὶ
 τῷ δίδει τὸ Ἀποστόλω τῷ. Ἀλλὰ καὶ ὁ λογαριασμός κατα-
 πέθει. Διότι πῶς ἠθέλην ἄρεθῆ αὐτῆ ἡ Ἁγία Ζώνη, αὐτῆ
 Θεοτόκῃ δὲ τῷ ἠθέλε δώσῃ; Ὅτι τὸ Συναξάριον τῆς Κοι-
 μήσεως τῆς λέγει, πῶς ὅταν οἱ Ἀπόστολοι ἀνοίξαν τὸν τάφον
 τῆς, εὔρον μόνῳ τῷ Σινδῶνα, ἦγεν τῷ Ἁγίῳ αὐτῆς Ἐδίηται.
 Αὐτῆ δὲ ἡ Ἁγία Ἐδίης, ἦτοι ἡ Σινδῶν καὶ τῆς Ἁγίας Ζώνης,
 ἐφέρθη ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα εἰς τῷ Κωνσταντινέπολιν ὑπὸ Ἀρ-
 καδίου Βασιλέως, Τίτου Θεοδοσίου. Ἀμφιβάλλεται ὅμως πότε ἔδω-
 κεν ἡ Παναγία τῷ Ζώνῳ τῷ Ἀποστόλω Θωμᾶ. Ὅταν
 ἦρχετο εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα ἀπὸ τῷ Χαμπεσίῳ, βασιζόμενος
 ὑπὸ νεφέλης, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ Ἀπόστολοι; ἢ ἀφ' ἧς ἐγύριζε
 λυπέμενος πῶς δὲν ἠξιώθη νὰ ἰδῆ μήτε ζῶσαν, μήτε κοιμη-
 θῆσαν τῷ Μητέρα τῆς Διδασκάλης; Λοιπὸν ἀγκαλὰ καὶ ὁ
 Δαμασκηνὸς νὰ λέγη, ὅτι ἑρῶ τῆ νὰ ἀνοίξωσι τὸν τάφον τῆς,
 καὶ ὑπνώτισεν ὁ Θωμᾶς, καὶ τὸ ἔδωκε τῷ Ἁγίῳ αὐτῆς Ζώνῳ,
 ἀλλ' ὅμως ὁ λογαριασμός δὲν καταπέθει. Διότι, αὐτὸς
 ὑπνώτισε τῷ Παναγίῳ, καὶ διὰ σημεῖον τῆς Ἁγίας αὐτῆς Με-
 στασεως, τὸ ἔδωκε τῷ Ζώνῳ τῆς, τίς ἡ αἰτία νὰ παραπο-
 νῆται, καὶ νὰ κλαίῃ, (καθὼς ὁ αὐτὸς Δαμασκηνὸς λέγει)
 καὶ νὰ γυρᾷ νὰ ἀνοίξωσι τὸν τάφον νὰ τῷ ἰδῆ καὶ τεθνη-
 κείαν, ἐπειδὴ ζῶσαν δὲν ἐφάρφασε νὰ τῷ ἰδῆ; Καὶ αὐτῆ
 πῆ τινὰς ὅτι τὸτο τὸ ἔκαμε διὰ νὰ βεβαιωθῆ τῷ μεταστάσιν
 τῆς,

τῆς, δείχνοντας τὸν τάφον μὴ ἔχοντα μέσα τὸ καθαρόν ἐκεῖνο
 Κορμὶ τῆς Παρθένου, ἀλλὰ μήτε τὸτ' ὁ λόγος δὲν καταπέ-
 θει. διότι ἑρῶτε ἑρῶτον νὰ εἰπῆ ἔτσι. Ἐγὼ μὲν, ὦ Ἀδελ-
 φοί, καὶ Συναπόστολοι ἐρχόμενοι ὑπὸ Θεῆς διωάμεως, νὰ
 φθάσω εἰς τῷ Κηδεῖον τῆς Παρθένου, τῷ ὑπνώτισα ἀνερχο-
 μένῳ εἰς τὸς Οὐρανὸς, καὶ διὰ σημεῖον ἰδὲ ὅτι μοι ἔδωκε καὶ
 τῷ Ἁγίῳ αὐτῆς Ζώνῳ. Καὶ λοιπὸν ἀνοίξατε καὶ τὸν τάφον αὐ-
 τῆς νὰ ἰδῆτε, ὅτι δὲν εἶναι ἐκεῖ τὸ Παναγιῶν Σώματις. Ὅμως
 δὲν εἶπε ἔτσι, ἀλλ' ἐλυπέτο, καὶ ἔκλαιε πῶς δὲν τῷ εἶδε,
 καὶ διὰ τὸ καὶ οἱ λοιποὶ Μαθηταὶ τὸ ἀνοίξαν τὸν τάφον, διὰ
 νὰ τῷ ἰδῆ, καὶ νὰ τῷ ἀστασθῆ καὶ ἀποθαμμένῳ. Λοιπὸν
 δὲν τῷ ὑπνώτισε ἑρῶ τῆ νὰ ἔλθῃ εἰς τὸν τάφον τῆς, εἰς
 Γεθσημανῆ, ἀλλ' ὑποσφύρωντας. Καὶ λυπέμενος πῶς δὲν τῷ
 εἶδε, τὸ ὑπνώτισεν, ὡς λόγος ἀρχαῖος, ἐπαύω εἰς τὸτο τὸ
 Ἅγιον Ὄρος τῆς Σινᾶ, διὰ νὰ τὸν παρηγορήσῃ. Ἐπειδὴ δὲ
 ζῶσαν δὲν τῷ ἐφθασε, μήτε εἰς τὸν τάφον δὲν ἄρεθῆ, διὰ
 τὸτο τὸ ἑρῶν καὶ τῷ Κοίμησιν τῆς ζωντανῆ βεβαία, ἀλλὰ ὑπὸ
 Ἀγγελικῆς διωάμεως δορυφορημένη εἰς τὸν ἀέρα, καὶ εἰς Οὐρα-
 νὸς ἀνερχομένη. Καὶ διὰ Πίσιον, καὶ βεβαιωσιν καὶ λοιπῶν
 Ἀποστόλων, τὸ ἔδωκε τῷ Ἁγίῳ αὐτῆς Ζώνῳ, διὰ νὰ τῷ δεί-
 ξῃ εἰς αὐτὰς. Τὸ μὲν, διὰ νὰ πισωθῶσι καὶ αὐτοὶ ὅτι τῷ
 εἶδε καὶ ὁ ἀποληφθεὶς μαθητῆς ὁ Θωμᾶς. Τὸ δὲ, καὶ ὅτι τῷ
 εἶδε καὶ δόξης Ἀγγελικῆς εἰς Οὐρανὸς ἀνερχομένη. Φαίνεται
 δὲ, ὅτι τῷ αὐτῷ Ζώνῳ, ἀφ' ἧς τῷ ἔλαβεν ἐκ τῆς χειρὸς
 τῆς Παρθένου ὁ Θωμᾶς, νὰ τῷ ἔσειλεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα,
 διὰ νὰ πισωθῶσι τὸ ἀληθὲς οἱ Ἀπόστολοι, καὶ ἔκποτε νὰ δεί-
 σκετο ἐκεῖ φυλαττομένη καὶ τῆς Ἁγίας Ἐδίης, ἕως ὅτε ὁ
 ῥηθεὶς Βασιλεὺς Ἀρκαδίου τῷ ἐπῆρεν ἐκεῖθεν, καὶ τῷ ἔφε-
 ρεν, ὡς εἶπομεν, εἰς Κωνσταντινέπολιν. Ὁ δὲ τὸτ' ὅτι,
 ὅτι ὑπνώτισε ταύτῳ, ὡς εἶπομεν, εἶναι εἰς τὸ ἄκρον τὸ ἑρῶ Βορ-
 ρῶν τὸτ' ὅτι τῆς Ἁγίας Ὄρος Σινᾶ. Τὸτ' ὅτι ὁ λόγος ἀδεται
 ἔξ ἀρχῆς καὶ παράδοσιν καὶ Παλαιῶν Ἁγίων Πατέρων, καὶ
 ἐκείσε ἀκησαντων. Οἱ ὁποῖοι εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον ἔκτισαν καὶ
 Ἐκκλησίαν τῆς Θεοτόκης, ἕως Ἁγία Ζώνη λεγομένη ἕως τῆς
 σήμερον. Εὐρίσκεται δὲ ἀληθῶς τὸτο τὸ Ἅγιον Ὄρος μέσον
 τῆς δρόμου τῆς ἀπὸ Αἰθιοπίας, εἰς τῷ Ἱερουσαλήμ ἐρχομένη. Τὸ
 ὁποῖον ἀκρεβέστερον μαρτύριον τῆς ἑτάγματις εἶναι, ὅτι ὑποσφύ-
 ρωντας

φοντ[Ⓞ] τῷ Θωμᾶ ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐρχομένους πάλιν εἰς Αἰθιοπία, ὅπως ἐτάχθη νὰ κηρύξῃ τὸ Εὐαγγέλιον, τὸν ὑπὸ τῆς ἡγεσίας τοῦ Θεοτόκου εἰς τὸ Σινᾶ Ὄρη, καὶ τῷ ἔδωκε τῷ Ζώνῳ τῆς.

Περὶ τῶν Ἁγίων ἀνδρῶν ἐπιδημησάντων κατὰ διαφορὰς καιρῶν εἰς τὸ Ἅγιον τῆτο Ὄρη, ἢ καὶ ἀσκησάντων ἐν αὐτῷ.

Περὶ τῶν Ἁγίων Γαλακτίων[Ⓞ], καὶ τῆς Ἁγίας Ἐπισήμης.

ΠΡΟ' τῶν Μεγάλων Κωνσταντίνου, εἰς τὸν καιρὸν τῆς διωγμῆς, ἔφθον πολλοὶ τὸν διωγμὸν, καὶ τῶν ἀπειλῶν τῆς Τυραννῶν, καὶ ἀφ' ἑαυτῶν εἰδωλολατρῶν, καὶ ἤρχοντο εἰς τῆτο τὸ Ὄρη, καὶ οἰκίδουντο τὸ Ἀγγελικὸν Σχῆμα, ἀπὸ τῶν ἀποστόλων ἦτον καὶ ὁ Ἅγιος Μάρτυς Γαλακτίων, καὶ Ἐπισήμη. Οὗτος ἦτον ἀπὸ τῶν Ἑμμεσαν, ἦτον δὲ Ἑλληνῶν Χεισιανῶν Υἱὸς, τῷ δὲ ἡ μήτηρ αὐτῆς σείρα. Ὡδηγήθη δὲ εἰς τῶν εἰς Χεῖσον Πίσιν ὑπότιν Μοναχῆ, τῆνομα Ὀνυφείδης. Ὅτε δὲ ἐδέξατο τὸ Βαπτισμα, ἔλαβε καὶ χάρισμα ἐκ Θεοῦ, καὶ ἔκαμεν Υἱὸν τὸν Γαλακτίωνα. Ὁνομα δὲ ταύτης Λακίτη. Αὕτη τὸν ἴδιον ἀνδρα, καὶ Πατέρα τῶν Γαλακτίων[Ⓞ] νυθετήσατα, τῆς πλαιῆς τῆς εἰδῶλων ἀπέστησε, καὶ Χεισιανὸν ἐποίησεν, ὄνομα δὲ καὶ τῆτος Κλειτοφῶν. Γεννήσαντες δὲ τὸν Γαλακτίωνα τῶτον, τὸν ἔβαλον εἰς γραμμάτων μάθησιν. Δόκιμος δὲ γενόμενος εἰς πάσαν μάθησιν, καὶ ἐπισήμῳ γραμμάτων, τὸν ὑπαυδρῶσαν μεμῖαν ἀρχοντοπέδῳ Ἐπισήμῳ ὀνόματι. Ἦν δὲ τότε χρόνον εἰκοσιπεντετὸν ὁ Γαλακτίων, ἢ δὲ Ἐπισήμη ἐσέβητο τὰ εἰδῶλα. Ποίησας οὖν αὐτῷ Χεισιανῷ ὁ Γαλακτίων, πρὸ τῶν νὰ συνυρεθῆ μετ' αὐτῆς, σιωπῶνῃσαν ἀμφοτέροι νὰ περάσωσι τῶν ζωῶν τῶν Παρθενία. Τῶν δὲ διωγμῶν ἐπικρατήσαντ[Ⓞ], καὶ πανταχῶς τῆς Χεισιανῶν ζεταζομένων, καὶ τιμωρῶμένων, καὶ θανατωμένων, ὁ Ἅγιος Γαλακτίων κατέπεισε τῶν Ἁγίων Ἐπισήμῳ νὰ φύγῃσι, καὶ νὰ ἔλθωσι εἰς τῶν ἔρημον, νὰ γένωσι Μοναχοί. Καὶ δι' ἔφθασαν εἰς τὸ Σινᾶ Ὄρη. Ἦτον δὲ ἐκεῖ εἰς τὸ ἀντικρυς βουνὸν τῶν Ὄρων Σινᾶ, τὸ, πρὸς Βορρᾶν, Μο-

Μοναστήριον γραμμάτων Μοναχῶν, μακρότερον δὲ τὸ τῆς ἀνδρῶν, ὀλίγον τότε ὄντων ἐκεῖ. Διότι ἀκόμη τὸ Μοναστήριον δὲ ἦτον κτισμένον. Ἐβαλεν οὖν τῶν Ἁγίων Ἐπισήμῳ εἰς τὸ τῆς γυμνασίων Μοναστήριον, τῶν ὁποίων ἀπὸ τότε δὲ ἠδύλησε νὰ ἰδῆ εἰς τὸ πρῶτον, ἕως εἰς τὸν καιρὸν ὅπως ἐμαρτύρησαν ἀμφοτέροι. Αὐτὸς δὲ εἰσέβη εἰς τὸ τῆς ἀνδρῶν Μοναστήριον, ἐδεικνύμενος καὶ οἱ δύο πάσαν ἀσκήσιν, καὶ σκληραγωγίαν. Παρεδόθησαν δὲ τῶτοι ὅλοι οἱ Ἀσκηταὶ εἰς κάποιον ἀρχοντα, Οὐρσον λεγόμενον, ὅτι σέβονται τὸν Χεῖσον. Πέμψας λοιπὸν ἀνδρώπῳ νὰ τῶν πιάσωσι, οἱ μὲν ἄλλοι πάντες ἔφυγον, ἐκράτηθη δὲ μόνος ὁ Γαλακτίων. Σύροντες τὸν δὲ δεδεμένον οἱ ὑπηρεταὶ τῶν ἀρχοντῶν, τὸν εἶδον ἀπὸ τὸ βουνὸν ἐπάνω ἡ Ἁγία Ἐπισήμη, καὶ δραμῆστα ἠκολούθει αὐτῷ, ἐπισυμῆστα νὰ σιωποῦσιν μετὰ τῶν λόγων, ὅ καὶ ἐγένετο. Ἐλθόντες τῶν τῶν, καὶ σαφῆστες ἐμφοροῦσαν τῶν ἀρχοντῶν, καὶ ἐρωτώμενοι, ὁ Ἅγιος Γαλακτίων ἀπεκρίνετο Θεολογικῶς, ὡς ἀνδραπῶν Φιλόσοφος, καὶ γραμματισμένος, ὅθεν μετὰ πολλὰς τιμωρίας πρῶτον βασιλευσάντες, ὑπερον ἀπεκεφαλίσθησαν, καὶ ἔλαβον τὸν τῶν Μαρτυρῶν Στέφανον. Τῆτος ἐορτάζει ἡ Ἁγία τῶν Θεῶν Ἐκκλησία Νοεμβεῖς. Τὸ δὲ βουνὸν ἐκεῖνο, ὅπως ἡ Ἁγία κατέκειτο μετὰ τῶν ἄλλων ἀσκητικῶν, λέγεται ἕως τῆς σήμερον, βουνὸν τῆς Ἁγίας Ἐπισήμης, λαβὸν τῶν ἐπωνυμίαν ἀπὸ τῶν ὀνόματος τῆς Ἁγίας. Εἶναι δὲ ἐμφοροῦσαν τῶν Μοναστηρίων, ὡς εἶπομεν.

Περὶ τῶν Ἁγίων Ἰβλιανῶν, τῶν ἐν τῷ Εὐφράτῃ.

Εἶς τῆτο τὸ Ἁγιώτατον βουνὸν τῶν Ὄρων Σινᾶ, ἦλθε καὶ ὁ Σαυμασός, καὶ διαβόητος ἐκεῖνος ἀσκητῆς, καὶ Ὁσίος Ἰβλιανός, ὁ ὁποῖος ἀσκήτηεν εἰς τὰ βουνὰ τῶν Ποταμῶν Εὐφράτης. Καὶ διὰ τῶν πολλῶν καταλύξιν, καὶ ἀλάβειαν ὅπως ἔλαβεν εἰς τῶτον τὸν Ἅγιον Τόπον, θέλωντας νὰ ἀφήσῃ ἐδῶ σήμερον τῆς καλῆς αὐτῆς ἀλαβείας, ἔφερε μασώρες, καὶ ἔξοδον ἀρχετῶν, καὶ ἔκτισε τῶν Ἐκκλησίαν τῶν παλαιῶν εἰς τῶν Ἁγίων Κορυφῶν, πλησίον τῆς πέτρας ὅπως ὁ Μωϋσῆς ἐκρύβη, ὅτε εἶδε τὰ ὀπίσθια τῶν Θεῶν. Τῶτον ἐορτάζει ἡ Ἁγία τῶν Χεῖσῶν Ἐκκλησία, Ὁκτωβεῖς ἢ.

Περὶ τῶν δύο Ἁγίων Ἀναστασίων.

Διαβοήτες, καὶ θαυμασίως ἀνδρας γνωρίζει, καὶ φημίζει ἡ Ἁγία τῶ Θεῶν Ἐκκλησία τῶν δύο Ἁγίων Ἀναστασίων, ὅπως ἔγινον Ἡγούμενοι εἰς τὸ τοῦ Ἁγίου Ὁροῦ, ἔξ ἧ καὶ Συναίται ἐπονομάζονται. Ἀπὸ τῶν ὁποίων ὁ εἷς εἶναι παλαιός, καὶ τῆς Ἐκκλησίας Μέγας Διδάσκαλος. Διότι συνέγραψε, καὶ ἀφῆκεν εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικῆς βιβλία πολλὰ, καὶ ἀξιόλογα, τὰ ὅποια καὶ ἕως τῆς σήμερον δέσκονται. Περιέχουσι δὲ θαυμασὰς διηγήσεις εἰς τὴν Θεῶν Γραφῶν, καὶ ἑτέρας λόγους εἰς διαφορὰς ὑποθέσεις. Οὗτος, ὑπερον διὰ τὴν πολλὴν τῆς Ἀγιότητος, καὶ τὴν ὑψηλὴν τῆς Διδασκαλίαν, δεῦν ἔμεινε μέχρι τέλους εἰς αὐτὴν τὴν ἔρημον, ἵνα μὴ κρύπτηται ὁ λύχνος ὑπὸ τὸν Μόδιον, ἀλλ' ὡς τῆς Ἁγίας Πνεύματος ἐζητήθη ὑπὸ τῶ Κλήρος τῶν Ἀντιοχείων, καὶ ἐχειροτονήθη Πατριάρχης Θεσπρόλεως Ἀντιοχείας, καὶ ὅπως ὁ λύχνος ἐτέθη ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ ἔλαμψε εἰς τὸν Κόσμον ἅπαντα. Οἱ δὲ ἄλλοι Ἀναστασίους εἶναι νεώτεροι, εἰς τὸν καιρὸν Νικολάου τῶ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, ὅπως τὸν ὁποῖον γράφει ὁ αὐτὸς Πατριάρχης Νικόλαος τὰ κεφάλαια τὰ διὰ τῶν εἰχῶν, ὅπως δέσκονται εἰς τὸ τυπικὸν τῆς Ἐκκλησίας, περὶ Διατῆς Μοναχῶν.

Περὶ τῶ Ἁγίου Ἰωάννου τῆς Κλίμακος.

Περὶ τῶ Ἁγίου Ἰωάννου τῆς Κλίμακος περιττὸν εἶναι τὰ γράφωμεν. Διότι αὐτὸς μόνος τὰ ἑκάστη τὸν ἑαυτοῦ τὰ ἔγραπτον εἰς ὄλιγον τὴν Οἰκουμενῶν μετὰ τὸ θαυμασόν τῶ βιβλίον ὅπως ἔγραψε, περὶ Ἀσκητικῆς, καὶ θαυμασίας Διαγωγῆς τῶν Μοναχῶν, τὸ ὁποῖον ἐμέρισεν εἰς τεσσαρὰ κεφάλαια. Δείχεται γὰρ καὶ ἀλήθειαν μετὰ ἐκεῖνα, τεσσαρὰ μεγάλας, καὶ θαυμασὰς ἀρετὰς, τῶν ὁποῖων ὅποιος διωχθῆναι καὶ κατορθώσῃ καὶ ἀκρίβειαν, καθὼς ἐκεῖνος γράφει, δεῦν θέλει τὸν ἐμποδίσῃ βέβαια κανεὶνα παρῶν καὶ μὴ φάσῃ καὶ ἀναβῆναι εἰς τὴν διαγωγὴν ἐκεῖνων, καὶ ἀπλυσάτῃ ζωὴ τῶ Μακαρίου Ἀγγέλων. Τέτοις τὴν μνήμην τελῆ ἡ Ἁγία τῶ Χριστοῦ Ἐκκλησία δις τὸ χρόνον, ἀπᾶς εἰς τὴν τεσσαρῶν τῶ Μαρτίου Μηνός,

νός, καὶ ἄλλοτερον τῆ τετάρτῃ Κυριακῇ τῆς Ἁγίας Τεσσαρακοστής, καὶ τὴν τῶν τυπικῶν. Τῶτος ἔγινον Ἡγούμενος εἰς τὸ τοῦ Μοναστηρίου. Ὅμως εἶχε καὶ τὸ ἀσπῆλαιον τῆς ἀναχωρήσεως τὸ μακρὸν ἀπὸ τὸ Μοναστήριον, ὡς ἔξ μίλια, τὸ ὁποῖον φαίνεται ἕως τῆς σήμερον, καθὼς καὶ παρῶτερον εἶπομεν.

Περὶ τῶ Ἀββᾶ Ἡσύχιου τῶ Χωρηβίτου, τὸ πρότερον ἀμελῆς, καὶ μετὰ ταῦτα μετανοήσαντος, καὶ μετὰ θάνατον μὴ ἀρεθεύτος.

Οὗτος ὁ Ἱερός Ἰωάννης, ὁ τῆς Κλίμακος λέγων, εἰς τὸ 5. κεφ. τὸ ὁποῖον ἐπιγράφει, περὶ μνήμης θανάτου, φέρει εἰς παράδειγμα τῆς μνήμης τῶ θανάτου κάποιον θαυμαστὸν ἀνδρα τὸ ὄνομα τῆς Ἡσύχιου, τὸν ὁποῖον ἐπονομάζει χωρηβίτην, διότι ἑκατόκινα ἐπαῖον εἰς τὸ τοῦ Ὁροῦ τὸ Χωρηβ, τὸ καὶ Σινὰ λεγόμενον. Λέγει λοιπὸν, ὅτι τῶτος ὁ Ἡσύχιος ἦτον εἰς τὴν ζωὴν πολλὰ ἀμελῆς, καὶ ἀκηρὸς εἰς τὴν ἀρετῆν, χωρὶς ναὶ ἔχη καμμίαν φροντίδα διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς τῆς. Ἀδελφῆται ὅμως εἰς θάνατον, καὶ διὰ τῶν ἔδραμον ὅλοι οἱ Ἀσκηταὶ τῶ Ὁροῦ, καὶ τὸν ἐπαράσεκαν. Αὐτὸς δὲ ἐγίνετο εἰς ἑκείνην μεγάλῃ, καὶ πάλιν ἦλθεν εἰς τὸν ἑαυτοῦ τῶ, καὶ διὰ τῶν παρεκάλεσε τῶν Ἀδελφῶν ναὶ ἀναχωρήσῃ ἀπὸ ἐκεῖ, καὶ ναὶ τὸν ἀφήσῃ. Ἀναχωρησάντων δὲ ἐκείνων, αὐτὸς ἔκτισε τὴν θύραν τῶ κελλίου τῶ, καὶ ἔμεινε μετὰ μόνος τῶ, χρόνος δώδεκα, μὴ τρώγωντας ἄλλο, παρὰ ἄρτον ξηρὸν, καὶ ὀλίγον ὕδωρ. Καὶ λογιζόμενος καὶ νοῦν ἐκεῖνα ὅπως εἶδεν εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἐκστάσεως τῶ, ἔχων ἀπὸ τῶ ὀμμάτια τῶ ποταμῶν δακρῶν. ἔχωντας δὲ τοῖσιν λογισμῶν, ποτὲ δεῦν ἄλλαξε τὸ ἦθος τῶ προσώπου τῶ, μήτε ὠμίλει, μήτε ἔδειχνε πρόσωπον θρηνητικῶν, ἢ κλαίουτος, μόνον τὸ δάκρυον κινέμενον ἀπὸ τῶς εὐδοσεως σωτηριεῶν, καὶ ἀφῶν θρηνητικῶν τῆς καρδίας τῶ ἐπρεχεν ἀκατάπαυστα. Ὅταν δὲ ἐμέλλε ναὶ ἀποθανῆναι, αὐοῖσαν τὴν πόρταν τῶ κελλίου τῶ, καὶ εἰσέβησαν μετὰ οἱ Συνασκηταί τῶ, καὶ ἐρωτῶντες του ναὶ τῶ εἶπῃ κανεὶνα λόγον δι' ὠφέλειαν τῆς ψυχῆς τῶν, δεῦν ἤκουσαν ἄλλο ἀπὸ τῶ σώματος, παρὰ τῶτον μόνον τὸν λόγον. Συγχωρησάτε μοι Ἀδελφοί, καὶ Πατέρες, ὑδεῖς ἀνθρώπων, ὅπως γνωρίσει ποταπὴ εἶναι τῶ θανάτου ἢ ἐπιθυμίας, διδάσκει ναὶ ἀμαρ-

ἀμαρτίῃ. Λοιπὸν ἀφ' ἧ ἀπέθανεν, τὸν ἔφερον, καὶ τὸν ἔθαψαν εἰς τὸ κοιμητήριον τότε τῶ Μοναστηρίου, καὶ εἰς ὀλίγας ἡμέρας ἀνοίξαν πάλιν τὸ κοιμητήριον, καὶ δευ' ἡμέρη τὸ Λεβανόν τε. Ὁ δὲν ἐθαύμασαν, πῶς ὁ Θεὸς ἐδόξασε τοιαυτῶς, καὶ ἐτίμησεν ἐκεῖνον τὸν ἀμελή Μοναχόν, διὰ τὴν μεγάλην τε μετανοίαν, ὡς εἶναι καὶ εἰς παράδειγμα καλὸν τῆς μετανοούτων με ἀληθινῶς μετανοίαν. Τῆτο, λέγω, τὸ διηγείται αὐτὸς ὁ τῆς Κλίμακῶ Γωάννης, ὅχι πῶς τὸ ἤκασεν, ἀλλ' ὅτι ἦτον καὶ αὐτὸς παρών.

Περὶ ἐτέρων Μοναχῶ ἀωνύμων, ἐν τῷ Θωλᾷ καθεζομένων,
καὶ ὑπὸ τῆς τῶ θανάτου μνήμης ἄξιον,
καὶ ὡς νεκρῶ γινόμενα.

Τὸ πᾶν εἶναι μακρὰν ἀπὸ τὸ Μοναστήριον, πρὸς δυσὶν Ἡλίου, ἕως πρῶτε μίλια, ὁ ὅποιος καὶ ἕως τῆς σήμερον Θωλᾶς ὀνομάζεται. Ἐκεῖ κατώκων πολλοὶ ἡσυχασταί, καθὼς ἀκόμη φαίνονται τὰ κελιά, καὶ κατοικίαι των. Ἐχει δὲ ὁ τόπος νερὰ μέτρια μὲν, περισσότερα δὲ, παρὰ ἄλλον τόπον ἀπὸ τῶς πέριξ τόπων τῶ Μοναστηρίου. Ἐδῶ ἐκάθητο ἡσυχάζων καὶ ἕως ὡς ἀληθῶς ἡσυχαστῆς Γωάννης, ὁ τῆς Κλίμακῶ, πρὸ τῶ νὰ τὸν σῆσωσιν ἡγούμενον τῶ Μοναστηρίου. Λέγει λοιπὸν ὁ αὐτὸς εἰς τὸν αὐτὸν λόγον τὸν ἕκτον, περὶ τῶ Μοναχῶ, ὅτι ἡσυχάζεν εἰς τὸν αὐτὸν τόπον τὸν Θωλᾶν. Ὅτι τὸσον ἦτον ἡ διάνοια, καὶ ὁ νῦν τε βαπτισμῶς εἰς τὴν μνήμην τῶ θανάτου, ὅτι ἄλλο τίποτε δευ' ἐλογιάζε, μήτε ἐφαντάζετο, μήτε ἐφρόντιζε, παρὰ τὸν θάνατον. Καὶ τῆτον ἦλθεν εἰς αὐτὴν τὴν εὐνοίαν τῶ θανάτου, ὅτι πολλάκις ἐπίπτεν ἀφῶν ὡς νεκρῶ, καὶ τὸν ἐσύκωναι βασικτὸν, καὶ τὸν ἔφερον εἰς τὸ κελίον τε.

Περὶ τῶ Ἀββᾶ Στεφάνου.

Ὁ αὐτὸς Γερὸς Ἀνὴρ ὁ τῆς Κλίμακῶ διηγείται, λέγων ἐβδόμῳ, (τὸν ὅποιον ἐπιγράφει περὶ τῶ Χαροποιῶ Πεύδης,) διά τινα θαυμαστὸν Ἀσκητῶν, ὀνόματι Στέφανου, λέγων ἕτω.

Κάποιος Στέφανος Μοναχὸς, ὅτι κατὰ κεῖ ἐπιταῦδα εἰς τὸ ὄρος τὸ Σίναϊον, ἀγαπῶντας πολλὰ τὸν ἐρημικόν, καὶ ἡσυχαστικὸν βίον, ἔχωντας πολλὰς χρόνους εἰς τῶς ἀγῶνας τῆς ἀσκήσεως, σολισμῶς μὲ πολλὰς ἀρετῶν χάριτας, ἄσχετος μὲ νησιῶν, καὶ δάκρυον, εἶχε τὸ κελίον τε εἰς τὴν κατάβασιν τῶ ὄρους, ὅτι τὸ σπήλαιον τῶ Προφήτου Ἡλίου, ἦγεν ὑποκάτω τῆς Ἀγίας Κορυφῆς. Οὗτος, λέγει, ἐπιθυμῶντας ἀλλῶν σπουδῆρα, καὶ σκληρωτέραν ζωὴν, ἀνεχώρησεν ἀπὸ τῶ ὄρος τὸ Σίναϊ, καὶ ὑπῆγε μακρὰν ἀπὸ τὸ Μοναστήριον, ἕως ἐβδομήκοντα μίλια, εἰς εὐὰ τόπον ὀνομαζόμενον, Σίδης, σκληρὸν, καὶ ὑπερημεῖον ἀπὸ κάθε πρᾶγμα, καὶ ἀπὸ ἀνθρώπων ἀπέρασεν, καὶ ἀδιάβατον. Ὡς ὅτι ὁ αἰδιδιμος ἕως γέρον διεμίειν πολλὰς ἡμέρας χρεῖς νὰ βάλῃ κάμμιναν τροφὴν εἰς τὸ σῶμα τε. Λοιπὸν ἀφ' ἧ ἔκαμεν ἐκεῖ καιρὸν περιστὸν μὲ σκληραγωγίαν ἀμετρον, καὶ ζωὴν καὶ πολλὰ σπουδᾶν, ἐκδυμῆθη πάλιν πρὸς τὸ τέλος τῆς ζωῆς τε, καὶ ἀνέβη εἰς τῶτο τὸ Ἅγιον ὄρος, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ὑπερτέραν κατοικίαν τε. Εἶχε δὲ καὶ δύο μαθητὰς ἀπὸ τῶ Γεροσόλυμα λίου Δλαβεστάς, οἱ ὅποιοι ἐφύλαττον αὐτὸ τὸ κελίον τε τῆς Ἀγίας Κορυφῆς, ὅσον καιρὸν αὐτὸς ἔλειπεν ἀπὸ ἐκεῖ. Λοιπὸν ἀφ' ἧ ἦλθεν, ἀσθενῆσεν ἀρρώστια μεγάλην, μὲ τὴν ὅποιαν καὶ ἐτελειώσεν. Ὁμῶς πρὸ μιᾶς ἡμέρας τῆς τελευτῆς τε, ἐγένετο ἄσχετος, καὶ ἔχωντας τὰ ὀμμάτια τε ἀνοικτὰ, ἐσοχάζετο εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ ἀριστερὰ μέρη τῆς κλίνης τε, καὶ ὡσαύτῃ τὸν ἄσχετον νὰ δώσῃ ἀπαραιτήτως ἀπολογία διὰ τὰ ἔργα τῆς ζωῆς τε, ἔττι ἀπεκρίνετο. Ἡμεῖς δὲ, (λέγει ὁ Κλίμαξ Γωάννης) ὅτι τὸν παρεσέκαμεν, ἠγάκαμεν τὰ λόγια τε, ὅμως δευ' ἐβλέπομεν μὲ ποῖον ποιεῖ τὴν ὀμιλίαν τε. Ἐλεγε δὲ κάμμιναν φορᾶν, ὡς ἐρωτῶμεν, καὶ ἀποκρινόμεν, ἔττι εἶναι ἡ ἀλήθεια, ἀλλὰ διὰ τῶτο σιγήσασα τῶς χρόνους. Καὶ ἀλλῶν φορᾶν ἔλεγε, ὅχι καὶ ἀλήθειαν ψάδεσθε, τῶτο δευ' το

τὸ ἕκαμα. Ἐπειτα πάλιν ἔλεγε, ναὶ ἀληθῶς τὸτο τὸ ἕκαμα, ναὶ, ἀλλὰ ἔκλαυσα, καὶ ὑπηρετήσα. Καὶ ἄλλω φορά ἔλεγε, καὶ ἀλήθειαν ἀδίκως μὲ συκοφαντεῖτε, καὶ μὲ κατηγορεῖτε. Καὶ πάλιν εἰς ἄλλα τινα ἔλεγε, ναὶ ἀληθῶς, δεῦ ἔχω εἰς τὸτο τί νὰ εἰπῶ, ὅμως ἐλπίζω εἰς τὸν Θεόν, ὅτι εἶναι Ἐλεήμων. Καὶ ἦσαν, λέγει ὁ Ἰωάννης τῆς Κλίμακῃ, ταῦτα τὰ λόγια εὖα θάματα φεικτὸν, καὶ φοβερὸν, καὶ εὖα κειθήλιον ἀθεώρητον, ὅτι δεῦ εἶχε κἀμμίαν συγχώρησιν, ὅμως τὸ φοβερώτερον ἦτον, πῶς τὸν κατηγοροῦν εἰς ἁράγματα, τὰ ὅποια ποτὲ δεῦ ἔφραζε. Θαυμάζει ἔπειτα πῶς ὁ τοῖστῃ Ἀσκητῆς, ὅτι εἶχε πῶς χρόνους εἰς τὴν ἡσυχίαν μὲ ὑπερβολικὰς κόπας, καὶ νηστείας, καὶ δάκρυα, ἔμενον ἀναπολόγητῃ εἰς κάποια πταίσματα ὅτι τὸν Ἰεζαζόν, καὶ ἔλεγε ναὶ, εἰς τὸτο δεῦ ἔχω τί νὰ εἰπῶ. Καὶ μάλιστα, λέγει, ὅτι ἠξιώθη τοῖστῃ χαρισμάτων αὐτὸς ὁ Στέφανῃ νὰ ἡμερώη τὰ ἄγεια θηρία. Διότι κάποιοι Μοναχοὶ τῆ διηγήθησαν μὲ ἀλήθειαν, πῶς ἡμέρωσε, καὶ ἔτρεφεν εὖα Λεοντόπαρδον, ὁ ὅποιῃ καθ' ἡμέραν ὑπήγαγεν εἰς τὸ κελλίοντες, καὶ τὸν εὐεῖσκε, καὶ τῆ ἔδιδε φαγί, καὶ πάλιν ἀνεχώρει, καὶ ἀπῆρχετο εἰς τὰ βουνὰ τῆς ἐρήμου.

Ταῦτα, καὶ ἕτερα πλεῖστα διηγῆται ἔστῃ ὁ Ἰερὸς Ἰωάννης, ὁ τῆς Κλίμακῃ, εἰς τὸ βιβλίοντες, περὶ τῆς Ἁγίων Ἀσκητῶν, ὅτι εἰς τὰς καιρῶς τῆς δεισκοντο, καὶ ἡσυχάζον εἰς τὸτο τὸ Ἁγιώτατον Ὄρῃ. Πλὴν ἡμεῖς τῶς μόνους ἐσημειώσαμεν, διὰ νὰ καταλάβῃ τινὰς ἀπὸ ἐτέρας, ποταποὶ ἦσαν καὶ οἱ ἄλλοι, καὶ μὲ τίνας καθαρωτάτας ψυχὰς ἐλαμφοῦντο Ἰε ἀρχῆς τῶτῃ ὁ Ἁγιῃ τῶτῃ. Ἀλλὰ διὰ νὰ γνωρίσῃ καθ' εὖας πῶς καὶ ἕτερα ἀπὸ ἐτέρας, καὶ ἕως εἰς τὰς καθ' ἡμῶν χρόνους δρέθησαν αὐτοὶ παραπλήσιοι τῆς ἀρετῆς ἐκείνων, θέλομεν γράψῃ ἀκόμη εὖ, ἢ δὴ διηγήματα, περὶ τῶν μεταγενεστέρων Ἀσκητῶν, ἐνταῦθα καλῶς, καὶ θεοφιλῶς βιωσάντων, τῆ ὁποίων τὰ λείψανα μαρτυροῦσιν ἀκριβῶς τὴν αὐτῶν Ἁγιότητα, δεισκόμενα ἕως τῆς σήμερον εἰς τὸ κοιμητήριον.

Περὶ τῆς δὴ εὐγενῶν Ἀδελφῶν, τῆ ἀπὸ τῆς πολέμου ὑποσφρόντων, καὶ γενομῶν Μοναχῶν.

Τούτων τῆ δὴ νέων, καὶ Ἀδελφῶν καὶ σάρκα, τὸν χρόνον, καὶ τὸ ἔστῃ, ὅτι ἦλθον εἰς τὸτο τὸ Μοναστήριον, καὶ ἐμόνασαν, δεῦ ἔχομεν ἀκριβῶς νὰ εἰπῶμεν, ἀλλ' ἔδῃ τὴν πατεῖδα, καὶ τὸ γένος τῶν. Ὅμως λόγῃ ἀρχαῖῃ εἶναι, ἀνωθεν ἐκ Πατέρων εἰς ἡμᾶς φάσας, ὅτι ἔστι οἱ δὴ νέοι ἦσαν Ἀδελφοὶ καὶ σάρκα, καὶ δεισκοντο εἰς τὸν Πόλεμον. Πῆ δῃ τὸ ἔστῃ ὁ Πόλεμος, δεῦ ἐμάθομεν. Διότι καὶ τὸν Μωάμεθ ἐγένοντο εἰς ταῦτα τὰ μέρη συχνοὶ, καὶ διάφοροι Πόλεμοι.

Οὗτοι λοιπὸν ὑποσφρόντες ἀπὸ τὸν Πόλεμον, ἦλθον εἰς τὸ Μοναστήριον. Οἱ δῃ ἁροεσῶς τῆς Μοναστείας, καὶ οἱ λοιποὶ Πατέρες τῆς ἐδέχθησαν φιλοφρόνως, καὶ τὰς ἀπέτασαν ἀπὸ τῆς κόπης τῆς ὁδῆς, καὶ τῆς Πολέμου. Ἐν μίᾳ γὰρ τῆς ἡμερῶν τῆς ἐπῆρευ ὁ ἁροεσῶς ἔξω ἀπὸ τὸ Μοναστήριον εἰς τὸ περὶβολάκι ὅτι εἶναι ἐμφοροῦν εἰς τὴν πόρταν, εὖτα εἶναι καὶ τὸ τῆς Πατέρων κοιμητήριον. Ἦτον δῃ καιρὸς τῆς σύκων, εὖας γουῦ ἀπὸ τῆς δὴ ἠπλωσε τὴν χεῖρά τῆ νὰ κόψῃ εὖα σύκον ἀπὸ τὴν σκυλῶ νὰ φάγῃ. Οἱ δῃ ἁροεσῶς τῆ ἔπει νὰ μὴ τὸ πάρῃ, ὅτι εἶναι μέγα ἐπιτίμιον. Οἱ δῃ νέῃ ὡταῦ ἀνθρωπῃ κοσμικὸς, ἐθαύμασε λέγωντας, τί εἶναι τὸτο, Πάτερ τὸ μέγα ἐπιτίμιον; Ἀρχισε γουῦ ἐκεῖνῃ νὰ διηγῆται εἰς τὰς νεῖς τὴν τάξιν, καὶ τὸν Κανόνα τῆς Μοναστείας, ὅτι δεῦ ἔχουσιν ἄδικαια ποτὲ ἔξω ἀπὸ τὴν Τράπεζαν νὰ φάγωσι τίποτε. Ἀλλὰ καὶ μέγα ἐπιτίμιον εἶναι νὰ μὴ κόψῃ τινὰς μίτη μίαν ὀπίρραν, εἰμήπερ ὁ γεωργὸς ὅτι τὰς γεωργεῖ. Ἀκούτες οὖν οἱ νέοι ἠρώτων ἀκριβῶς, καὶ Ἰεζαζόν ὅλας τὰς τάξεις, καὶ τῆς Κανόνας τῆς Μοναστείας. Ὡς δῃ πάντα καταλεπτῶς διηγήσατο αὐτοῖς ὁ ἁροεσῶς, ὑπερθαυμάσαντες οἱ νέοι κατεπύγησαν, καὶ ἔπει. Τῆ καὶ τῆ ἀλήθειαν εἶναι ἢ ἀληθῶς μακαρία ζωῆ. Καὶ λοιπὸν ἀπαρησάμενοι πατεῖδα, γού, καὶ ὑπαρξίαν, καὶ πάντα τὰ ἐν τῷ Κόσμῳ, ἔμειναν, καὶ ἔγιναν Μοναχοὶ, καὶ ἀσκηταὶ δοκιμώτατοι. Δεῦ ἐσάθησαν ὅμως ἕως τέλους τῶν μέσων εἰς τὸ Μοναστήριον, ἀλλ' ἀνέβησαν εἰς τὸ βουνὸν μίᾳς ἀκρῆς κορυφῆς τῆ Ὄρος, μακρῶν κάτωθεν ἀπὸ τὴν Ἁγίαν Κορυφῶν, πρὸς

Βορρῶν αἴεμον, ὡς εἷα μίλιον. Τὰ δὲ τῶν Δείψανα Δείψανται πλὴν σήμερον εἰς τὸ κοιμητήριον, εἰς εἷα τόπον χωρὶς. Εἶναι δὲ ἀκόμη σφιδδουμένα μετὰ τὰ σιδηροποκάμισα. Διότι ἀπὸ τότε δευτὰ ἔρριψαν ἀπὸ ἐπάνωτων. Καὶ ταῦτα μετὰ καὶ περὶ τῶν.

Οὐ γὰρ πολλῶν δὲ χρόνων ἦσαν εἰς τὸτο τὸ Μονασήριον, καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἀνδρες ἐσάρετοι, καὶ βίβι καθαρῆς, τῆς ὁποίων τὰ Δείψανα, μετὰ εἰς τὸ κοιμητήριον, μαρτυροῦσι πῶς Δείσκονται πλὴν σήμερον εἰς πλὴν χάλειν τὰ Θεῶν. Ὅτι λογῆς εἶναι εἰὸς Πνευματικῆς Δείψανον, Σεραιῶν λεγομένων, ἐκ Δαμασκῆς. Καὶ ἐτέρῃ Μοναχῆς, Γέροντος τῆς Συναγωγῆς, Ματθαίου λεγομένου, ἀπὸ πλὴν Κόσμου τῆς Πελοποννήσου, ἐκ χώρας λεγομένης μετὰ τὸ πάλαι, Συκιονία, τῶρα δὲ, Βασιλικῆς. Ὅστις εἶχεν ἀκραν ἀκτιμοσιῶν, καὶ νησιῶν ὑπέμετρον. Οὐδὲ γὰρ Δείσκοντο ἄλλοι εἰς τὸ κελίον τὸ, εἰμὴ ὅσα ἐφόρει ἐπάνω τῆς. Ἡ δὲ τροφή τῆς ἦτον ἄρτος ξηρὸς, καὶ ὀλίγον ὕδωρ. Ἀλλ' ὁμοίως τότε, καὶ ἄλλως, ὅσοι ἦσαν τὰς ὑπερέβαινον δύωτινες, ἦγαν.

Καποὶ Γερομόναχος Κρητικὸς, ἐκ Πόλεως Ρυθύμης, ὀνομαζόμενος Ἰγνατίου, ὅστις ἦτον ἐκ νεότητός τῆς εἰς τὸτο τὸ Ἀγιώτατον Μονασήριον. Εἶχε δὲ καὶ εἷα ὑποτακτικῶν ἀπὸ τὸ Κασελάροστον, ὀνόματι Νικαύδρον. Οὗτοι ἐπιθυμοῦντες νὰ ἰδῶσι καὶ τὰ ἡσυχαστήρια τὰ Ἁγίῳ Ὄρει, τὰ καὶ Ἀθῶν λεγομένης, ἀπῆλθον ἐκεῖ, καὶ διετελεσαν χρόνους πέντε. Καὶ πάλιν ὑπέσρεψαν εἰς τὸ Μονασήριον τὸτο τὰ Ἁγίῳ Ὄρει Σινᾶ, ὅπερ τὸ φῶρον ἀπετάξαντο, (μεῖζονα ταύτης ἡσυχίας δεῖν μὴ δυνάμενοι.) Ἡ τὸν δὲ καὶ ἀλήθειαν καὶ ὁ Πνευματικὸς Ἰγνατίου δοκιμώτατος, καὶ ἐσάρετος, ἔχων ἀκτιμοσιῶν ἀκραν, καὶ ἐγκράτειαν, καὶ ἀκατάπαυστον ἔργον πλὴν προσδελῶν. Πολὺ δὲ μάλλον τῷ μέτρῳ τὸν ὑπερέβη ὁ ὑποτακτικὸς αὐτῆς Νικαύδρου. Διότι εἰς περισσοτέρῃ ἐγκράτειᾳ ἔδωκεν ἐκεῖ τὸν ἑαυτῶν τῆς, καὶ εἰς ἀπερείργον, καὶ ἄκοντον ὑποταγῆν τῆς γέροντός τῆς, καὶ χεδὸν εἶπεν, ἔφθασεν, ὡς ἐδόκει, εἰς τελείαν ἀπάθειαν. Οὐδεποτε γὰρ ἐφάνη, μήτε χαίρων, μήτε λυπέμενος, ἀλλὰ πάντοτε ἴσατο εἰς εἶ, καὶ τὸ αὐτὸ ἦδον, ἔχων πρὸς πάντα λόγον μίαν, καὶ πλὴν αὐτῶν ἀπόκλεισιν, πλὴν συνήθη τοῖς Μοναχοῖς, ἦγαν τὸ, Εὐλόγησον Πάτερ, βάλλων ἀεὶ πατὲρ τοῖς πασι καὶ μετανοίᾳ. Ἐκοιμήθη δὲ ὁ Νικαύδρου πρὸς

πῆτερα ἀπὸ τὸν Πνευματικῶν εἷα χρόνον, καὶ μικρόν τι πρὸς. Εἰς γὰρ τὸν χρόνον αὐοῖσαν οἱ Πατέρες τὸ κοιμητήριον νὰ βάλλων ἄλλον Ἀδελφόν. Καὶ δευτὸς ὁ τὸ Νικαύδρου Πνευματικὸς εἰσέβη μετὰ νὰ ἰδῆ τὰ ὑποτακτικῶν τὸ Δείψανον, καὶ τὸ εὖρε σῶον, καὶ ἀκέραιον ἔχον τὸ χῶμα ὡς κρόκκον, καὶ βρύον μῦρα καὶ ἀλήθειαν. Σχίσας οὖν τὸ πάλιν ὅπερ τὸν εἶχον σαβακωμένου, καὶ ἰδὼν, καὶ ἐπηγαλισάμενος, καὶ ἀσπασάμενος αὐτὸν, δὲ γῆκεν ἔξω ὑπογελῶν μικρόν τι, ἔχον καὶ εἰς τὰ ὀμμάτια τρέχον ὀλίγον δάκρυον. Εἶπε δὲ τὸτο μόνον, δὲ χαλεπῶς οἱ Κύριε ὅτι ζῶντά με ἐτι ἐπληροφόρησας. Ἐζήτησε δὲ ἀπ' ἐ τοῦ εἶδεν, ἡμέρας μόνον τεσσαράκοντα, καὶ ἐτελειώθη καὶ αὐτὸς ἐν Κυρίῳ, πληροφορηθεὶς ὅτι ὁ ὑποτακτικὸς τῆς ἐκέρδησε τὰς κόπας τῆς Θεαρῆς ὑπομονῆς τῆς, καθὼς ἔδειχεν τὸ Δείψανόν τῆς.

Τοσαῦτα ἐκ τῆς πολλῶν, τῆς καὶ καιρῶς βιωσάντων ἐταῦθα Ὀσίων, ὅσους ἡ μνήμη μᾶς παρέστησε. Διότι νὰ λέγη τινὰς, καὶ νὰ γράφῃ ὅλους τὰς Θεαρῆς, καὶ Ἁγίους ἀνδρας, ὅπερ κατώκησαν εἰς τὸτο τὸ Ὄρει πρὸ τῆς νὰ κτιθῆ, ἢ καὶ ἀπ' ἐ ἐκτίσθη τὸτο τὸ Σεβάστιον Μονασήριον, βέβαια δελεῖ πῆτι εἰς ἐκκλησια μὲγαλῶτατον, ὡς ἐπιχειρῶν τοῖς ἀδωάτοις. Εὐκολώτερον γὰρ εἶναι νὰ μετρήσῃ τινὰς πλὴν ψάμμον τῆς Θαλάσσης, καὶ τὰς ἀσέρας τῆς Οὐραῆς, πολὺν εἶπεν, παρά νὰ καταειδημῆ τὰς Ἁγίους Ἀσκητῆς, καὶ Μάρτυρας, ὅπερ κατώκησαν εἰς αὐτὸ, ὅσοιτε παλαιοὶ, καὶ ὅσοι νέοι, ὅσοι κατονομασμένοι, καὶ ὅσοι ἀκατωνομαστοί.

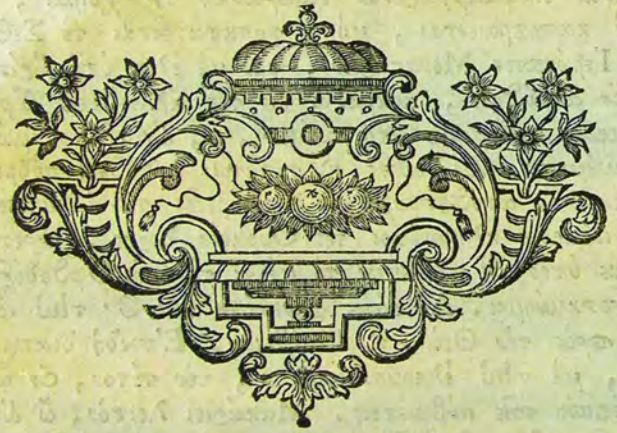
Ἀλλὰ καὶ ταῦτα τὰ ὀλίγα διηγησάμεθα, διὰ νὰ γνωρίσῃ κάθε δισεβῆς, καὶ Ὀρθόδοξον τέκνον τῆς Ἁγίας Καθολικῆς, καὶ Ἀποστολικῆς Ἀνατολικῆς τῆς Χριστῆς Ἐκκλησίας, ὅτι ἀγκαλὰ τὸ Ἀγιώτατον ἐκεῖνο Ὄρει τῆς Σινᾶ, εἶναι κεκρυμμένον εἰς βαθυτάτας ἐρήμους, ἀλλ' ὁ Θεὸς τὸ ἔκαμε φανερὸν εἰς ὅλον τὸν Κόσμον. Μετὰ τὸ νὰ δώσῃ εἰς αὐτὸ τὸν παγκόσμιον τῆς δέκα Ἐντολῶν Νόμον. Καὶ μετὰ τὸ νὰ δείξῃ πρῶτον εἰς αὐτὸ τυπικῶς ὅλα τὰ τὰ Ἁγία Μυστήρια. Ὁ Θεὸς καὶ τὸ ἡγίασε, καὶ Ἁγίον ὀνομάζεται. Καὶ μαρτυρεῖ ὁ Δαβὶδ λέγων, Κύριε ἐν αὐτοῖς, ἐν Σινᾶ ἐν τῷ Ἁγίῳ. Ἁγίον, διὰ τί κατέβη εἰς αὐτὸ ὁ Ἁγίος Θεός. Ἁγίον, διὰ τί ἐδόθη εἰς αὐτὸ Ἁγίον Ἁγίον Θεῶν Νόμος. Ἁγίον, διὰ τί εἰς αὐτὸ προεξωγράφησαν

σαν τὰ Ἅγια, τῆς Ἁγίας τῆς Χειρῶν Σαρκώσεως Μυστήρια Ἅγιον, διὰ τί πόσον ἠγίασε, καὶ ἐδόξατε τὸ πρόσωπον τῆς Μωϋσέως, ὡς ἐκ τῆς λάμπειας αὐτῆς ἐδιώοντο οἱ Ἑβραῖοι νὰ σαθῶσιν ἑμφοροδέυτε. Διὰ τὸτο ἐχρηάζετο νὰ ἔχη κάλυμμα εἰς τὸ πρόσωπον, ὅταν ὠμίλει με αὐτός. Τὸτο ὁ Θεὸς ἠγίασε, Προφήται ἐσεβάσθησαν, Βασιλεῖς ἐτίμησαν. Καὶ ἅπαν γεῦθαι Χριστιανῶν εἰς αὐτὸ προσρέχει, ἕως τῆς σήμερον, χάριν προσκυλήσεως, ἵνα λάβῃ ἕξ αὐτῆς δόξαν. Ὁ δὲ ἐπιτίθημι πέρας τῆ περὶ τὸτο διηγήσει. Διότι ἡ ἀπειροπλοσιότης τῆς αὐτῆς χαρίτων, καὶ τὰ μεγάλα αὐτῆς μεγαλεῖα ὁρᾷ νὰ τιμῶνται περισσότερο με τὴν σωπλῆ, παρά με τὴν ἐπισημνῆ. Ὡσαύτῃς περισσότερο με ἐκπληξῆν θαυμάζονται, παρά ὅτῃς με τὸν νοῦν καταλαμβάνονται. Οἱ Παλαιοὶ Ἡλιοπολίται μὴ διωάμενοι νὰ ἐπανέσωσι κατ' ἄξιαν τὸν Ἡλίον, τὸν ἐδόξαζον με τὸν δάκτυλον εἰς τὸ σῶμα, καὶ ἐγὼ διὰ νὰ μὴ ἐλαττώσω τῆς ἐπαύσεως τὸτο τῆς ἀλογημενῆς Ὁρῆς, δέλω νὰ τῆς τιμήσω με τὴν σωπλῆ. Ἀφήμι δὲ νὰ τὸ ἐγκωμιάζωσιν ὅταν ἔχουσι Νοῦς, καὶ ψυχῆς καθαριότητα, ὡσαύτῃς τῆς Μωϋσέως. Γλωσσῶν δὲ, καὶ βίβι ὀρθότητα, ὡσαύτῃς τῆς Ἀαρῶν.

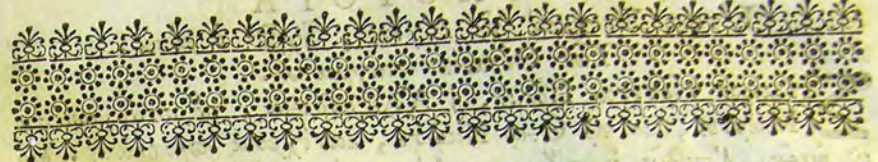
Τὸτο δὲ μόνον σᾶς ἐνθυμίζομεν ἔτι, ὅτι τὸ ἐν αὐτῶν Βασιλικῶν καὶ Σεβασμιῶν Μοναστηρίων με τὸ νὰ εἶναι πολιορκούμενοι πάντοτε, καὶ περικυκλόμενοι ὑπὸ ἀγγέλων, καὶ ἀσεβείων Ἀράβων, ὡς εἶπομεν, δέσκεται εἰς μεγαλωτάτῃν ἀνάγκῃν τῆς ἀναγκαῖον, ὑπεβλήθη δὲ, καὶ εἰς χεῖρῶν βαρυτάτων, διὰ τὰ καθήμενά, καὶ πολυάεισμα ἔξοδα ὅτῃς γίνονται πρὸς αὐτῆς. Οἱ ὅποιοι καὶ με ὅλον ὅτῃς ἀπαιτῆσι τυραννικῶς, καὶ λαμβάνουσι κτῆρον τροφῆς, καὶ ἐνδύματα αὐξουσι μᾶλλον, ἢ ἐλαττώσι τὴν κακίαν τῆς, καὶ ὅτῃς πλείονα λαμβάνουσι, ποσῶν περισσότερος πλεονεκτοῖσι, καὶ ἐπηρεάζουσι με διάφορος ἐπιβουλῆς, καὶ ἀρπαγῆς, καὶ ἀδικίας τῆς ἐν αὐτῶν ἀσχεμενῆς σεβασμῆς Πατέρας. Ὡς ἐν αὐτῶν λείψῃ ὑμῶν τῆς Εὐτεβῶν ἢ βοήθεια, καὶ τὸ ἐλεῖθ ὅτῃς νὰ χορτάξῃ τὴν ἀκαρῆσον δίψαν τῆς πονηρῆς τῆς Ἀράβων τῶν διαφθερῶς, κινδυνῶν νὰ ἀρῆ ἐκ μέσῃ, καὶ νὰ ἐρημωθῇ τὸ ποῖτον ὑπερλαμψῶν δώρημα, τὸ ὅποιον, τῆς ἄλλων ἐκείσε δαγῶν Μοναστηρίων ἐρημωθέντων ὑπὸ τῆς Βαρβαρικῆς ζυγῆς, μόνον αὐτῶν ἔμεινε, ἁρμονία Θεῶν, δόξα, καὶ καύχημα τῆς Ὀρθοδόξῃς Γένεσας, εἰς τὸ ὅποιον τῆς χεῖρας τὸ ἐνεχέμενον ὁ Θεός, ὡς

πολύτιμον κειμήλιον. Νομίζω δὲ ὅτι εἶναι καὶ τὸτο θεῖατις οικονομία, διὰ νὰ ἔχουσι αἰτίαν οἱ ἄσεβεις νὰ φάνωται τῆς ἀσεβείας ζηλωταί, καὶ εἰς τὰ τῆς Θεῶν Ἁγιάσματα ἀλαβεῖς, καὶ ἁρμόθυμοι. Ποῖον εἶναι λοιπὸν τὸ βραβεῖον τῆς ἐλευθῆρας, καὶ βοηθῶντων λόγῳ, καὶ ἔργῳ τὸ Ἁγιώτατον ἐκεῖνο Μοναστηρίον; Πόσον τὸ δίδόμενον εἰς τῆς ψυχῆς αὐτῶν θεῖον ἐλεῖθ; Τίνα, καὶ πόσα τὰ χαλεζόμενα εἰς αὐτῆς ἕξ Οὐρανῶν θεῖα χαρίσματα; Μεγάλα τῶντι, θαυμασά, καὶ ἀνεκδιήγητα. Ἐπειδὴ αὐτῆ ἐστὶν ἡ ἐλεημοσιῆ ἢ ἀποδοδεκτος, τὴν ὅποιαν προσδέχεται ὁ Θεός, ὡς τῆς Ἀβελ τὴν προσφορᾶν, καὶ τῆς Ἀβραάμ τὴν θυσίαν, καὶ τῆς Ἀαρῶν τὰ ὀλοκαυτώματα, καὶ τῆς Μάγῶν τὰ δῶρα, καὶ τῆς Μυροφόρων Γυναικῶν τὰ δάκρυα, καὶ τὰ μύρα. Αὐτῆ ἡ ἐλεημοσιῆ ἀναβαίνει ὡς θυμίαμα ἐνώπιον τῆς ζωντῆς Θεῶν. Ἐπειδὴ δὲ αὐτῆς δὲν βάλλονται εἰς τῆς κώας τὰ Ἅγια, εἰδὲ τίθειται οἱ Μαργαεῖται ἑμφοροδῆν τῆς χοίρων, ταυτῶν εἰπῶν δὲν καταφρονεῖται, μήτε καταπατεῖται τὸ Σεβάσμῆον ἐκεῖνο, καὶ Γερώτατου Μοναστηρίου, καὶ με ὅλον ὅτῃς δέσκεται, ὡς ῥόδον ἐν ἀκαύθαις, ἀνάμετα εἰς τῆς ἀλλοθῆναις Ἀραβας, ἀλλὰ διαμεθεῖ σεβόμενον ὑπὸ πάντων, καὶ ἀλαβῶς τιμώμενον, καὶ προσκυνέμενον. Δι' αὐτῆς καὶ ποσῶν φιλοθεῶν ἀνδρες ἐπισκόμενοι ἐκείτε, ἀποθησαύξουσι τῆς ἀρετῆς τὰ ἀδάματα πλέτη, εἴτε γινόμενοι κληρονόμοι τῆς Οὐρανῆς δόξης, φρεσβάδουσι ἀδιαλείπτως ὑπὲρ τῆς ἐλευθῆρας τὸ μέγα τὸτο τῆς Ὀρθοδόξῃς ἡμῶν Πίστεως προσκνήμα. Δι' αὐτῆς φανερώναι ἕκαστῶν τὴν ἀγάπῃν ὅτῃς ἔχει πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ἀλαβῆαν. Ἐπειδὴ διατηρεῖ, καὶ φυλάττει, με τὴν ἐλεημοσιῆν τῆς, τὸν πόσον, ἐν ᾧ ἔσῃ ὁ Θεός, καὶ ἐφάνῃ τοῖς ἀνθρώποις. Μακάριοι λοιπὸν, ὡς ἄσεβεις, καὶ Ὀρθοδόξοι, ὅσοι βοηθεῖτε πλοσιπαρόχως τὸ Ἅγιον ἐκεῖνο, καὶ σεβασμιῶν Μοναστηρίων, τὸ ὅποιον ἀποβλέπει μετ' Θεῶν, ὡς εἰς τὸν Ἀρκτικὸν Πόλον, εἰς τὸ ἐλεος ὑμῶν τῆς φιλοθεῶν Χριστιανῶν. Μνημόστων βέβαια ἔχετε ἀκατάπαυσον εἰς τῆς Γεραῖς, καὶ ἀναμάρτης Γερουσίας, καὶ εἰς τῆς κοινῆς, καὶ κατ' ἰδίαν προσδελχῆς τῆς ἐπιτελεσμενῆς ὑπὸ τῆς ἱερῶν ἐκείνων Ἀσκητῶν, καὶ σεβασμιῶν Πατέρων, οἱ ὅποιοι φρεσβάδουσι ἀδιαλείπτως Κυρίῳ τῶ Θεῶ, νὰ σᾶς ἀξιώσῃ νὰ ἰδῆτε ὅχι τὰ ὀπίσθια αὐτῆς, ἀλλ' αὐτὸν τὸν ἴδιον Θεὸν πρόσωπον πρὸς πρόσωπον ἐν τῆ δαίτερα αὐτῆς παρσία, καὶ ἐνταῦθα νὰ μὴ δοκιμάσῃτε τὴν φλόγα τῆς

δυσυχίῳ χάετι τῆς Ἀκαταφλέκτι Βάτι, κὶ ὑπερβείαις τῆς Παντοφῆς Αἰκατεείης. Ἡ ὁποία εἶδε νὰ εἰρήνη τὸν τροχὸν τῆς δυσυχίας, κὶ δουλείας τῆς Γεύς ἡμῶν εἰς Διτυχίαν, καὶ ἐλδοερίαν διωκεῖ, κὶ ἀμετάπτωτον, αὐτὴ ὅτῃ ἐδοκίμασε τὸν τυραννικὸν τροχὸν, διὰ τῆς ἀγάπῃς τῆς Οὐρανίης Νυμφίης τῆς, κὶ ἐσρέψεν εἰς τῆς Εὐστέβειαν τῆς πευτήκοντα Ῥήτορας, οἵτινες ριφθεύσες εἰς τῆς φλόγα, ἔπησαν ὡς φοῖνικες εἰς τῆς νέαν ζῶν, ἥς κὶ ἡμεῖς μὴ ἀποτύχομεν.

ΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΤΗΤΗΣ ΤΟΥ ΠΑΝΟΡΤΟΥ

ΜΗΝΙ ΝΟΕΜΒΡΙΩ, ΚΕ΄.

ΜΗΝΗ ΜΗΝ ΕΠΙΤΕΛΟΥΜΕΝ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΕΝΔΟΣΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΠΑΡΘΕΝΟΥ ΚΑΤ ΠΑΝΣΟΦΟΥ

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ.

Εν τῷ μεγάλῳ Ἐσπερινῷ μὲν τὸν προομιμακὸν Ψαλμὸν, τὸ Μακάριον ἀνήρ, τὸ ἀ. Ἀντίφωνον. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ἢ καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ἐορτῆς δ. καὶ τῆς Ἀγίας δ. τῆς Ἐορτῆς ἢ α.

Ὡς τῆς παραδόξες Δάματ.

Σ Ἡμερον πισοὶ χαρδίσωμεν, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, τῷ Κυρίῳ ἄδοντες, τιμῶντες κὶ τῆς αὐτῆς ἡγιασμένῳ σκλιπῷ, τῆς ἐμψυχῶν Κιβωτῶν, τῆς τὸν ἀχώρητον Λόγον χωρήσασαν. ὑποφέρειται γὰρ Θεῷ, ὑπερφύως τῆς σαρκὶ νηπιάζεσα, κὶ Ἀρχιερέδῃ ὁ μέγας Ζαχαρίας δέχεται, δφρανόμενος τῷ τῆς, ὡς Θεῷ κατοικητήριον. Δίς.

Σ Ἡμερον Ναὸς ὁ ἐμψυχῶ, τῆς Ἀγίας Δόξης, Χειρῶ τῆς Θεῶ ἡμῶν, ἡ μόνῃ ἐν γυναιξίν, Εὐλογημένη Ἀγνή, ὑποφέρειται τῷ Ναῷ, τῷ νομικῷ κατοικεῖν εἰς τὰ Ἅγια, καὶ χαίρεισι σὺ αὐτῇ, Ἰωακείμ κὶ ἡ Ἄννα τῷ Πνεύματι, κὶ Παρθεναὶ χορεῖται, τῷ Κυρίῳ ἄδουσι, ψαλμικῶς μελωδῶσαι, καὶ τιμῶσαι τῆς Μητέρα αὐτῆς.

Σ Ἦν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, Ἀποστόλων Δόξα, κὶ Μαρτύρων καύχημα, καὶ πάντων τῆς γηγενῶν ἡ ἀπακαίνωσις, Παρθενε Μήτηρ Θεῶ, διὰ ἧς σὺ τῷ Θεῷ κατηλλάγημεν. διὸ τιμῶμεν τῆς σὺ, ἐν τῷ Ναῷ τῆς Κυρίως ὑποδέξασθαι, κὶ σὺ τῷ Ἀγγέλῳ πάντες ψαλμικῶς τὸ χαίρεισι, τῆς Πανσέμνω βῶμεν, τῆς ἡμεῖς ὑποδέξασθαι.

Ἐτέρα Στιχηρὰ τῆς Ἀγίας, ἢ χ^θ ὁ αὐτός.

Τῶν Οὐρανίων ταγματῶν.

Σήμερον τέρπεται Πόλις, ἢ Ἀλεξάνδρεια, τὰ ἀπάρναάσθ
Μάρτυς, ἐν τῷ Θεῷ Ναῶσθ, κατέχουσα ποροφρόνως. διὸ
ἡμεῖς, δισεβῶς ἰορτάζομεν, Αἰκατερίνα τῷ μνήμῳσθ τῷ
σεπτῷ, ὑπερέχθ ἢ τιμώντωνσε.

Αἰκατερίνης τῷ μνήμῳ, νῦν ἰορτάζομεν, αὐτὴ γὰρ οὕτως
πάσας, τὰ ἐχθρὰ τὰς διωάμεις, ἢ λόγῳτθ καὶ ἔργῳ,
κατέειλε σέρῳσθ, καὶ Ρῆτόρων τῷ εὐσασθ. ἀλλὰ δεήσεσθ ταύ-
της, ῥῦσαι ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἐκ τῆς αἰρέσεων.

Χαίροις πανεύδοξε Μάρτυς, Αἰκατερίνα σεμνή, τὸ γὰρ Σί-
ναίου Ὁρ^θ, ἐν ᾧ εἶδε τῷ βάτον, Μωσῆς μὴ φλεγο-
μεύθ, ἐν τῷ Χειρὸς, τὸ θεάρεσον σκλιῶσθ, νῦν μεταθεῖς
σε φυλάττει ἕως καιρῶ, τῆς δατέρας παρσῆας αὐτῆ.

Δόξα τῆς Ἀγίας. ἢ χ^θ β.

Χαρμονικῶς τῇ πανηγύρει, τῆς Θεοσόφθ Μάρτυρ^θ Αἰκατε-
ρίνης, σινδράμῳμεν ᾧ φιλομάρτυρες, καὶ ταύτῳ τῆς
ἐπαίνῳις ὡς αὐθεσι κατασέψῳμεν, χαίροις βοῶντες αὐτῇ, ἢ ἢ
φλυάφῳν Ρῆτόρων, τῷ δρασυομίαν ἐλέγξασθ, ὡς ἀπαιδα-
σίαις ἀνάπλεων, καὶ τῶσθ πῆσιν θεῖαν χειραγωγῆσασθ.
χαίροις, ἢ τὸ σῶμα πολυπλόκοις βατανοῖς ἐκδῶσθ, δι' ἀγά-
πῳ τῷ Ποιητῶσθ, καὶ μὴ καταβληθεῖσθ ὡς ἀκμῳν ἀνάλωτθ.
χαίροις, ἢ τῆς αἰῶ μοναῖς, ἀντάξια ἢ πόνων εἰσοικιθεῖσθ,
καὶ Δόξης αἰώνις κατατρυφήσασθ, ἢ ἐφιέμενοι οἱ ὑμνωδοῖσθ,
τῆς ἐλπίδ^θ μὴ ἐκπέσωμεν.

Καὶ νῦν, τῆς Ἐορτῆς. ἢ χ^θ πλ. β.

Σήμερον τὸ εἶψη ἢ πῆσιν σινελδόντθ Πνευματικῶς πανη-
γυεῖσῳμεν, καὶ τῷ Θεοπαῖδα Παρθεῖον ἢ Θεοτόκον,
ἐν Ναῶ Κυεῖς ποροσαγομεύθ, δισεβῶς ἀνδρημῆσῳμεν, τῷ
ποροκλεχθεῖσῳ ἐκ πασῶν ἢ γενεῶν, εἰς κατοικηθῆσῳ τῷ
Πανταάκτῳ Χειρῶ, καὶ Θεῶ ἢ ὅλων, Παρθεῖοι λαμπαθη-
φορῶσθ ποροπορδέσθ, τῆς Αἰεπαρθεῖς τιμῶσθ τῷ σεβάσ-
μιῳ πορόδον. Μητέρες λύπῳν πᾶσαν ἀποδέμεναι, χαρμονι-
κῶς σινακολεθεῖσῳ τῷ Μητέρα τῷ Θεῶ γενομεύθ, καὶ
τῆς χαρᾶς τῷ Κόσμῳ τῷ πορόξενον, ἀπαντες οὗ χαρμονικῶς
τὸ χαῖρε σῶ τῷ Ἀγγέλω ἐκβοήσῳμεν. Κεχαελομεύθ, τῇ
καὶ ποροσβλέσθ ὑπὲρ τῆς ψυχῶν ἡμῶν.

M Εἰ-

Ἐἰσοδ^θ, τὸ, Φῶς ἰλαρόν, καὶ τὰ Ἀναγνώματα.

Προφητείας Ἠσαῖε τὸ Ἀνάγνωσμα.

ΤΑ' δε λέγει Κύρι^θ, πάντα τὰ ἔδθ σινῆχθθται ἄμα,
καὶ σιναχθθῆσῳται ἄρχοντες ἢ αὐτῶν. τίς ἀναγγελεῖ
ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἢ ἀρχῆς τίς ἀκρῶσθ ποιῆσει οὖν;
ἀγαγέτωσθ τὸς Μάρτυρας αὐτῶν, ἢ δικαιοθῆτωσθ, ἢ εἰπά-
τωσθ ἀληθῆ. Γίνεθέμοι Μάρτυρες, ἢ ἐγὼ Μάρτυς, λέγει
Κύρι^θ ὁ Θεὸς, ἢ ὁ πᾶσθμ, ὃν ἢελεξάμῳ, ἢνα γινῶτε ἢ
πισθῶσθῆμοι, ἢ σινῆτε ὅτι ἐγώεμι. ἢποροθεῖμ ἐκ ἐγενε-
το ἄλλ^θ Θεὸς, ἢ μετ' ἐμὲ ἐκ ἔσθ. Ἐγώεμι ὁ Θεὸς, ἢ ἐκ
ἔσθ παρῆ ἐμῶ ὁ σῶζῳν. Ἐγὼ ἀνήγγελα ἢ ἔτωσθ, ἀνεῖδῳσθ,
καὶ ἐκ λῶ ἐν ὑμῶ ἀλλοτε^θ. ὑμεῖς ἐμοῖ Μάρτυρες, ἢ ἐγὼ
Μάρτυς Κύρι^θ ὁ Θεὸς. Ὅτθ ἀπ' ἀρχῆς ἐγώεμι, ἢ ἐκ ἔσθ
ὁ ἐκ τῆς χειρῶνμ ἢεαυρέμῳ. ποιησῳ, καὶ τίς ἀποσρέψει
αὐτῷ; Οὕτω λέγει Κύρι^θ ὁ Θεὸς, ὁ λυτρεμῳ ὑμᾶς, ὁ
Ἀγί^θ τῷ Ἰσραῆλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαῖων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεῶ, ἢ ἐ μὴ ἀψῆται αὐτῶν βᾶ-
σαν^θ. Ἐδοξᾶν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθναῖναι, καὶ
ἐλογίθθ κάκῳσθ ἢ ἔξοδ^θ αὐτῶν, ἢ ἢ ἀφ' ἡμῶν πορεία σινῶ-
τεμῳμα, οἱ δὲ εἶσθ ἐν εἰρήνῳ. καὶ γὰρ ἐν ὄψθ ἀνθρώπων ἐαυ
κολασθῶσθ, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασῆας πλήρης. Καὶ ὀλίγα
παιδῶθεῖτες, μεγάλα δεργῆθῆσῳται. Ὅτθ ὁ Θεὸς ἐπεῖρα-
σεν αὐτῶ, ἢ εὔρεν αὐτῶ ἀξῆς ἐαυτῶ. Ὡς χρυσόν ἐν χωνάπ-
εῖῳ ἐδοκίμασεν αὐτῶ, ἢ ὡς ὀλοκάρτωμα θυσῆας ποροτεδέξασθ
αὐτῶ. Καὶ ἐν καιρῶ ἐπισκοπῆς αὐτῶ ἀναλάμψῳσθ, καὶ ὡς
σινθῆρες ἐν καλάμῳ διαδραμοῦνται. Κενῶσθ Ἐδθ, ἢ κρα-
τήσῳσθ Λαῶν, καὶ βασιλῆσθ αὐτῶν Κύρι^θ εἰς τὸς αἰῶνας.
Οἱ πεποιδότες ἐπ' αὐτῶ, σινῆσῳσθ ἀληθῆσθ, καὶ οἱ πισοῖ ἐν
ἀγάθῳ ποροσμεῦσθ αὐτῶ. Ὅτθ χάεις ἢ ἐλε^θ ἐν τοῖς ὀσῆσι
αὐτῶ, ἢ Ἐπισκοπῆ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτῶ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσθ, καὶ ἐν Κυεῖῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν,
καὶ ἢ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ἰψῆσθ. Διὰ τῶσθ λήφῳνται
τὸ Βασίλειον τῆς δωρεθείας, καὶ τὸ διάδημα τῶ κάλλους ἐκ
χειρὸς Κυεῖς. Ὅτθ τῇ δεξιᾷ αὐτῶ σκεπάσει αὐτῶ, καὶ τῷ
βραχίονι ὑπερασπισεῖ αὐτῶν. Λήφῆται πανοπλία τῶ ζῆλον αὐ-
τῶ.

M

τῶ

τῶ, καὶ ὀπλοποιήσῃ τὴν Κτίσιν, εἰς ἀμίωτον ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κείσιν ἀνυπόκειτον. Διήσεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα. Ὁξυρεὶ δὲ ἀπότομον ὄργλῳ, εἰς ῥομφαίαν. Σιωεκπολεμήσῃ αὐτῷ ὁ Κόσμος ἐπὶ τὰς παράφρονας. Πορδύσσονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀσραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ δίκυκλις πύξῃ τῆς νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλῆνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμῆ, πλήρεις ριφήσονται χάλαζαι. Ἀγωνακίσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ Θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσονται ἀποτόμως. Ἀντιθήσεται αὐτοῖς Πνεῦμα διωάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλιμήσει αὐτὸς. Καὶ ἐρημώσῃ πᾶσαν τὴν γῆν αὐομία, καὶ ἡ κακοφραγία περιτρέψῃ θρόνους διωασῶν. Ἀκίσσατε οὖν Βασιλεῖς καὶ σῴετε, μάθετε δικασαὶ περάτων γῆς. Ἐνωτίσαθε οἱ κρατῶντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ἔχθροις Ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρά Κυεῖς ἡ κρᾶσις ὑμῖν, καὶ ἡ διωασεία παρά Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Η΄ χϞ β΄.

Ωσ ἀλάβασρον μύρη, τὸ ἀμάσσει φαρσενυόχας τῷ σῶν Νυμφίῳ Χεισῷ, Αἰκατεῖνα Ἀθληφόρῃ ἀήττητε, αὐτάμειψιν δὲ εἴληφας σέφϞ ἀφθαρτον, παρ' αὐτῷ Ἀξιάγασε. ὄθεν καὶ τῆς Ρῆτόρων, τὴν θρασυσομίαν ἀπήμβλωσας, καὶ τὸς πρὸς Θεογονώσιαν ἐπαύγαγες, καὶ τὸν τῆς μαρτυρίας σέφανον ἐκομίσασατο, σῶν Βασιλίστη τῆ σοφῆ. διὸ φρέσβλε Χεισῷ τῷ Θεῷ σφθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Πνευματικῶν χορείαν συγκροτήσωμεν τὰ πλήθη τῆς Ὀρθοδόξων, ἐπὶ τῆ μνήμῃ τῆς Μάρτυρος Αἰκατεῖνης. αὐτῇ δὲ τὴν τῆ θήλειος φύσιν εἰς ἀρρενωπότητα μεταβαλῆστα, ὡς Ἰαδίδ' ἠυδέισατο κτ' τῷ Ὀλοφέρῃ, διὸ καὶ ἐν τῷ σαδίῳ πάχισα ἔλεγε. σὲ Νυμφίε μου ποτῶ, καὶ τὸ σῶμά μου διὰ σὲ τοῖς αὐομαῖς παρέδωκα. ἀλλ' εἰτελέσωμαι εἰς τὸν νυμφῶνα τὸν μέγαυ, καὶ θεάσωμαι τὴν δόξαν σου φιλαυθρῶπε.

Η΄ χϞ α΄.

Τα λαμπρὰ καὶ θεῖα σου ἄλλα, πᾶσαι γλῶσσαι πρὸς ἀνεσθῆν ἠγειρεν Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων. οἱ δὲ Ἀγγελοὶ ὄρωντες ἐν ἔρανῷ τὸν νυμφίον σου Χεισόν, τὴν καθαρωτάτην σου ψυχῶν τὰς χορείαις αὐτῶν σωμαειδμεντα, καὶ οἱ ἄνθρωποι τὸ πολυάθλον καὶ καρτερικόν σου σῶμα κοινὸν ἰατρεῖον ἔχοντες, κοινῶν χορείαν συνησάμενοι ἀγάλλονται, καὶ πανηγυρίζουσιν ἄφθμην.

μην-

μυντέςσε, ὡς τὴν πλάω πᾶσαι τῆ ἐχθρῆ ἐκικήσασαι, καὶ φρεσβύσασαι ἐν Οὐρανοῖς Χεισῷ τῷ Θεῷ ὑπὲρ τῆς ψυχῶν ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Τὸ θεῖον πόθῳ τῷ Χεισῷ πυρπολαμένη Μάρτυς πολυάθλη, τὰς τῆς αὐομῶν Βασίνας εἰς ἕδρ' ἐλογίσω, ἀλλὰ τὸν λογισμὸν σου τοῖς Οὐρανοῖς κάλλεσι φροτηλώτατα, ἔσπιδες φθάσαι πρὸς τὰ ποθέμενα. διὸ καὶ ὁ σεφοδότης Χεισὸς δεξάμενϞ τὸ Παρθενικόν σου καὶ καθαρῶτατον Πνεῦμα, ἐν σπηναῖς Οὐρανοῖς εἰσώκισατο, εὐδα νῦν παρειαμένη τῷ Παμβασιλεῖ καὶ Θεῷ, φρέσβλε δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεϞ.

Η΄ χϞ δ΄.

Σήμερον ὁ ΝυμφίϞ σου Χεισός, Οὐραῶν τὰς πύλας ἀνοίξας εἰς πασάδα ἀκήρατον δέχεται σε καλλιπάρθενε, καὶ Βασιλείας συμμετόχον δείκνυσιν, ὡς συγκοινωνὸν τῆς παθημάτων αὐτῶ, ὅ νῦν παρειαμένη, μὴ ἐπιλάθῃ ἡμῶν, τῆς πίσει καὶ πόθῳ τιμώντων, τὴν ἀειτέβασον μνήμη σου. Ὁ αὐτός.

Τῆ ἐλπίδι τῆς αἰωνίου ἀγαθῶν, νδρμενῆ Αἰκατεῖνα παμμακάρισε, καὶ τῆ ἀγάπῃ καὶ τῆ πίσει περιφραχθεῖσα, καὶ τῆ διωάμει τῷ Χεισῷ ρωννυμένη ἀήττητε, εἰδώλων τὴν πλάω ἐμείσασας, καὶ Βασιλίστη φρόξουϞ τῆς Οὐρανίου Θαλάμων γεγεύησαι, μεθ' ἧς τῷ Χεισῷ παρειαμένη, φρέσβλε δωρηθῆναι τοῖς τιμῶσι σε, εἰρῶν καὶ μέγα ἔλεϞ.

Δόξα, Η΄ χϞ πλ. α΄.

Σήμερον ἡμέραν ὑπέρλαμψον, καὶ ἔαρ παυλφρόστων ἀνείτελε τοῖς περασιν, ἡ παύσεπτος παύγαυεις τῆς Ἀθληφόρε, λαμφοῦνῶσται τῆς Εὐτεβῶν τὰς καρδίας, καὶ τοῖς θαύμασιν ὡς ἀνδρεσι, τὰς πῖσας διωδιάξασα. δεῦτε ἔν ἅπαντες πῖσοι ἄφρανθῶμεν τῷ Πνεύματι, καὶ τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, ἐπὶ τῆ λαμφορᾷ καὶ σεβασμίῳ μνήμῃ τῆς Μάρτυρος, καὶ τοῖς ἀνδρεσι τῆς ἐγκωμίου τῶν τὴν κατὰ σέφωμεν, ἔτω βοῶντες. χαίροις Αἰκατεῖνα καλλιπάρθενε Κόρη, χαῖρε νύμφη τῷ Χεισῷ. χαίροις ἡ τῆς Ρῆτόρων τὰ ἀπύλωτα σῶματα ὡς ἀφῶνους ἀποδείξασα ἰχθῦσας, καὶ τὴν αὐοίαν τῆς ἐλλῶν ἐναντίον Βασιλέως δυοσεβῆς ἐλέγξασα, καὶ κηρύξασα Χεισόν τὸν Θεόν, τὸν παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεϞ.

Καὶ νῦν, τῆς Ἐορτῆς, ὁ αὐτός.

Επέλαμψεν ἡμέρα χαρμῶτος, καὶ Ἐορτῆ παντεβάσμη. Σήμερον δὲ ἡ φρο τοκῆ ΠαρθεῖϞ, καὶ μϞ τῶν Παρ-

Θεῶ μεύασα, ἐν Ναῶ Ἀγίῳ προσάγεται, καὶ χαίρει Ζαχαρίας ὁ Πρέσβυς, ὁ γεννήτης τῶ Προδρόμου, καὶ βοᾷ γηδοσύνως, ἠγγικεν ἡ προσδοκία τῆς θλιβομένων, ἐν Ναῶ Ἀγίῳ ὡς Ἁγία, ἀφιερῶθῃ εἰς κατοίκησιν τῶ Πανταύακτος. Ἐφραϊνέσω Γωακέμ ὁ Προπάτωρ, καὶ ἡ Ἄννα ἀγαλλιᾶσθω, ὅτι προσωλέγκω Θεῶ, ὡς τελετίζεσθαι δάμαλιν, τὴν Ἀρμων Δέσποιναν. Μητέρες συγχάρητε, Παρθενοὶ σκιρτήσατε, καὶ εἴρα συγχορῶσατε, ὅτι ἠέψεν ἡμῖν τὴν Οὐρανῶν Βασιλείαν, ἡ προσοιοδεῖσα Πανταύασα. χαίρετε λαοὶ καὶ ἀγαλλιᾶθε.

Καὶ αἱ σιωήσεις ἔχαι παρά τῶ Γερέως.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἀγίας, Η΄ χθ δ΄. Ἐδωκας σημείωσιν.

Μνήμιον τὴν παύερον, Αἰκατερίνα Πανέδοξε, τῆς σεπτῆς σὺ ἀθλήσεως, τελευτῆς δοξάζομεν, ἐν φωνῶν ἀπαύσοις, τὸν δειωρήμενον, ὑπομονύσαι καρτερῶν, καὶ νικηφόρον σε αἰαδέξαντα, καὶ λόγον χορηγήσαντα, καταπτόντα τῶς Ρήτορας, Ἰησὺν τὸν Φιλαύθρον, καὶ Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Ἰπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Μάρτυς ἐφέλεσι, Αἰκατερίνα Πανέδοξε, καθωράθης τὸν Τύραννον, ἄτόνω ἐλέγξασα, καὶ δεινῶ μαίαν, τῆς πολυθείας, Θεογνωσίας φωτισμῶ, καταβαλῶσα, καὶ δεῖμα Χαίρει. ὁ τεύθειν καὶ ὡς Μάρτυρα, καὶ ὡς Παρθενοῦ πανάμωμον, ὁ Χριστὸς ἐσεφάνωσεν, ὁ Σωτῆρ τῆς ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐσητεν ἐπὶ πέτρῳ τὸς πόδας μου.

Χαίρει τὴν τῶ Πνεύματος, Αἰκατερίνα Πανέδοξε, ἐν αὐοίξει τῶ σώματος, εἰδέω καθάρασα, σεαυτὴν προσδύμας, διὰ πολιτείας, καὶ λογισμῶ καρτερικῶ, τὴν τῆς Τυραννῶν ὄφρω κατέπαυσας, ἐν κάλλει τῶ τῶ σώματος, τὴν ψυχικῶν ὠραιότητα, Θεοφρόνως ἀπέδηκας, ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα.

Δόξα, τῆς Ἀγίας, Η΄ χθ πλ. δ΄.

Τὴν Νυμφίον ἐρωτι, τετραμηνίαν Αἰκατερίνα Σεμνή, παρθενομάρτυς καὶ Πάστοφι, πᾶσαν κοσμικῶν προσάδειαν, προσδύμας κατέλιπες, καὶ τῶ σημείῳ τῶ Σταυροῦ, σφραγισαμένη ἐαυτῶν, τὴν τῆς εἰδώλων πλάτῃ παντόφως διήλεγξας. καὶ Ρήτορων ἔπαυσας, τὰς ληρώδης ἐισάσεις, τῶ Χριστῶ τὸ ὄνομα λαμψρῶς πᾶσι κηρύξασα. ὅθεν καὶ εἴρεται Οὐρανῶν αἰαδησαμένη τὴν κεφαλῶν, σὺν Ἀγγέλοις χορῶσαι, ὡς ἀγνή

Πεισερά, καὶ παροβλῆεις ἀπαύσως, ὑπὲρ τῆς πίσεως καὶ τῶς τελευτῶν, τὴν παναοίδιμον μνήμιον σου.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Μετὰ τὸ τεχθῆναι Θεόνυμφε Δέσποινα, παρεγενῆς ἐν Ναῶ Κυρίῳ, τῶ αἰατραφῆσαι εἰς τὰ Ἁγία τῆς Ἀγίων ὡς Ἁγιασμένη, τότε καὶ Γαβριὴλ ἀπεσάλη πρὸς σὲ τὴν Πανάμωμον, τροφῶν κομίζωντος. τὸ Οὐραῖα Πᾶντα ἔξεστησεν, ὁρῶντα τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐν σοὶ σκηνῶσαν. διὸ Ἄσπιλε Ἀμάλιωτε, ἡ ἐν Οὐρανῶν καὶ ἐπὶ γῆς δοξαζομένη, Μήτηρ Θεῶ, σῶζε τὸ γένος ἡμῶν.

Τροπᾶριον τῆς Ἀγίας, Η΄ χθ δ΄. Ἡ ἀμνάσις Ἰησῦ.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Σήμερον τῆς δόδοκίας.

Καὶ γίνεται ἡ ἐλόγησις τῆς Ἀρτων.

Εἰς δὲ τῶ Ὄρθρω καὶ τὴν ἁ. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἀγίας, Η΄ χος ἁ. Χορὸς Ἀγγελικὸς.

Μολῶσα δὲσάρως, πρὸς ἀγῶνας Τεισμακάρι, ἀνδρείως τὸν Χριστὸν, ὠμολόγησας Μάρτυς, καὶ τύραννον ἠλεγξας, δυοσεβῆ καὶ παράφρονα, καὶ κατήχωνας, Ρητορδόντων τὰ εἴφη, καὶ ἀνέδραμες, εἰς Οὐραῖας σκηνῶσαι, διόσε δοξάζομεν.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Δικαίον ὁ καρπὸς, Γωακέμ καὶ τῆς Ἄννης, προσφέρεται Θεῶ, Ἰερω ἐν Ἀγίῳ, σαρκὶ νηπιάζοντα, ἡ Τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν, τὴν ἐλόγησεν, ὁ Ἰερός Ζαχαρίας, ταύτῃ ἀπαύσαι, ὡς τῶ Κυρίῳ Μητέρας, πιστῶς μακαρίσωμεν.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἀγίας, Η΄ χος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Η Παρθενοῦ καὶ σεμνῆ Αἰκατερίνας ἡ σοφῆ, τῆ διωμῆ τῶ Χριστῶ ἐπιρρωδεῖσα ἀληθῶς, ἀγαλλομένη εἰσέρχεται ἐν σαδίῳ, καὶ Τύραννον ὠμόν καταβαλῶσα φερρῶς, καὶ πασαν τὴν πληθῶν τῆς δυοσεβόντων ἐχθρῶν, μετ' ἄφροσιμῆς ἐψαλλει, ἀκαταπαύσως μεγάλη φωνῆ, Χριστὸς βοῶντα, Σωτῆρ καὶ Ρῦσα, σὺ αὐτὸ δέξαι τὸ Πνεῦμά μου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Η Ἀμιάτος ἀμνάσις, καὶ ἀκηλίδωτος Παισῆς, ἐν τῶ οἴκῳ τῶ Θεῶ, ἡ Θεοτόκῳ Μαριὰμ, μετ' ἄφροσιμῆς εἰσάγε-
ται

ται παραδόξως, ἡ Ἄγγελος Θεῶν, δορυφοροῦσι πιστῶς, καὶ πάντες οἱ πιστοί, μακαριστῶν αἰεὶ, καὶ δὲ χαλεπῶς ψάλλουσι, ταύτη ἀκαταπαύτως μεγάλη φωνῇ, ἡμῶν ἡ Δόξα, καὶ Σωτηρία, σὺ ὑπάρχεις Πανάμωμε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάτισμα τῆς Ἁγίας, Ἡχος πλ. δ'.
Τὸ ὠροσαχθεύ.

Αλεξανδρέων ἡ λαμπρὰ καὶ Θεία Πόλις, ἐπὶ τῇ μνήμῃ σου Σεμνὴ πανηγυρίζει, καὶ γεραίρει τὸς ἄδελφους Αἰκατεείνα, ὅς ἐστις γεννημοφρόνως ὑπὲρ Χριστοῦ, καὶ μέγα βρενδυομένη σοὶ ἐκβοᾷ, ὦ Παρθεύε πολυάθλε, εἰς Οὐρανὸν νῦν σκηνῶς, ἀγάλλητε καὶ χόρδαι, χαίρει Μάρτυς παντάμωμε.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Αγαλιιάθω ὁ Δαβὶδ ὁ ὕμνοχαροῦ, καὶ χορδαίτω Ἰωακείμ σὺ τῇ Ἄννῃ, ὅτι Γόνος Ἁγίου Ἰεσῆ αὐτῶν φροῦνδε, Μαρία ἡ φωτοφόρος Θεία λαμπρὰ, καὶ χαίρει εἰσπερχομένη ἐν τῷ Ναῶ, ἡ καὶ βλέπων δὲ λόγησεν, ὁ Βαραχίσις υἱός, καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζε, χαίρει θάμμα παγκόσμιον.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ αἶ. Ἀντίφωνον τὸ τετάρτον ἤχος.

Προκείμενον, ἤχος δ'. Θωμᾶσός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτῶ.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτῶ ἐθαυμάσωσεν ὁ Κύριος.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τῆς κατὰ Ματθαίου.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ παραβολῶν ταύτῳ. Ὡμοιώθη ἡ Βασιλεία τοῦ Οὐρανοῦ δέκα Παρθεύοις, αἵτινες λαβῆσαι τὸς Λαμπάδας αὐτῶν, Ἰησοῦν εἰς ἀπάντησιν τῶν Νυμφῶν. Πρῶτε δὲ ἦσαν Ἰεσῆ αὐτῶν φρόνιμοι, καὶ πρῶτε μωραὶ. αἵτινες μωραὶ, λαβῆσαι τὸς Λαμπάδας αὐτῶν, ἐκ ἔλαβον μετ' ἐαυτῶν ἔλαιον. αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν μετὰ τῆς Λαμπάδων αὐτῶν. Χρονίζοντος δὲ τῶν Νυμφῶν, ἐνύσαν πάνσαι, καὶ ἐκάθιστον. Μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν, Ἰδοὺ, ὁ Νυμφίος ἔρχεται, Ἰερχεσθε εἰς ἀπάντησιν αὐτῶ. Τότε ἠγέρθησαν πάνσαι αἱ Παρθεύοι ἐκεῖναι, καὶ ἐκόσμησαν τὸς Λαμπάδας αὐτῶν. αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπον, Δότε ἡμῖν ἐκ τῶν ἐλαίων ὑμῶν, ὅτι αἱ Λαμπάδες ἡμῶν σβεδύνωται. ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι, λέγουσαι. Μήποτε ἐκ ἀρκέστη ἡμῶν καὶ ὑμῶν, πορεύθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὸς πωλῆντας, καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς. ἀπερχομένου δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι, ἦλθεν ὁ Νυμφίος, καὶ αἱ ἔτοιμοι εἰσῆλθον μετ' αὐτῶ εἰς τὸς γάμους, καὶ ἐκ-

λείθη ἡ θύρα. Ἦσαν δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ Παρθεύοι, λέγουσαι, Κύριε, Κύριε, ἀνοίξον ἡμῖν. Ὁ δὲ ἀποκρίθεις, εἶπεν, ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ἐκ οἶδα ὑμῶν. Γρηγορεῖτε ἔν, ὅτι ἐκ οἶδατε τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν ἐν ἧ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

Καὶ ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τῆς Ἀθληφόρος ὠροσβείας Ἐλεήμων. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου ὠροσβείας Ἐλεήμων. Ἡχος β'. Ἐλεήσόν με ὁ Θεός.

Καὶ τὸ ἰδιόμελον τῆς Ἁγίας.

Βῖον αὐλον Ἰησοκίμη, βῆμα ἄθειον καταλαβῆσαι, ἔστη τροπαιοφόρος Αἰκατεείνα σεμνὴ, ἀθληφόρος τῶ Θεῷ τῷ λαμπρότητι, καὶ τῷ θεῖον θεῦ ἐνδεδυμένη, δόγμα τυράννης κατεμυκθήσας, καὶ Ρήτορων ἔπαυσας, τὸς φλυαφες ῥήσεις Πολυάθλε.

Εἶπα οἱ Καυόνες, τῆς Ἑορτῆς, μετὰ τῆς Εἰρμῶν εἰς ε'.

Ὡδὴ αἶ. Ἡχος αἶ.

Ωδὴ ἐπινίκιον ἄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ ποιήσαντι, θαυμαστὰ τέρατα, βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραὴλ, ὅτι δεδόξασαι.

Συνδράμωμεν σήμερον, τῇ Θεοτόκῳ, τιμῶντες ἐν ἄτμασι, καὶ πανηγυρίζωμεν, πνευματικῶν ἑορτῶν, ἐν τῷ Ναῶ ὅτι τῷ Θεῷ δῶρον προσφέρεται.

Ωδαὶς ἀνυμνήσωμεν, τῆς Θεοτόκου, τῷ εὐδοξῶν Πρόδου, τῷ Ναῶ ὅτι σήμερον, ὡς καὶ Ναός τῶ Θεῷ, προσφέρεται προφητικῶς, δῶρον πολύτιμον.

Η Ἄννα ἡ ἀμειπτος, ἡγαλλιᾶτο, ὡς δῶρον πολύτιμον, τῷ Θεῷ προσφέρουσα, ἐν τῷ Ναῶ μητρικῶς, Ἰωακείμ δὲ σὺ αὐτῇ, πανηγυρίζει φαιδρῶς.

Παρθεύοι χορδαίσατε, λαμπροφόροι, Ἰερχεσθε σήμερον, καὶ Μητέρες ἄσατε, τῇ Βασιλίδι Μητεί, ὠροσπερχομένη τῷ Ναῶ, τῶ Βασιλέως Χριστοῦ.

Καὶ τῆς Ἁγίας. Ὡδὴ αἶ. Ἡχος β'.

Τῷ τῷ ἄβατον.

Τὸ Νυμφίωσι, πειραμένη πάνσωμεν, λόγῳ τῷ ἀνατείλαντι, ἐκ ὠροσάρχου Πατρὸς, πρὸς ἀνώγου ὡς αὐτῶ, θεῖον ἀπαυγάσματι, λόγον μοι αἰτήσαι, τῷ ἀξίετανον, ὑμῶν σαι μαρτυρίαν σε.

Η Σοφία σε, Θεὸς ἡ ἐπιπόσειος, Λόγος ὁ σιωπαῖδιος, Πα-
τεὶ καὶ Πνεύματι, οἷα σκευὸς ἐκλογίης, πλήρης θείας χά-
ριτος, καὶ καθαρότητος ἁγίων ἐπέπυσε, σοφίαν τῷ Οὐραίνου.

Πλάτω βρόντι, καρδίαν μὴ σιωδήσασα, τούτῳ τῷ Παν-
τοκράτορι Θεῷ σιωδήσας, καὶ τῷ πόδι τῷ αὐτῷ, Μάρ-
τυς τετρωμένη ἠλθες ἀτόκλητος, ἐπὶ τὸ σάδιον, Θεὸν εὖα
κηρύττῃσα. Θεοτοκίον.

ΑΓιάσματος, ἁγίων σε καθαρῶτατον, τόπον ὁ Ἰπεράγιος,
ἐν σοὶ ἐκλιύωσε, Παναμώμητε Σεμνή, ἡ ἦβ ἠδυνῶν
μύρων ἀιδόμεναι, κόραι νεαῖδες, αὐτῷ κατηκολύθησαν.

Ἐτερος Κανὼν τῆς Ἀγίας, ἡ ἡ ἀρσιχίς.

Αἰκατεῖναν τῷ παναοιδίμον ἄσμασι μέλω.

Ωδὴ ἀ. Η' χθ' πλ. δ. Ἀρμαπιλάτῳ Φαραῷ.

ΑΓκατεῖνης τῆς Πανσόφου Μάρτυρος, ταῖς ἱκεσίαις Χειρῶν,
τὸ ζοφερὸν ὄμμα, τῆς ψυχῆς φωτισον, ἀγγλῶ διδῶς
μοι Δέσποτα, τῆς σῆς φωτοχυσίας, ἦβ ψυχοφθόρων πτασμα-
των, πᾶσαν τῷ ἀγγλῶ ἀφανίζῃσαν.

Ιθωομένη τῷ Δεσπότη Πάτοφι, θείοις προσάγμασι, καὶ
τῷ αὐτῷ πόδι, φλεγόμενη ἔδραμες, πρὸς τὸς ἀγῶνας σπύ-
δουσα, καὶ Τυρανῶν τὰς φρεῖας, Αἰκατεῖνα κατέπτίξας, λό-
γῳ καὶ Σοφίᾳ καὶ χάριτι.

ΑΓαλλομένη Παρθενίας κάλλειν, Αἰκατεῖνα Σοφῆ, καὶ
θείκῳ γνώσῳ, ἐρανόθεν ἔχουσα, τῆς ψδδωνύμης γνώ-
σεως, ἁθαρῶς καὶ ἀνδρείως, τὸς ποροεῶτας κατήχησας, τῶτος
κτ' κρᾶτος νικήσασα.

Θεοτοκίον.

ΤΟ Θεοτόκον σε κηρύττειν, Ἀχραντε, πάσης αἰρέσεως, ἀπο-
τροπῶ φέρι, σάρκα γὰρ γενόμενον, ἀναλλοιώτως ἔτε-
κες, τὸν ἐπέκεινα πάσης, Θεοκῆτορ τῆς Κτίσεως, Λόγον τῷ
Θεῷ τὸν αἰδιον.

Κατιβασία. Χειρὸς γενναῖται. Ωδὴ γ. Ο' Εἰρμός.

ΣΤερεωθήτω ἡ καρδίαις, εἰς τὸ θέλημα σου Χειρὸς ὁ Θεός,
ὃ ἐφ' ὑδάτων Οὐρανόν, σερεῶτας τὸ δάκτερον, καὶ ἔδρασας
ἐν τοῖς ὑδάσι, τῷ γλῶ Παντοδύαμε.

ΠΑνηγεῖσωμεν οἱ φιλέορτοι, καὶ σιωδφρανθῶμεν τῷ Πνεύ-
ματι, ἐν τῇ Ἀγίᾳ Ἐορτῇ, ἀωχόμενοι σήμερον, Θυ-
γατρός τῆ Βασιλέως, καὶ Μητρός τῆ Θεῶ ἡμῶν.

ΙΩακείμ ἀφραῖνς σήμερον, καὶ ἀγάλλης Ἄννα τῷ Πνεύματι,
τῷ γεννηθεῖσαν ἔξ ὑμῶν, τῷ Κυρίῳ προσάγοντες, τελε-
τίζῃσαν ὡς δάμαλιν, Σεμνῶ τῷ Πανάμωμον.

ΤΟ τῆ Θεῶ κατοικηπέριον, ἐν Ναῶ Ἀγίῳ προσφέρεται, ἡ
Θεοτόκος Μαριάμ, τῇ σαρκὶ τελετίζουσα, καὶ αὐτῇ λαμ-
παδευῆσιν, αἱ Παρθενοὶ προστρέχουσι.

Ο Ἰερεῖς Θεῶ ἐδύσατε, τῷ Δικαιοσύνῳ ἐν χάριτι,
καὶ ὑπαντήτατε παιδρῶς, τὰς εἰσόδους παρέχοντες, Θυ-
γατρός τῆ Βασιλέως, καὶ Θεῶ εἰς τὰ Ἄγια.

Ἄλλο. Ἐν πέτραμε τῆς Πίσεως.

ΝΕαῖς σοφωτάτη καὶ λαμφοτάτη, ὠρία καὶ τῷ ὄψιν καὶ
τῷ καρδίαν, εἰς μέσον παρασῆατα γεννηοφρόνως, τῷ
Βασιλῶντος, τῶτον διήλεγχεν, ἀνοήτοις δαίμοσι δυσιάζοντα.

ΕΞῆση τῇ σοφίᾳ καὶ τῇ σιωσει, καὶ ὄλθ' ἀπεπάγη μέσον
τῶ δήμῳ, ὁ ἀνάξ μὴ ἰχθῶν ἀποκερδιῶναι, πρὸς τῷ
θεόσοφον, σὲ καὶ θεόληπτον, Μάρτυς ἀξιάγασε καὶ Πανδέφημε.

ΥΠάρχουσα σοφίας τῆς θείας πλήρης, καὶ πᾶσαν ἐμαδῆσα
τῷ ἔξω γνώσῳ, ὑπέφανες τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας, ἐκ-
μικτερίζουσα, Μάρτυς πανεύδοξε, τῷ εἰδῶλων θεῶσιν, τῷ
ψδδωνύμῳ. Θεοτοκίον.

ΦΩτίμε Σωτηρίας περβαλῆσα, ἔξαγαγε τὸ σκότος τῆς ἀπω-
λείας πανύμνητε Παρθένε Θεοκῆτορ, ἡ τὸν φιλαύθροπον,
Χειρὸν κηῖσασα, ὅπως προσλαβόμενος μεγαλιῶσε.

Ἄλλο. Ο' σερεῶτας κατ' ἀρχάς.

ΕΘελουσίσις ροπαῖς, ἐχώρησας πρὸς τὸ πάθος, τὸ ἐκ-
σιον Χειρὸν μιμημένη, καὶ νικήσασα λαμφοῶς, τὸν σκό-
τος κοσμοκράτορα, σεφανηφόρος ὠφθης, Αἰκατεῖνα Θεόληπτε.

ΡΩμαλαιότητι φρεῶν, διήλεγξας τὸς Τυρανῶν, ἀθείας ἐν
βυθῷ κυλιθεῖσας, ρητορῆσας σαφῶς, Θεογνωσίας δόγ-
ματα, Θεῶ Σοφίᾳ Μάρτυς, λαμφορωμένη πανδέφημε.

ΙΣοθείαν τοῖς ὠσι, τῆς Εὐας ὁ ψιδυεῖσας, ὑπὸ Κόρης ἀπα-
λῆς νῦν πατεῖται, τῷ ἦ ὄπλῳ τῷ Σταυρῷ, περιφραχθεῖσα
ἠχουεν, Αἰκατεῖνα Μάρτυς, ἀμετρα τῶτον κωχόμενον.

ΝΕνεκρωμένους τὸν νῦν, τῇ τῆς ζωῆς ἐνεργείᾳ, τῆς ἐκ σῆ
φανερωθείσης τῷ Κόσμῳ, διανασησον ἑλᾶς, καὶ τύπος
ἔξαλείψουσα, τῆς ἀμαρτίας μόνῃ, Θεογεννήτορ Πανάμωμε.

Καταβασία. Τῶ παρὸ τῆς αἰώνων.

Ο Κοντάκιον, ἢ χ^θ δ'. Ο ὑψώθεις ἐν τῷ Σταυρῷ. Καθαρῶτατος Ναός τῆ Σωτήρ^θ, ἡ πολυτίμητος Πασιὰς καὶ Παρθεύος, τὸ Γερόν Θεσαύεσμα τῆς Δόξης τῆ Θεῆ, σήμερον εἰσάγεται ἐν τῷ οἴκῳ Κυεῖς, τῷ Χάειν συνεισάγασα, τῷ ἐν Πνύματι Θεῷ, ἡ ἀνωμύσων Ἀγγέλοι Θεῆ. αὐτὴ ὑπάρχει σκληρὴ ἐπεραίν^θ.

Τὸν ἀπορήτων τῆ Θεῆ, καὶ Θεῶν Μυστηῶν, ὁρῶν ἐν τῇ Παρθεῶ τῷ Χάειν δηλαμεύω, καὶ πληρμεύω ἐμφανῶς, χαίρω, καὶ τὸν τρόπον ἐνοεῖν ἀμηχανῶ τὸν ζεύον καὶ ἀπορήτων, πῶς ἐκλελεγμενὴ ἡ Ἀχαιτος, μόνη ἀνεδείχθη ὑπὲρ ἅπασαν τῷ Κτίσι τῷ ὀρατῷ καὶ νοσεύω. διὸ ἀιδφμεν βεβλόμε^θ ταύτῳ, καταπλήττομαι σφοδρῶς νῦντε καὶ λόγον, ὅμως δὲ πολμῶν, κηρύττω καὶ μεγαλιῶ. αὐτὴ ὑπάρχει Σκηνη ἐπεραίν^θ.

Κάδισμα τῆς Ἀγίας, ἢ χ^θ α'. Τὸν τάφονσε Σωτήρ. **Τ**ὸ αἰμάσε σεμνὴ, ὡς ἀλάβασρον μύρ, ἐνλύοχας Χεισῶ, τῷ Νυμφίωσε Μάρτυς, ἀντάμειψιν δὲ εἰληφας παρ' αὐτῆς Ἀξιαγάσε, εἶφος ἀφθαρτον, καὶ ἰαμάτων τῷ χάειν, πᾶσιν τὰς ἡμῶν ἀλεπαλλήλως κακώσε, διδάμει τῆ Πνύματος. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Δ Ικαίων ὁ καρπὸς, Γωακίμ καὶ τῆς Ἀννης, προσφέρεται Θεῷ, Γερω ἐν Ἀγίῳ, σαρκὶ νηπιάζασα, ἡ Τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἡ δλόγησεν, ὁ Γερός Ζαχαρίας, ταύτῳ ἅπαντες, ὡς τῆ Κυεῖς Μητέρα, πισῶς μακαρίσωμεν.

Ω, δὴ δ'. Ο Εἰρμός. **Ε** Ἐν Πνύματι προβλέπων Προφήτα Ἀββακῆμ, τῷ τῆ Λόλως σαρκῶσιν ἐκέρυττες βοῶν, ἐν τῷ ἐγγίξεν τὰ ἔτη ἐπιγνωθῆση, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθῆση, Δόξα τῇ διδάμεισε Κύριε.

Ε Ζαίρξατε Παρθεῶ, καὶ ἄσατε ἁδὰς, τὰς χερσὶ κατέχευσαι, λαμπάδας τῆς ἀγνῆς, καὶ Θεοποκς τῷ Πρόοδον, νῦν ἀπίσσης, ἐν Ναῶ τῷ τῆ Κυεῖς, ἀμα σὺ ἡμῖν ἑορτάζασαι.

Α Γία τῆς Ἀγίων ὑπάρχασα Σεμνὴ, ἐν Ναῶ ἠγάπησας Ἀγίῳ κατοικεῖν, καὶ τοῖς Ἀγγέλοις Παρθεῶ προσομιλῶσα, προσεκαρτέρει παραδόξως ἐρανόθεν, ἄρτον δεχομενὴ, τροφὴ τῆς ζωῆς.

Εβλά-

Ε Βλάσσησεν ἡ ράβδ^θ ποτὲ τῆ Ἀρῶν, φροτυπᾶτα Ἀχαιτων τε τὸν Θεῶν Τοκετὸν, ὅτι ἀσπύρος συλλήψη, καὶ ἐφθάρησεν, καὶ ἡ Τόκον Παρθεῶσασα ὀφθῆσεν, βρέφ^θ γαλιχῶσασα τὸν πάντων Θεῶν.

Π Παρθεῶ τῇ Παρθεῶ Μητέρες τῇ Μητεῖ, ἀτεβῶς φροσδράμειτε, τιμῶσαι σὺ ἡμῶν, τῷ γεννηθῆσασαν ὡς ἄμωμον Γερεῖον, καὶ τῷ τεκῆσασαν, τῷ Θεῷ καρποφορεῖν, παύτις ἐν φαιδρῶς ἑορτάσωμεν.

Αλλ^θ. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθεῶ.

Η Θροίζετο, ἀπὸ πάσης γῆς εἰφ^θ τὸ ἔγκλειτον, τῆς ῥητόρων Παντοφε, τῆ Βασιλέως φροσάγματι, ὅπως ἀντισῆσονται, τοῖς τῆς σοφίαςσε, ῥήμασι σεπτῶς Παναοίδιμε.

Μ Εμύησαι, δι' Ἀγγέλω Ἀγίῳ παυλῆσμε, τῆ ἰχῶ ἐνθεῦτοςσοι, ὡς ἠτηθεῦτες οἱ ῤήτορες, διὰ σε πισδῆσασιν, εἰς τὸν Δεασότιωσε, δόξασιν ἀδλητῶν ἀμπεχόμενοι.

Ο Ἰχυσεν, ἀντεπεῖν τῇ σοφίᾳ καὶ χάειτι, τῆς λόγωνσε Πανῆσμε, ἡ δγλωττία τῆς ἐξωθεν, γνώσεως ψδδῆμον^θ, διὸ ὡς ὑφασμα, Μάρτυς τῆ ἀράχης ἠφάισαι. Θεοτοκίον.

Α Γίασον, τῷ ψυχλύμω Παρθεῶ Θεοῦμπε, καὶ τὸν νῦν με φωτισον, τῆ ἀφροσκόπτως πορδέσσαι, φροσ τὸ θεῶν θελήμα, τῆ ἐκ νηδύ^θσε, ἀνδ σποράς ἀνατείλαντος.

Αλλ^θ. Σύμω Χεισῆ Κύριε.

Α Ὀλητικῶ, Αικατερεῖνα τῷ εὔσασιν, ἐπεδέξω, Μάρτυς παναοίδιμε, τῷ δυσμενεῖ λίαν καρτερῶς, ἀντικατασάσασα, καὶ τῆτον καταπατήσασα, ποσὴν ὠραῖσμενῶς, τῆ Σταυρῆ τῇ διδάμει, ἀδλοφῶρε Μαρτύρων τὸ καύχημα.

Ν Ἰμψη Χεισῆ, Αικατερεῖνα πανόλβιε, καθωράδης, θεῖαις ὠραιόσσι, φωτειδέσι μαρμαρυγαῖς, ἀγλαίζομενὴ, καὶ κάλμει πελασφράπτσασα, διὸ καὶ γηθόμενὴ, μελωδεῖ τῷ Δεασότη, τῇ διδάμεισε, Δόξα Φιλαύθρωπε.

Τ Ἰρανικῶ, ἀλαζονεῖαν ἐφάλισσας, καὶ τῷ θεῷ, λόγω τῆς σοφίαςσε, ὡς ἐκ βυθῆ τῆς ἀπατηλῆς, δεσινδαμονίας, τῆς πλωωμενῆς θεήρπασσας, διδάσχεσασα κραυγάζειν, τῷ Χεισῶ μελωδῶντας, τῇ διδάμεισε, Δόξα Φιλαύθρωπε. Θεοτοκίον.

Ν Ἰν τῷ ἰχῶ, τῆς ἀθετῶντων κατάβαλε, τῆς Εἰκόν^θ, Κόρη τῷ φροσκῶησιν, σε τῆς σεπτῆς, καὶ τῆ ὑπὲρ

νῦν, ἐκ σὲ Σαρκωδέυτῳ, καὶ Κόσμον ὅλον φωτίσαντῳ, καὶ πάντων ἡμῶν Ἀγίων, τὸς δὲ πίσει τιμῶντας, καταφαίδριμων μόνη Πανύμνητε.

Καταβασία. Ρ'άβδῳ ἐκ τῆς ρίζης. Ω'δὴ ἐ. Ο' Εἰρμός.

ΤΟ φαεινὸν ἡμῶν Ἰερατάειλον φῶς τὸ αἰδίου, τοῖς ὀρθεύουσιν ἐπὶ τὰ κείμενα ἡμῶν ἐπιτολῶνσε, Δέσποτα φιλαδρωπε, Χεῖς ὁ Θεὸς ἡμῶν. Δίς.

Λ Αμωροφορήσωμεν οἱ Ὀρδοδοχοί, πάντες σωτρέχοντες, καὶ δοξάζοντες τῷ Θεομήτορα, ὅτι Κυεῖω, σήμερον προσφέρεται, ὡς θυμα δ'ωροσδεκτον.

Α Ταλλιάδωσαν οἱ Προπάτορες, σήμερον Δέσποτα, καὶ δ'ωροσδεκτον ἢ Τεκῶσάσε, σὺ τῷ Πατέρωσι, ὅτι ὁ Καρπὸς αὐτῶν, Κυεῖω προσάγεται.

Τ Ην πολυάνυμον καὶ πελίδοξον, ἄμωμον Δάμαλιν, ὡς ἐν σαρκὶ κυοφορήσασαν, τὸν Θεὸν Μάχον, πάντες ἀμνήσωμεν, πισῶς ἑορτάζοντες.

Τ Α τῆς νυμφώσεως ἀπογράφονται, θεῖα συμβάλαια, τῆς ὑπὲρ νῦν κυοφορείαςσε, Ἀγνή Παρθεύε, σήμερον ἐν Πνεύματι, Ἀγίῳ ἐν οἴκῳ Θεῶν.

Α'λλῳ. Τῆς νυκτὸς διελθούσης.

Ι Ταμῶς ὁ δικάζων, ἐν θυμῷτε τῷ ψήφον, καὶ ἡμῶν Ρ'ητόρων Ἰερώεγεν, ὡς σαφῶς ἠτητεύτας, ἐν πνεύματι κελύσσας τὸς τῷ τελείωσι δέξασθαι.

Κ Απασάζοντο Μάρτυς, σὺ τὸς θεῖς πόδας, τὸ Χεῖς τῆ πίσει οἱ ῥήτορες, προσελθόντες, καὶ αὐτῶν τὰς ψυχὰς Κυεῖω, μέσον τὸ πυρὸς παρεδίδοσαν.

Α Ξιόθεν τέλῳ, ἔραντο οἱ γενναῖοι, καὶ διὰ τὸ πυρὸς βαπτισθέντες, τῷ ἀνάγκῃ παιῶντες, ὡς περ φιλοτιμίου, τὸς σεφάνης δόξης ἐδέξαντο.

Τ Ὡν αὐτῶν αἱ Τάξεις, σὲ δοξολογῶσιν, Ἀρχαυτε Παρθεύε Θεόνυμφε, διὰ σὲ ἡμῶν ἀποήλθε, βροτοῖς Σωτηεῖα, λύσον ἡμῶν πταισμάτων πηγάζεσα.

Α'λλῳ. Ἰνα τίμε ἀπόσω.

Π Ο'θω πυρπολαμένη, Μάρτυς παναοίδιμε τῷ τῷ Δεσπότησε, καὶ ζητήσα τὸς τὸ ἀμύχανον κάλλῳ θεάσασθαι, αὐθαρέτω γνώμη, τοῖς ἀπιστοῖς σαυτῷ παρέχεσ, Παρθευεῖα ἐλάμψασα Χεῖσι.

Α Ὁλοῖς Ἰερωτάτοις, Κόρη Καλλιπάρθευε καταλαμπαρούιασα, σαυτῷ ωροφρόνως, ἀεληλύθας πρὸς τῷ Οὐράνῳ, τὸ Χεῖς πασάδα. καὶ νῦν φαιδρῶς τῷ σὺ Νυμφίῳ, γησομενὴ σωήφθης Πανόλβιε.

Ν Εαυῖς φαιδροτάτη, ὡφθης ἀγαπήσασα μόνον ἐράσμιον, καὶ ὀπίσω τὸς, σωτονώτατον δρόμον διέκυσσας, εἰς ὄσμῳ τὸ μύρε, σὺ νοητῶς τὸ κενωδέυτῳ, ἀεβόας δραμῆμα Νυμφίεμυ. Θεοτοκίον.

Α Ἀηθῆ Θεοτόκον, πάντες ἐπιγνόντες σε, Παύλαγε Δέσποτα, τὸν ἐκ σὲ τεχθέντα, Θεὸν Λόγον εἰδότες κηρύττομεν, ἐν δυσὶν ἐτίαις, θελητικῶς αὐτέξασίας γνωριζόμενον Κόρη Θεόνυμφε.

Καταβασία. Θεὸς ὦν εἰρλήης. Ω'δὴ ε'. Ο' Εἰρμός.

Τ Ο'ν Προφήτῳ Ἰωανῷ, ἐκμιμέμεν βοῶ, τῷ ζωλύμῳ ἀγαθῆ, ἐλδ'έρωσον φθορᾶς, καὶ σῶτόνμε Σωτήρ τὸ Κόσμου, κρίζοντα δόξα σοι.

Ε Ὁρτάσωμεν πισοί, Ἐορτῷ Πνευματικῷ, τῷ Μητέρα τῷ Θεῷ, ἀμνήντες ἀσεβῶς. ὑπάρχει ἡμῶν Ἀγιώτερα, τῷ Οὐρανίῳ Νοῶν.

Ε Ἐν ὡδαῖς πνευματικῶν, ἀρμηήσωμεν πισοί, τῷ Μητέρα τῷ Φωτὸς, ὅτι σήμερον ἡμῶν, ἐπέφανε, ωροερχομενὴ ἐν τῷ Ναῶ τῷ Θεῷ.

Ε Ἐν Ναῶ τῷ νομικῷ, τὸς εἰσόδας ἐτελεῖ, ὁ Ναὸς ὁ τῷ Θεῷ, ἢ Οὐρανίῳ σκληρῷ, Ἰε ἡμῶν, τοῖς ἐν τῷ σκότει, τὸ φῶς Ἰελάμψε.

Ε Ἐκ παντοῖων περασμῶν, καὶ κινδύων ψυχικῶν, ἐλδ'έρωσον ἡμᾶς, τὸς ωροερχόντας εἰς σέ, Πανύμνητε, τὰς σαῖς ἀρεσβεῖαις, Μήτηρ Χεῖς τῷ Θεῷ.

Α'λλῳ. Ἀβυσσῷ ἀμαρτημάτων.

Ε Φανασ ἐκ τῆς Παρθεύσε, ὡς Ἡλιος ἐν τῷ Κόσμῳ, τῆς ἐπιγνώσεως τῆς σῆς πληρώσας τὰ σύμπαντα ὡς Θεὸς Θεὸς Λόγος.

Ρ Ἡμᾶσιν ἀπειράτο, ἀπάτης καὶ κολακείας, ὁ δυσσεβεσάτος Βασιλῆς, συλήται Πανόλβιμε, τὸν Θεσαυρὸν τῆς ψυχῆςσε τῷ πίσιν.

Α Ἐνθίσαστο ἀνδροφρόνως, τὰς τῷ κρατῆτος θωπεῖαις, μηωροσκαπτομενὴ ἀπειλαῖς Μάρτυς ἀήτητε, ἀλλ' ὄπλο τῷ Σταυρῷ ἐνδυναμωμένη.

Θεοτοκίον.

Νέμοις μοι ἀμαρτημάτων, τὴν λύσιν Θεοκυήτωρ, καὶ τὴν πατρῶν ἀπαλλαγὴν, Ἀρχαυτε Δίαποινα, πρεσβείας σε σὺ ἀρχεῖο οἰκίτη.

Ἄλλο. Ἀβυσοῦ ἀμαρτιῶν.

Ὁλιυσε περικαλλῆ, παρθεύιας ἀπασράπτουσαι ἀγγλῆ, μαρτυρικοῖς τε Κόρη, φοινηχθεῖσαι ἐν αἵμασι, κατὰ τῶν ὀ Αἰγυπτῶν, Λόγῳ καὶ Ἀρχαυτῶ, ἐν Θαλάμοις, ἐπερανοῖς κατεσκληῦστε.

Ἰσχυσας διὰ Σταυρῶ, τῆς Τυραίνων καταλύσαι τὸ κράτῳ, καὶ κοσμικῆς Σοφίας, διελέγχει τὸ μάταιον, Θεοπνύσει διδασχῆς, βρύσσα δόγματα, μεγαλοφρον, Αἰκατεῖνα παναοῖδιμε.

Δολω παρῶν τὸν Ἀδάμ, Παραδείσου τῆς τρυφῆς ἐμβαλόντα, τῆς αἰκισμῶν τὸς πόνους, καρτερῶς ὑπομείνασα, κατὰ βέβληκας εἰς γλῶ, Μάρτυς πανεύδοξε, καὶ σεφάνοις, τῆς Βασιλείας ἐσεφάνωσαι.

Θεοτοκίον.

Ἰδῶν μοι τὸν Κεῖτλῳ, καὶ Τύουσε Θεοτόκε Παρθεύε, ταῖς σαῖς λιταῖς γενέσθαι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κείσεως, λυτρωτῶν τε τῆς δεινῶν Μητὲρ ἀπέργασαι. σοὶ ᾗ μόνῃ τὰ τῆς ἐλπίδῳ με ἀνέθηκα.

Κουτάκιον, ἦχῳ β. Τὰ αὐτῶ ζητῶν.

Χορείαν σεπτῶν, ἐν δέως φιλομάρτυρες, ἐγειράτε νῦν, γενεαίροντες τὴν Πάυστοφον, Αἰκατεῖναν. αὐτῇ ᾗ ἐν σαδῶν τὸν Χελσὸν ἐκήρυξε, καὶ τὸν ὄφιν ἐπάτησε, Ρήτορων τὴν γνῶσιν καταπτύσασα.

Ὁ Οἶκῳ.

Τῆν ἐκ Θεῶ Σοφίαν λαβῶσα παιδῶθεν ἡ Μάρτυς, καὶ τὴν ἔξω καλῶς Σοφίαν πᾶσαν μεμάθηκε, γνῶσα ἐκ ταύτης τὴν τῆς σοικεῖων κινήσιν τε καὶ ποιῆσιν καὶ λόγον, καὶ τὸν αὐτῶν ἔξ ἀρχῆς διὰ λόγῳ ποιῆσαντα, αὐτῶ τὴν διχαεῖσιαν ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ προσέφερε, τὰ εἰδῶλα κατὰ δελῶσα, καὶ τὸς τῶτοις ἀφρόνως λατρεύοντας. Ρήτορων τὴν γνῶσιν καταπτύσασα.

Τῶ αὐτῶ Μιλῶ, εἰκοστῇ πέμπτῃ, μνήμῃ τῆς Ἀγίας

Μεγαλομάρτυρῳ Αἰκατεῖνης.

Στίχ. Αἰκατεῖνα καὶ Σοφὴ καὶ Παρθεύῳ.

Ἐκ δὲ ξίφους καὶ Μάρτυς, ὦ καλὰ τεῖα.

Πέμπτῃ κατέπεφνευ ἄορ εἰκάδι Ρήτορα Κέρλι.

Βίῳ καὶ ἄθλησις τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρῳ Παρθεύε καὶ Πανσόφῃ Αἰκατεῖνης, Πάτερ Εὐλόγησον.

Μετὴν ἐλπίδα τῆς ἐαυτῆς εἰσοδίας, ὁ πτωχὸς γεωργὸς δὲν συλλογίζεται κόπον ποτῶς ἔτε ἰδρῶτα, καὶ πᾶσαν ἄλλῳ χειμέριον κακοπάθειαν, ἀλλὰ ὑπομένει καρτερικῶς τὰς θλίψεις τῆς ἀέμωντε καὶ ὑδάτων, καὶ χιόνῳ αὐτῆς τὴν δειμύπτα, ἐκδεχόμενῳ καὶ πόδε πολλῶ τῷ θέρῳ, νὰ εἰσοδιάσῃ τὸν καρπὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῶ. μετὴν ἐλπίδα τῶ προσκαίρει κέρδους οἱ ἔμποροι, διὰ νὰ πολυπλασιάσωσι χρήματα, δὲν συλλογίζονται τινὰ κακοπάθειαν, ἐδὲ βάσανον, ἀλλὰ εἰσεβαίνου εἰς διαφορὰς κινδύνους θαλάσσης καὶ σερεᾶς, καὶ χάνουσι πολλοὶ τὴν ζωὴν αὐτῶν ἀκαίρα πάντως καὶ ἀνωφελῶτα. ομοίως καὶ ὁ ἰχυρὸς στρατιώτης μετὴν ἐλπίδα τῆς ματαίας δόξης τε καὶ τιμῆς, ὅτῳ προσδοκᾷ νὰ ἀπολαύσῃ, δὲν βάλλει ποτῶς εἰς τὸν νῦν αὐτῶ τὸν κίνδυνον τῆς ζωῆς, ἔτε τινὰ ἄλλῳ βάσανον, ἔχοντας θάρρῳ νὰ νικήσῃ τὸς ἐχθρῶς καὶ ἀντιδίκους τῶ Βασιλέως αὐτῶ, διὰ νὰ τιμήσῃ καὶ νὰ δοξάσῃ αὐτὸν ὑπερον καὶ τὰ ἑπαθλα καὶ ἀνδραγαθίας αὐτῶ. καὶ ἐὰν ἔτοι ὑπομένουσι τῶσας θλίψεις καὶ κόπους καὶ λυπηρὰ, διὰ νὰ ἀποκτήσωσι φάρτα καὶ ῥέοντα πράγματα, ὅτῳ σήμερον εἶναι καὶ αὐτεῖον ἀφανίζονται, καὶ μάλιστα ὅτῳ πολλάκις λανθάνονται οἱ ταλαίπωροι, καὶ δὲν ἀπολαμβάνουσι τὸ ποθέμενον, καθὼς εἶδαμεν εἰς διαφορὰς καιρῶς καὶ τόπους. διότι ὁ μετὴν γεωργὸς πέρνει τὸν κόπον μόνον καὶ σκορπίζει τὸ γεννημα εἰς τὴν γλῶ, θαρρῶντας νὰ δεκαπλασιάσῃ αὐτῶ, καὶ αὐτὸς ὁ πτωχὸς δὲν ἀπολαμβάνει ἐδὲ τὸν ἀπὸρον αὐτῶ. καὶ πάλιν ὁ ἔμπορῳ ἑξοδιάζει τὰ ἄστρα αὐτῶ, καὶ εἰσεβαίνει εἰς τὸ καράβι νὰ ταξιδύσῃ, διὰ νὰ πραγματοποιήσῃ, καὶ νὰ διπλασιάσῃ τὰ χρήματα, καὶ αὐτὸς ὁ κακότηχῳ πίπτει εἰς τὸς λησᾶς καὶ τὸν ἐκδιώκων, ἢ κάμνει χύσιν καὶ ῥίπτει τὸ πρᾶγμα αὐτῶ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ πολλάκις χάνει καὶ τὴν ζωὴν αὐτῶ τελείως. ὁ δὲ στρατιώτης ὑπάγει νὰ πολεμήσῃ μετὴν ἐχθρῶς, καὶ αὐτὸς ὁ ἄθλιῳ θανατώνεται. ἐὰν ἔν αὐτοῖς ἀποδίδουσι τὰ σώματα αὐτῶν καὶ τὰς ψυχὰς εἰς ποσᾶντες κινδύνους διὰ ῥέοντα καὶ πρὸς καιρὰ πράγματα, πόσον πρέπει νὰ κάμωμεν ἡμεῖς οἱ Χελσιανοὶ, ὅτῳ ἠξέλωμεν ἀναμφιβόλως καὶ εἰμεδεν βέβαιοι, πῶς ἔχομεν νὰ κληρονομήσωμεν τῶσας ἀγαθὰ εἰς τὴν Βασιλείαν τῆς Οὐρανῶν πανδρόσωμα καὶ αἰώνια; ταῦτα

γινώσκοντες τὸν παλαιὸν καιρὸν ἐκείνον οἱ ἄνθρωποι ὡς καλοποραίρετοι καὶ ἀγνώμονες, ἐβιάζοντο καὶ τὸ δῶμα τὸν, καὶ ἀξιώθωσι τοιαύτης μακαριότητος. καὶ ἄλλοι μὲν εἰδίδοντο εἰς ἄκρην ἀσκησιν καὶ σκληραγωγίαν σώματος, φάγοντες τὰς ἀνθρώπους, καὶ κατοικῶντες εἰς ὄρη καὶ σπήλαια, μόνοι μόνω Θεῷ προσδεδωμένοι. ἕτεροι δὲ πάλιν θερμότεροι εἰς τὴν Εὐτίβειαν, καὶ ζηλωταὶ τῆς ἀληθείας ἡμῶν Πίσεως, προσεδίδον ἕ μόνον τὸν πλῆτον αὐτῶν καὶ τὰ ὑπάρχοντα, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τὴν σάρκα δευ ἐσπλαγχνίζοντο, ὅτε ἐλυπῆντο ποσῶς, διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην καὶ ἀμετρον ἔρωτα, ὅπως εἶχον πρὸς τὸν ποθέμενον Χεῖσον. καὶ ὅσον ἐβλεπον τὰς αἰμοβόρους Τυραίνους θυμωμένους καὶ ἐρδυνῶντας κατ' αὐτῶν διάφορα κολασήμια, τὸσον αὐτοὶ ἐπαρρησιάζοντο ἐδελσθῆναι πρὸς θάνατον. καὶ τὸ θαυμασιώτερον, ἕ μόνον ἄνδρες ὅπως βοηθεῖ ἡ φύσις καὶ οὐδὲν αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ κοράσια τρυφερά δεκαπέντε ἡρώων καὶ δώδεκα, ἀπὸ τὸν ἀπειρον πόσον ὅπως εἶχαν, καὶ φίλτρον ἐγκάρδιον πρὸς τὸν Νυμφίον τὸν Ἐπεραῖον, ἐπελαύσαντο τῷ θήλειω τὴν χαννότητι, καὶ εἰς ἕδρην ἐλογιάζον Βασιλέων καὶ Τυραίνων δραστήτητα. δευ ἐσυλλογίζοντο κολασηρίων δειμύτητα, ὅτε ἐλυπῆντο σωματικῶν ὠραιότητι, ἀλλὰ ἀπρησῆντο παντοίῳ ἀπόλασιν πρὸςκαίρον καὶ σαρκικῶν ἠδονάσθαι, καὶ ἔτρεχον ἐκσθῆναι εἰς θάνατον, ἠξέδροντας, ὅτι διὰ μέγεθός τῆς θανάτου, ἠξέδροντο τῆς αἰωνίης ζωῆς καὶ Μακαριότητος, καὶ μάστιγα ἡ σήμερον παρ' ἡμῶν χαρμονικῶς εἰσταζομένη καὶ προκειμένη εἰς ἔπαινον, ἡ ὄντως ὠραία καὶ πάγκαλλο Νύμφη τῆς Ἐπεραῖας Βασιλέως Χεῖσε, ἡ πάσας τὰς λοιπὰς υπερβαίνουσα εἰς τὴν σοφίαν καὶ ὠραιότητα, καὶ εἰς ἄλλα πολλὰ ἀξιώματα, ἡ Βασίλισ Αἰκατερίνα λέγω, ἡ Περίφημο ὄντως καὶ Πάνσοφο. ταύτης τὰς ἀγῶνας καὶ τὰ ἡρώικα ἔπαθλα βάλουμαι νὰ διηγηθῶ ὁ ἀνάξιτος, καὶ παρακαλῶ ὑμᾶς ἐν Χεῖσῳ Ἀδελφοί μου προσέχετε ἀκλινώως νὰ ἀκροασθῆτε τὴν πανδρόστιον ταύτην καὶ γλυκυτάτην διήγησιν.

Α Ἰπὴ ἡ αἰδιδίμος ἦτον ἀπὸ τὴν περίφημον μεγαλόπολιν Ἀλεξάνδρειαν, εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἀσεβῆς βασιλείας Μαξεντίου, θυγάτηρ Κώνσταντος τῆς πρώτου Βασιλέως, πολλὰ ὠραία καὶ εἰς τὸ κάλλος ἀμίμητος, μεγάλη εἰς τὴν ἡλικίαν τῆς σώματος. ἦτις ἐπαυδάθη πᾶσαν ἐλληνικῶν γραφῶν, ἔμαθεν ὅλας τὰς ποιητικὰς, Ὀμηρον, Βηργίλιον, Ἀριστοτέλιν, καὶ Πλάτωνα. ἕ μόνον

δὲ τὰς φιλοσόφους, ἀλλὰ καὶ τὰς βίβλους τῆς ἱατρῶν, Ἀσκληπιῆς, Ἰπποκράτες, καὶ Γαλιῆου, καὶ ἀπλῶς εἶπεν ὅλην τὴν ῥητορικῶν καὶ λογικῶν, καὶ πᾶσαν λέξιν καὶ γλῶσσαν ἔμαθεν, ὅπως ὅλοι ἐθαύμαζον τὴν σοφίαν αὐτῆς. καὶ ἕ μόνον οἱ ὄντως, ἀλλὰ καὶ οἱ ἀκούοντες ἔξεπλήττοντο. καὶ πολλοὶ πλεσιώτατοι ἄρχοντες τῆς Συγκλήτης ἐζήτησαν νὰ συμπεθεράσθην μὲ τὴν Μητέρα αὐτῆς, ἡ ὅποια ἦτον Χεῖσιανὴ κρυπτῶς διὰ τὸν μέγαν διωγμὸν αὐτῆς, ἡ ὅποια ἦτον Χεῖσιανὴ κρυπτῶς διὰ τὸν μέγαν διωγμὸν αὐτῆς, ἡ ὅποια ἦτον Χεῖσιανὴ κρυπτῶς διὰ τὸν μέγαν διωγμὸν αὐτῆς, ὅπως ἐκίνησε τὸν καιρὸν ἐκείνου καὶ τῆς πίσεως ὁ Μαξεντίος. οἱ γὰρ συγγενεῖς καὶ ἡ μήτηρ αὐτῆς σιωπέδουσαν αὐτῶν νὰ ὑπαυδάθη, διὰ νὰ μὴ ὑπάγῃ ἡ βασιλεία τῷ Πατρὸς αὐτῆς εἰς ἀλλότριον ἄνθρωπον, καὶ ἀποσυνεωθῶσι ταύτης τελείως. ἡ δὲ Αἰκατερίνα ἠγάπα τὴν παρθεύειαν καὶ πολλὰ ὡς φιλόσοφο, καὶ προσασθῆναι μὲν διαφόρους αἰτίας, ἔλεγεν, ὅτι δευ ἔσεργε ποσῶς νὰ ὑπαυδάθη. ὅταν οὖν εἶδε πῶς ἠνώχλων αὐτῶν πολλὰ, εἶπεν αὐτοῖς, ἵνα μὴ περᾶζωσιν αὐτῶν. ἀρῆτε εἷνα νέον, νὰ εἶναι ὁμοίος μὲ εἰς τὰ τέσσαρα χαρίσματα ὅπως ὁμολογεῖτε πῶς υπερβαίνω τὰς λοιπὰς νεαίδας, καὶ τότε νὰ λάβω αὐτὸν ὁμοῦλον, ὅτι δευ καταδέχομαι νὰ λάβω ἀνάξιωτέρον μου καὶ διτελέερον. Ἐρδυνήσατε λοιπὸν πανταχῶς εἷνα εἶναι τινὰς ὁμοίος μὲ εἰς τὴν ἀγένησιν, εἰς τὸν πλῆτον, εἰς τὴν σοφίαν, καὶ ὠραιότητα. εἰ δὲ καὶ λείπει αὐτὸν ἀπὸ ταῦτα κανεὶνα χάρισμα, δευ εἶναι ἀξίος διὰ λόγους. καὶ αὐτοὶ γινώσκοντες, ὅτι ἦτον ἀδιώτατον νὰ ἀρεθῆ ποιῆτος ἄνθρωπος, ἀπεκείθησαν, ὅτι ὁ υἱὸς τῆς Βασιλέως τῆς Ρώμης, καὶ ἄλλοι τινὲς ἦτον διγχεῖς καὶ πλεσιώτεροι ἀπὸ ταύτην, μόνον εἰς τὴν σοφίαν καὶ ὠραιότητα δευ ὁμοιάζον. ἡ δὲ ἔλεγεν, ὅτι δευ καταδέχετο νὰ λάβῃ κανεὶνα ἀγαθῶν. ἡ δὲ Μητέρα αὐτῆς εἶχε εἷνα Πηδματικὸν ἀγνώτατον ἄνθρωπον, ὅστις ἦτον κεκρυμμένον ἔξω τῆς πόλεως. ἐπῆρεν οὖν τὴν Αἰκατερίναν, καὶ ἐπορεύθησαν εἰς αὐτὸν νὰ συμβελάθωσιν. ὁ δὲ ἀσκητὴς βλέπων τῆς Κόρης τὴν διταξίαν, καὶ ἀκούων αὐτῆς τὰ γνωστικὰ καὶ μέτετα λόγια, ἔβαλεν εἰς τὸν νοῦν αὐτῆς νὰ ψαυδάθη αὐτῶν πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς Οὐρανίης Βασιλέως Χεῖσε, καὶ λέγει πρὸς αὐτῶν. ἠξέδρω εἷνα θαυμάσιον ἄνθρωπον, ὅστις σε υπερβαίνει ἀσυγκρίτως εἰς ὅλα τὰ χαρίσματα ὅπως εἶπες, καὶ εἰς ἕτερα ἀνάξιθμητα. ἡ ὠραιότης αὐτῆς ὑπερνεκῆ εἰς τὴν λάμπριν τὸν Ἡλίον, ἡ σοφία αὐτῆς κυβερνεῖ ὅλα τὰ αἰδητὰ καὶ νοκμενα κτισματα, ὁ πλῆτος τῆς θησαυρῶν αὐτῆς διαμερίζεται εἰς ὅλον τὸν κόσμον, καὶ ποτὲ δευ ὀλιγο

σκέει, ἀλλὰ μάλλον αὐξάνει διαδιδόμενος, ἢ ἀγενεῖα αὐτῷ εἶναι ἀρήπτος καὶ ἀνεκλάλητος. Ταῦτα καὶ ἕτερα πλείονα λέγων ὁ Ἀσκητής, ἐνόμισεν ἡ Κόρη ὅτι διὰ τινὰ ἐπίγειον ἄρχοντα ἔλεγε, ὅθεν ἠλλοιώθη τῷ ὄψιν καὶ τῷ καρδίαν, καὶ ἠρώτα καταλεπτός, ἐὰν ἦτον ἀληθινὰ ὅλα τὰ ἐγκώμια καὶ τὰ ποσῶτα ἐπαινήματα ὅπως πρὸς αὐτῷ εἶπε διὰ τὸν ρηθέντα ἄνθρωπον. ὁ δὲ ἐβεβαίως τὰ λαληθέντα, διηγόμενος καὶ τὰς λοιπὰς αὐτῷ χάριτας. λέγει δὲ αὐτῷ ἡ Κόρη, τίνος εἶναι υἱὸς ὁ ποσῶτον παρὰ σὲ δεινότερος; Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο, ὅτις δὲν ἔχει πατέρα ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλλὰ ἐγεννήθη ἀφράσως καὶ ὑπὲρ φύσιν ἀπὸ μίαν ἀγενεσάτιν Ὑπεραγίαν καὶ Χαριτωμένην Παρθένον, ἣτις ἠξιώθη διὰ τῷ ὑπερβαλῆσαι αὐτῆς ἀγιότητα, καὶ ἔμεινεν ἀθάνατος ψυχῆ τε καὶ σώματι, ἀναληφθεῖσα ὑπερανῶ τῆς Οὐρανῶν, καὶ προσκυβεῖται ὑπὸ πάντων τῆς Ἁγίων Ἀγγέλων ὡς Βασίλισσα πάσης τῆς κτίσεως. λέγει δὲ πρὸς αὐτὸν ἡ Αἰκατεῖνα, εἶναι δυνατὸν νὰ ἰδῶ τὸν νέον αὐτὸν περὶ τὰ ὁποῖα διηγείσαι τοιαῦτα θαυμάσια, καὶ ὁ Γέρον· ἐὰν κάμης καθῶς σε εἶπῶ, θέλεις ἀξιώθῃ νὰ ἰδῆς τὸ ὑπερλαμπρὸν αὐτῷ καὶ πάμφωτον φρόσωπον. Ἡ δὲ εἶπεν αὐτῷ, βλέπω σε ἄνθρωπον γνωστικὸν καὶ σεβάσμιον γέροντα, καὶ πισθῶ, ὅτι δὲν ψάδεσαι εἰς ὅσα εἶπες, λοιπὸν ἐτοιμὸς εἰμι, νὰ τελίσω πάντα τὰ παρὰ σὲ προσαττόμενα. Τότε ὁ ἀσκητής ἔδωκεν αὐτῇ μίαν εἰκόνα, εἰς τῷ ὁποίῳ ἦτον ἰσορημενὴ ἡ Παναγία Θεοτοκος, ἔχουσα τὸ Θεῖον Βρέφῳ εἰς τὰς ἀγκάλας, καὶ λέγει πρὸς αὐτῷ, αὐτὴ εἶναι ἡ Αἰκατεῖνος Μήτηρ ἐκείνη, περὶ τὰ ὁποῖα εἶπόν σοι τοιαῦτα θαυμάσια. λάβε ἔν αὐτῷ εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ κλείσασα τῷ θύραν τῷ κοιτῶνός σου, κάμε προσδελχίῳ ὀλονυκτίον μὲ ἀλλάβειαι πρὸς αὐτῷ, ἣτις ἐνομαζέται Μαρία, καὶ παρακάλεσον αὐτῷ, νὰ καταδεχθῇ, νὰ δεῖξῃ εἰς σὲ τὸν Υἱὸν αὐτῆς, καὶ ἐλπίζω ὅτι ἐὰν δεῖξῃς μὲ πίσσεως, ὑπακείσης, νὰ ἰδῆς ἐκεῖνον ὅπως ποδεῖ ἡ ψυχῆ σου. τότε ἡ Κόρη λαβῶσα τῷ Γέρον εἰκόνα, ἀπῆλθεν εἰς τὸ παλάτιον, καὶ τῷ νύκτα ἐκλείσθη μόνη εἰς τῷ κάμεραν, καὶ προσηύχετο καθῶς ὁ Γέρον τῷ ἠρμυλῶσεν. Οὕτως οὖν δεομένη, ἀπὸ τὸν κόπον ἀφύπνωσε, καὶ βλέπει εἰς τὸ ὄραμα αὐτῆς τῷ τῆς Ἀγγέλων Βασίλισσαν, καθῶς ἦτον ἰσορημενὴ μὲ τὸ Ἅγιον Βρέφῳ, τὸ ὁποῖον ἀκτινοβολεῖ ὑπὲρ τὸν Ἥλιον, ὅμως ἔσπερε πρὸς τῷ Μητέρα τὸ φρόσωπον. ὅθεν ἡ Κόρη ἐβλεπε μόνον τὰ τέττα ὀπί-

δια.

δια. καὶ ποδῶτα νὰ ἰδῆ αὐτὸ ἀπ' ἐμφορῶσεν, ἀπῆλθεν ἀπὸ τὸ ἕτερον μέρῳ. ὁ δὲ Χειρὸς ἔσπερε πάλιν ἐκείθεν τὸ φρόσωπον. τότε γενομένης τελειῶς, ἀκεί τῷ Παναγίαν καὶ ἔλεγε ταῦτα. ἰδὲ Γέρον τῷ δέλλωσθαι Αἰκατεῖναν πόσον εἶναι ὠραία καὶ πάγκαλλῳ. Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο, μάλιστα πόσον εἶναι ζωώδης καὶ ἀχημῳ, ὅπως δὲν δυνάμην νὰ βλέπω αὐτῷ. λέγει αὐτῷ ἡ Θεοτόκῳ, δὲν εἶναι Πάσιφοῳ ὑπὲρ πάντας τὰς Ρῆτορας, πλοσία καὶ ἀγενεῖς ὑπὲρ τὰς Νεαῖδας πασῶν τῆς πόλεως, ὁ δὲ Χειρὸς ἀπεκρίνατο. μάλιστα λέγω σοι Μήτηρ μου, ὅτι εἶναι ἄγνωσῳ, πύνης, καὶ ποσῶτον ἀκαταφρόνητος, ἕως ἔδεισκειται εἰς τοιαῦτα διάθεσιν, ὅπως δὲν καταδέχομαι νὰ μὲ ἰδῆ εἰς τὸ φρόσωπον. ἡ δὲ εἶπεν αὐτῷ. δεομαίσε Γλυκύτατον Γέρον μου, μὴ καταφρονήσης τὸ πλάσμα σου, ἀλλὰ νουθετήσον αὐτῷ, καὶ ἐρμυλῶσον αὐτῷ τί νὰ πράξῃ, διὰ νὰ ἀπολαύσῃ τῷ δόξασου, καὶ νὰ ἰδῆ τὸ ὑπερλαμπρόν σου καὶ παμπόδητον φρόσωπον, τὸ ὁποῖον ἐπιθυμῶσι νὰ βλέπουν οἱ Ἄγγελοι. Ὁ δὲ Χειρὸς ἀπεκρίνατο. ἄς ὑπάγῃ εἰς τὸν Γέροντα, παρ' ἔλαβε τῷ εἰκόνα, καὶ καθῶς τῷ συμβελάσκει, ἄς κάμῃ, καὶ τότε ἀφ' ἔβαπτισθῇ, θέλει μὲ ἰδῆ, νὰ λάβῃ πολλῷ ἀγαλλίασιν, καὶ ὠφέλειαν. ταῦτα ἰδῶσα ἡ Κόρη, ζήτησεν. Καὶ θαυμάζουσα τῷ ὀπτασίῳ αὐτῷ, ἀπῆλθε τὸ φρωῖ μὲ ὀλίγας γυναικας εἰς τὸ κελλίον τῷ Γέροντῳ, καὶ πεσῶσα μὲ δακρύων εἰς τὰς πόδας αὐτῷ, ἐδιηγῆθη τὰ ὄραθέντα, καὶ παρεκάλει μὲ δεήσεως, νὰ νουθετήσῃ αὐτῷ, πῶς νὰ πράξῃ νὰ ἀπολαύσῃ τὸν ποδῶμενον. Ὁ δὲ Ὀσιος ἐδιηγῆθη αὐτῇ καταλεπτός πάντα τὰ Μυστήρια τῆς ἀληθῆς ἡμῶν Πίσεως, ἀρξάμενῳ ἀπὸ τῷ κοσμοποιίῳ, καὶ πλασέργησιν τῷ φοροπάτορῳ, ἕως εἰς τῷ τελειταίῳ ἔλδασιν τῷ Δεσπότη Χειρῷ. Καὶ περὶ τῆς ἀνεκλαλήτης δόξης τῷ Παραδείστῳ, καὶ τῆς πανωδιῶς καὶ ἀτελεύτητης κολάσεως εἶπεν αὐτῇ. Καὶ πόσον κατήχησεν αὐτῷ ἱκανῶς, ὅπως ἐγνωρίσεν εἰς ὀλίγον διάστημα πᾶσαν ἀκείβειαν τῆς Πίσεως, ὡς ἐμπερῳ γραμμάτων καὶ παύσοφῳ. Ὅθεν πισθῶσατα ζῆ ὅλης καρδίας ἔλαβε παρ' αὐτῷ τὸ Ἅγιον Βάπτισμα. Ἐπειτα παρήγγειλεν αὐτῇ νὰ δεηθῇ πάλιν μὲ πόδε πολλῆς τῆς Ὑπεραγίας διὰ νὰ ἐμφανισθῇ αὐτῇ ὡς τὸ φρότερον. Ἐκδυθεῖσα γυν τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, καὶ εἰδυθεῖσα σολλῷ ἀδιάφορον, ἀπῆλθεν εἰς τὰ Βασιλεία, καὶ τῷ νύκτα ἔλλω ἔδέετο νῆσις, καὶ μὲ δακρύων προσηύχετο,

ἔως δὲ πάλιν ἀφύπνωσε. Καὶ τότε βλέπει τὴν Οὐράνιον Ἀναστασαν μὲ τὸ θεῖον Βρέφος, τὸ ὁποῖον ἔβλεπε τὴν Αἰκατερίναν μὲ πολὺν σπλάγγχνον καὶ ἰλαρότητα. Καὶ ἡ μετ' Θεομήτωρ ἠρώτησε τὸν Δεσπότην ἐὰν ἤρσεν αὐτῷ ἡ Παρθένος. Οἱ δὲ ἀπεκρίνατο· τῶρα ἐγεύετο λελαμφορυσμένη καὶ εὐδοξία ἡ παρὼν ζοφώδης καὶ ἀτιμία, ἡ πένις καὶ ἀγνωσία ἐγεύετο πλοσσία καὶ πᾶσοφον, ἡ καταφρονημένη καὶ ἀσημία, ἐγεύετο ἀγενής καὶ περὶ φημι, καὶ πόσων ἀγαθῶν καὶ χαρίτων εἶναι ἐμπειρησμένη, καὶ πόσον ὀρέγεται αὐτῷ, ὅπως ἐργῶν νὰ μνησθῆται αὐτῷ διὰ Νύμφη μὲ ἀφθορον. Τότε ἡ Αἰκατερίνα ἔπεσε καὶ γῆς μὲ δάκρυα λεγῶσα· ἔκ ἐμὶ ἀξία, Ὑπερέδωξε Δεσπότη, νὰ βλέπω τὴν Βασιλείαν σου, ἀλλὰ ἀξιώσόν με νὰ σιωπῶμαι ἡμεῖς μὲ τὰς δούλῃς σου. Ἡ δὲ Θεοτόκος ἔλαβε τὴν δεξιὰν χεῖρα τῆς κόρης, καὶ λέγει αὐτῷ, δός αὐτῇ διὰ ἀρραβῶνα Τέκνον μου, δακτυλίδιον, διὰ νὰ νυμφωθῆς αὐτῷ καὶ νὰ ἀξιώσης αὐτῷ τῆς Βασιλείας σου. Τότε ὁ Δεσπότης Χεῖρὸς ἔδωκεν αὐτῇ εὐὰ δακτυλίδιον ὠραιότατον λέγων ταῦτα. Ἴδὲ σήμερον σε λαμβάνω διὰ Νύμφη μὲ ἀφθορον, καὶ αἰώνιον, καὶ φύλαξον ἀκριβῶς τὴν συμφωνίαν ταύτην, νὰ μὴ λάβῃς ποτὸς ἄλλον Νυμφίον ἐπίγειον. ταῦτα εἰπὼν, ἔλαβε τέλῃ ἡ ἑκαστος. Καὶ ἐγερθεῖσα ἡ Κόρη, βλέπει καὶ ἀλήθειαν εἰς τὴν δεξιὰν αὐτῆς τὸ δακτυλίδιον. Καὶ ἔλαβε τὸν δόρυ μὲ ἀγνωσίαν καὶ ἀγαλλίασιν, ὅπως ἠχημαλωτίσθῃ ἀπὸ τὴν ὄραν ἐκεῖνην εἰς τὸν θεῖον ἔρωτα ἡ καρδία αὐτῆς, καὶ πόσον ἠλλοιώθῃ θαυμασίαν ἀλλοίωσιν, ὅπως δὲν ἔρρωται πλέον ἐπίγεια πράγματα ἀλλὰ μόνον τὰ ἀφθάρτα κάλλη τῶ ποθιμῆν Χεῖρὸς ἐφαντάζετο, αὐτῷ ἐπάδει, αὐτὸν ἐμελέτα κοιμημένη καὶ ἔξυπνῆ. Οἱ δὲ παρανομοὶ Βασιλεῖς Μαξεύτιον ἔχοντας ζῆλον πολὺν καὶ ἀνείκασον εἰς τὰς ἀναιδέητες θεὰς ὁ ἀναιδέητοτερος τῶν καὶ ἀλογώτερος, ἔστειλεν εἰς ὅλα τὰ κάσρη καὶ χώρας τῆς Ἐπαρχίας αὐτῶν πρὸς αἴμα ὅπως ἔγραφε ταῦτα. Ἐγὼ ὁ Βασιλεὺς Μαξεύτιον χαριετῶ ὄλως ἐκείνης ὅπως εἶναι ὑπὸ τὴν Ἐξουσίαν μου, καὶ πρὸς αἴμα νὰ συναχθῆτε ὅλοι τὸν ζηγορώτερον ἔδω εἰς τὰ Βασιλεία, νὰ τιμῶσωμεν ἀξίως τὰς μεγάλας θεὰς, δείχνοντες πρὸς αὐτὰς ἀγνωμοσύνην τὴν πρὸς αὐτὰς, καὶ πρὸς φέροντες αὐτοῖς τὰς δυσίας ἑκάστων, ὅταν δυνάται, ἐπειδὴ καὶ ἔκαμαν εἰς ἡμᾶς τὰς ἀεργεσίας καὶ χαρίτας. Οἱ στίς δὲ καταφρονῆσαι τὸτόμος τὸ πρὸς

σαγμα, καὶ τολμήσει νὰ προσκυνῆται ἄλλου Θεοῦ, θελεῖ λάβῃ ἀπὸ ἡμᾶς πολλὰς ζημίας καὶ διάφορα κολασήματα. Ἀφ' οὗ γὰρ ἔφθασαν εἰς τὰς πόλεις πάσας ταῦτα πρὸς αἴμα, ἐπὶ νηθροῖσιν πλήθος λαῶν ἀναείδμητον. ἐπισύρων ἑκάστων καὶ τὸ δυνάτων αὐτῶν, ἕτερος βίας, καὶ ἄλλος πρὸς βατὰ, οἱ δὲ πτωχοὶ πετεινὰ καὶ ἕτερα ὅμοια. Οἱ τε ἐν ἡλθεῖν ἡ ἡμέρα τῆς βδελυρίας αὐτῶν πανηγύρεως, ἐδυσίασε ὁ ἀγνωστος Βασιλεὺς ταύρος ἑκατὸν καὶ τετράκοντα, οἱ δὲ λοιποὶ ἡγεμόνες καὶ ἄρχοντες ὀλιγώτερα, καὶ ἀπλῶς, ἑκάστος προσέφερε τὴν δύσιν τὴν καὶ δυνάμιν, διὰ νὰ δείξῃν πρὸς αὐτὸν ἀγνωμοσύνην, καὶ πρὸς τὰς αὐσῆς θεὰς αὐτῶν ὁσιότητα. Ἐπλήθη γὰρ πᾶσα ἡ πόλις ἀπὸ τὰς φωνὰς τῆς σφαγῶν ζώων καὶ ἀπὸ τὸν καπνὸν τῆς θυσιῶν, ὥστε ὅπως ἦτον πανταχῶς μεγάλη σμυοχωρία καὶ σύγχυσις, ὁ δὲ αἶψα ἐμολώετο. Τῶν ἔτω γενομένων, βλέπεται ἡ ἀλαβῆς καὶ περικαλλῆς Αἰκατερίνα τοῦτου ναυαγίου χαλεπώτατον ὅπως εἶχον οἱ ἄνθρωποι, καὶ ἐπήγοντο βιάως εἰς τὴν ἀσέβειαν, καὶ διὰ νὰ φύγουν θάνατον πρὸς αἴμα, πρὸς εἶδον τὰς ψυχὰς αὐτῶν εἰς αἰώνιον κόλασιν, ἐπλήγη δεινῶς τὴν καρδίαν, συμποῦστα τὴν ἀπώλειαν αὐτῶν καὶ συμπάχιστα. Ὁ θεὸς ἐκίνησεν ἀπὸ ζῆλου εὐθεῖον, λαβῶσα εἰς τὴν σιωδίαν αὐτῆς ὀλίγες δούλῃς, καὶ ὑπήγευ εἰς τὸν Ναόν, ὅπως τὴν δύσιν ἐτέλεον οἱ ἄφρονες. καὶ ὡς ἐσάθη εἰς τὴν δύσιν, ἐπράβιζε τὴν ὄψιν πάντων πρὸς τὸ ἀμύχανον κάλλος αὐτῆς, τὸ ὁποῖον ἐμαρτύρει καὶ τὴν εὐδοξίαν ὠραιότητα. Ἐμλιύσθη γοῦν τῷ βασιλεῖ, ὅτι ἔχει νὰ εἰπῆ αὐτῷ λόγον ἀναγκάως πρὸς ὑπαθέσεως, ὅς τις ἐπρὸς αἴμα νὰ εἰτέλθῃ. ἡ δὲ ἡλθεῖν ἐμποροδευ αὐτῶν. καὶ πρῶτον μετ' ἔκαμεν αὐτῷ μετανοίαν, ἔπειτα ἐσιώταυχε ταῦτα σαθρὰ καὶ ἐλάθερα. Ἐπρὸς αἴμα, ὁ βασιλεὺς καὶ πρὸς αἴμα νὰ γνωρίσῃς τὴν πλάνην ὅπως ἔχετε, λατρεύοντες ὡς θεὰς εἰδῶλα φθάρτα καὶ ἀναιδέητα. ὅτι ἐντροπὴ μεγάλη εἶναι εἰς ἡμᾶς νὰ ὑπάρχητε τὸτον φανερά τυφλοὶ εἰς τὴν ἀλήθειαν, προσκυνῶντες ἀνάτοι ταῦτα βδελύγματα. καὶ καὶ τὸν σοφόν σου Διόδωρον δὲν πιστεύεις, ὅστις λέγει πῶς ἦτον ἄνθρωποι οἱ θεοῖς σου, καὶ ἐτελέωσαν τὸν βίον ἐλευθῶς; ἀλλὰ διὰ τινὰς πράξεις ὅπως ἐτέλεσαν, ἦγον ἀνδρείας, ἢ ἕτερας ἀπειθῆς, τινὲς ὠνόμασαν αὐτὰς ἀθανάτους ὡς ἀνάτοι, καὶ μετ' ἐλάσθη, καὶ εἰδῶλα καὶ ὅμοια τῶτοις ἐτίμησαν, οἱ δὲ μεταγενέστεροι, μὴ ἠδάρωντες τὴν γνώμην τῆς προγοῶν αὐτῶν, ὅτι μόνον διὰ

ἐν θυμῷ αὐτοῖς ἀνδραγαθίας, ἀλλὰ νομίζοντες πῶς εἶναι
 παράγματοι δόξαι καὶ δόξασον, ἐπαροκλήθησαν αὐτοὶ ὡς
 θεοὶ. Ἐπειὶ δὲ καὶ ὁ Χαίρωνος Πλάταρχος μίμνεται καὶ κη-
 ταφρονεῖ ὅπως ἐπλανήθησαν νὰ σέβωνται ποιαῦτα ἀγάλματα.
 τῶν τῆς διδασκαλῶν ἐσέφετε νὰ πισθῆσιν ὁ Βασιλεῦ, καὶ
 νὰ μὴ γίνεσθαι αἰτία τῆς ἀπωλείας τῶν ψυχῶν, διὰ τὰς
 ὁποίας θέλει κληρονομήσει ἀτελεύτητον κόλασιν. εἰς εἶπεν ὁ ἀλη-
 θῆς Θεός, αἰδίο, ἀροαρχ, καὶ ἀθάνατος, ὅς τις ὑπερον
 ἐγενέτο διὰ τὴν Σωτηρίαν ἡμῶν ἀνθρώπων. Διὰ τὸν οἱ Βα-
 σιλεῖς Βασιλεύσιν, αἱ Ἐπαρχίαι κυβερνῶνται, τὰ σοιχεῖα καὶ
 ὄλ, ὁ Κόσμος σωίσανται, καὶ παντὶ τὰ κτίσματα ἐκτίθη-
 σαν μὲ εὐὰ λόγον αὐτῶ, καὶ διαμεύσων. Οὗτος ὁ Παντοδύνα-
 μος Θεός καὶ Πανάγαθος, δεῦ ἔχει χεῖραν ἀπὸ ποιαύτας θυ-
 σίας, ἐδὲ ἀφραίνεται εἰς τὰς σφαγὰς τῆς ἀνδραγαθίας ζῶν ὅτι
 δεῦ ἐπτασαν, ἀλλὰ μόνον προσάσκει νὰ φυλάττωμεν τὰς ἐ-
 πολας αὐτῶ ἀπαρασάλατα. Ταῦτα ἀκίστας ἐθυμώθη πολλά ὁ
 Μαξέυτι, καὶ ἔμεινεν ἄφων ὡραν πολλῶ. ἔπειτα μὴ δυ-
 νάμενος νὰ ἐναντιωθῆ εἰς τὰ λόγια αὐτοῦ, ἀπεκρίνατο. Ἄφες
 ἡμᾶς νὰ τελειώσωμεν τὴν θυσίαν, καὶ τότε θέλωμεν ἀκρίσει
 τὰς λόγους καλλιῶτερα. ἀφ' ἧ γὰρ ἐτέλεσε τὴν βδελυρῶν αὐ-
 τῶ πανήγυριν, προσάσκει νὰ φέρει τὴν Ἀγίαν εἰς τὰ Βασι-
 λεία, καὶ λέγει αὐτῇ. εἰπέ ἡμῖν τίς εἶσαι, καὶ τίνες οἱ λόγοι
 ὅτις πρὸς ἡμᾶς ἔλεγε; ἡ δὲ ἀπεκρίνατο. Ἐγὼ εἰμὶ θυγάτηρ
 τῆς πατρὸς Βασιλέως Κώνσταντος, καλεῖμαι δὲ Αἰκατερίνα, εἰ-
 μαι πεπαυδαμένη εἰς ὅλας τὰς ἐπισήμας τῆς γραμμάτων, Ρητο-
 ρικῶν, Φιλοσοφίαν, Γεωμετρίαν, καὶ τὰς λοιπὰς, ἀλλὰ ταῦτα
 πάντα ὡς μάταια καὶ ἀνωφελῆ κατεφρόνησα, καὶ ἤλθον νὰ νυμ-
 φιδῶ τῷ Δεσπότη Χριστῷ, ὅστις λέγει ταῦτα διὰ τῶ Προφή-
 τῆ αὐτῶ, ἀπολῶ τὴν σοφίαν τῆς σοφῶν, καὶ τὴν σωίεσιν τῆς
 σωεπῶν ἀφελήσων. Οἱ δὲ Βασιλεῖς θαυμάζοντες τὴν Σοφίαν
 αὐτοῦ καὶ σωίεσιν, καὶ βλέπωντας τὸν κάλλος καὶ ὡραῖότητα,
 ἐνόμισεν ὅτι δεῦ ἦτον εἰς τὴν γῆν ἀπὸ θνητῶν γονεῖς γεγεννημένη,
 ἀλλὰ κάμμία θεὰ ἀπ' ἐκείνας, ὅτις αὐτὸς ἐτίθετο, καὶ διελέγε-
 το πρὸς αὐτὸν μὲ χῆμα ἀνθρώπων. Καὶ φανερώσας εἰς αὐτὴν
 ταῦτα τὴν γνώμην, ἀπεκρίθη αὐτῷ ἡ Μακαρία λέγουσα.
 ἀληθῶς εἶπας, ὦ Βασιλεῦ, διὰ τὴν ὀνομάζεις θεὸς τὸς δαίμονας,
 οἵτινες δείχνου διάφορα φαντάσματα πρὸς σέ, καὶ πλανῶντες

παρακινῶσιν εἰς ἀσέλγειαν, καὶ ἑτέρας ἀτόπως ἐπιθυμίας.
 Ἐγὼ δὲ εἰμὶ γῆ καὶ πηλός, καὶ μὲ ἐπλατεν ὁ Θεός εἰς μορ-
 φῶν ποιαύτων, καὶ μὲ ἐτίμησε μὲ τὸ κατ' Εἰκόνα αὐτῶ καὶ
 ὁμοίωσιν, καὶ ἀπὸ τῶν ὁρέπει νὰ θαυμάζεται μάρισα ἡ σοφία
 τῶ Πλάσαντος, ἐπειδὴ εἰς τὸν τὴν ἀτελή ὕλῃ τῶ πηλῶ ἐδω-
 δη νὰ δώσῃ τὸν μορφοῖαν καὶ ὡραῖότητα. Εἰς ταῦτα ἐκάκι-
 σεν ὁ Μαξέυτι λέγωντας, μὴ λέγῃς κακὸν διὰ τὸς θεοὶ,
 οἵτινες ἔχου δόξαν ἀθάνατον. Καὶ ἡ Μάρτυς ἀνταπεκρίνατο.
 ἐὰν θέλῃς νὰ ἀποτινάξῃς ὀλίγον τὴν ἀχλίαν καὶ σκοτισμὸν τῆς
 ἀπάτης, θέλεις γνωρίσει τὴν τῆς θεῶν ἀτελείαν, καὶ νὰ κα-
 ταλάβῃς τὸν ἀληθῆ Θεόν, τῶ ὁποῖε τὸ θαυμάσιον ὄνομα μόνον
 λαλεῖται, ἡ καὶ ὁ Σταυρός αὐτῶ εἰς τὸν αἶρα διατυπύμενος,
 διώκει τὸς θεοὶ καὶ ἀφανίζει αὐτοὶ, καὶ ἐὰν οὐκ εἴης, θέλω
 ἀποδείξει σοι φανερά τὴν ἀληθείαν. Οἱ δὲ Βασιλεῖς ἰδὼν τὴν
 Ἐλπίαν τῆς Ἀγίας Αἰκατερίνης, δεῦ ἠθέλησε νὰ διαλεχ-
 θῆ, φοβόμενος μήπως καὶ τὸν νικήσῃ μὲ ἀποδείξεις, καὶ κα-
 ταχυωθῆ, ἀλλὰ εἶπε ταῦτα προφασίζόμενος. ἀφροπον εἶναι
 νὰ διαλέγεται ὁ Βασιλεῖς μὲ γυναῖκας, ἀμὴ νὰ σωάσω τὸς
 σοφῶ τῆς Ρητόρων καὶ καὶ τότε νὰ καταλάβῃς τῆς προβλημά-
 τῶν τῶν ἀδελφῶν, καὶ ἐγνωρίσασα τὸ συμφέροντα, νὰ
 πισθῆσιν εἰς τὰ ἡμέτερα δόγματα. Ταῦτα εἶπε, καὶ προσάσ-
 σωντας νὰ φυλάττωσιν ἀκρίτως τὴν Μάρτυρα, ἐσεῖλεν Ἐπι-
 σκόπῳ εἰς ὅλα τὰ Κάσρη τῆς Ἑξουσίας αὐτῶ, διαλαμβάνουσαν
 ἕως. Ἐγὼ ὁ Βασιλεῖς Μαξέυτι χαίρει ὅλας τὰς σοφῶ
 τῆς Ἑλλήνων καὶ Ρητόρας, τὰς ὁποῖας παρακαλῶ νὰ ἔλθετε
 πρὸς με ταχέως, ἐπικαλεσάμενοι τὸν σοφώτατον Θεόν Ἐριλῶ,
 καὶ τὰς αἰτίας τῆς γνώσεως Μύσας. Διὰ νὰ ἐπισκομῆτε εὐὰ
 σοφώτατον γνώμων, ὅτις ἐφανείθη εἰς τὰς ἡμέρας ταύτας, καὶ
 χηλάξῃ τὰς μεγάλας θεοὶ, ὀνομάζον τὰς ἀράξεις αὐτῶν μύ-
 θῶν καὶ φλυαρήματα, καὶ ἐπὶ θέλετε δείξει τὴν πάτριον
 ἡμῶν σοφίαν, νὰ θαυμάσωσιν εἰς τὸς ἀνθρώπων, καὶ ἀπ' ἐμῶ
 νὰ λάβετε χαρίσματα ἀπειρα διὰ ἀμοιβῶν τῶ κόπῳ ἡμῶν.
 Σωήχθησαν ἔν οι ἐκλεκτότεροι καὶ σοφώτεροι Ρητορες, τὸν ἀ-
 εἰδμόν πεντήκοντα, ὅξῃς εἰς τὸ νῆσαι, καὶ εἰς τὸ λαλεῖν ἰκα-
 ρῶτατοι. πρὸς τὸς ὁποῖας εἶπε ταῦτα ὁ Μαξέυτι. ἐτοιμά-
 σθητε ἐπιμελέσασα, νὰ ἀγωνισθῆτε ἀνδρείως καὶ μὴ ἀνδύσετε,
 παρῶντες, ὅτι μὲ γυναῖκα ἔχετε τὴν διάλεξιν, ἀλλὰ ὡς περ
 νὰ

να ἔχετε ἀταγωνιστῶ ἀνδρείοτατον τὸν σοφώτατον Ρήτορα ; ἔτω βάλετε ὄλλω τῶ σπυδῶ καὶ δεῖξατε τῶ σοφίαν ὑμῶν , ὅτι καθὼς ἐγὼ ἀκελεύως ἐγνώρισα αὐτῶ , ὑπερβαίνει εἰς τῶ σοφίαν αὐτῶ τὸν Σουμάσιον Πλάτωνα . λοιπὸν παρακαλῶ ὑμᾶς , ὡσπερ να ἔχετε αὐτὸν ἐκεῖνον ἀταγωνιζόμενον , ἔτως ἐπιμέλειαν καὶ προσοχῶν ἐπιδείξατε , καὶ ἑαυ νικῆσητε , θέλω δῶσαι ὑμῖν μεγάλα χαρίσματα , εἰ δὲ καὶ νικηθῆτε , θέλετε λάβει ἀίχου- νῶ ἀνείκασον , καὶ ἐπρωειδίσον θανάτου . Ταῦτα εἰπὸν τῷ Μαξευτίῳ , ἀπεκείθη εἰς Ρήτορ ὁ τῶ ἄλλων ἐπιφανέστερος . αὐ ἦτον ἡ φρονιμωτέρα γυνή , ὡ βασιλεῦ καὶ φιλοσοφωτέρα , δευ θέλει διωθῆναι να σιωπῶντι ἐναντίον ἡμῶν , καὶ προσάξει να ἔλθῃ , καὶ τότε να ἰδῆς τῶ ἀλήθειαν . Ἀέστας οὖν τὸν Ρήτορα ὁ Μαξευτίῳ ἔτω καυχόμενον , ἐπελήθη ὄλλῳ ἡδονῆς καὶ παιδρόπιτος , ἐλπίζων ὁ μάταιῳ , να νικῆσῃ ἡ θρασεία γλώσ- σα καὶ ἀκόλαστον τῶ φιλοσοφίας καὶ ἐπιεικείας γέμισαν . λοιπὸν κελθε να φέρν τῶ Ἀγίαν Αἰκατερίαν . ἦτον δὲ συ- νηγεμένου πληθῶ πολὺ εἰς τὸ θέατρον , να ἰδῆν τὸ ἀποθησά- μενον . ἀλλὰ πρὶν να φθάσῃ οἱ ἀπεσαλμενοὶ εἰς τῶ Ἀγίαν , ἦλθεν ἐραυόθεν Μιχαὴλ ὁ Ἀρχάγγελῳ , καὶ λέγει αὐτῇ . μή φοβῆ ἡ Παῖς τῷ Κυρίῳ . ἰδὲ ἦ ὁ Κύριῳ θέλει δῶσαι σοφίαν εἰς τῶ σοφίαν σου , να νικῆσῃ τῷ Ρήτορας . καὶ ἔ μόνον αὐτοὶ , ἀλλὰ καὶ πολλοὶ να πισθώσωσι διὰ σῶ , καὶ να λάβε- τε πάντες τῷ μαρτυρεῖς τὸν σέφανον . λαβόντες δὲ αὐτῶ οἱ ἀπεσαλμενοὶ ὑπήγαν εἰς τὰ βασιλεία , καὶ δίδυς ὁ γενναῖῳ ἐκεῖνῳ Ρήτορ εἶπε ταῦτα με σοβαρὸν βλέμμα φθρυγομεῖῳ . σὺ εἶσαι ὅπῃ ὑβερίζεις τῷ θεῷ ἡμῶν ποσῶτον ἀναίχμητα ; Ἡ δὲ Ἀγία ἀπεκείθη αὐτῶ με παρότητα , ἐγὼ εἰμι , πλῶν ἔχι ἀναι- χμῶτως καθὼς εἶπες καὶ ἰταμῶς , ἀλλὰ μετεῖως καὶ φιλαλήθως μέλισα . καὶ ὁ Ρήτορ . Ἐπειδὴ οἱ μεγάλοι ποιηταὶ ὀνομάζουσιν αὐτῶς ὑψηλῶς , πῶς σὺ τολμᾶς καὶ κινεῖς κατ' αὐτῶν τῶ γλώσ- σαν με πῶσω θρασυῖτα , ὅπῃ ἐδοκίμασες τῶ σοφίαν αὐτῶν , καὶ ἐκονῶντες πῶς γλυκύητῳ ; ἡ δὲ ἀπεκείνατο . τῶ μεν σοφίαν ἔχω ἀπὸ τὸν Θεόν με χάριν , ὅστις εἶναι ἡ σοφία καὶ ἡ ζωῆ . καὶ ὅστις αὐτὸν φοβεῖται καὶ φυλάττει αὐτῶ τὰ θεῖα προσάγματα , εἶναι ὄντως φιλόσοφῳ , ἀμὴ τὰ ἔργα τῶ θεῶν σας καὶ αἱ διηγήσεις , εἶναι ἄξια ψόγου , καὶ γεμάτα ἀπάτην , καὶ καταγέλασα . Πλῶν εἰπέμοι , τίς ἀπὸ τῷ μεγάλους σε

ποιητῶς , καθὼς λέγεις , καὶ πῶς θεῷ αὐτῶ ἐπωνόμαται ; Ὁ δὲ Ρήτορ εἶπε , ὡρωτα μεν ὁ σοφώτατῳ Ὁ μνηῳ ἐπλήχμε- νῳ πρὸς τὸν Δία , λέγει , Ζεῦ κύδισε μέγιστε καὶ ἀθάνατοι Θεοὶ ἄλλοι . καὶ ὁ περίβλεπτος Ὁρφῶς εἰς τῶ θεογονίαν αὐτῶ λέγει ταῦτα , ἀχαιρῶν τῶ ἀπόλλωνι , ὡ αὐτῶς Λητῶς καὶ ἐκα- τηβόλε , φοῖβε κραταῖε πανδερκέ , θυητοῖς καὶ ἀθάνατοισιν ἀνάσ- σων , Ἡλῆε χρυσεοῖσιν ἀειρόμενε πτερόγεσιν . Οὕτως ἔν οἱ ὡρωτοι τῶ Ποιητῶν καὶ κράτιστοι ἐτίμων αὐτῶ καὶ ἐκάλων θεῷ ἀθανά- τος . Ἀπατάσαι γέν σὺ ἡ Παιίστοφῳ , να προσκωῖς τὸν Ἐσαυ- ρωμενόν , τὸν ὅποιον ἔδειξ ποιητῶ θεῶν ὀνόμασε . καὶ ἡ Μάρ- τυς . αὐτῶ ὁ Ὁ μνηῳ λέγει πάλιν εἰς ἄλλον τόπον διὰ τὸν μέγιστον θεῶν Δία , πῶς εἶναι ψάσης , ἀπατεῶν , πανουργῳ , καὶ σχολιώτατος , καὶ πῶς ἦθελε να δέσῃ αὐτὸν ἡ Ἡρα , ὁ Ποσειδῶν , καὶ ἡ Ἀθῆνα , ἑαυ δευ ἔφθλε να κρυφθῆ . Ὁμοίως φαίνονται καὶ ἄλλα ὅμοια εἰς καταφρόνησιν τῶ θεῶν σας . Ἐπεὶ δὲ τὸν Ἐσαυρωμενόν εἶπες πῶς δευ λέγει αὐτῶντις Παλαιὸς δι- δάσκαλῳ ἔτε ὀμολογεῖ αὐτὸν θεῶν , ἔωρεπε να μὴ περιμεργα- ζόμεθα , ἔτε να πολυπαρῶν ὀμῶν περὶ αὐτῶ , ὅστις εἶναι θεῷ ἀληθῆς , Οὐρανῶ καὶ Γῆς καὶ θαλάσσης , Ἡλῆς καὶ Σελή- νης , καὶ παντῶ ἀνθρώπων γένος δημιουργός , ἀκατάληπτος , ἀε- ξιχνίαςός τε καὶ ἄρρητος . Ἀλλὰ διὰ ἀληθῆς ἐραυ πῶσων , ἀκ- σον τί λέγει περὶ αὐτῶ ἡ σοφώτατη Σιβύλλα , μαρτυρεῖσα αὐτῶ τῶ εὐθεῶν Σάρκωσιν καὶ τῶ σωτήριον Σταύρωσιν . Ὁ ψέποτέ τις ἐπὶ τῶ πολυκεδῆ ταῦτῶ ἐλάσει γῶν , καὶ δίχα σφάλ- ματος γεμῆσεται Σάρξ , ἀκαμάτοις δὲ θεότητος ὅροις αἰάτων παθῶν λύσει φθορῶν , καὶ τότε φθόνῳ γενήσεται ἔξ ἀπίστῶ Λαῶ , καὶ εἰς ὑψῳ κρεμασθήσεται ὡς θανάτου κατάδικῳ . ἀκ- σον δὲ καὶ τὸν ἀψάδῆσῳ ἀπόλλωνια , πῶς καὶ σαρκῶς ὀμολόγη- σε τὸν Χριστὸν θεῶν ἀπαθῆ , βιάζόμενῳ ὑπὸ πῶς αὐτῶ δυνά- μews . Εἰς με , φησὶ , βιάζεται Οὐραίνῳ , ἔς ἐστὶ φῶς Τελαμ- πῆς , ὁ δὲ παθῶν θεῷ ἐστὶ , καὶ ἔ θεότης παθεῖ αὐτῆ , ἀμφο ἦν βροτοσάμῳ , καὶ ἀμβροτος , αὐτῶ ἦδη θεῷ καὶ αὐτῆ , πάντα φέρων ἐκ θυητῶ Σταυρῶν , ὑβειν , ταφῶν , καὶ τὰ ἐξῆς . Ταῦτα εἶπευ ὁ ἀπόλλων διὰ τὸν ὄντως θεῶν , ὁ ὅποιῳ εἶναι σιωά- ναρχῳ τῶ Γεγενηκότι καὶ σιωαίδιῳ , ἀρχῆ καὶ ρίζα καὶ πηγῆ τῶ ἀγαθῶν ἀπάντων . ἐδημιέργησε τὸν Κόσμον ἐκ τῶ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι , καὶ διακρατεῖ καὶ σωέχει αὐτὸν . Ὁμοιοῖ δὲ

ὑπάρχων τῷ Πατρὶ, γέγονεν Ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, ἢ περὶ ἐπά-
 πτεν εἰς τὴν γλῶσσαν, νεθεήσας, διδάξας, καὶ πάντα πραγμα-
 τολοσάμενος δι' ἡμᾶς, εἶτα ἢ θανάτου κατεδέξατο δι' ἡμᾶς τὸς
 ἀγνώμονας, διὰ τὴν λύσιν τῆς πρώτης καταδικῆς, ἢ τὴν λά-
 βωμεν τῆς ἀρχαίας ἀπόλασιν ἢ μακαριότητα, καὶ ἕως αὐτί-
 γονται ἡμῖν πάλιν αἱ πύλαι τῆς Παραδείσου, τὰς ὁποίας κακῶς
 ἀπεκλείσαμεν, καὶ ἀνάσας τριήμερος, ἀνῆλθεν εἰς Οὐρανὸν,
 ὅθεν καὶ κατήλθεν. Ἀπέστειλε δὲ τοῖς Μαθηταῖς τὸ Πνεῦμα
 τὸ Ἅγιον, τὸς ὁποῖους ἐπέμφεν εἰς ὅλον τὸν Κόσμον, καὶ ἐκή-
 ρυξαι αὐτῶς τῆς Θεότητος, διὰ τὴν λυτρώσιν τῶν ψυχῶν ἀπὸ
 τῆς πλάνης τῆς ἀπιστίας, καὶ ἕως ἔφειται ἢ σὺ τὴν πίστιν
 φιλόσοφε, τὴν γνώσιν τὸν Ἀληθῆ Θεόν, τὴν γέννησιν δὲ αὐ-
 τῶν, ἐὰν ποθῆς τὸ συμφέρον, ὅστις εἶναι ἐλεῆμων καὶ εὐ-
 σπλαγχνος, ἢ προσκαλεῖται τὸς ἀμαρτήσαντας, λέγων, Δευ-
 τε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες ἢ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀνα-
 παύσω ὑμᾶς. Πίσθεσον ἔν κἀν τῆς ποιητῶν καὶ θεῶν, τὸ
 Πλάτωνος λέγω, Ὀρφῆως τε ἢ Ἀπόλλωνος, οἱ ὅποιοι καθά-
 ρα ἢ σαφέστατα ἢ καὶ ἀκούτες, Θεὸν τὸν Χριστὸν ἀπολόγησαν,
 τὸ ὁποῖον αὐτὸς ὁ Παντοδύναμος Κύριος ἀκονομήσει, διὰ τὴν
 μὴ ἔχηται εἰς τὸ καμμίαν ὑπόψιν. Αὐτὰ ἢ ἕτερα πλείονα
 λέγουσα ἢ Παῦσος Ῥήτωρ ἢ Πάγκρατος, τὰ ὁποῖα ἀφῆκε
 διὰ τῆς πολυλογίας, κατέπληξε τὸν φιλόσοφον, ὅστις ἐμεινεν
 ἄφωνος, καὶ δὲ ἐδύατο τὴν λαλήσιν τὸ σωθῆναι. Ὁ δὲ Βα-
 σιλῆς ἰδὼν αὐτὸν ἕως ἠπείθευτα ἢ θαυμάζομενον, ἐπρόσθε-
 τὸς ἐπιλοίπυς τὴν διαλεχθῆναι μετ' αὐτῶν Μάρτυρα. Οἱ δὲ ἀπα-
 γορεύοντες τὸν ἀγῶνα, λέγοντες. δὲ ἔχομεν τὴν ἀντισηθῆναι τῆ
 ἀληθείᾳ, ἕτε διωκόμεθα, βλέποντες μάλιστα νεκροῦ τὸν
 ὑποψῶν ἡμῶν. Τότε ὁ Μακεδόντις θυμωθεὶς, προσάσσει τὴν
 ἀνάψωσιν πυρκαϊῶν εἰς τὸ μέσον τῆς πόλεως, καὶ τὴν καύσιν
 τῶν Ῥήτορας. Οἱ τινες ἀκίσταντες τῆς ἀπόφασιν, ἔπεσον εἰς τὸς
 πόδας τῆς Ἀγίας, δεόμενοι τὴν συγχωρήσιν αὐτοῖς ὁ Κύριος,
 ὅσα εἰ ἀγνοία ἡμάρτων, καὶ τὴν ἀξίωσιν τῆς Ἀγίας Βαπτί-
 σματος, καὶ τῆς δωρεᾶς τῆς Παναγίας Πνεύματος. Ἡ δὲ Ἀγία ἐμ-
 πληθεύσα ἠδονῆς ἢ ἀγαλλιάσεως, εἶπεν αὐτοῖς. ὡς μακά-
 ριοι ὑμεῖς ἢ καλότυχοι, ὅτι τὸ σκότος ἀφῆκατε καὶ τῶ φωτὶ
 τῆς ἀληθείας ἠκολούθησατε, καὶ φειρόμενοι ἐπὶ γῆς Βασιλείας
 καταλιπόντες, προσήλθετε εἰς τὸν Ἀφθάρτου καὶ Οὐραίου

μη ἀμφιβάλλετε εἰς τὸτο, ὅτι τὸ πῦρ ὅπως σὺς φοβερίζον οἱ
 ἀσεβεῖς, θέλει γενεῖ εἰς ὑμᾶς Βάπτισμα, καὶ κλήμαξ Οὐρά-
 νιο, τὴν καθάρισιν πάντων κηλίδων καὶ ῥύπον ψυχῆς ἢ σώμα-
 τος, ἢ ὡς ἀσέρας φαεινῆς τὴν παραπέμψιν ἡμᾶς εἰς τὸν Βα-
 σιλῆα ἐκείνον, τὴν ποιῆσιν ὑμᾶς φίλους αὐτῶν ἠγαπημένους. ταῦτα
 λέγουσα ἢ Ἀγία, παρεκίνησεν αὐτὸς με τοιαύτας ἐλπίδας, καὶ
 ἐσημείωσεν ὅλας εὐὰ κατ' εὐὰ μετ' αὐτῶν σφραγίδα τῆς Χριστοῦ
 τὸ μέτωπον, ἢ τῆς ἀκαρτείας ἢ ἠδονῆς ἀπέστειλεν αὐτὸς εἰς
 τὸ μαρτύριον. οἱ δὲ στρατιῶται ἔριψαν αὐτὸς εἰς τὴν πυρρῶν
 χαίροντας, τῆ ἰζ'. τῆ Νοεμβεῖος μηνός. Ἐσέρας δὲ ὑπῆσαν τινεῖς
 ἀσεβεῖς ἢ φιλόχοισι, τὴν σιωπῆσιν τῶν λαίψων αὐτῶν, ἢ τὴν
 ἀρήκασιν ὅλα σώμα ἢ ἀκέραια, ἢ μὴτε τείχη αὐτῶν ὑπὸ τῆ
 πυρρῶν κατεκαύθη. τὸτο πρώτον σημεῖον τῆς πρὸς Θεὸν αὐτῶν φι-
 λίας ἢ οἰκειώσεως. Εὐχαριστήσαντες ἔν τῷ Θεῷ ὑποψῶν, καὶ
 ἐπιστρέψαντες πολλὰς πρὸς ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας μετ' αὐτῶν
 ματρῶν ταύτην, λαμπρῶς αὐτὰ ἢ ὅπως εἰς τὸπον ἀρμόδιον
 κατέθεντο. ὁ δὲ Βασιλεὺς ὅλον αὐτῶν τῆς φροντίδας εἶχεν εἰς
 τῆς Ἀγίας, ἢ ἐδοκίμασε μετ' αὐτῶν τρόπον τὴν ἐπιστρέψιν αὐτῶν
 εἰς τῆς θρησκείαν αὐτῶν. ἢ μὴ διωκόμενος μετ' αὐτῶν φι-
 λοσοφίας, ἐπεχείρησε μετ' αὐτῶν κολακείας καὶ παρηγορήματα,
 λέγων-
 τας. ὑπάκουσόν μου καλῆς Οὐγατερ, ὅτι ὡς φιλοσοφίαν πατῆρ
 συμβεβηδῶσι, τὴν προσκλήσιν τῶν μεγάλων θεῶν, ἢ μάλιστα
 τὸν μυστικὸν Ἐρμῶν, ὅστις σὲ ἐδύλασε μετ' αὐτῶν τῆς φιλοσο-
 φίας χάρισμα, ἢ θέλω δώσει σοι, μάρτυρες οἱ θεοὶ πάντες,
 τὸ ἡμισυ μέρος τῆς θεσιᾶς μου, τὴν κατοικῆσιν μετ' ἐμῶν εἰς τὴν Βα-
 σιλῆα. Ἡ δὲ Ἀγία ὡς μεγαλόφρων ὅπως ἦτον ἢ φρόνιμος, ἐγνώ-
 ριστε τῆς γνώμην αὐτῶν ἢ τῆς παρηγορίας σοφίσματα, καὶ
 λέγει αὐτῶν. ἔσχεπάσε ὡ Βασιλεῦ τῆς σκηνῆς, ἢ μὴ ὑπο-
 κεινεται τὸ δολερὸν τῆς ἀλώπεκος, ὅτι ἐγὼ, κατ' αὐτῶν εἶπον τὴν
 πρῶτον εἶμαι Χριστιανῆ, ἢ ἠλθον τὴν συμπερῶν τῶ Χριστοῦ, τὸν
 ὁποῖον μόνον ἔχω Νυμφίον ἢ σύμβυλον, σολλῶν ἢ κόσμον τῆς
 Παρθενίας μου, ἢ ποθῶ τὸ μαρτύριον περὶ ὁποῖον ἀπὸ πάντων
 Βασιλικῶν ἀλεργίδα ἢ σέφανον. ὁ δὲ Βασιλεὺς πάλιν προ-
 σποικίμενος ὅτι φροντίζει πρὸς τὸ συμφέρον αὐτῶν, ἀπεκρίνατο
 μήμε ἀναγκάσθαι τὴν ὑβείτω σαρκῶς μου τῆς ἀξίωσιν. καὶ ἢ
 Μάρτυς. καμὲ ἔτι θέλει, ὅτι μετ' αὐτῶν πρῶτον αὐτῶν ἀτι-
 μίαν θέλει προσενεῖται εἰς ἐμὲ δόξαν ἀληθῆ καὶ ἀθανάτου, καὶ

θέλει πισθῆσθαι καὶ πολὺ πληθῶν ἀνθρώπων εἰς τὸν Χριστόν, καὶ Ἰερόχος τὸ παλατίσιον, ὅπως νὰ μὲ ἀποπέμψωσι καὶ αὐτοὶ πρὸς τὰς ἱεράς ἐκείνας μονὰς μὲ δόξαν πολλὴν καὶ μεγαλοπρέπειαν. Ταῦτα μὲν εἶπεν ἡ Ἁγία. Ὁ δὲ Θεὸς ἐπέδωκεν αὐτῆν καὶ ἐπελεώθη ταύτης ἡ ἀσκήσις. τότε ὁ Μαζευτίθ ἀποστάσει νὰ ἐκδύσῃ αὐτῆν τὴν βασιλικὴν πορφύραν, καὶ νὰ τύπῃ αὐτῆν μὲ νεῦρα βοῶν ἀνελεήμονα. τότε δὲ γενομένη μετὰ τὴν ἀποστάσιν, ἔτυπον τὴν Μάρτυρα δύο ὥρας διωκτὰ εἰς τὴν κοιλίαν καὶ εἰς τὴν ῥάχιον ὅπως ποσῶτον, ἕως ἔτι κατεξέχισαν σχεδὸν ἅπαν τὸ Παρθευικὸν ἐκεῖνο Σῶμα, καὶ γέγονεν ὅλον ἄσχημον ἀπὸ τὰς πληγὰς τὸ πρῶτον ὥρῃον καὶ πᾶγκαλλον, καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἐτρεχον ποταμῶν, καὶ ἐκοκκίνισε τὸ ἔδαφος. Ἡ δὲ Ἁγία ἴσατο μὲ τὸν αὐδραϊαν, καὶ γενναϊότητα, ὅπως οἱ ὀρώντες ἐθαύμαζον. Ὁ ψέποτε δὲ τὸ αὐτὴν ἐκεῖνο θηρίου ἐκέλευσε νὰ φυλακίσῃ αὐτῆν, καὶ νὰ μὴ δώσῃ αὐτῆν βρώσιν ἢ πόσιν τινὰς ἕως ἡμέρας δώδεκα, διὰ νὰ συλλογιθῆ μὲ ποῖον τρόπον κολάσεως νὰ θανατώσῃ αὐτῆν. Ἡ δὲ Αὐγῆσα ἢ τὸ Μαζευτίθ ὁμοζυθῆ ἔχε πόσον πολλὴν νὰ εὐώθῃ μὲ τὴν Ἁγίαν, διὰ τὴν ἡγάπητον περιστάσιν, ἀκρίστα τὰς ἀρετὰς αὐτῆς καὶ τὰ ἀνδραγαθίσματα, καὶ μάλιστα διὰ εἰς ὄνειρον, ὅπως εἶδεν ἐκείνας τὰς ἡμέρας, καθὼς εἶδω παρακάτω φαίνεται. Ὁ δὲ ἐτρώθη τὴν καρδίαν ποσῶτον εἰς τὴν ἀγάπην, ὅπως δὲ ἐδιώκατο νὰ κοιμηθῆ. Ἰελεθῶν δὲ ὁ βασιλεὺς ἀπὸ τὴν πόλιν διὰ ἀνάγκαν ὑπέδρασαν, ἔκαμεν εἰς εἰς ἡμέρας ὀλίγας ἡμέρας. ὁ δὲ Ἁγία ἡρεν ἀδειαν, νὰ ἐπιτύχῃ τὸ ποσῶτον. Ἡ δὲ τὸν δὲ εἰς μέγαν ἀρχὸν διωκτὰς, στρατοπεδάρχης τὴν ἀξίαν, φίλος μεγάλθ τὸ βασιλεὺς Πορφυρίων ὀνομαζόμενθ, ἀνθρώπθ πιστὸς καὶ καλόγνωμθ. τότε ὁμολόγησεν ἡ Αὐγῆσα τὴν γνώμην αὐτῆς, μυσικὰ ταῦτα λέγεται. τὴν ἀπολαβῆσαι νύκτα εἶδα εἰς τὸ ὄραμά μου τὴν Αἰκατερίαν, ἥτις ἐκάθητο ἐν μέσῳ πολλῶν νέων καὶ Παρθευῶν ὠραίων, εὐδεδυμένων σοφῶς ἰσθμῶν, καὶ τὴν λάμπρις ἐξήρχετο ἀπὸ τὸ πρῶτον αὐτῆς, ὅπως δὲ ἐδιώκατο νὰ βλέπω αὐτῆν. καὶ αὐτῆ μὲ ἐκάθισε πλησίον αὐτῆς, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν κεφαλῆν μου χρυσὸν σέφανον, λέγεται. Ὁ δεσπότης Χριστὸς πέμπεσσι τὸν τὸν σέφανον. ὁ δὲ ἔχω τὸσον πόσον νὰ ἰδῶ αὐτῆν ὅπως δὲ δέξω αὐτῆν. λοιπὸν παρακαλῶσθ νὰ κάμῃς τὸν τρόπον νὰ ἀνταμώσῃ αὐτῆν κρυφῶ. Ὁ δὲ Πορφυρίων ἀπεκρίνατο.

ἐγὼ νὰ πληρώσω τὸν πόσον δεσπότη. ἀφ' ἔτι γοῦν εὐκτασεν, ἐπῆρε διακοσίους στρατιώτας καὶ ὑπήγαγον εἰς τὴν φυλακὴν μὲ τὴν βασιλικὴν. Καὶ δόντες τῶν δεσποφύλακιν χεῖματα, λύοιξε τὰς θύρας. Καὶ εἰσελθόντες, ὡς εἶδεν ἡ Αὐγῆσα τὴν ποσῶτον ἐκεῖνην ὄψιν τῆς Μάρτυρθ, καὶ τὴν ἐπαυθῆσαι αὐτῆν θείαν χάριν, καταπλαγεῖσθ ἀπὸ τὴν ἀνθηρῶν ἀκτῖνα τὸ βασιλικὸν ἐκεῖνο προσώπθ, πίπτει ταχέως πρὸς τὰς πόδας αὐτῆς καὶ δακρύων, τοιαῦτα λέγεται. Τώρα εἶμαι καλότυχθ καὶ Μακαρία βασίλισσα, ὅπως σὲ ἀπῆλυσθ. ἐγὼ ἐπόθην ὑπὲρ φύσιν νὰ ἰδῶ τὸ βασιλικόν σου προσώπον, καὶ εἶδον ὡς ἔλαφθ, νὰ ἀκίσω τὴν μελίρρυντον γλωσσάσθ, καὶ τῶρα ὅπως ἠζήθηκα τῆς ἐφέσεως, δὲν θέλω λυπηθῆ, εἰμὲ ὑπερηθῶ τὴν ζωὴν καὶ τὴν βασιλείαν μου. Εὐφραίνομαι καὶ τὴν καρδίαν καὶ τὴν ψυχὴν, ὑποδεχομένη ποσῶτον γλυκαίαν ἀγγελίαν ἀπὸ τὴν ὠραίασθ ὄρασθ. Μακαρία σὺ καὶ ζήλωθ, ὅτι τοιαῦτα δεσπότη ἀποστολήθης, ἀπὸ τὸν ὁποῖον λαμβάνεις ποσῶτον δωρεὰς καὶ χαρίσματα. Ἡ δὲ Ἁγία ἀπεκρίθη αὐτῆ λέγεται. Μακαρία εἶπαι καὶ σὺ ὡς βασίλισσα, ὅτι βλέπω εἰς σέφανον ὅπως βάλλασθ εἰς τὴν κορυφῶσθ οἱ ἄγγελοι, τὸν ὁποῖον θέλεις λάβει καὶ τρίτην ἡμέραν, καὶ διὰ ὀλίγον κολάσθ ὅπως θέλεις ὑπαίνοισθ, θέλεις ὑπάγει πρὸς τὸν Ἀληθῆ βασιλεὺς, νὰ βασιλεύσῃ αἰώνια. Ἡ δὲ εἶπεν αὐτῆ. φοβέμαι τὰς βασίλους καὶ τὸν ὁμοζυθον, ὅτι εἶναι πολλὰ σκληρὸς καὶ ἀπαυθροπθ. λέγει πρὸς αὐτῆν ἡ Ἁγία. ἔχε θάρρθ, ὅτι θέλεις ἔχει εἰς τὴν καρδίαν σου τὸν Χριστὸν βοηθῆτά σου, ὅπως νὰ μὴ ἐγγίση εἰς σὲ κάμμια βασάνθ, μόνον ὀλίγον θέλει ποσῶτον εἶδω πρὸς σέφανον, καὶ ἐκεῖ νὰ ἀναπαύεται αἰώνια. Καὶ ὡς ἔλεγε ταῦτα ἡ Ἁγία, ἠρώπησεν αὐτῆν ὁ Πορφυρίων, λέγων. τί ἀγαθὸν χαρίζεθ ὁ Χριστὸς εἰς ὅσους πισθῶσθ εἰς αὐτόν; ὅτι βέλαναι νὰ γέω καὶ ἐγὼ στρατιώτης αὐτῶ. καὶ ἡ Μάρτυρ. Δὲν ἀέγνωσ ποτὲ κάμμιαν γραφίαν τῆς Χριστιανῶν, ἕτε ἡμετεῖς; καὶ ὁ Πορφυρίων. Ἀπὸ παιδῶν ἡμεῖν εἰς τὰς πολέμους ἀσχολέμενος, καὶ δὲν ἐφρόντιζον ἄλλα πράγματα. λέγει εἰς αὐτόν ἡ Ἁγία. Δὲν διώκαται γλώσσα νὰ διηγηθῆ τὰ ἀγαθὰ ὅπως ὁ Πανάγαθθ Θεὸς, καὶ Φιλάνθρωπθ ἠτοίμασε τοῖς ἀγαπῶσθ αὐτόν, καὶ φυλάττῃ τὰ τότε ἀποσάγματα. Τότε ὁ Πορφυρίων χαρῶς ἀπέρις πληθῆς, πισθῆ εἰς τὸν Χριστὸν μὲ τὰς διακοσίους

Στρατιώτης καὶ μετ' ἐνὶ Βασιλείᾳ. Καὶ ἀσπαζόμενοι ἅπαντες μετ' ἀλαβείας ἐνὶ Μάρτυρα, ἀνεχώρησαν. Ὁ δὲ φιλάθρων καὶ Ἐλεήμων Θεός, δὲν ἄφηκε ἐνὶ Ἀγίᾳ ἀνεπιμέλητον ποσούτης ἡμέρας, ἀλλ' ὡς φιλόσοργος Πατὴρ ἔδεξε πρὸς αὐτὴν κηδεμονίαν ἐνὶ ὑπερῷ, καὶ ἔπεμπεν αὐτῇ τροφὴν μίαν περισσεύον κατ' ἐκαστὴν, ἔπειτα καὶ αὐτὸς ἐκεῖ ὁ καλὸς ἀγνωστός ἦλθε νὰ ἐπισκέψῃ αὐτὴν μετ' ὄξω πολλῶν, καὶ ὅλα τὰ Οὐρανια Τάγματα. Καὶ ἐδωμάτωσε ἐνὶ καρτερίᾳ αὐτῆς περισσώτερον, καὶ ἔδωκε θάρρος ἐνὶ αὐτῇ λέγων. μὴ δειλιάσῃς Ἡγαπημένε μου Οὐγατερ, ὅτι ἐγὼ εἶμαι μετ' σὲ, καὶ δὲν θέλει ἐγγίσει εἰς σὲ κάμμία βία, ἀλλὰ μετ' ἐνὶ ὑπομονῇ σου θέλεις ἐπιστρέφει πολλὰ εἰς τὸ ὄνομα μου, καὶ νὰ ἀξιώσῃς πολλὰς Στεφάνους καὶ τρόπαια. ταῦτα εἶπεν αὐτῇ ἐνὶ τῷ τελευταίῳ νόκτῳ ὁ Κύριος. Καὶ τὸ πρῶτον καθίστας ἐπὶ τῷ βήματι ὁ Μαζεῦτις, προσάσσει νὰ φέρωμ ἐνὶ Ἀγίᾳ Δικαστήριον, ἥτις εἰσῆλθε εἰς τὰ Βασιλεία μετ' τῶν πνευματικῶν χαρίων καὶ τῆς γλυκείας ἐκείνης παιδρότητος, ὥστε ὅπως καὶ οἱ παρόντες περιελάμψθησαν ἀπὸ ἐνὶ ἀγγλίου τῆς αὐτῆς ὠραιότητος. Ἀλλὰ καὶ ὁ Βασιλεὺς ἔξεπλάγη καὶ αὐτὸς δεινῶς, καὶ νομίζωντας, ὅτι ἐλάμβανε παράτῳ τροφὴν εἰς ἐνὶ Φρεσὶν, καὶ δι' αὐτὸ δὲν ἀδυνατῆσε τόσας ἡμέρας, ὅτε τὸ παράπαν ἀχήμεται, ἐβέλετο νὰ κακοποιήσῃ τὰς φύλακας. Ἡ δὲ Ἀγία διὰ νὰ μὴ κολασθῶν οἱ ἀνδῶν, ὁμολόγησε ἐνὶ ἀληθείᾳ, λέγουσα. ἐγὼ Βασιλεῦ τροφὴν ποσῶς δὲν ἔλαβα ἀπὸ ἀνθρώπων, ἀλλὰ ὁ Δεσπότης μου Χριστός, ὅπως φροντίζει διὰ τὰς δούλῃς αὐτοῦ, μετέτρεφεν. Ὁ γὰρ Βασιλεὺς θαυμάζωντας τοῦτον κάμνον, ἠδέλησε νὰ δοκιμάσῃ πάλιν μετ' κολακείᾳ, καὶ ὑπερόπτη ἐνὶ Ἀγίᾳ, λέγων ταῦτα. Σοὶ ὑπέχει τὸ Βασιλεῖον Οὐγατερ ἡλιόμορφε κόρη, ὅπως ὑπερβάινεις ἐνὶ Ἀφροδίτῃ εἰς ἐνὶ ὑπερῷ. Ἐλθέ γοῦν θυσιάσον τοῖς θεοῖς, νὰ γεύῃς Βασιλεία, νὰ περάσῃς μετ' ἐμὲ ζωὴν πανδρότων, καὶ μὴ θελήσῃς, παρακαλῶτε, νὰ ἀπολεσθῇ ἡ ποσούτη ὠραιότης μετ' κολακείας. λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ Ἀγία. Ἐγὼ εἶμαι γῆ καὶ πηλός, καὶ πάντα ἡ ὠραιότης ὡς αὐτὴ μαραινεται καὶ ὡς ἀνεῖρ ἀφανίζεται, ἢ ἀπὸ ὀλίγου ἀσθενείας, ἢ ἀπὸ γῆρας, ἢ μετ' θανάτου, λοιπὸν μὴ φροντίζε διὰ τὸ κάμνον μου. Ὅτε δὲ ταῦτα διελέγετο ἡ Ἀγία μετ' τὸν Μαζεῦτιον, Ἐπαρχὸς τις Χερσαστα

δὲμ ὀνόματι, ὅπως εἰς ὄργην, καὶ εἰς τιμωρίαν εὐκολῶς, θελῶντας νὰ δείξῃ πρὸς τὸν Βασιλέα ἀγάπην καὶ εὐνοίαν, συλλογιθεὶς ὀλίγον κατ' ἐπινοίαν, εἶπε ταῦτα. Ἐγὼ Βασιλεῦ εὐρηκα μίαν μηχανὴν νὰ νικήσῃς ἐνὶ Κέρνῳ, ἢ νὰ λάβῃς πολυάριθμον θάνατον. προσάσσει νὰ κάμῃς τέσσαρας ξυλίνους τροχούς εἰς μίαν περόνῃν, εἰς τὰς ὁποίας νὰ καρφώσῃς γύροθεν ξιφάκια, καὶ ἄλλα σίδηρα κοπτερά καὶ ὀξύτατα. Οἱ δύο νὰ γυρίζῃσι δεξιά, καὶ οἱ δύο ἀριστερά, καὶ εἰς τὸ μέσον αὐτῶν ἄς βάλλῃσιν αὐτὴν δεδεμένῳ, καὶ ἔτω γυρίζοντες οἱ τροχοί, νὰ καταξερῶσιν τὰς σάρκας αὐτῆς. Καὶ πρῶτον μετ' ἄς γυρίσῃς τὰς τροχούς, μήπως καὶ φοβηθῇ τὸ σκληρὸν τῆτο μηχανήμα, νὰ τελέσῃ τὸ προσασσόμενον, εἰ δὲ μὴ, ἄς λάβῃ ἐλεεινὸν θάνατον. Ἡ ῥεσε τῷ Βασιλεῖ ἡ βεβλή τὸ ἐπάργυρον, καὶ προσάσσει νὰ κάμῃς ὡς ἀνωθεν. εἰς τρεῖς ἡμέρας λοιπὸν ἐπλερώθησαν, καὶ φέροντες ἐνὶ Ἀγίᾳ εἰς ἐκεῖνο τὸ δεινὸν κολαστήριον, ἐγύρισαν μετ' ἐνὶ βίαν πολλὴν τὰς τροχούς νὰ φοβηθῇ. καὶ λέγει αὐτῇ ὁ Βασιλεὺς, βλέπεις; εἰς αὐτὸ τὸ μηχανήμα μέλλεις νὰ λάβῃς πικρότατον θάνατον, ἐὰν δὲν προσκινήσῃς τὰ ἔδωλα. Ἡ δὲ Ἀγία ἀπεκρίνατο. εἰπύουσι πολλὰ καὶ ἐνὶ γνώμῃ μου, λοιπὸν μὴ ἀργοπορῆς τὸν καιρὸν, ἀλλὰ κάμνε ὡς βέλεται. Ἀφ' οὗ γὰρ ἐδοκίμασε πάλιν πολλὰ καὶ ἄληθειᾳ μετ' κολακείας καὶ παυσργάματα, καὶ δὲν ἐδωκῆθη νὰ μεταφῆρῃ ἐνὶ γνώμῃ αὐτῆς, προσάσσει νὰ ριφθῇ δεδεμένη εἰς τὰς τροχούς, καὶ νὰ κινήσῃ αὐτὴς ἰσχυρά καὶ ὀξύτατα, ὅπως μετ' ἐνὶ βίαν καὶ σφοδρότητα τὰ κινήματ' ὑπομείνῃ δεινότερον θάνατον. Ἀλλὰ μετ' ἐνὶ Θεῷ χάριν καὶ βεβλήσιν ἐγένετο ἐναντία τῆς μελετωμένων ἢ ἐκβάσις, ὅτι Ἀγγελὸς Κυρίου καταβάς Οὐρανοῦθεν ἐβοήθησε τῇ Ἀγίᾳ, ἥτις ἀδύς ἀρέθη λευμενὴ ἐκ τῆς δεξιῶν σώας, καὶ ἀβλαβῆς, οἱ δὲ τροχοὶ μόνοι κυλιόμεναι, πολλὰς ἀπίστους ἐλεεινῶς ἐθανάτωσαν. Οἱ δὲ περιεσῶτες ἰδόντες τὸ παράδοξον θαῦμα, Μέγας ὁ Θεὸς τῆς Χριστιανῶν ἀνεκράνυαζον, ὁ δὲ Βασιλεὺς ἀπὸ τὸν θυμὸν σκοτιοθεὶς ἐμαίνατο, καὶ ἐμελέτα πάλιν νὰ δώσῃ εἰς ἐνὶ Ἀγίᾳ καὶ ἄλλῃ νεωτέρῳ κολαστῷ. Ἀλλ' ἡ Αὐγὴς ὡς ἤκαστε τοῦτον θαυμάσιον, ἔξεπλάγη τὸ κατὰ τὴν αὐτῆς, καὶ ἠλεγξε παρρησίᾳ τὸν Βασιλέα, λέγουσα. ἐπ' ἀληθείας μαρὸς καὶ ἀνοήτ' εἶσαι νὰ πολεμῆς μετ' τὸν Ζῶντα Θεόν, καὶ νὰ βασταίῃς ἐνὶ Δέλλῳ αὐτὸ ἀδικα. Ταῦτα ἀνεπίστως ἀκῶν ὁ Βασιλεὺς, καὶ ἀγενοθεὶς ἀπὸ ἐνὶ μαῖαν, ἐγένετο πάντων

των ἤνθ' Ἰησῶν ἀπανθρωπότερον . καὶ ἀφλύωντας τὴν Ἀγίαν
 σφραγίδα τὸν θυμὸν καὶ τῆς συζύγου . καὶ ἀσοχίστας ὁ Ἰησοῦς γνω-
 μος τῆς φύσεως τῶν συγγενῶν , ὡς ὁσείη ναὶ ἀναπαύσασθαι τὰ
 βυζία τῆς γυναικὸς αὐτῆς μετὰ κάποια ὄργανα . Ἡ δὲ μακαρία Αὐ-
 γῆσα ἠδύνατο πολλὴν καὶ δειμυτάτην τὴν βίασανον , πλὴν ἔχα-
 ρεν , ὅτι διὰ τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἔπαχε , ὡς τὸν ὁποῖον ὡρο-
 σήχητο , ναὶ πέμψη αὐτῇ Ἰησῶν ὕψος βοήθειαν . Ἀφ' οὗ γὰρ ἔκοψαν
 τὰς μαστὰς αὐτῆς οἱ δῆμιοι , καὶ ἔτρεχε τὸ αἷμα ποταμῶν , ἐλυ-
 πῆντο οἱ παρεσῶτες καὶ σιωποῦνεν αὐτῇ διὰ τὴν ποιαντὴν πικρο-
 τάτην ὀδυνῶν καὶ ἀέλιπτον κόλασιν . ὁ δὲ αἰμοβόρον ἐκεῖνον
 καὶ ἀσπλαγχνόν , δὲ ἀσπλαγχνιόσθαι ποτὸς τῶν σάρκα αὐτῆς,
 ἀλλὰ ὡροσείη ναὶ κόψεν τὴν κεφαλὴν αὐτῆς μετὰ μάχαιραν .
 Ἡ δὲ ἀσμενῶς δεξαμένη τὴν ποιαντὴν ἀποφασιν , εἶπε ὡρὸς
 τῶν Ἀγίων μετὰ ἀγαλλίασιν . Δέλη τῶν Ἀληθινῶν Θεῶν , κάμε
 ὡροσείη διὰ λόγους . ἡ δὲ εἶπε αὐτῇ , πορὸς εἰς εἰρήνην
 ναὶ Βασιλέως μετὰ τὸν Χριστὸν αἰώνια . Ἡ μὲν οὖν μακαρία Αὐ-
 γῆσα τῇ καὶ Νοεμβεῖς ἐτήρησεν τὴν κεφαλὴν καὶ τὴν ὡρο-
 σείη . Ὁ δὲ στρατιώτης Πορφυρίων , ὑπῆγε κρυφῶς τῶν νύκτα μετὰ
 τὰς σωτρώφους αὐτῆς , καὶ ἐμεταφίασεν αὐτῆς τὸ τίμιον λείψανον .
 τὸ ὡροσείη δὲ δέλωντας ὁ τύραννος ναὶ παιδῶσθαι τινὰς ἀνδρείους ,
 ἐπαρρησιάσθαι μετὰ τὰς λοιπὰς στρατιῶτας εἰς τὸ κελίον , λέγον-
 τες . καὶ ἡμεῖς Χριστιανοὶ ἐσμεν , στρατιῶται τῶν μεγάλων Θεῶν ἐπί-
 στημοι . Τούτῳ τῶν ἀκολῶν μὴ ὑποφέρωντας ὁ Μαξεύτις , ἐ-
 σεύαξεν ἐκ βιάσθαι καρδίας κρίζωντας , φεῦ ἀπολέσθαι , ἐσων-
 τας ναὶ ζημιωθῶ τὸν θάνατον Πορφυρίωνα . ἔπειτα σφραγίς
 ὡρὸς τὰς λοιπὰς , ἔλεγε . καὶ ἡμεῖς ὡς στρατιῶται μὲν φίλτατοι τί
 ἐπάθετε , καὶ κατεφρονήσατε τὰς πατρώας θεῖας , τί ἐπταύσαν ὑ-
 μῖν ; οἱ δὲ ἐκ ἀπεκείσθαι αὐτῶν λόγον , μόνον ὁ Πορφυρίων εἶ-
 πεν αὐτῶν . διὰ τὴν ἀφῆκας τῶν κεφαλῶν , καὶ ἐρωτᾶς τὰς πόδας ;
 μετὰ ἡμῶν διαλέγεις . ὁ δὲ Βασιλεὺς εἶπε . κακὴ κεφαλὴ , σὺ εἶσαι
 ἡ αἰτία τῆς ἀπολείας αὐτῶν . μὴ δυνάμενος δὲ ναὶ ὀδύνησθαι
 τὸν λόγον ἀπὸ τὸν θυμὸν αὐτῶν , ἐκέλευσε ναὶ κόψεν πάντων τὰς
 κεφαλὰς . καὶ ἔτω τῇ , καὶ Νοεμβεῖς ἐπελειώσθαι . καὶ ἐπληρώ-
 σθαι τῆς Ἀγίας ἡ ὡροσείησθαι , ὡς εἶπε ὡρὸς τὸν Βασιλέα , ὅτι
 πολλοὶ ἀπὸ τὸ παλάτιον αὐτῶν δέλων πισθῶσθαι εἰς τὸν Χριστὸν διὰ
 αὐτῆς . Τῇ ἐπαύριον ἔφεραν τῶν Ἀγίων Αἰκατεῖναι εἰς τὸ κελί-
 ον , καὶ λέγει αὐτῇ ὁ Μαξεύτις . πολλὴν θλίψιν καὶ ζη-
 μίαν

μῖαν ἔδωκας μοι . σὺ ἐπλάνας τὴν γυναικά μου , καὶ τὸν ἀν-
 δρείον μου στρατιῶτην , ὡς ἦτον ὅλη ἡ δυνάμις τῶν στρατῶματός
 μου , καὶ ἄλλα κακὰ σιωβήσαί μοι διὰ μέσους , καὶ ἔσπετε ναὶ
 σὲ θανατώσθαι ἀνελεήμονα , ἀλλὰ συγχωρῶσθαι , διὰ τὴν λυτῶμα
 σε καὶ δὲ δέλων ναὶ ἀπολείσθαι κακῶς Κόρη τῶσθαι ὡροσείη καὶ
 πάντοσθαι . λοιπὸν κάμε τὸ δέλων μὲν φίλτατην , καὶ θυσι-
 σον τοῖς θεοῖς , ναὶ σὲ λάβω Βασιλεῖον νόμιμον , καὶ ποτὲ ναὶ
 μὴ σὲ λυτῶσθαι , ἔτε ναὶ κάμω τίποτε ὡροσείη χρεῖς τὸν λόγον σου ,
 καὶ ναὶ περάσθαι τούτῳ δέλων μὲν καὶ μακαριότητα , ὡς ναὶ μὴ
 ἐχάρη ποτὲ εἰς τὸν Κόσμον ὡμοίως ἄλλη Βασίλισσα . Αὐτὰ καὶ ἔ-
 τερα πλείονα λέγων ὁ πανουργός , ἐκίει κατὰ λίθον καὶ τῶν
 παροιμιῶν , ναὶ μεταφέρῃ τῶν γνώμων τῆς Ἀγίας . ἔπειτα βλέ-
 πωντας ὅτι μῆτε μετὰ κολακείας μῆτε μετὰ ὑποχέσεις , ἔτε μετὰ φο-
 βεισμοῦς κολασθῆναι ἔδωκε ναὶ μαλλάξῃ τῶν σφραγιῶν ἀδά-
 μαντῶν , ἀπελειπῶσθαι τελείως ὁ αὐτῶν καὶ ἀφρονέσθαι , ἔδωκε
 κατὰ αὐτῆς τῶν ἀποφασιν , ναὶ τῶν ἀποκεφαλίσθαι ἔξω τῆς πό-
 λεως . Παραλαβόντες ἔν τούτῳ οἱ στρατιῶται ἀπῆρχοντο εἰς τὸν
 τόπον τῆς καταδίκης . ἠκολούθει δὲ καὶ ὄχλος πολὺς ὡροσείη αὐ-
 τῆς ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν , κλαίοντες πικρῶς , ὅτι ἐμελλε ναὶ ἀ-
 πωλεθῆναι , κατὰ ὡροσείη οἰομίζον , ποιαντὴν Παγκάλῳ Κόρη καὶ
 πάντοσθαι . Αἱ δὲ ὡροσείη τῶν γυναικῶν καὶ δυνεικώτεροι , ἐ-
 λεγον ὡρὸς τούτῳ ὄλοφρομένοι , ὡς ὡροσείη Κόρη καὶ πάντοσθαι
 τε , διὰ τὴν εἶσαι τούτῳ σκληροκαρδίῳ , καὶ ὡροσείη θάνατον
 ὑπὲρ τῶν γλυκυτάτων ζωῶν ; διὰ τὴν ναὶ ἀφανισθῆναι ἀκαίρως καὶ
 ματῶν τὸ αὐτῶν τῆς σῆς νεότητος ; δὲ εἶναι κάλλιον ναὶ ὑπα-
 κῆσθαι τῶν Βασιλεῖ , καὶ ναὶ ἀπολαύσθαι τῶν πάντων μακαριότητα ,
 παρά ναὶ κακῶσθαι θάνατος ἐλευθότατα ; Ἡ δὲ ἀπεκείσθαι , ἔφετε
 τὸν ἀνὸφελῆ θρήνων καὶ χαίρετε μάρισα , ὅτι ἐγὼ θερῶ τὸν
 Νυμφίον μου Ἰησοῦν Χριστὸν , τὸν Πονητῶν καὶ Σωτῆρα μου , ὅστις εἶ-
 ναι τῶν Μαρτύρων ἡ ὡροσείη καὶ σφραγίς , καὶ ὡροσείη κατὰ μὲν
 εἰς ἐκεῖνα τὰ ἄρρητα κάλλη τῶν Παραδείσων , ναὶ συμβασιλεύω
 μετὰ αὐτῶν καὶ ναὶ σιωβήσθαι εἰς αἰῶνα τὸν ἀτελείωτον . λοι-
 πὸν ἐχί εἰμι , ἀλλὰ εἰαυτὸς κλαύσατε , ὡς ὑπάγετε διὰ τῶν
 ἀπισθῶν ὡς ἔχετε εἰς πῦρ ἀτελείωτον ναὶ ὀδύνησθαι καὶ ναὶ φλο-
 γίζεσθαι πάντοτε . Ἀφ' οὗ γὰρ ἔφασθαι εἰς τὸν τόπον τῆς τελευ-
 τῆς , ἔκαμε τῶν ὡροσείη τούτῳ . Κίε Ἰησοῦ Χριστῶν
 Θεός μου ἀχαιεῖσθαι , ὅτι ἐσησθαι ἐπὶ πέτρῳ τῆς ὑπομονῆς τῶν
 πόδας

πόδας μὲν, καὶ κατὰ δυνάμειν τὰ διαβήματα, ἔκτεινόν τῶρα τὰς ἀρχαίτας παλάμας σου, ὅπως εἰς τὸν Σταυρὸν ἐτραυματίσεις, καὶ δέξαι μὲν τὴν ψυχὴν, τὴν ὁποίαν ἔδωσα διὰ τὴν ἀγάπην σου. μνησθῆτι Κύριε, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα ἐμειοθεύ, καὶ μὴ ἀφήσης νὰ φανερωθῶσιν ἀπὸ τῶν δεινῶν Ἰερατειῶν εἰς τὸ φοβερόν σου Κεῖθλιον τὰ ἐν ἀγνοίᾳ μὲν πταίσματα, ἀλλὰ ἀπόπλυνον αὐτὰ μὲν τὰ αἵματα ὅπως ἔχυστα διὰ ἀγάπην σου, καὶ οἰκονόμησαι νὰ γεύῃ τὸ σῶμα τὸτο ὅπως διὰ σὲ κατεκόπη, ἀθέατον εἰς ἐκείνους ὅπως θέλῃς ζητήσει αὐτό, καὶ φύλαξον αὐτὸ σῶον καὶ ἀκέραιον ὅπως θέλῃς ἢ Βασιλείᾳ σου. ἐπίβλεψον Ἰε ὕψος ἀγίας σου Κύριε ἐπὶ τὸν περὶ εὐσῶτα λαὸν τῶτον, καὶ ὁδήγησον αὐτὸς εἰς τὸ φῶς τῆς σῆς ἐπιγνώσεως. δίδου δὲ καὶ εἰς ὅσους ἐπικαλέσονται δι' ἐμὲ τὸ πανάγιόν σου Ὄνομα τὰ πρὸς τὸ συμφέρον αἰτήματα, διὰ νὰ ὑμῶνται ὑπὸ πάντων τὰ μεγαλεῖά σου, καὶ νὰ σὲ δοξάζουσι μὲν τὸν σωτήρα σου Πατέρα καὶ τὸ σωαίδιον Πνεῦμά σου, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὸς αἰῶνας. Ταῦτα προσέλαμειν, εἶπε πρὸς τὸν δῆμιον νὰ τελῆται τὸ προσκοσμέμενον. ὅστις ἐκτείνας τὸ ξίφος, ἀπέκοψε τὴν τιμίαν αὐτῆς κεφαλὴν. καὶ πάλιν τότε βεβλόμενος ὁ Θεὸς νὰ τιμῆται τὴν Ἁγίαν αὐτῆς καὶ πάνσεπτον Μάρτυρα, ἐποίησε θάυμα ἐπὶ τῷ θαύματι. διότι εἰς μὲν τὴν ἐκκοπὴν τῆς μακαρίας αὐτῆς Κεφαλῆς εἶδον ὅλοι οἱ παρόντες ὅπως ἔρρῳσε γάλα αὐτῆς αἵματός, τὸ δὲ σεβάσμιον αὐτῆς καὶ πάντιμον Λείψανον ἔλαβον τὴν ὥραν ἐκείνην Ἅγιοι Ἄγγελοι, καὶ ἀπεκόμισαν αὐτὸ σεβασμῶς εἰς τὸ Σίναϊ ὄρος, καὶ ἐτίμως αὐτὸ περιέσειλαν. Ἐκρύπτετο δὲ τὸ σεβάσμιον αὐτῆς καὶ Ἅγιον Λείψανον εἰς μίαν κορυφὴν ὑψηλὴν καὶ δυσανάβατον χρόνος διακοσίους πρὸ τῶ νὰ κτισθῆ τὸ Ἅγιον Μοναστήριον τῆς Σινᾶ, ὑπὸ μόνων τῶν Ἀσκητῶν γνωσθόμενον καὶ τιμώμενον. ποσῶτα ἦν ἐπὶ καταειδμοῦται ἀπὸ τὸν καιρὸν Μαξεντίου τῆς Βασιλείως, τῆ ἀποκτείναντος τὴν Ἁγίαν, ἕως τὸν καιρὸν τῆς μεγάλης Ἰουστινιανῆς τῆς κτίσαντος τὸ Ἅγιον Μοναστήριον τῆς Σινᾶ, ὅποτε καὶ τὸ Ἅγιον τὸτο Λείψανον μετεκομίσθη ἀπὸ τὴν κορυφὴν τότε τῆς βουῆς καὶ κατεπέδη εἰς τὸ Ἅγιον Βῆμα τῆς Καθολικῆς, εὐδα καὶ μέχρι τῆς σήμερον ὁράται καὶ προσκυνεῖται, ἀμετρα δωδιάζον, καὶ ἰάσεις ἐπιτελῶν. Ἀλλὰ δεῦν εἶναι δίκαιον νὰ σωτηθῆ τὸ θάυμα, ὅπως μέχρι τῶ νῦν φαίνεται ἐπάνω εἰς τὴν κορυφὴν αὐτῆν, ὅπως τὸ Λείψανον τῆς Ἁγίας, ὡς εἶπομεν, ἐκρύπτετο. εἶναι ὅλη ἡ κορυφὴ

ρυφὴ ἐκείνη τῆς Βεῦθ μία πέτρα μονόλιθος, καὶ ἐπάνω εἰς αὐτὴν ἦτον κρυπτόμενον τὸ Λείψανον τῆς Ἁγίας. Ἀφ' οὗ δὲ τὸ ἐπιήραται ἀπ' ἐκεῖ, ὡς τῶ θαύματός, θαυμασὸς ὁ Θεὸς ὁ δοξάζων τὸς Ἁγίους αὐτὸς μὲ σημεῖα καὶ τέρατα, ἡ πέτρα ἐκείνη ἐφῆκτωσεν, ὡσανὺν ζυμάει, καὶ ἔκαμει εὐὰ χῆμα κορμῆς γυναικὸς μὲ τὰ ἐνδύματα αὐτῆς, κειμένη ὑπτία ὡς νεκρὸς. Τὸτο τὸ θαῦμα νὰ τὸ συκοφαντήσῃ τις, καὶ νὰ εἴπῃ πῶς εἶναι τέχνη χειρὸς ἀνθρώπου, ἢ γυνὴ πλάσμα, καὶ ὄχι θάυμα, δεῦν διώεται, διότι ἐλέγχει αὐτὸν ἡ πέτρα, ἐκ φύσεως ἔσα σκληρὰ, καὶ δυνατὴ πόσον, ὅπως πολλοὶ προσκυνεῖται Ῥωμαῖοι, καὶ Φράγγοι δοκιμάζουσι μὲ σφουεῖα καὶ ἄλλα ἐργαλεῖα νὰ κόψω κομματὶ διὰ δολοφονίας, καὶ δεῦν διώνονται. Τὸτο εἶναι τὸ μαρτύριον τῆς πανσόφου καὶ θαυμασίας Αἰκατερίνης, ἣτις ἠγάπησεν ἔτω τὸν ἑραῖον Νυμφίον Χριστὸν, ὅπως κατεφρόνησε πλεῖστον καὶ δόξαν, καὶ πᾶσαν ματαίαν ἀπόλαυσιν, ὅθεν ἀγάλλεται τῶρα καὶ σιωφραίνεται μὲ τῶ Ἁγίων αἰεὶ καὶ πάντοτε. ἔπαθε πρὸς ὄρας, καὶ ἔλαβεν ἀπόλαυσιν αἰώνιον. Αὐτὴν μιμήσῃτι ἀκρατὰ, καὶ γίνου Μάρτυς καὶ τὴν προσείρασην, χρεῖς νὰ χύσης τὸ αἷμά σου. καὶ ἐπειδὴ τῶρα δεῦν εἶναι ἀνάγκη, ἔτε τις δὲ διώσῃ νὰ προσκυνῆται τὰ εἶδωλα, ἔτε νὰ ἀρνηθῆς τὸν Σωτήρα σου, καὶ ἀρνηθῆτι καὶ νικήσῃ τὰ πάθη τῆς σώματος, ἢ γυνὴ ὅταν σε ὑβείσῃ τις, ἢ ἀδικήσῃ, ἢ δέσῃ σε μακροθύμησον, καὶ ὑπόμεινον τὴν ὑβείν διὰ τὸν Κύριον, ὅπως τιμῆται ὑπ' αὐτῶ αἰώνια. εἰ δὲ καὶ θυμῶδες καὶ ἀποδώσῃ τῶ πταίσαντι κακὸν περὶ ὀσώτερον, γέγονας χεδῶν ἀρνητῆς τῶς Ευαγγελίας, καὶ προσεκυνῆσας τὸν Ἄρην. τὸ ὁμοίον πίστε καὶ εἰς τὰ ἐπίλοιπα πάθη καὶ ἀμαρτήματα, ἢ γυνὴ ὅταν ἔχῃς πόλεμον εἰς τὴν σάρκα, καὶ τὸν νικήσῃς ἀνδρείως, λογίζεσαι Μάρτυς. εἰ δὲ καὶ νικήσῃς, καὶ πορνεύσῃς, προσεκυνῆσας τῆς Ἀφροδίτης τὸ εἶδωλον. εἰ μὲν δὲ σῆς, εἰσωσῆσαι εἰς τὸν Διόνυσον, ὁμοίως καὶ εἰς τὰ ἐπίλοιπα πάθη ψυχῆς καὶ σώματος, εἰ μὲν νικήσῃς αὐτὰ, καὶ καταφρονῆσῃς, θέλεις λάβει ἀπὸ τῶ ἀδλοδέτου Χριστοῦ ἀμαρτανίως τὸς Σπυφῶνας, νὰ ἀφραίνεσαι μὲ τῶ Ἁγίων Μαρτύρων αἰεὶ καὶ πάντοτε, καὶ νὰ δοξάζῃς τὴν Παναγίαν Τεταδα, καὶ τὴν Ἁγίαν Πάρθεμον Δέσποιναν εἰς τὸς αἰῶνας τῶ ἀπελάττων αἰῶνων, Ἄμιλλ.

Ωδή ζ'. Ο Εἰρμός.

Η Κάμινος Σωτήρ ἔδρασιζετο, οἱ παῖδες δὲ χορδόντες ἔφαλλον, ὁ ἦν Πατέρων Θεός ἄλογοις εἶ.

Χ Ορδάσωμεν φιλόστοιχοι σήμερον, ὑμνήσωμεν τὴν Ἀρχαντον Δέσποιναν, Ἰωακείμ κὶ Ἄνναν, ἐπαξίως γεραίροντες.

Π Ροφήδου ὁ λέγων ἐν Πυλματι, ἀχθῆνται Παρθεῖνοι ὀπίσωσ, ἀπενεχθῆνταιίσοι, εἰς Ναὸν τῆ Βασιλίδι Μητέρι.

Η Γάλλοντο Ἀγγέλων τὰ τάγματα, ἠυφραίνοντο Δικαίων τὰ Πυλματα, ὅτε Θεῶν ἡ Μητρ, εἰς τὰ Ἅγια προήγετο.

Λ Αμβάισσα τροφίω τὴν Οὐραίνον, πρόεκοπτε Σοφία κὶ Χάριτι, ἡ γενομένη Μητρ, κατὰ σάρκα τῶ Σωτήρι Χριστῶ.

Α' ΜΘ. Εἰκὼν χρυσοῦς.

Α Γκίαις δεινάς, παρεδίδοτο λοιπὸν Μάρτυς Θεόφρων, τὸ σὸν σαρκίον μασιζόμενον, κὶ ὁμοτάτως ξιόμενον, σὺ δὲ τὴν ὄδω τῶ Κυρίου ὑπομένεσθα ἔφαλλες, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός ὁ ἦν Πατέρων ἡμῶν.

Ν Εαῖς σεμνῆ, ἀπαλή κὶ τρυφερά πᾶσαν κατέπτυσε, τῶ τυρανοῦντῶ τὴν παυώλεθρον, κὶ ἀθεώτατον εὐσασιν, κὶ τὴν ἦν Ρήτορων Σοφίαν, μωρίαν δείξασα ἔφαλλεν, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός ὁ ἦν Πατέρων ἡμῶν.

Α Χθεῖσα Φρερά, κατεκλείσθης ὡς Φρερὸς τῶ Θεῖς Νόμος, Αἰκατερίνα Καμιπάρθενε, εὐθα σπεδῆ παρεγένετο, ἅμα τῶ κλεινῶ Πορφυρίῳ, ἡ Βασιλὶς πορραεσπᾶσοι, κὶ τὴν σφραγίδα παρὰ σὲ προδεξαμένη Χριστῶ.

Θεοτοκίον.

Σ Οφίαν Θεῶν, κὶ ἰχυῶν σωματικῶς Ἀγνή κηῖσασα, Χριστῶν τὸν Λόγον τὸν ὀπίστον, κὶ εὐπύσατον Ἀρχαντε, τῶτον ἐκδυσώπει σοφίαν, κὶ ἰχυῶμοι δωρήσασαι, κτ' ποικίλων μηχανῶν τῶ ἀρχιερέως ἐχθρῶ.

Α' ΜΘ. Θεῶν συγκατάβασις.

Μ Αρτύρων τὸ κούχημα, ἧς Εὐσεβείας μύσης γεγενῆσθαι, τῶ λαμάρωσσι Νυμφίῳ, Μαρτύρων δῆμον πορραγαγῶσα Χριστῶ, μετ' ἧς κραυγᾶς πανδύφημε ψάλλεσθα, Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ ἦν Πατέρων ἡμῶν.

Ο Λόγῳ σε Παύτοφι, πρὸς Σωτηρίαν πολλές ζήρησασεν, ζῆ εἰδωλομανίας, κὶ φωτοφόρος ἔδειξε Μάρτυρας, μεγαλοφῶνος, σὺ σοὶ ἀνακράζοντας, Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ ἦν Πατέρων ἡμῶν.

Ν Εαῖς ὀπίσωσ, ἀκολυθῆσασα πορσελιεκαίσοι, διὰ ξίφους Πανταίας, σὸν μιμημένη πᾶσῶ τῶ Ἀρχαντον, κὶ σοὶ τῶ Κτίσει, βῶστα κὶ λέγασα, Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ ἦν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Α Γίων ὁ Ἅγιῳ, ἐν σοὶ Ἅγιῶς κατακλιώσας Ἀγνή, Θεοτόκε Παρθεῖνε, σεσαρκωμένῳ ἐν σὲ γεγενῆσθαι, διὰ τὸ σῶσαι τὸς πίσει κραυγᾶζοντας. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ ἦν Πατέρων ἡμῶν.

Καταβασία. Οἱ παῖδες Ἰσεβεία. Ωδή η'. Ο' Εἰρμός.

Ο Ἄν φείττωσιν Ἀγγελοὶ κὶ πᾶσαι στρατιαὶ, ὡς Κτίσιω κὶ Κυρίῳ ὑμνεῖτε Γερεῖς, δαξάσατε Παῖδες, ἄλογεῖτε Λαοὶ, κὶ ὑπερυψῆτε εἰς πάντας τὸς αἰῶνας.

Ε Τφραίνεται σήμερον παιδρῶς Ἰωακείμ, κὶ Ἄννα ἡ ἀμειπτος Κυρίῳ τῶ Θεῶ, πορσφέρειε θυσίαν, τὴν δοδεῖται αὐτῆ, ζῆ ἐπαγγελίας, Ἀγίῳ Ουγατέρα.

Κ Αυχῶνται οἱ Ἅγιοι, Δαβὶδ κὶ Γεσαὶ, Ἰδδας σεμνωῖται, ἐκ ρίζης τῶ αὐτῶν, ἐβλάσθητε γόνῳ, ἡ Παρθεῖνῳ Ἀγνή, ζῆ ἧς ἐγεννήθη Θεός ὁ πορ αἰῶνων.

Π Ραφήται Ἀπόστολοι, κὶ Μάρτυρες Χριστῶ, Ἀγγέλων τὰ τάγματα, κὶ πάντες γηγενεῖς, τιμήσωμεν ὑμνοῖς τὴν Παρθεῖνῳ Ἀγνήν, ὡς Εὐλογημένω Μητέρα τῶ Ἰψίσε.

Ν Αῶστε πορστέφερον, Πανάρχαντε Ἀγνή, οἱ θεῖως τεκόντες σε, ὡς θυμα καθαρόν, κὶ ζεῶς αὐλίξη ἐν αὐτοῖς Θεῶ, πορροτοιμαδίωμ εἰς κατοικίαν Λόγῳ.

Α' ΜΘ. Τὸν ἐν καμίνῳ τῶ πυρός.

Μ Ονον παῖσθα τὸν Χριστῶν, τὴν Βασιλίσσαν αὐτῶ δῶρον πορσφέρειε, Μάρτυς Αἰκατερίνα, κὶ πλήθῳ Στρατιωτῶν, γενναίως ἀθλησάτων εὐδοξε, σὺ τῶ Πορφυρίῳ ὑπὲρ τῶ Ἰσεβείας.

Α Ποκοπέισα τὸς μασις, κὶ τὴν κάραν ἐκλεῶς ἀποτμηθῆσασα, ἧς ἐν γῆ Βασιλείας, ἡ Βασιλὶς τὰς μονᾶς, σαφῶς Οὐραίνῳ ἀτηλάξασα, περὶ τὸν ἦν ὄλων ἐσῶσα Βασιλέα.

Σὲ τῷ ἀγνῷ Περισεραῖ, μεθόδειαι ὁ δεινὸς παυτοίαις ὁ-
φισ, καὶ σπυδῆ συλλαβέσθαι, ἐμηχανᾶτο πολλῇ, ἀλλ' ὤφ-
θη γελῶν παίζόμενον, σὺ δὲ πρὸς τὰς αὐτὸ μετέβης κατοικίας.

Ἰερωτάτη χελιδὼν, καὶ φιλόσοργος τρυγῶν καὶ Μάρτυς θεῖα,
καὶ Παρθεῖος καὶ Νύμφη, τὸ Βασιλέως Χειρῶν, φανεῖσα αὐ-
τῷ σθαγάλλεται, περὶ τὸν νυμφῶνα αὐτῷ χωροβατῆτα.

Θεοτοκίον.

Μοῖνη Θεὸν κυφορεῖς, τὸν σωέχοντα δρακί πᾶσαι τῷ
κτίσῃ. ὃ φεικτῆ μυσθεῖς, ὃ δασπλαγχρίας Θεῶν, πῶς
βρέφῃ ὁράται ὁ ἀσαρκῶν, σώζων τῆς ἰδίων χειρῶν αὐτῷ τὸ
ἔργον.

Α' ΜΘ. Ἐπιταπλάσιως κάμινον.

Σαῖς διδαχαῖς Βασιλοῖα, περὶ παρχῆστα προσέδραμε, τῇ
Θεοσεβείᾳ, καὶ σεργῶν ὑπέμεινε, τῆς πόνον τῷ ἀόδησιν, καὶ
Βασιλείας τῆς Οὐρανῶν, τῆς ἀδιαδόχῃ προφανῶς ἠξιώθη, βώ-
σα τῷ Δεσπότη, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψῆτε εἰς πάντας
τὰς αἰῶνας.

Μετὰ Μαρτύρων γενοίτο, τῆς πιστῶν τὰ αἰτήματα, ἢ ἢ
ἀθληφόρος, τῷ Χειρῶν παείσθαι, αὐτῶσα τὰ κρείττονα,
καὶ σωπείας προξενεῖα, τοῖς τῷ Παναγίῳ, καὶ σεπτῷ αὐτῆς
μνήμῃ, προσδύμως ἐπελεῖσθαι, καὶ πιστῶς μελωδῆσαι, Λαὸς ὑπερυ-
ψῆτε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Σεσοφισμενοῖς ῥήμασιν, ἐπειράτο ὁ Τύραννος, πιθανολο-
γίας, ὁ δεινὸς χησάμενος, ἐκλίεν τῷ εὐσασιν, τῷ
σῶν ἐλπίσας εὐδοξε, ἀλλὰ νυμφιδίῳ τῷ Χειρῶν βελομενῇ,
ἐβίβας τῷ Δεσπότη, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψῆτε εἰς πάν-
τας τὰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἰερωτέρα πέφηνας, Θεοτόκε Πανάμωμε, τῆς ὑπερκοσμίας, τῆς
Ἀγγέλων τάξεως. τὸν τέτων ἢ τέτοκας, Δημιουργὸν καὶ Κύ-
ριον, ἐκ Παρθενικῆς, ἀπειρογάμῃς Νηδύος, ἐν δύο ταῖς ὑσῖαις,
ἀσυγχύτως ἀτρέπτως, μιᾷ δὲ ὑποστάσει, Θεὸν σεσαρκωμένον.

Καταβασία, Θαύματος ὑπερφυῶς. Ω, δὴ, ἦ, ὁ Εἰρμός.
Μεγάλων ψυχῆμα τῷ προσερευχθεῖσθαι ἐν τῷ Ναῷ Κυεῖς,
καὶ εὐλογηθεῖσθαι χερσὶ τῆς ἱερέων.

Τὴν φωτοφόρον νεφέλῃ, ἐν ἢ ὁ πάντων Δεσπότης ὡς ὑετὸς
ἦ Οὐρανῶν, ἐπὶ πόνον κατήλθε, καὶ ἐσαρκώθη δι' ἡμᾶς,
γενόμενος ἀνθρώπος, ὁ ἀναρχῶν, μεγαλιώμενος πάντες ὡς
Μητέρα τῷ Θεῷ ἡμῶν Ἀγνῷ.

Ε'κ

Εκ τῆς Δικαίων προήλθεν, Γωακίμ καὶ τῆς Ἀννης, ἐπαγ-
γελίας ὁ καρπὸς, ἡ Θεοτοκίαις Μαρία, καὶ ὡς θυμίαμα
δεκτὸν, σαρκὶ νηπιάζουσα, προσφέρεται, ἱερωῖ ἐν ἀγνῷ, ὡς
Ἀγία, εἰς τὰ Ἅγια οἰκεῖν.

Τὴν νηπιάζουσαν φύσιν, καὶ ὑπὲρ φύσιν Μητέρα, ἀναδειχ-
θεῖσθαι τῷ Θεῷ, ἀφημῆσθαι ὑμνοῖς, ἐν τῷ Ναῷ τῷ
νομικῷ, Κυεῖν ἢ σημερον προσφέρεται, εἰς ὄσμῃ δωδίας,
τῆς Δικαίων, ὡς καρπὸς Πνευματικός.

Στὴν τῷ Ἀγγέλῳ τὸ χαῖρε, τῇ Θεοτόκῳ προσφόρος, ἀνα-
βοήσθαι πιστοῖς, χαῖρε Πάγκαλλε Νύμφη, χαῖρε Νεφέλη
φωτεινῇ, ἦ ἢς ἡμῶν ἐλαμψεν ὁ Κύριος, τοῖς ἐν σκότει
ἀγνοίας, καθημενοῖς, χαῖρε πάντων ἡ ἐλπίς.

Ἡ τῶν Ἁγίων Ἀγία, καὶ Θεομήτωρ Μαρία, ταῖς ἱεσῖαις
σε Ἀγνῇ, ἐλθέσθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς παγίδων τῷ ἐχθρῷ,
καὶ πάσης αἰρέσεως καὶ θλίψεως, τὸς πιστῶς προσκυνοῦντας, τῷ
Εἰκόνα τῆς Ἀγίας σε Μορφῆς.

Α' ΜΘ. Ἀναρχῆς Γεννήτορος.

Εφῆρεσε Ἀγγελῶν, Κυεῖς Παντοκράτορος, ἐν τροχῷ
προσδεθεῖσθαι Μάρτυς Πανδύμῃ, ὃ περιεπαρησάν ἡλοι,
λίαν ὄξεις, Θεὸν ἀνυμνεῖσθαι, τὸν μόνον διωάμενον, ἐκ πικρῆ
θανάτῃ ρύεσθαι.

Λαὸς ὁ θεόμενος, τὸ θαῦμα ἐμεγάλωκε, τὸν Θεὸν ἀνε-
λόντος σροφῆς ὀρημίματι, ρύδῃ τῷ τροχῷ πολὺ πλήθος,
μιᾷ φωνῇ, μέγας ἐκβοῶντες, Θεὸς ὁ τῆς Μάρτυρος, ἀληθῆς καὶ
παντοδύαμος.

Ως ἔχουσα εὐδοξε, γνησίαν τῷ οἰκείωσιν, πρὸς Χειρῶν τὸν
Δεσπότην τῷ κόσμῳ σύμπαντος, καὶ τῷ παρρησίαν με-
γάλῃ αὐτὸν ἡμῶν, πάντοτε δυσώπει, γενέσθαι δῖλατον, τοῖς
πιστῶς σε μακαρίζουσι.

Θεοτοκίον.

Θεὸς σεσωμάτωται, ἐκ τῆς ἀγνῶν αἱμάτων σε, ὅθεν πᾶσα
ὑμνεῖσε γενεὰ Δεσποῖνα, Νόωντε τὰ πλήθη δοξάζει, ὡς
διὰ σε, σαφῶς κατιδόντα, τὸν πάντων Δεσπότην, μορφωθεῖ-
τα τὸ ἀνθρώπινον.

Α' ΜΘ. Ἐξέση ἐπὶ τῷ Οὐρανῷ.

Μεπίσης πρὸς θαλάμῃς φωτεινῆς, νυμφικῶς κοσμημένης,
σολίσμασι, Παρθενικῷ, ἔχουσα λαμπάδα τῇ δεξιᾷ,
τη

τῇ δὲ ἑτέρα φέρσασα, τὴν ἀποτμηθεῖσάσιν κεφαλῶν, καὶ νῦν παρσαμενῆ, Χειρῶ τῷ σῶ Νυμφίῳ, τὸς σὲ ὑμῶντας περιφρῆρητον.

Ε Δέχθησιν Θεόφρων ἢ προσδελχί, τὸς ἡδὲ πίσει τὴν ὄλιυ ὀνομάζοντας, κλήσιν σεμνῆ, σώζει ὁ Δεσπότης ἐκ πειρασμῶν. καὶ ἔρωσιαν δίδωσι, νότων ἀπαλλάττων παντοδαπῶν, ψυχῶν τε καὶ σωματίων. διόσε γεγηθότες, Αἰκατεῖνα μακαρίζομεν.

Λ Ιμεῖν καθαρμίθης νῦν γαλινω, ἔσαλῶτε καὶ κέφως τὴν θαλάσσαν, τὴν κοσμικὴν, Μάρτυς διελθῶσα τεικμιῶν, μὴ πειραθεῖσα Πάυσοφ, πλῆστον πολυποικίλον τῷ Χειρῶ, προσφέρσασα Παρθεύε, τὸν δῆμον τῆς Μαρτύρων, Αἰκατεῖνα Παμμακάρισε.

Θεοτοκίον.

Ω Ράθης ὦ Παρθεύε Μήτηρ Θεῶ, ὑπὲρ φύσιν τεκῆσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθόν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτῆς, ὃν ὁ Πατήρ ἠρέξατο, πάντων ἀπὸ αἰῶνων ὡς ἀγαθός, ὃν νῦν καὶ τῆς σωματίων, ἐπέκεινα νοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ἐξαποσελάειον. Τοῖς μαθηταῖς σωέλθωμεν.

Π Αρθεναμάρτυς εἰδοξε, τῷ Χειρῶ θεῖα Νύμφη, Αἰκατεῖνα Πάυσοφ, ἀγλαόμορφε Κόρη, ἀνδρημενῶσε πίσει, καὶ τὴν θεῖαν σε μνήμην, τελεῖμεν σὺ ἡδὲ ἔσβεσας, πλανῶν πάσων εἰδώλων, ρητορικῆς, καθελθῶσα πᾶσαν ἐρεχελίαν. ὑπὲρ ἡμῶν ἐν ἀρέσβει, καὶ εἰρήνῃς τῷ Κόσμῳ.

Ἐτερον. Γνωαῖκες ἀκασίθητε.

Μ Αρτύρων τὸ ἀγλαίσμα, Παρθεύων σεμνοσρέπεια, Νύμφη Χειρῶ σεμνοπάτη, Αἰκατεῖνα Παρθεύε, σορῶ τῇ τῆς λειψαύουσα, τὰς ἱεραῖς προσβεῖαισας, τοῖς προσῖσι δῶρησαι, ἡμῶ ἀπασι τὰς ἰάσεις, ἢ πρὸς Θεὸν ἀναπτάσα.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Η Ἦν πάλαι προκατήγγειλε, τῆς Προφητῶν ὁ σύλλογος, ἡ σάμμον καὶ Ράβδον καὶ Πλάξαν, καὶ Ἀλατόμητον Ὄρος, Μαεῖαν τὴν Θεόπαίδα, πισῶς ἀνδρημενῶμεν. σήμερον γὰρ εἰτάγεται, εἰς τὰ Ἄγια τῆς Ἀγίων, ἀνατραφῶναι Κυεῖν.

Εἰς τὸς Αἰῶνας ἰσῶμεν Στίχης 5. καὶ ψάλλομεν τῆς Ἑορτῆς προσάμοια γ. Ἦχος α. Τῶν ἑραίων ταγματίων.

Λ Αμπαδηφόροι Παρθενοί, τὴν Αἰπάρθεον, φαιδρῶς ὀδοποιῖσαι, προσφητάσιν ὄντως, ἐν Πνύματι τὸ μέλλον, Ναός

Ναός ἡ Θεῶ ἢ Θεοτόκος, ὑπάρχουσα, πρὸς τὸν Ναόν καὶ Δόξης Παρθενικῆς, νηπιόθεν ἐμβιβάζεται.

Ε Παγγελίας Ἀγίας, καὶ ὁ καρπὸς δακλῆς, ἡ Θεοτόκος ὄντως, ἀνεδείχθη τῷ Κόσμῳ, ὡς πάντων ὑπετέρα, ἡ δεσπῆς, προσταγομένη ἐν οἴκῳ Θεῶ, τὴν προσδελχί τῆς τεκόντων ἀποπληροῖ, σωτηριεμένη Θεῷ Πνύματι.

Ε Περαιῶν τραφεῖτα, Παρθεύε ἄρτω πισῶς, ἐν τῷ Ναῷ Κυεῖς, ἀπεκύησας Κόσμῳ, ζωῆς ἄρτον τὸν Λόγον, ὡς ὡς Ναός, ἐκλεκτός καὶ πανάμωμος, προσερνησθεῖς τῷ Πνύματι ὑσικῶς, νυμφῶθεῖσα τῷ Θεῷ καὶ Πατρί.

Καὶ τῆς Ἀγίας, προσάμοια, ἦχος β.

Ποιῖς ἑραμῶν σέμμασι.

Π Οἰοῖς ἑραμῶν σέμμασι, σέψωμεν τε τὴν Αἰκατεῖναν, τὴν βδελυσαμενίαν τὰ γῆνα, καὶ ἀσπαταμενίαν τὰ ἀφάρτα, τὴν ὑπὲρ Χειρῶ ἀναρθεῖσαν τὴν Νύμφην τῷ Βασιλέως καὶ Θεῶ ἡμῶν, τὴν πάση τῇ Οἰκμενῇ διαλάμπουσα, Πεισεραῦ τὴν Ἀγίαν, ὑπὲρ εἰς πασαῖδας, προσεδέξατο ἑραῶν Χειρῶς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Π Οἰοῖς ἐγκωμῶν ἀνδρῶν, ἀνεδήτωμεν τὴν Ἀθληφόρον, τὴν τὸς δυοσεβῆς ἀπελέχασαν, καὶ τὴν πλανῶν πάσων πατήσασαν, καὶ εἰς Οὐρανίους νῦν θαλάσσης, ἀξίως περισκροῦσαν καὶ χορδῶσαν, Τειάδα θεολογῶσαν τὴν Πανταίτιον, σὺ τῶς Ἀγίοις Ἀγγέλοις, ἡς τὰς μεσιτείας, τοῖς τιμῶσιν αὐτῷ σεπτῶς, παράσχῃ ἡμῖν Χειρῆ, εἰρήνῃν καὶ μέγα ἔλεος.

Π Οἰοῖς ὑμνωδίων ῥημάσιν, ἐπανέσωμεν τὴν Βασιλίδαν, καὶ Παρθενομάρτυρα σήμερον, τὴν Αἰκατεῖναν τὴν Πάυσοφον, τὴν τῆς δυοσεβείας καταλύτην, τὴν πάντας τὸς φιλοσόφους καταπλήξασαν, καὶ θράσος τὸ Μαχεντίς καταρράξασαν, καὶ τὸν Χειρῶν ἐν σαδῶν, μέτον ἀνομήτων, διαγγέλιασαν ἔσαδῶς, Θεὸν προσαίμων, καὶ ἀνδρῶν ἀναμάρτητον.

Δόξα. Ἦχος β.

Σ Ἦμερον τῷ Χειρῶ προσάγεται ἡ πανεδόχος Ἀθληφόρος, ἡ καθαρωπάτη Νύμφη τῷ ἀπροσίτῳ Νυμφίῳ, καὶ εἰς φωτεινοτάτες εἰσοικίζεται θαλάσσης, καὶ τὸ παρθενικὸν καὶ κατισικτον τοῖς μῶλωσιν αὐτῆς Σκῆτος, ἐκ ἀνδρῶν, ἡδὲ τῇ γῇ παραδίδωσιν, ἀλλ' ἐν χερσὶ τίθησι φωτεινῶν καὶ αὐλῶν Ἀγγέλων, οἵτινες λαβόντες αὐτὸ, ἀξίως μετεκόμισαν, ἐν ὅρῃ τῷ θαλασσι.

σω τῶ Συναίς, εἰς Ἰασόν κὶ σωπείαν ἢ ἑως ρεχούτων, τῆ σο-
ρῶ ἢ Λειψάων αὐτῆς.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Σήμερον τῷ Ναῶ προσάγεται ἡ Παναμίμῳ Παρθεύῳ,
εἰς κατοικητήριον τῶ Παντάνακτῳ Θεῷ, καὶ πάσης τῆς
ζωῆς ἡμῶν τροφῆ. σήμερον τὸ καθαρώτατον Ἀγίασμα, ὡς τελε-
τίσθαι Δάμαλις, εἰς τὰ Ἁγία ἢ Ἀγίωμ εἰσάγεται. ταύτη
ἐκβόσωμεν, ὡς ὁ Ἄγγελῳ, χαῖρε μόνη ἐν γυναιξίν Εὐλο-
γημενῆ.

Δοξολογία μεγάλη κὶ ἀπόλυσις. Δίδεται κὶ Ἀγίωμ Εἰλαίου
ἐκ τῆς Κανδήλας τῆς Ἀγίας. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικά, καὶ
κ τῶ Κανῶ τῆς Εὐροπῆς καὶ τῆς Ἀγίας. Ὁ Ἀπόστολῳ.

Προκείμενον. ΗΨῳ δ'.

Θωμασὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτῶ.

Στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις ἀλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου.

Αδελφοί, ἀπὸ τῶ ἔλθειν τὴν Πίσιμ, ὑπὸ Νόμον ἐφρα-
μεθα, συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν Πίσιμ ἀποκα-
λυφθῆναι. Ὡστε ὁ Νόμῳ παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χει-
σῶν, ἵνα ἐκ Πίσεως δικαιοθῶμεν. Ἐλθούσης δὲ τῆς Πίσεως,
ὅκ ἐστι ὑπὸ παιδαγωγὸν ἑσμεν. Πάντες ἄ Τιοὶ Θεῷ ἐστέ διὰ
τῆς Πίσεως, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. ὅσοι ἄ ἐν Χριστῷ ἐβαπτίσθητε,
Χριστῷ ἐνεδύσασθε. Οὐκ εἰμι Ἰουδαῖος, ἢ ἐν Ἐθνῶν, ἢ ἐν
δούλῳ, ἢ ἐν ἑλεύθερῳ, ἢ ἐν ἄρτεν κὶ σῆλυ, πάντες ἄ
ὑμεῖς εἰς ἐστέ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοὶ, ἄρα τῶ
Ἀβραάμ ἀπέμα ἐστέ, κὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Λέγω
δὲ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμῳ νῆπιός ἐστιν, ἢ δὲν διαφέρει δὲ
λε, Κύριῳ πάντων ὧν. Ἀλλ' ὑπὸ ἐπιτρόπες ἐστέ καὶ οἰκονό-
μος ἄχει τῆς ἀφοδεσμίας τῶ Πατρός. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε
ἡμεν νῆπιοι, ὑπὸ τὰ σοιχεῖα τῶ Κόσμου ἡμεν δεδωλαμέ-
νοι. Ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τῶ χρόνῳ, ἔξαπέσειλεν ὁ
Θεὸς τὸν Τίον αὐτῶ γενόμενον ἐκ Γνωαικός, γενόμενον ὑπὸ Νό-
μον, ἵνα τὸς ὑπὸ νόμον ἔξαγοράσῃ, ἵνα τὴν ἡμετέριαν ἀπο-
λάβωμεν.

Ἀμιηλσία, ΗΨῳ δ'.

Υπομείνον ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τῆς πόδας μου.

Εὐαγ-

Εὐαγγέλιον ἐκ τῶ κτ. Μάρκου.

Τῶ καρῶ ἐκείνῳ, ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς, κὶ συ-
νέδλιβον αὐτόν. Καὶ γυνήτις ἔστα ἐν ῥύσει αἵματος ἔτη
δώδεκα, κὶ πολλὰ παθεῖσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν, κὶ δαπανήσα-
σα τὰ παρέουτις πάντα, κὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα, ἀλλὰ μάλλον
εἰς τὸ χεῖρον ἔλθουσα, ἀκύσασα περὶ τῶ Ἰησοῦ, ἔλθουσα ἐν
τῷ ὄχλῳ ὀπίσθεν, ἤψατο ἢ ἱματίων αὐτῶ. Ἐλέγε ἄ ἐν
εἰντῆ, ὅτι κὰν ἢ ἱματίων αὐτῶ ἄψωμαι, σωθήσομαι. Καὶ
ἔδῳς Ἰησοῦ ἡ πηγὴ τῶ αἵματῳ αὐτῆς, κὶ ἔγνω τῶ σώμα-
τι ὅτι ἵαται ἀπὸ τῆς μάστιγος. Καὶ ἔδῳς ὁ Ἰησοῦς ἐπιγνὼς
ἐν ἑαυτῷ τὴν ἔξ αὐτῶ δυνάμιν ἔελθουσαν, ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ
ὄχλῳ, ἔλεγε, Τίς με ἤψατο ἢ ἱματίων; Καὶ ἔλεγον αὐτῶ οἱ
Μαθηταὶ αὐτῶ, Βλέπεις τὸν ὄχλον συνδλιβοντάσῃ, καὶ λέ-
γεις, Τίς με ἤψατο; Καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν τὴν τῶτο ποιήσα-
σαν. Ἡ δὲ γυνή, φοβηθεῖσα κὶ τρέμεισα, εἰδῶ ὁ γεγονός
ἐπ' αὐτῆ, ἦλθε κὶ προσέπεσεν αὐτῷ κὶ εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν τὴν
ἀλήθειαν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῆ, Θύγατερ, ἡ πίσισσῃ σέσωκέσῃ,
ὑπάγε εἰς εἰρήνῳ, κὶ ἴδι ὑγιῆς ἀπὸ τῆς μάστιγοςσῃ.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόστων αἰώνιον.

Τ Ε Λ Ο Σ.